

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๕
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่.....ปีที่.....

ครั้งที่..... (.....) วัน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ณ ตึกรัฐสภา

เรื่องหารือ

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	๑
- นายรังสรรค์ มณีรัตน์	๑
- นายวัชระ เพชรทอง	๒
- นายสมคิด บาลไธสง	๓
- นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	๔
- นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์นะ	๕
- นายนริศ ขำนุรักษ์	๖
- นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ	๗
- นายธวัชชัย อนามพงษ์	๘
- นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข	๙
- นายเจอะอามิง โตะตาหยง	๑๐
- นายจตุพร เจริญเชื้อ	๑๑
- นายเรวัต อารีรอบ	๑๑
- นายสหรัฐ กุลศรี	๑๒
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๑๓
- ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	๑๔
- นายจักรวาล ชัยวิรัตน์นุกุล	๑๕
- นายเชิดพงศ์ ราชปองพันธ์	๑๖
- นายบุญเลิศ ไพรินทร์	๑๗
- นายรณเทพ อนุวัฒน์	๑๘

- นายสามารถ มะลูลีม	๑๘
- นางมนพร เจริญศรี	๒๑
- นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	๒๒
- นางเอมอร สิ้นธุ์ไพโร	๒๔
- นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	๒๕
- นางอนุรักษ์ บุญศล	๒๖
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๒๗
- นายนิยม วรปัญญา	๒๘
- นายธนิช มาสีพิทักษ์	๓๐
- นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล	๓๐
- นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี	๓๒

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ผู้อภิปราย

- นายสุกิจ อัดโถปกรณ์	๓๔
-----------------------	----

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

- รับทราบการถึงแก่อนิจกรรม ของ

พลเอก พิชายูเมธ ม่วงมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ได้ถึงแก่อนิจกรรม
เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖

- ที่ประชุมยืนไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที

๓๕

- ประกาศสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้มีรายชื่อในลำดับ
ถัดไปในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองเลื่อนขึ้น
มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แทน ตำแหน่ง
ที่ว่าง คือ นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้สมัครเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ

ลำดับที่ ๔๗ พรรคประชาธิปัตย์ แทน

พลเอก พิชายูเมธ ม่วงมณี

๓๕

- รับทราบผลดำเนินการ

ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย พ.ศ.

๓๕

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ได้อนุญาตให้นำเรื่องขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎร

เพื่อพิจารณาคดีอาญาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรัตน์ ในระหว่าง

สมัยประชุมออกจากระเบียบวาระการประชุม

ตามข้อบังคับการประชุมการประชุม ข้อ ๑๗๙ วรรคสอง

๓๖

- ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

ได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติออกไปเป็นกรณีพิเศษ ๓๐ วัน

นับแต่วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ตาม

มาตรา ๑๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๓๗

๑) ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ว่าด้วยการอนุวัติการตาม

ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการ

ขนส่งข้ามพรมแดนภายในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง

ตอนบน The GMS Agreement)

๒) ร่างพระราชบัญญัติกำหนด

วิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(๒) ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อ เสนอกฎหมาย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ ร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว	๓๗
--	----

เรื่องที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณา คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) โดยเป็นพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖	๓๗
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๓๘
ผลการลงมติ (วาระที่หนึ่ง)	๔๐

ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ

ผู้อภิปราย

- นายสัมภาษณ์ อรรถวงค์	๔๑, ๔๒, ๔๔
- นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย	๔๑
- นายสุชิน เอ่งฉ้วน	๔๒
- นายมนตรีไชยชาติวัฒนศิริ	๔๒
- นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	๔๓
- นายประสาธ ตันประเสริฐ	๔๓

๒. ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่ง (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๔๕
ผู้อภิปราย	
- นายประชา ประสพดี	๔๖

โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำ	
ร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ	
ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป คือ	
- ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จ	
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่..) พ.ศ.	
ซึ่ง (นายสนอง เทพอักษรณรงค์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๔๗
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสนอง เทพอักษรณรงค์	๔๘
- นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	๔๙
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๕๐
- นายชวลิต วิชยสุทธิ์	๕๔
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๕๔
- นายนิยม เวชกามา	๕๘
- นายนคร มาฉิม	๖๐, ๖๖, ๖๗
- นายประชา ประสพดี	๖๔, ๖๙
- นายพิเชษฐุ์ เขื่อนเมืองพาน	๖๗
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๗๐
ผลการตรวจสอบองค์ประชุม	๗๐
ผลการลงมติ (วาระที่หนึ่ง)	๗๑
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสัมพันธ์ อัดถาวงค์	๗๒
๓. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย	
ธรรมศาสตร์ พ.ศ. ซึ่ง (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๗๒
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๗๓
- นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๗๔
- นายจรัญ ห่วงทรัพย์	๘๖
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๙๑

	หน้า
- นายสงวน พงษ์มณี	๙๔
- นายเจริญ คันธวงศ์	๙๘
- นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	๑๐๑, ๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๗, ๑๐๘
- นายวัชรระ เพชรทอง	๑๐๓, ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๕๓, ๑๕๙
- นายสุนัย จุลพงศธร	๑๐๖, ๑๕๗, ๑๖๐
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๐๖, ๑๗๑
- นายอภิชาติ การิกาญจน์	๑๐๙
- นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	๑๑๔
- นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี	๑๑๘
- นายขจิตร์ ชัยนิคม	๑๒๑
- นางผุสดี ตามไท	๑๒๖
- นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	๑๓๐
- พันเอก วินัย สมพงษ์	๑๓๕
- นายเหวง โตจิราการ	๑๓๘
- นายชวน หลีกภัย	๑๔๕
- นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	๑๖๑
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรพวรรณ กุลติลก	๑๖๘
- นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง	๑๗๙
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๑๘๑
- พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	๑๘๔
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๑๘๖

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายพงศ์เทพ
เทพกาญจนา) ตอบชี้แจง จากนั้นรองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ได้สั่งเลื่อนการลงมติ
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปในการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรสัปดาห์ต่อไป

๑๘๙

แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ณ ตึกรัฐสภา

(เนื่องจาก นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ตัดราชการ นายวิสุทธิ ไชยณรุณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน ได้ขึ้นบัลลังก์ เวลา ๑๒.๕๗ นาฬิกา)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : วาระหารือขอรับ
เชิญท่านสัมพันธ์ครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ
ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ขอหารือต่อท่านประธานครับ เนื่องด้วยความเดือดร้อนของ
ตำบลบ้านน้ำพุ ซึ่งมีภูเขาล้อมรอบบ่อน้ำบาดาลใช้ไม่ได้ครับ ต้องอาศัยน้ำจากแม่น้ำและสระ
หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านน้ำพุ ขอให้ประธานช่วยสนับสนุนงบประมาณเรื่องขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล
ที่ตำบลบ้านน้ำพุครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณรังสรรค์

นายรังสรรค์ มณีรัตน์ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม รังสรรค์
มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งที่ ๒ วันนี้ผมมีเรื่องหารือ
ท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอรับ ช่วยดูแลแก้ไขปัญหาให้พี่น้องประชาชน
ในเขตเลือกตั้งที่ ๒ ด้วยนะครับ เนื่องจากตำบลป่าพลู ตำบลบ้านโฮ้ง ตำบลเหล่ายาว อำเภอบ้านโฮ้ง
จังหวัดลำพูน ๓ ตำบลแถบนี้อยู่ติดชลประทาน สามารถที่จะปลูกมะม่วง ข้าวได้ผลดี
แต่เนื่องจากชาวบ้าน ชาวสวนต้องการไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ซึ่งชาวบ้านได้ยื่นเรื่องขอไปยัง
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหลายครั้งแล้ว ติดตามมาก็หลายครั้ง แต่ตอนนี้ยังไม่มี การขยายเขตไฟฟ้า
เพื่อการเกษตรเข้ามายังตำบลทั้ง ๓ ตำบลนี้เลยนะครับ ตอนนี้ชาวบ้านต้องใช้เครื่องปั่นไฟ
ใช้น้ำมันซึ่งเป็นต้นทุนที่สูงมากนะครับ ชาวบ้านเขาเดือดร้อนรับไม่ได้ครับ

อีกกรณีหนึ่ง กรณีนี้น้ำแล้ง เนื่องจากตำบลฝายที่กักเก็บน้ำได้ล้นลงแล้วก็ยังไม่ได้รับการซ่อมแซมหรือเยียวยาเลยนะครับ ชาวบ้าน กรรมการเหมืองฝายทั้งหลายต้องรวบรวมเงินกันเพื่อไปสร้างฝายใหม่ ไม่ว่าจะเป็นฝายห้วยอ้าย ตำบลฝายพะแล บ้านม่วงสามปี ฝายแม่แ่นต ตำบลแม่ตั้น ซึ่งทั้ง ๓ ฝายนี้ชาวบ้านต้องรวบรวมเงินกันเอง ซึ่งส่วนหนึ่งพวกผมก็ลงไปดูเองกับท่านนายอำเภอ ถ้าอย่างนั้นไม่มีน้ำใช้เพราะว่าใกล้ที่จะปลูกข้าวแล้วแล้วก็ต้องเอาไปใช้ในการเกษตรกรรมเรื่องหอม กระเทียม หลายอย่าง เรื่องนี้เดือดร้อนจริง ๆ จึงขอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดูแลแก้ไขให้ด้วย ขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวัชระ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชนมีทุกวัน ท่านประธานครับ ผมเห็นท่านประธานได้ขึ้นมา นั่งบนบัลลังก์ก่อนท่านเลขาธิการจะมานั่งผมก็รู้สึกประทับใจความรวดเร็วในการทำงานของท่าน

เรื่องแรก ท่านประธานครับ กรณีนางภัทรนิตย์ ทรัพย์สินชัย ไม่ได้รับเงินเยียวยา ๕,๐๐๐ บาทจากรัฐบาลกรณีน้ำท่วม ผมในฐานะ ส.ส. ฝายค้ำก็ได้จ่ายเงินแทนรัฐบาล ๕,๐๐๐ บาทให้กับคุณภัทรนิตย์ ทรัพย์สินชัย ไปในวันนี้เพราะเนื่องจากละเอียดงานที่มอบหมายให้ไปจ่ายเงินดังกล่าวให้กับพี่น้องประชาชนที่ถูกน้ำท่วมในเขตหนองแขม

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ คุณสุรสีห์ บุญส่งเสริม ได้ส่งจดหมายร้องเรียนมาระบุว่าได้รับเงินเยียวยาเพียง ๑๐๐ บาทเท่านั้นจากน้ำท่วม และได้ส่งสำเนาบัตรประชาชนพร้อมเลขที่บัญชีธนาคารมาให้กับผมเรียบร้อยแล้ว ผมจะให้ท่านประธานเพื่อเป็นหลักฐานให้เห็นว่าเงิน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท พี่น้องประชาชนชาวหนองแขมท่านหนึ่งได้เพียงแค่ ๑๐๐ บาทครับ

เรื่องที่ ๓ ท่านประธานครับ คุณประภาพรรณ ศรีรักษา ซึ่งเป็นผู้ค้าในสนามหลวง ๒ พร้อมผู้ร้องรวม ๑๔๒ ราย มีรายชื่อเรียบร้อยแล้ว ไม่ได้รับเงินเยียวยาน้ำท่วมจากรัฐบาล ยิ่งลักษณะอีกเช่นเดียวกันครับ และข้อใจการทำงานของเขตทวีวัฒนาและสำนักงานตลาดกรุงเทพมหานครซึ่งพูดจาไม่สุภาพกับพี่น้องประชาชน ขอให้ดำเนินการเพื่อให้เงินเยียวยา กับพี่น้องประชาชนผู้ค้าสนามหลวง ๒

เรื่องสุดท้าย ท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่กรมทางหลวงชนบทกำลังจะไปสร้างที่กัลป์รถทับสวนเฉลิมพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา ท่านประธานครับ สวนสาธารณะดังกล่าวนี้ อยู่ที่เขตบางแคครับ พี่น้องประชาชนโดยคุณสุนทร กำจรเกียรติ ได้ส่งจดหมายร้องเรียนมาที่กระผมพร้อมกับรายชื่อพี่น้องประชาชนจำนวน ๒๔๒ ท่าน ร้องคัดค้านไม่ให้กรมทางหลวงสร้างจุดกัลป์รถบริเวณดังกล่าวและถ้าสร้างควรที่จะปรับปรุงเส้นทางโดยให้ใช้จ่ายงบประมาณที่น้อยกว่านี้และไม่ทับสวนสาธารณะ ซึ่งสวนดังกล่าวนี้ได้ใช้ชื่อเฉลิมฉลองพระชนมพรรษาครบ ๘๐ พรรษา การที่กรมทางหลวงจะทำถนนกัลป์รถบริเวณดังกล่าวนี้ควรที่จะได้รับพระบรมราชานุญาตเสียก่อนเพราะได้อัญเชิญพระนามอันทรงเกียรติเช่นนี้ไปใช้ตั้งชื่อเป็นสวนสาธารณะ กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม ไม่ควรทำโดยพลการ ขอให้รัฐมนตรีชัชชาติได้โปรดดำเนินการทบทวนให้กับพี่น้องประชาชนที่ออกกำลังกายบริเวณสวนสาธารณะดังกล่าวโดยด่วน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมคิด บาลไธสง

นายสมคิด บาลไธสง (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สมคิด บาลไธสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย วันนี้ขอหารือกับท่านประธานเรื่องเดียวครับ ผมได้ลงพื้นที่เมื่อ ๒-๓ วันที่ผ่านมา ได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องบ้านตาลชุม ชื่อนายมานะ ได้ร้องเรียนว่าชาวบ้านที่เดินทางไปมาข้ามแม่น้ำโขงเมื่อต้นเดือนที่ผ่านมา -----

เจ้าหน้าที่ นรข. ได้เข้าใจว่าเป็นผู้ร้ายก็เลยมีการเรียกให้เรือที่ข้ามฝั่งหยุด ปรากฏว่ามีการไล่ยิงกัน มีประชาชนตาย ๒ คนที่กลางลำแม่น้ำโขงนะครับ นอกจากนี้ก็ได้เข้าค้นบ้านชาวบ้านที่บ้านตาลชุมริมแม่น้ำโขง อำเภอรัตนวาปี ก็เลยมีการยิงล่อรถของชาวบ้านทำให้ชาวบ้านไม่พอใจระหว่างชาวบ้านกับทหารเรือ นรข. ที่แม่น้ำโขง ชาวบ้านก็เลยมีการเดินขบวนกันต่อต้าน ทำให้ผมในฐานะที่เป็น ส.ส. อยู่ในเขตพื้นที่แล้วก็เป็นรองประธานคณะกรรมการกิจการชายแดนไทย ผมก็ไม่สบายใจ พี่น้องประชาชนเขาไม่พอใจเขาอยากให้มีการตรวจสอบ แล้วก็สอบสวนว่าเหตุนี้ใครผิด ใครถูกอย่างไร ผมเองในฐานะผู้แทนราษฎรก็ไม่สบายใจ ก็อยากให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสภาความมั่นคงแห่งชาติหรือว่ากองทัพก็ได้ นะครับ ได้สอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ เพราะว่าทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ๒ ประเทศ ร้าวฉานขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ก็ขอฝากไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุรเชษฐ์ แวอาแซ ครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมได้รับการร้องเรียนจากคณะ อสม. จังหวัดนราธิวาส ๒ เรื่องด้วยกัน

เรื่องที่ ๑ ก็คือเงินค่าป่วยการของ อสม. จังหวัดนราธิวาส ไม่ได้รับเงินค่าป่วยการมาแล้ว ๕ เดือนครับ ไม่ทราบว่าด้วยสาเหตุอะไร ก็อยากจะให้ท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยติดตามแล้วก็ให้ความสำคัญกับ อสม. ด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ ขอให้รัฐบาลได้พิจารณาความสำคัญการปฏิบัติหน้าที่ของ อสม. อยากจะให้รัฐบาลนั้นช่วยพิจารณาค่าป่วยการเสียใหม่จากปัจจุบันนี้ได้ ๖๐๐ บาท แต่ถ้าหากว่าเราไปดูการปฏิบัติหน้าที่ของ อสม. แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เหนื่อยแล้วก็เสี่ยง แต่ อสม. ได้ช่วยเหลือทางการผมคิดว่าคุ้มเกินที่รัฐได้มอบค่าป่วยการเป็นขวัญกำลังใจ ผมอยากจะให้ท่านประธานผ่านไปถึงนายกรัฐมนตรีครับ ช่วยพิจารณาค่าป่วยการเสียใหม่จาก ๖๐๐ บาทเป็น ๑,๐๐๐ บาท คณะ อสม. ก็ได้มีข้อเสนอให้ทางรัฐบาลนั้น เล็งเห็นถึงความสำคัญในด้านของจิตอาสาของกลุ่มเหล่านี้ ผมคิดว่าเป็นงบประมาณไม่มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทที่รัฐบาลกำลังจะดำเนินการ คิดว่ามันก็เป็นส่วนหนึ่ง

ถ้ามองถึงจิตใจของ อสม. ที่ปฏิบัติเพื่อประเทศชาติ ก็อยากจะให้ท่านประธานช่วยนำเรียน
ผ่านไปยังนายกรัฐมนตรีในเรื่องของการปรับค่าป่วยการจาก ๖๐๐ บาทเป็น ๑,๐๐๐ บาท ขอขอบคุณครับ
นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสุนทรครับ

นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุนทร ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
พรรคเพื่อไทย จังหวัดชัยภูมิค่ะ

เรื่องแรก ที่อยากจะขอหารือกับท่านประธานในวันนี้คะ ดิฉันเอง
ได้รับการร้องเรียนจากคณะครูอาจารย์ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต ๓๐ จังหวัดชัยภูมิค่ะ เขาร้องเรียนบอกกับดิฉันมาว่าปัจจุบันเมื่อมีการแยกหน่วยงาน
ระหว่างประถมศึกษากับมัธยมศึกษาออกจากกัน ทำให้ปัจจุบันนี้ที่สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ยังขาดแคลนในเรื่องเกี่ยวกับหอประชุมที่จะต้องใช้
ในการจัดกิจกรรมหรือว่าการจัดประชุมครูอาจารย์แล้วก็นักเรียน ทำให้เวลาที่มีการจัดงาน
ครั้งใดจะต้องไปเช่าที่ของเอกชน -----

อาจจะไปอาศัยที่ตามโรงแรมต่าง ๆ ที่มีขนาดใหญ่เพื่อรองรับจำนวนผู้เข้าร่วมที่มีปริมาณค่อนข้างมากค่ะ ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณที่จะต้องใช้ในการเรียนการสอนของนักเรียน แล้วก็ครูในการจะพัฒนานะคะ ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็คือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ช่วยดูแลในเรื่องการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างหอประชุมประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ จังหวัดชัยภูมิด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ ที่อยากจะขอหารือกับท่านประธานก็คือตอนนี้ถนนสายจากบ้านโนนจานถึงอำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งถนนเส้นนี้เป็นถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวงชนบทค่ะ ปรากฏว่าตอนนี้มีอาการก็คือมีการทรุดตัวลงอยู่บริเวณจากแยกปากทางบ้านห้วยหวายถึงบ้านวังกุ่มนะค่ะ ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ก่อนจะถึงบ่อซึ่ คัลเวิร์ท (Box culvert) นะค่ะท่านประธานทำให้เกิดเป็นร่องบนพื้นถนน ในยามค่ำคืนถนนสายนี้ที่ไม่มีไฟฟ้าส่องสว่างทำให้เกิดอันตรายค่อนข้างมาก พี่น้องสัญจรผ่านมาโดยเฉพาะมอเตอร์ไซค์ค่ะท่านประธาน ขับขี่ผ่านมาเมื่อใดก็จะตกหลุมทำให้รถมีการสะเทือนแล้วก็ตกถนนค่อนข้างบ่อยค่ะ ก็อยากจะฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็คือกรมทางหลวงชนบทให้ช่วยดูแลจัดสรรงบประมาณในการแก้ไขปัญหาดถนนที่เกิดขึ้นด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนริศ ขำนุรักษ์ ครับ

นายนริศ ขำนุรักษ์ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตท่านประธานหารือปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน โดยขอให้ท่านประธานได้มีหนังสือถึงกรมทางหลวงแผ่นดินกระทรวงคมนาคมให้ขยายพื้นผิวจราจรไหล่ทางหมู่บ้านหนองธง ตำบลหนองธง อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง กับบ้านโหล๊ะบ้า ตำบลคลองใหญ่ อำเภอตะโหมด จังหวัดพัทลุง ซึ่งเดิมเป็นชุมชนเล็ก ๆ แล้วก็ยังมีถนนแคบ ๆ แต่ขณะนี้กลายเป็นชุมชนใหญ่ กลายเป็นเมืองแต่ถนนยังแคบอยู่ แต่ก็ยังมีพื้นผิวจราจรพอที่จะขยายให้เป็นเมืองได้ นะครับ จึงขออนุญาตท่านประธานที่จะขอให้กระทรวงคมนาคมได้ตั้งงบประมาณเพื่อที่จะขยายไหล่ทางพื้นผิวจราจรรองรับบ้านเมืองที่ขยายตัวขึ้น นะครับ

เรื่องที่ ๒ ขอให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ปรับปรุงถนนและก่อสร้างเครื่องอำนวยความสะดวกสำหรับสถานที่ท่องเที่ยว ๒ ที่ คือ น้ำตกวังตอ ตำบลคลองทรายขาว อำเภอกงหรา กับน้ำตกมโนราห์ ตำบลคลองเฉลิม อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง ๒ น้ำตกนี้ขณะนี้มือนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากนะครับ โดยเฉพาะในช่วงหลังปีใหม่มาก่อนเดือนเมษายนซึ่งเป็นช่วงที่โรงเรียนปิดเทอมด้วย ถนนก็ยังไม่เรียบร้อยและเครื่องอำนวยความสะดวกยังไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวมากพอดีพอนะครับ จึงขอให้กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาได้ปรับปรุงสนับสนุนทั้งถนนและเครื่องอำนวยความสะดวกนะครับ

เรื่องสุดท้ายขอให้กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำเว็บไซต์ (Web site) สำหรับการเข้าไปดูการประเมินราคาที่ดินของพี่น้องประชาชน เพราะว่าการไปดูราคาการประเมินที่ดินยุ่งยากมากครับ ต้องไปที่สำนักงานที่ดินทั้งสาขาหรือสำนักงานที่ดินจังหวัดเพื่อไปดูและมีค่าใช้จ่ายมาก ควรที่จะทำเว็บไซต์ขึ้นมาสามารถดูรายละเอียดที่บ้านเหมือนกับทุกประเทศ เหมือนกับบางประเทศที่ทำแล้วประชาชนจะได้รับความสะดวกครับ กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเยาวนิตย์ครับ

นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางเยาวนิตย์ เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ดิฉันได้รับทราบถึงความเดือดร้อนจากการขาดน้ำประปาใช้สอยในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ทั้งนี้ก็ทราบจากพระครูสุวิธานพัฒนบัณฑิต รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกสี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในสภาพปัจจุบันมหาวิทยาลัยแห่งนี้กำลังพัฒนาศักยภาพเพื่อรองรับให้เป็นศูนย์กลางของการศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภูมิภาคอินโดจีน ปรากฏว่ามีทั้งนิสิตที่เป็นพระคุณเจ้าและฆราวาสร่วม ๒,๐๐๐ -----

แต่ว่ามีอาคารใช้สอย ๔ อาคาร แล้วก็มีอาคารที่กำลังก่อสร้างอีก ๒ อาคาร น้ำประปาที่ใช้สอยอยู่ทุกวันนี้เป็นน้ำประปาใต้ดินซึ่งไม่พอใช้เลย ทางมหาวิทยาลัยก็มีโครงการว่าควรจะสูบน้ำมาจากตำบลหนองเลิง ซึ่งอยู่ในตำบลโคกสีเช่นกันมาทำเป็นน้ำประปา ก็ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ช่วยดูแลแก้ปัญหาให้ด้วยค่ะ เพราะว่า เป็นความเดือดร้อนจริง ๆ ทั้งพระ ทั้งโยม ทั้งผู้ที่เป็นปฏิบัติธรรมบ้างอะไรบ้างก็เดือดร้อนมาก

แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็เป็นเรื่องเดียวกัน คือเรื่องการขาดน้ำประปาที่ตำบลโคกสี กำหนดตำบลโคกสีบอกว่าน้ำประปาก็ไม่พอใช้เหมือนกัน เพราะว่าน้ำใต้ดินนี้ไม่สามารถจะรองรับหมู่บ้านซึ่งกำลังขยายใหญ่โตได้ ก็เลยขอน้ำประปาที่จะสูบน้ำจากตำบลหนองเลิงมาใช้ในระบบประปาในหมู่บ้านเช่นกันค่ะ ก็ขอกราบเรียนผ่านท่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กราบขอบพระคุณค่ะ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านธวัชชัยครับ ท่านจะอามิ่งอีกรอบหนึ่งครับ

นายธวัชชัย อนามพงษ์ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ธวัชชัย อนามพงษ์ ส.ส. จังหวัดจันทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ขอบคุณท่านประธานนะครับ ที่หารือแล้วท่านประธานก็ส่งให้ผมทุกเรื่อง เรื่องถนนก็ว่าจะทำแล้วก็ดีใจนะครับ

วันนี้ก็จะคุยเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องชาวสวนเมืองจันทนะครับ ตอนนี้อย่าผลไม้มันก็เริ่มออก ทุกปีเราก็จะทำหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถึงหลายหน่วยงาน ปีนี้เราก็ร่วมกันทำภาคตะวันออกนะครับ แล้วที่จังหวัดจันทบุรีก็มีประวัจน์ อุตโมท ที่เป็น ส.ส. พรรคเพื่อไทย ก็ร่วมเซ็นชื่อด้วย ขอให้ท่านประธานเร่งหน่วยงานนะครับ เราส่งหนังสือไปหมดแล้วครับ ถ้าเข้าไปเวลาผลไม้ออกจากเมืองจันทไปต่างจังหวัดก็จะโดนกักจนผลไม้เน่าเสีย เสียเงินเสียทอง ปีหนึ่งผลไม้ออกครั้งเดียวครับ ขอฝากท่านประธานด้วยนะครับ

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องความเดือดร้อนของประมงชายฝั่ง ทุกวันนี้ปลาหมดทะเล แล้วนะครับท่านประธาน เพราะว่าวนลากอะไรทั้งหลายก็ไปลากกันหมดไม่มีบ้านอยู่ครับ อยากให้ท่านประธานฝากรัฐบาลดูงบทำปะการังเทียมนะครับ ปะการังเทียมนี้ดีมากเลย ปลาเข้าไปอยู่อาศัย แล้วก็ออกลูกออกเต้าให้คนยากคนจนได้ตกหรือจับได้ คือปะการังเทียมนี้

ถ้าลงกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละล้านสองล้านมันก็จมดินไปเลยนะครับ ที่ได้ประโยชน์มากคือกลุ่มใหญ่ ๆ ประมาณ ๑๐ ล้านบาทครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรช่วยดูแลประมงชายฝั่งด้วย เขาเดือดร้อนมากนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านเปล่งมณีครับ

นางเปล่งมณี เร่งสมบุรณ์สุข (เลย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางเปล่งมณี เร่งสมบุรณ์สุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย เขต ๓ พรรคเพื่อไทย
ดิฉันมีปัญหาของพี่น้องประชาชนหรือท่านประธานอยู่ ๒ เรื่องค่ะ

เรื่องแรก เกี่ยวกับเรื่องขอความอนุเคราะห์ผลักดันงบประมาณในการ
ก่อสร้างคลองส่งน้ำหรือคลองไส้ไก่และประตูระบายน้ำ สืบเนื่องจากดิฉันได้รับหนังสือ
ร้องเรียนจากนางบุญเหลือ บุภภาที ผู้ใหญ่บ้านบ้านน้ำอ้อม หมู่ที่ ๑ ตำบลวังสะพุง
อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ว่าในหมู่บ้านมีสถานีสูบน้ำแต่มีคลองส่งน้ำหรือคลองไส้ไก่
เพียง ๑๐๐ เมตร ก็อยากจะให้กรมชลประทานช่วยผลักดันงบประมาณในการก่อสร้าง
คลองส่งน้ำหรือคลองไส้ไก่นี้ ความยาวประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ก็จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร
ที่มีพื้นที่ทางการเกษตรประมาณ ๒๗๕ ไร่ ช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร ๒ หมู่บ้าน คือบ้านน้ำอ้อม
หมู่ที่ ๑ และบ้านลำ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังสะพุง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

เรื่องที่ ๒ ก็เช่นเดียวกันค่ะ เกี่ยวกับเรื่องสถานีสูบน้ำของบ้านบุงกตาล
คุ้มหนองนกเจ้า ซึ่งได้งบประมาณในการก่อสร้างเมื่อปี ๒๕๕๕ ณ ขณะนี้สร้างแล้วเสร็จ
แต่ไม่มีคลองส่งน้ำหรือคลองไส้ไก่ให้กับพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนผู้นำหมู่บ้าน
ก็เลยอยากให้ดิฉันมาเรียนถามท่านประธานสภาผ่านไปยังกรมชลประทานว่าเมื่อไรจะมี
งบประมาณในการสร้างคลองส่งน้ำหรือคลองไส้ไก่ และท่อสูบน้ำอาคารถึงพักน้ำ
และท่อส่งน้ำเข้านา เขาจะได้มีน้ำที่จะใช้ในการเกษตรนะค่ะ ดังนั้นตัวดิฉันจึงกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้กำกับดูแล
กรมชลประทานได้ช่วยสั่งการแก้ไขปัญหาในส่วนนี้ โดยผลักดันงบประมาณในการก่อสร้าง
ให้กับพี่น้องประชาชนทั้ง ๒ หมู่บ้านนี้ด้วยนะค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ -----

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านจะอามิงครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์
ผมขออนุญาตหารือท่านประธานเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ๒ เรื่องครับท่านประธาน

เรื่องที่ ๑ คือปัญหาราคายางพาราตกต่ำอย่างต่อเนื่อง และปัจจุบันก็ยังตกต่ำ
อยู่อีกและไม่มีแนวโน้มที่จะมีราคายางพาราสูงขึ้นได้ ผมอยากจะถามถึงรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าท่านมีกรอบและแนวทางในการแก้ไขปัญหายางพาราจะให้
ราคายางพารากระเตื้องขึ้นได้อย่างไร ผมขอคำตอบจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะหารือท่านประธานก็คือปัญหาความไม่สงบจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ซึ่งพ่วงนี้รัฐบาลโดย สมช. จะเป็นตัวแทนในการพูดคุยของกลุ่มขบวนการ
บีอาร์เอ็น (BRN) อีกครั้งหนึ่ง แต่ว่าในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังเกิดเหตุการณ์ความรุนแรง
อย่างต่อเนื่องครับท่านประธาน ผมถึงอยากจะฝากกรอบในการพูดคุยของ สมช. ว่า
ประเด็นที่สำคัญที่สุดขณะนี้ต้องควบคุมไม่ให้เกิดเหตุการณ์การก่อเหตุอันจะนำไปสู่
ความเป็นความตายของพี่น้องประชาชน ต้องวางเรื่องนี้เป็น ๑ ในกรอบที่ สมช. จะต้อง
ไปพูดคุยนะครับท่านประธาน ในการพูดคุยผมเองก็ไม่ขัดข้องว่าจะให้มีการพูดคุยได้หรือไม่
ไม่ขัดข้องครับท่านประธาน เป็นเส้นทางและแนวทางในการที่ยุติปัญหาคือปัญหาทุกปัญหา
ยุติลงด้วยการพูดคุย แต่บนพื้นฐานการพูดคุยต้องมีกรอบในการพูดคุยที่ชัดเจนไม่ใช่ไปพูดคุย
อย่างสะเปะสะปะ ปัญหามันจะเกิดขึ้นและจะซ้ำเติมกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
ท่านประธานครับ อยากจะถามไปถึงนายกรัฐมนตรีเลยว่าวันนี้ท่านได้นำเรื่องกรอบการเจรจา
ในการควบคุมไม่ให้เกิดเหตุนำไปพูดคุยกับฝ่ายขบวนการบีอาร์เอ็นหรือไม่ อย่างไร
ขอบคุณครับท่านประธาน

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านจตุพร เจริญเชื้อ

๑๑

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๖/๒

นายจตุพร เจริญเชื้อ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จตุพร เจริญเชื้อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น พรรคเพื่อไทย ผมมีเรื่องหารือต่อท่านประธานในกรณีของความแห้งแล้งที่เกิดขึ้น ผมอยู่อำเภอกระนวน แล้วก็ใช้น้ำจากการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอกระนวน ทุก ๆ ปีแม้ว่าปีไหนที่ยังไม่แห้งแล้ง แต่ว่าพอถึงช่วงเดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม ก็จะมีปัญหาเรื่องน้ำประปามาโดยตลอด เนื่องจากว่าแหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตประปาของอำเภอกระนวนนั้นใช้แหล่งน้ำดิบที่เรียกว่าหนองใหญ่ซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบธรรมชาติ เพราะฉะนั้นปีนี้เกิดความแห้งแล้งมาก ปัจจุบันนี้ น้ำประปาที่อำเภอกระนวนแทบที่จะไม่ไหลแล้ว จะไหลเฉพาะช่วงตอนเย็น ๆ แต่ว่าช่วงกลางวันปกติแทบจะไม่ไหลเลย ผมจึงขอหารือต่อท่านประธานว่าขอให้การประปาส่วนภูมิภาคได้แก้ไขปัญหอย่างยั่งยืน ซึ่งผมเคยเสนอว่าควรจะต้องดึงน้ำโดยใช้แหล่งน้ำดิบจากเขื่อนหนองหวาย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งระยะทางประมาณ ๓๐ กว่ากิโลเมตร โดยการต่อท่อมา ซึ่งถ้าทำในลักษณะอย่างนี้จะทำให้สามารถแก้ไขปัญหอย่างยั่งยืนได้ จึงขอกราบเรียนท่านประธานว่าขอให้แจ้งไปทางการประปาส่วนภูมิภาคได้ต่อท่อน้ำดิบจากอำเภอ น้ำพองไปยังอำเภอกระนวนเพื่อแก้ไขปัญหอย่างยั่งยืนของพี่น้องชาวอำเภอกระนวน ขอบพระคุณมากครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเรวัตครับ

นายเรวัต อารีรอบ (ภูเก็ต) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายเรวัต อารีรอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ วันนี้ผมขออนุญาตหารือท่านประธานสัก ๒-๓ เรื่องครับ

เรื่องแรก ประสพการณ์ตรงครับ ไม่มีใครมาร้องเรียน บริเวณถนนเจ้าฟ้า ตะวันออก ซึ่งผมคิดว่าเป็นหน่วยงานของกรมทางหลวงเพิ่งจะได้ขยายเส้นทางเสร็จเรียบร้อย ประมาณสัก ๒ เดือนที่ผ่านมา แต่สิ่งที่น่าสังเกตคือการตีเส้นครับ ผมขับรถผ่านเมื่อ ๓ วันที่ผ่านมาการตีเส้นเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วเด่นชัดเจนแต่มาวันนี้เลื่อนไปหมดแล้วครับ เป็นเพราะคุณภาพของผู้รับเหมาที่มาทำการตีเส้นไม่มีคุณภาพ เนื่องจากว่าการตีเส้นเลื่อนหาย จางไปมากครับ

๑๒

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รัชนีพร ๗/๑

ประการที่ ๒ เรื่องของเด็กนักเรียนที่สอบเข้า ผมคิดว่าเกือบทั่วประเทศครับ เราเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนได้รับคำร้องเรียนจากผู้ปกครอง บางที่เข้า ม. ๑ จำนวน เปิดรับสมัครเข้าสอบ ๙๐๐ คน ๘๐๐ คน แต่เอาจริงประมาณสัก ๓๐๐ คน ส่วนที่เหลือ ไม่มีที่เรียน ก็อยากฝากท่านประธานไปยังกระทรวงศึกษาธิการว่าเราต้องเริ่มขยายเนื่องจาก ประชากรเราเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ท่านครับ

ประการสุดท้าย เรื่อง พ.ร.บ. เงินทดแทนที่อยู่ภายใต้ของกระทรวงแรงงาน กฎหมายฉบับนี้ถ้าพูดได้เลยว่าเป็นกฎหมายที่ล่าช้า แล้วก็ไม่ได้รับความเป็นธรรม ทั้งลูกจ้าง ทั้งนายจ้าง ยกตัวอย่างเช่นเมื่อเวลาลูกจ้างเกิดอุบัติเหตุไปรักษาพยาบาล สมมุติว่าเพดานที่ ๔๕,๐๐๐ บาท หลังจาก ๔๕,๐๐๐ บาท ท่านครับ นายจ้างจะต้องไปจ่ายเงินเพิ่มแล้ว มาเรียกเก็บทีหลัง

ประการต่อมา เรื่องของการรักษาพยาบาล ส่วนใหญ่โรงพยาบาลรัฐ แล้วโรงพยาบาลรัฐเต็มเตียงจะนอนก็ยังมี ต้องไปโรงพยาบาลเอกชน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ท่านครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสภรัฐ กุลศรี

นายสภรัฐ กุลศรี (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สภรัฐ กุลศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี เขตเลือกตั้งที่ ๕ พรรคเพื่อไทย วันนี้ ผมขอนำเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนมาปรึกษาหารือสัก ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้รับการร้องเรียนจากประชาชน หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยน้ำจันทร์ ตำบลแจรงาม อำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๒ รายร้องเรียนมา คือคุณสมจิตต์ ดีลา อยู่บ้านเลขที่ ๒๙๓ หมู่ที่ ๖ ตำบลแจรงาม ท่านที่ ๒ ก็คือคุณสำรวย กันมาลัย บ้านเลขที่ ๑๔๓ หมู่ที่ ๖ ตำบลแจรงามเช่นเดียวกัน ร้องเรียนมาว่าแต่ก่อนเขาอยู่ข้างถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓ แต่ปัจจุบันข้างถนน เขาขุดคลอง ท่านประธานที่เคารพครับ พอขุดคลองรถยนต์ที่เคยเข้าออกบ้านเป็นประจำ เข้าออกไม่ได้ เกิดความเดือดร้อนครับ ต้องนำรถยนต์ไปฝากเพื่อนบ้านซึ่งอยู่ห่างไกล เขาอยากให้องค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการขุดคลองเลียบบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓ ให้ดำเนินการวางท่อบริเวณหน้าบ้านให้เขาด้วย เพราะเขาจะได้นำรถยนต์เข้าบริเวณ

๑๓

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รัชนีพร ๗/๒

บ้านเขาได้ โดยปัจจุบันเขายังได้รับความลำบาก จึงฝากท่านประธานผ่านไปยังหน่วยงานที่ได้รับผิดชอบด้วยครับ

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อสัปดาห์ที่แล้วผมมีโอกาสเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ก็ไปดูความสวยงามในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่สิ่งที่ได้พบได้เห็นเหมือนจังหวัดภาคกลาง เหมือนอย่างไรครับท่านประธานที่เคารพ เขานิยมกันก็คือไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนทำอีกแล้วครับ ในตัวจังหวัดเชียงใหม่มองเห็นแต่รถป้ายทะเบียนข้างหน้า แต่ป้ายทะเบียนข้างหลังไม่ติดเป็นส่วนใหญ่ จึงฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่ได้รับผิดชอบให้ช่วยดำเนินการแก้ไข ใกล้สงกรานต์ถ้าประชาชนเกิดอุบัติเหตุเขาจะจำรถคันนั้นไม่ได้ฝากท่านประธานด้วยครับ ให้แก้ไขครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ดอกเตอร์ศุภชัย ศรีหล้า ครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอหารือผ่านท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกรมโยธาธิการและผังเมือง กรณีของการออกแบบถนนวงแหวนรอบที่ ๒ ของจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่ผมอยากทราบเรียนผ่านท่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็คือในการออกแบบผังเมืองรอบที่ ๒ ขอให้มีการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนเนื่องจากว่าแบบที่นำเสนออยู่ในขณะนี้อยู่ในความสนใจของประชาชน ขออนุญาตทราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังพี่น้องประชาชนชาวอุบลราชธานีที่กำลังฟังอยู่ในขณะนี้ว่าถนนวงแหวนรอบที่ ๒ นี้กำหนดระยะทางไว้ ๘๓ กิโลเมตร เป็นถนนเชื่อมจากวงแหวนรอบที่ ๑ ก็คือจากตัวเมืองอุบลราชธานีและเมืองวารินชำราบผ่านไปเส้นจังหวัดศรีสะเกษ -----

และในขณะที่เดียวกันก็ผ่านไปทางถนนเชื่อมจากจังหวัดอุบลราชธานีไปอำเภอกันทรลักษ์ เส้นทางที่ผมอยากจะกราบเรียนเป็นจุดตัดสำคัญ ๆ ที่จะทำให้พี่น้องชาวจังหวัดอุบลราชธานี ได้มองเห็นภาพก็คือถนนวาริน-ศรีสะเกษ จุดตัดจะอยู่ที่บ้านราษฎร์สำราญ ถนนวาริน-สำโรง จุดตัดจะอยู่ที่บ้านบอน ถนนวาริน-เดชอุดม จุดตัดที่พี่น้องจะสัมผัสได้ก็คือบ้านโนนใหญ่ ถนนวาริน-พิบูล จุดตัดจะอยู่ที่บ้านค่านกเป็ดน้ำ ถนนอุบล-ตาลชุม จุดตัดจะอยู่ที่บ้านผาแก้ว ช่วงถนนอุบล-ตระการ จุดตัดจะอยู่ที่บ้านดอนสะแบง ถนนอุบล-ม่วงสามสิบคือถนนชยางกูร จุดตัดอยู่ที่บ้านหนองเชียงมือง และถนนอุบล-เขื่องในคือถนนแจ้งสนิท จุดตัดจะอยู่ที่บ้านดอนชี ถ้าชี้ดวงแหวนในลักษณะนี้พี่น้องประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ในขณะที่ให้ความสนใจ กรมโยธาธิการและผังเมืองรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะรับฟังความคิดเห็น ผ่านการทำประชาพิจารณ์ ก็จะก่อประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน กราบขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านพงศ์พันธ์ สุนทรชัย

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย (หนองคาย) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม พงศ์พันธ์ สุนทรชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย พรรคเพื่อไทย
มีความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่ต้องนำเรียนท่านประธาน ๒-๓ เรื่อง

เรื่องแรก พี่น้องชาวตำบลสระใคร ตำบลคอกช้าง ตำบลบ้านฝาง อำเภอสระใคร
ไม่มีน้ำที่จะดื่ม เนื่องจากว่าน้ำที่ทำประปาหนองน้ำแห้งขอด ขณะนี้ประสานงานไปยัง
การประปาส่วนภูมิภาคก็บอกว่าจะดำเนินการ แต่ยังไม่มีความคืบหน้าในเรื่องของการดำเนินการ
ฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ

เรื่องที่ ๒ เรื่องภัยแล้งทุกจังหวัดนะครับ ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดหนองคาย
แต่กรอบการช่วยเหลือจากกระทรวงมหาดไทยที่สั่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ชัดเจน
อยากให้มีการสั่งการไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ให้ชัดเจนด้วย เพื่อจะได้ใช้งบประมาณ
ในการเยียวยาช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง

เรื่องที่ ๓ ได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องที่สัญจรไปมาและชาวบ้านในหมู่บ้านบ่อแปบ
ตำบลพระธาตุบังพวน ไปถึงบ้านโคกก่อง และคนที่สัญจรไปมา เนื่องจากว่ามีโรงงานรับซื้อ

ยางพาราเป็นโรงงานขนาดใหญ่ส่งกลิ่นเหม็นเป็นอย่างมากเลยนะครับ ผมเองลองขับรถไปแล้วเปิดกระจกไม่ได้เลย ใครที่สัญจรไปมาโดยใช้จักรยานหรือมอเตอร์ไซค์มีปัญหา มากก็ฝากท่านประธานว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกิติ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกิติ ไปดูว่าเป็นอย่างไร มีการบำบัด มีการอย่างไร ทำไมกลิ่นมันแรงเหลือเกินนะครับ

เรื่องที่ ๔ เป็นเรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่ง พี่น้องชาวหมู่บ้านนาจันทร์ไปถึงหมู่บ้านวังยางใต้ของตำบลวัดธาตุและตำบลโพธิ์ชัย เป็นเส้นทางที่เชื่อมกันระหว่างตำบล มีปัญหาในเรื่องของถนนทรุดโทรมมากเลยเป็นหลุมเป็นบ่อ ความรับผิดชอบนี้น่าจะอยู่ที่กรมทางหลวงชนบท ขอความกรุณาจัดสรรงบประมาณ ถ้าไม่ทำใหม่ก็ซ่อมแซมให้หน่อย ชาวบ้านเดือดร้อนมากจริง ๆ ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ ไชยณัฐ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
คุณจักรวาลครับ

นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย เขต ๓ ต้องขออนุญาตท่านประธานหรือเกี่ยวกับการร้องเรียนของพี่น้องอำเภอบ้านด่านลานหอย ซึ่งเป็น ๑ ใน ๙ อำเภอของจังหวัดสุโขทัยที่ประสบภัยแล้งมากที่สุด วันนี้ได้รับงบประมาณจาก ฯพณฯ ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการสร้างอ่างเก็บน้ำแม่รำพันซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ แต่อำเภอบ้านด่านลานหอย มีทั้งหมด ๗ ตำบลซึ่งประสบภัยสูงสุด วันนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดเอาน้ำไปแจกก็ไม่เพียงพอ ผู้นำท้องถิ่นก็อยากให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งให้ความกรุณาอยู่แล้วได้ไปขุดสระขนาดกลาง ๓๐-๔๐ ไร่ต่อจุดเพื่อเป็นน้ำผิวดินในการใช้ทำน้ำประปาซึ่งจะแก้ปัญหาภัยแล้งได้ช่วงหนึ่ง อบจ. ได้นำน้ำไปวัน ๆ หนึ่ง ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ คันรถ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จึงกราบเรียนไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสำนักงานทรัพยากรน้ำภาค ๙ กรมทรัพยากรน้ำ จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้ไปดำเนินการแก้ปัญหาน้ำแล้ง แต่ก็ยังไม่ถูกจุดอำเภอที่แล้งจริง ๆ ดังนั้นก็กราบเรียนไปถึงหน่วยงานที่รับผิดชอบช่วยในการดำเนินการด้วย

อีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งผมได้รับคำปรึกษาแล้วก็ร้องเรียนมาจากนักเรียน นักศึกษา ที่เรียนอยู่ที่ กศน. ว่าครูบาอาจารย์นั้นมีน้อยตลอดจนผู้บริหารนั้นทำงานมาก ในการเป็นผู้อำนวยการ กศน. ๑ คนใน ๑ อำเภอ นั้นต้องดูแลนักศึกษาตั้งแต่เยาวชนจนถึงผู้สูงวัย ๓,๐๐๐-๔,๐๐๐ คน แต่มีผู้อำนวยการ กศน. นั้นเพียงแค่ ๑ คน ไม่เหมือนสายสามัญ ซึ่งบางที่ ๑ โรงเรียนมีเด็กแค่ ๓๐-๔๐ คน มี ผอ. มีรอง ผอ. ๒ คน และครูอีก ๓-๔ คน จึงไม่เหมาะสมหรือไม่ถ่วงดุลกัน ก็อยากให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะรัฐมนตรีพงศ์เทพ เทพกาญจนา ซึ่งให้ความสำคัญเรื่อง กศน. มาก ก็อยากให้ปรับเป็นระบบแท่งแล้วก็เพิ่มรองผู้อำนวยการ กศน. สัก ๒ ตำแหน่ง คือรองผู้อำนวยการเกี่ยวกับ ฝ่ายปกครองและทางวิชาการ จะช่วยให้ กศน. ซึ่งเป็นศูนย์การเรียนนอกระบบ และตามอธยาศัยนั้นสามารถจะสร้างต่อยอดให้กับนักศึกษาตั้งแต่เยาวชนจนถึงผู้สูงวัย กราบเรียนท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเชิดพงศ์ครับ

นายเชิดพงศ์ ราชปองพันธ์ (บึงกาฬ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพครับ ผม เชิดพงศ์ ราชปองพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบึงกาฬ พรรคเพื่อไทย เขตเลือกตั้งที่ ๑ วันนี้ก็มีหนังสือเรื่องร้องเรียนจากนายราชัน วนาพรหม ผู้อำนวยการ ศูนย์ อปพร. อบต. บึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เกี่ยวกับเรื่องค่าตอบแทน รายเดือนของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อปพร. คือมูลเหตุที่ว่ามีเหตุการณ์อย่างนี้ เกิดขึ้นก็คือ อปพร. ในตำบลบึงกาฬนั้นก็ประมาณเกือบ ๑๐๐ คน ปรากฏว่าในการทำงานนั้น ถ้าทำงานไม่ถึง ๘ ชั่วโมงแล้วไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนได้ทางผู้อำนวยการศูนย์ อปพร. ก็เลยแจ้งมาว่าอยากจะให้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขระเบียบตรงนี้ เพื่อต้องการให้ อปพร. ที่ทำงานประมาณ ๓-๔ ชั่วโมงสามารถเบิกจ่ายค่าตอบแทนได้ด้วย อันนี้คือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คืออยากจะให้มีค่าตอบแทนของ อปพร. เป็นรายเดือน ประมาณ เดือนละ ๕๐๐ บาท หรือ ๖๐๐ บาทก็ได้ ให้เท่ากับ อสม. ของกระทรวงสาธารณสุข ขอขอบคุณมากครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านบุญเลิศ ไพรินทร์ ครับ

๑๗

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๙/๒

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายบุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคประชาธิปัตย์
ขอหารือท่านประธาน ๒ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ ประชาชนจำนวน ๓๐๐ คนเศษจาก ๖ ตำบล ได้ส่งตัวแทนมา
ร้องเรียนกับกระผมว่า ได้ทราบว่าโรงไฟฟ้านครเนื่องเขตทำการก่อสร้างโดยไม่มีใบอนุญาต
จึงได้ร้องเรียนไปยัง อบต. นครเนื่องเขต อุตสาหกรรมจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี
กรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน ให้ระงับยับยั้งการก่อสร้างโรงไฟฟ้า
นครเนื่องเขต แต่ก็ได้มีการระงับยับยั้งการก่อสร้างโรงไฟฟ้างดงกล่าวแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่
การกระทำของโรงไฟฟ้านครเนื่องเขตนั้นผิดกฎหมายถึง ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติโรงงาน
พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๒ วรรคสอง ที่ห้ามไม่ให้ก่อสร้างก่อนได้รับใบอนุญาต และพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถสั่งให้โรงไฟฟ้านครเนื่องเขต
ระงับยับยั้งหรือหยุดการก่อสร้างได้ตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ก็ได้มีการดำเนินการแต่อย่างใด
จึงขอหารือและฝากท่านประธานได้ส่งความเดือดร้อนของประชาชนไปยังกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพลังงาน ได้ดูแลในเรื่องนี้ให้ด้วยจะเป็นพระคุณอย่างสูง

เรื่องที่ ๒ ประชาชนจาก ๓ ตำบล คือ ตำบลหนามแดง ตำบลคลองเปรง
และตำบลคลองอุดมชลจร ได้ส่งตัวแทนไปหารือกับกระผมเรื่องความเดือดร้อนเกี่ยวกับ
ถนนสายหนามแดง คลองเปรง และคลองอุดมชลจร ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก -----

ทำให้ประชาชนทั้ง ๓ ตำบลได้รับความเดือดร้อนในการใช้รถใช้ถนนอย่างแสนสาหัส กระผมได้ไปดูด้วยตัวเองก็เป็นความจริงอย่างที่เขามาร้อง จึงขอให้กระผมนำความเดือดร้อนของพวกเขามาหารือกับท่านประธานเพื่อให้ท่านได้นำเอาความเดือดร้อนของพวกเขาส่งไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนและงบประมาณลงไปซ่อมบำรุงถนนทั้ง ๓ สายด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะถนนทั้ง ๓ สายอยู่ในความดูแลของ อบต. และ อบจ. จังหวัดฉะเชิงเทรานั้นเอง ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านรณเทพครับ

นายรณเทพ อนุวัฒน์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายรณเทพ อนุวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคพลังชล กระผมมีเรื่องปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนหรือท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงคมนาคม จำนวน ๓ เรื่องด้วยกัน

เรื่องแรก เป็นปัญหาเกี่ยวกับถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงชนบท ซึ่งชำรุดเสียหายทำให้ยากลำบากในการสัญจรไปมา ซึ่งสายแรกได้แก่ สาย ชบ ๔๐๑๓ ช่วงแยกทางหลวงหมายเลข ๓๔๑ ไปบริเวณที่ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหลวง ระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร สายที่ ๒ ได้แก่ สาย ชบ ๓๐๒๕ ช่วงกิโลเมตรที่ ๒ ถึงกิโลเมตรที่ ๔ ระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร

เรื่องที่ ๒ เป็นปัญหาเกี่ยวกับถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งได้แก่ทางหลวงหมายเลข ๓๔๙ พนัสนิคม-หนองซาก ซึ่งทางกระทรวงคมนาคมนั้นได้จัดสรรงบประมาณการซ่อมแซมผิวจราจรในปี ๒๕๕๖ ช่วงกิโลเมตรที่ ๖ ถึงกิโลเมตรที่ ๒๑ แต่กิโลเมตรที่ ๑ ถึงกิโลเมตร ๖ นั้นยังไม่ได้มีการซ่อมแซม และถนนสายนี้ก็ไม่มีไฟฟ้าส่องสว่าง หรือมีแต่ก็อยู่ห่างกันมากแล้วก็อยู่ห่างถนนออกไปประมาณ ๖ เมตรด้วยกัน ทำให้เวลาค่ำคืนนั้นถนนสายนี้มีมืดมาก มีปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุเกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงกิโลเมตรที่ ๑ ถึงกิโลเมตรที่ ๑๑ ทางแยกสำนักขาม กิโลเมตรที่ ๑๐ และทางแยกสายเข้าวัดอรุณรังษี ช่วงกิโลเมตรที่ ๑๒

เรื่องที่ ๓ เป็นปัญหาเกี่ยวกับถนนทางหลวงหมายเลข ๓๑๕ ฉะเชิงเทรา-พนัสนิคม ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงแผ่นดิน ในปีงบประมาณ ๒๕๕๖ กรมทางหลวง ได้จัดสรรงบประมาณในการซ่อมแซมผิวจราจรในช่วงบ้านหัวไผ่ถึงตำบลโคกเพลาะ ระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตรเศษ ซึ่งก็ยังคงเหลือระยะทางอีก ๘ กิโลเมตรก็จะเข้าสู่ เขตเทศบาลเมืองพนัสนิคมซึ่งก็ยังไม่มีการซ่อมแซมแต่ประการใด ซึ่งถนนสายนี้กระผมเอง ได้ตั้งกระทู้ถามทั่วไปถามทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในเรื่องเกี่ยวกับการขยายผิวจราจรจาก ๒ ช่องทางเป็น ๔ ช่องทาง ซึ่งหมดสมัยไปก่อนท่านรัฐมนตรีก็เลย ไม่ได้ตอบ เพราะฉะนั้นแล้วกระผมก็คงต้องขอหารือท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงคมนาคม เพื่อได้โปรดช่วยตอบกระทู้ถามผมแล้วก็ทางงบประมาณในการซ่อมแซมผิวจราจรในถนน ๓ สายด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะครู นักเรียน โรงเรียนอนุบาลดงมหาวัน จังหวัดเชียงราย ด้วยความยินดียิ่งนะครับ ขณะนี้เราอยู่ในระหว่างวาระการหารือเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ในขณะที่ผู้แทนราษฎรลงพื้นที่พบปัญหาได้มาบอกให้สภาทำหนังสือถึงรัฐบาลเพื่อไปทำการแก้ไขต่อไปนะครับ ท่านสามารถ มะลูสิม ครับ

นายสามารถ มะลูสิม (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม สามารถ มะลูสิม ครับ จะนำความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนเรื่องการเรียนหนังสือ นะครับ สืบเนื่องจากวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ กรุงเทพมหานครมี ๔๓๐ โรงเรียนนั้นมีการประชุมกันว่าจะขยายโอกาสนักเรียน ม. ๑-๓ โรงเรียน คือ โรงเรียนสุเหร่าใหม่ เขตสวนหลวง โรงเรียนวัดราชสิงขร เขตบางคอแหลม และโรงเรียนสุเหร่าใหม่ เขตหนองจอก ชื่อตรงกัน ๒ โรงเรียนครับ ชื่อสุเหร่าใหม่ ผลการประชุมก็อนุมัติให้โรงเรียนวัดราชสิงขร ๑ โรงเรียน ส่วนอีก ๒ โรงเรียน คือโรงเรียนสุเหร่าใหม่ในเขตสวนหลวงกับโรงเรียนสุเหร่าใหม่ในเขตหนองจอกนั้นไม่อนุมัติ ซึ่งสาเหตุจากการไม่อนุมัตินั้นต้องเรียนนะครับว่าอ้างเหตุผลซึ่งผมเห็นว่าเป็นเหตุผลที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง อ้างว่าโรงเรียนสุเหร่าใหม่นั้นอยู่ห่างจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ ไม่เกิน ๔ กิโลเมตร ก็อยากจะให้เด็กไปสอบเข้าโรงเรียนนั้น แต่ตามสถิติ ๕ ปีที่ผ่านมา

๒๐

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงใจ ๑๐/๓

ไม่มีเด็กสอบเข้าได้แม้แต่คนเดียว แม้แต่วันนี้ประกาศผลสอบของปีที่ ๖ ก็ยังไม่ได้แม้แต่คนเดียว เหตุผลอย่างนี้นั้นผมคิดว่าไม่สมควรอย่างยิ่งที่ สพฐ. พื้นที่ที่ ๒ อ้างเหตุผลนี้ -----

- ๑๑/๑

๒๑

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๑๑/๑

แล้วยังอ้างอีกด้วยครับว่าโรงเรียนเอกชนอยู่ใกล้ ๆ ตรงนั้นชื่อโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุชก็น่าจะให้เด็กที่จบ ป. ๖ โรงเรียนสุเหร่าใหม่ไปเรียนที่โรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุชซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชน ก็ต้องเรียนครับว่าโรงเรียนอโศกวิทย์อ่อนนุชนั้นก็แค่ ป. ๖ เท่าโรงเรียนสุเหร่าใหม่เท่านั้น ทำไมคนที่ไป สพฐ. ไม่ทราบเลยหรือครับว่าโรงเรียนไหนมีถึง ป. ๖ โรงเรียนไหนมีถึง ม. ๓ แล้วเหตุผลอย่างนี้โดยเฉพาะศึกษาธิการเขตเป็นมุสลิมนะครับ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาฯ ไปถามว่าคุณจะเอื้อมุสลิมขนาดนี้เลยหรือจะเปิด ม. ๑ นักเรียน ๙๐ เปอร์เซนต์เป็นมุสลิมไม่เอื้อมุสลิมจะไปเอื้อใครครับ โรงเรียนนี้เปิดมา ๗๘ ปี สุเหร่าเขายกที่ดินให้ครับ ทุกคนก็ไม่ต้องไปวิ่งหาที่เรียน ห้องเรียนว่างอยู่ ๙ ห้อง อยากจะเปิดแค่ ๒ ห้อง อะไรก็พร้อมหมด กรรมการการศึกษาก็พร้อม ประชาชนก็พร้อม นักเรียนลงชื่อเรียนพร้อม ทุกคนยินดีหมด ไม่อยากจะไปเทียบกับโรงเรียนอื่นที่ได้รับอนุมัติคือโรงเรียนวัดราชสิงขรได้รับอนุมัติอยู่โรงเรียนเดียวในที่ดินก็น้อยกว่า อันนี้ที่ดินก็มากกว่า เพราะฉะนั้นก็ต้องเรียนว่านี่คือความเดือดร้อนอย่างแท้จริงของพี่น้องประชาชนว่ากระทรวงศึกษาธิการส่ง สพฐ. เข้าไปพิจารณาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครนครนั้นใช้สมองส่วนไหนคิดว่าโรงเรียนนี้อยู่ใกล้กับโรงเรียนนั้นโรงเรียนดัง ๆ อีกหน่อยเขตปทุมวันอยากจะเปิด ม. ๔ ขึ้นมาคุณก็บอกสิครับว่าเปิดไม่ได้หรือครับอยู่ใกล้กับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมใหญ่เปิดไม่ได้เพราะอยู่ใกล้กัน อยู่ใกล้มีประโยชน์อะไรครับ เหมือนหมาเห่าเครื่องบินครับท่านประธาน

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านมนตรีครับ

นางมนตรี เจริญศรี (นครพนม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน มนตรี เจริญศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย วันนี้ดิฉันมีเรื่องที่จะหารือต่อท่านประธานจำนวน ๓ เรื่อง

เรื่องแรก ดิฉันได้รับคำร้องจากกลุ่มสหภาพแรงงานกลุ่มผู้ตัดเย็บว่าขณะนี้ใกล้จะเปิดเทอมแล้ว กลุ่มสหภาพแรงงานได้ตัดชุดนักเรียนให้กับกระทรวงศึกษาธิการเป็นระยะเวลา ๒๐ กว่าปีแล้วถึงแม้วันนี้ค่าแรงจะขึ้น ๓๐๐ บาท แต่กลุ่มสหภาพแรงงานยังคงขายชุดนักเรียนราคาเก่ามาประมาณ ๒๐ กว่าปีแล้ว เช่น นักเรียนอนุบาลชาย

ชุดละ ๑๕๐ บาท ชั้นประถมศึกษาชายชุดละ ๑๘๐ บาท มัธยมศึกษาตอนต้นชายชุดละ ๒๒๕ บาท มัธยมศึกษาตอนปลายชายชุดละ ๒๕๐ บาท ชุดหนึ่งก็คือรวมทั้งเสื้อแล้วก็กระโปรงนักเรียน แต่ปรากฏว่ากระทรวงศึกษาธิการยังไม่ได้มีการปรับราคากลางขึ้นแต่อย่างใด ขณะนี้ทั้งผู้ประกอบการแล้วก็กลุ่มสหภาพที่ตัดเย็บเสื้อผ้าเดือร้อนมากเลยฝากเรื่องนี้ผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมประชุมแล้วก็ปรึกษาเพื่อจะปรับราคากลางของชุดนักเรียนขึ้นค่ะ

เรื่องที่ ๒ จากพายุโซนร้อนที่พัดผ่านในพื้นที่ของจังหวัดนครพนมเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา ปรากฏว่าบ้านเรือนราษฎรเสียหาย แต่ด้วยกฎ ระเบียบ แล้วก็หลักเกณฑ์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ทำให้ท้องถิ่นแต่ละแห่งจ่ายเพียงค่าสังกะสี ค่าประตูที่เป็นบาน แต่ว่าความเสียหายนั้นเสียหายทั้งหมดถ้าทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้มีการปรับหลักเกณฑ์แล้วก็จ่ายเงินตามความเป็นจริง ดิฉันจึงต้องฝากท่านประธานไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าดูสภาพความเป็นจริง บางครั้งการยึดระเบียบเกินไปก็จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนค่ะ

เรื่องที่ ๓ มีนักเรียน นักศึกษามหาวิทยาลัยนครพนมร้องมาว่าบริเวณจุดบ้านเนินสะอาด หมู่ที่ ๘ ซึ่งเป็นเส้นทางหลวงชนบทเชื่อมกับเส้นทางหลวงสาย ๒๑๒ นครพนม-สกลนคร เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง เพราะพื้นที่ตรงนั้นไม่มีการติดไฟแดง ก็เลยขอความอนุเคราะห์ไปยังแขวงทางการทางได้จัดสรรงบประมาณในการติดตั้งไฟแดง แล้วก็ไฟส่องสว่างทางข้ามมหาวิทยาลัยนครพนมต่อไปด้วย ขอขอบคุณค่ะ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุพัชรีครับ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน สุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ดิฉันขออนุญาตหารือเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ๒-๓ เรื่องด้วยกันนะคะ

เรื่องแรก ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนมาจากเทศบาลตำบลจองถนน ในเรื่องของการก่อสร้างปรับปรุงศาลาอเนกประสงค์ริมทะเลสาบบ้านจกเก ซึ่งติดอยู่ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง ซึ่งการก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์หลังนี้ซึ่งเดิมเป็นหลังที่เก่าแล้วก็มี ความทรุดโทรมมาก แต่ว่าที่สำคัญทางเทศบาลตำบลจองถนนได้ทำหนังสือไปยัง

๒๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๑๑/๓

ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาสงขลา แต่อย่างไรก็ตามยังไม่ได้รับเรื่องยืนยันว่าจะอนุญาตให้มีการปรับปรุงหรือว่าก่อสร้างหรือไม่ -----

- ๑๒/๑

จึงอยากจะฝากท่านประธานไปยังท่านอธิบดีกรมเจ้าท่าหรือว่าทางท่านผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาสงขลาให้รีบตอบหนังสือไปยังเทศบาลตำบลจองถนนในการที่จะอนุญาตต่อเติมหรือว่าอนุญาตที่จะปรับปรุงศาลาเอนกประสงค์ของบ้านจงเก ตำบลจองถนนด้วยค่ะ

เรื่องที่ ๒ ดิฉันได้รับเรื่องร้องเรียนจากเทศบาลตำบลร่มเมือง ในเรื่องของการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งคลองนาโไ้ ซึ่งในการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งอันนี้เพื่อที่จะเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการทำการเกษตรและอุปโภคบริโภค แล้วก็เพื่อป้องกันการพังทลายของตลิ่งในคลองนาโไ้ซึ่งติดอยู่ในตำบลร่มเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ซึ่งคลองแห่งนี้ เป็นถนนคอนกรีตอยู่แล้วแต่ถ้าถ้าเกิดเราไม่ได้ทำเขื่อนป้องกันตลิ่งจะทำให้ถนนได้รับความเสียหาย อยากจะฝากท่านประธานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะครูโรงเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านตายา จังหวัดนราธิวาส ด้วยความยินดียิ่งนะครับ ขณะนี้อยู่ในวาระการหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ไปพบปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ได้มาหารือสภาให้ทำหนังสือถึงรัฐบาล เพื่อไปดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนครับ เชิญท่านเอมอร สินธุ์ไพร

นางเอมอร สินธุ์ไพร (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉันนางเอมอร สินธุ์ไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด เขต ๕ พรรคเพื่อไทยค่ะ ขออนุญาตท่านประธานนำเอาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนมาหารือเพื่อผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้ค่ะ

ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนที่ใช้ถนนสาย รอ ๓๐๙๑ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบกรมทางหลวงชนบท เส้นทางนี้เริ่มจากบ้านมะเขือ ตำบลค้อใหญ่ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ไปยังบ้านคำพระ ตำบลนาवल อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ระยะทาง ๓ กิโลเมตร สภาพถนนในปัจจุบันซึ่งเป็นถนนลาดยาง แต่เป็นถนนลาดยางที่หมดอายุ ก้อนหินร้อนแล้วก็เป็นหลุมเป็นบ่อตลอดเส้นทางทั้งหลุมเล็กหลุมใหญ่ เวลารถวิ่งฝุ่นก็ตลบไปหมด ถนนสายนี้ซึ่งเป็นถนนสายหลักของพี่น้องบ้านมะเขือซึ่งใช้เดินทางแล้วก็

๒๕

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จึรณษ ๑๒/๒

ขนส่งผลผลิตไปขายยังตลาดอำเภอพนมไพร และนอกจากนั้นยังเป็นเส้นทางที่ลูกหลานนักเรียนเดินทางไปเรียนหนังสือในระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนประจำอำเภอพนมไพรนะคะ ซึ่งมีความลำบากโดยเฉพาะหน้าฝน แล้วก็เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ก็อยากจะฝากผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ได้จัดสรรงบประมาณไปซ่อมสร้างถนนเพื่อยกระดับมาตรฐานของการคมนาคม เพื่อที่พี่น้องจะได้ใช้ถนนอย่างสะดวกสบายนะคะ

เรื่องที่ ๒ ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องตำบลหนองไผ่ ซึ่งได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับพายุโซนร้อนซึ่งเหมือนกันกับท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครพนมที่ได้หารือผ่านไปแล้วนะคะ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้เกิดพายุโซนร้อนแล้วก็พัดเอาหลังคาเรือนของพี่น้องจำนวน ๒๑๗ หลังคาเรือน แล้วในเบื้องต้นทาง อบต. หนองไผ่ ได้จัดสรรงบประมาณลงไปดูแลช่วยเหลือพี่น้องเป็นเบื้องต้น แต่ก็ยังไม่พอเพียงกับการดูแลเพื่อที่จะไปซ่อมสร้างบ้านหลังใหม่ให้กับพี่น้องได้อยู่อาศัยนะคะ ก็อยากจะฝากไปยังทางสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดร้อยเอ็ดได้จัดสรรงบประมาณไปดูแลช่วยเหลือพี่น้องที่ประสบภัยจากธรรมชาติในครั้งนี้ด้วยคะ ขอขอบคุณคะ

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านยุคลครับ

นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดจันทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอหารือท่านประธานสภาผ่านไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาความทุกข์เดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในจังหวัดจันทบุรีดังต่อไปนี้ครับ

เรื่องที่ ๑ ผมได้รับหนังสือร้องเรียนจากท่านนายก อบต. ตำบลรำพัน อำเภอท่าใหม่ว่าทางเข้าโครงการพระราชดำริ โครงการขุดสระเก็บน้ำยางตอกทอยของตำบลรำพัน อำเภอท่าใหม่ เป็นหลุมเป็นบ่อและเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และการสัญจรไปมาของพี่น้องประชาชนลำบากมากนะคะ อยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าไปดูแลซ่อมแซมถนนสายนี้ที่เป็นหลุมเป็นบ่อให้ดีอย่างเก่าเช่นเดิม

เรื่องที่ ๒ ผมได้ติดตามโครงการจัดภูมิทัศน์ริมถนนสุขุมวิท บ้านหนองสีงา ริมถนนสุขุมวิท ที่อยู่ตำบลวังโตนด อำเภอ นายายอาม เพราะสถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ แหล่งท่องเที่ยวหรือทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวที่พี่น้องคนทั่วทั้งประเทศรู้จักดี คือแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลหาดจำหลาว หาดแหลมสิงห์ หาดคู้วิมาน เป็นเขตของตำบลวังโตนด อำเภอ นายายอาม จังหวัดจันทบุรี เนื่องจากเส้นทางดังกล่าวที่ผมเรียนให้ทราบเป็นคู เป็นคลอง และเป็นที่ต่ำ แล้วผู้ที่มาโฆษณาขอมาติดป้ายเกาะกระริมทางริมถนนนะครับ ดูแล้วไม่จูงใจนักท่องเที่ยวไปเที่ยว ไปชม ไปกิน ไปพักนะครับ ผมอยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อนักท่องเที่ยวร้องเรียนมา เยอะ ๆ อย่างนี้ดูแล้วไม่เหมาะ ไม่สม อยากจะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรีบไปดำเนินการแก้ไข จัดภูมิทัศน์ โดยเฉพาะแขวงทางหลวงช่วยวางแผนรับดำเนินการ เอกสารทั้งหมดนี้ผมขอส่งให้กับ ท่านประธานและให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเร่งด่วนครับ ขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอนุรักษ บัญศล

นางอนุรักษ บัญศล (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางอนุรักษ บัญศล

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตกราบเรียนหาหรือ ท่านประธานผ่านไปถึงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ/หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เรื่องขอขยายไฟฟ้าสู่ที่พักอาศัย ได้รับเรื่องร้องเรียนจากนายโฆสิต โขติสาย ราษฎรบ้านธาตุทอง หมู่ ๑ ตำบลธาตุทอง อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร และเพื่อนบ้าน อีก ๙ คริวเรือน ถนนเข้าหมู่บ้านอยู่เยื้องโรงพยาบาลเพื่อสุขภาพ เส้าไฟฟ้าสุดท้ายอยู่กลางซอย อีก ๙ คริวเรือนเดือดร้อนมาก จะต้องต่อสายไฟฟ้ายาว ๆ และอีก ๔ ครอบครัวกำลังก่อสร้าง จึงร้องขอท่านประธานผ่านไปถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแก้ปัญหาให้กับราษฎรอย่างเร่งด่วน ท่านประธานที่เคารพคะ ๙ คริวเรือนนี้สร้างและอยู่อาศัยมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ ท่านประธานคะ ขออนุญาตให้กล้องฉายภาพใกล้คะ รวม ๑๔ ปีแล้วนะคะ แต่บ้านของราษฎรนั้นยังต่อสายยาว ๆ อยู่ ราษฎรที่เห็นอยู่ในภาพนี้ก็คือราษฎรอีก ๙ คริวเรือนนั้นมาต่อมาซื้อเส้าสุดท้ายว่าตรงนี้คือ เส้าสุดท้าย และต่อไปอีก ๙ คริวเรือนนั้นเดือดร้อนมาก นี้คะส่งเป็นหนังสือร้องเรียนมาที่ดิฉัน ดิฉันจะส่งต่อให้ท่านประธานต่อไปนะคะ เพราะว่า เป็นความเดือดร้อนที่ยาวนานมาก ๑๔ ปีเลยทีเดียวนะคะ แล้วที่นี้การต่อสายยาว ๆ ของไฟฟ้าเพื่อที่จะเข้าแต่ละครอบครัวนั้น กลัวว่าจะเกิดไฟไหม้คะ ยิ่งหน้านี้หน้าร้อน ร้อน ๔๓ องศาเซลเซียสนะคะ ที่บ้านของดิฉันนั้น

๒๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

เบญจมาภรณ์ ๑๓/๒

ขอความกรุณาท่านด้วยค่ะ พี่น้องประชาชนบอกว่าถนนไปถึงไหน ไฟฟ้าไปด้วย ช่วยให้เกิดความเจริญ ไร้ถนนไร้ไฟฟ้า มีน้ำตาปนความยากจน ขอบพระคุณค่ะ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอภิชาติครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตหารือท่านประธานอยู่ ๓ เรื่องนะคะ

เรื่องแรก พี่น้อง อปพร. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชก็เหมือนกับพี่น้อง อปพร. ในพื้นที่หลายจังหวัดที่เพื่อนสมาชิกได้หยิบยกมาหารือว่าทำงานหนัก แล้วก็ไม่มีสวัสดิการ ไม่มีค่าตอบแทน แล้วก็ไม่มีสวัสดิการที่เหมาะสมนะคะ ซึ่งก็แล้วแต่ว่าในแต่ละช่วงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขาจะดูแลแบบไหน อย่างไรนะคะ แต่ว่าสิ่งหนึ่งที่พี่น้อง อปพร. ต้องการก็คือเนื่องจากว่าเขาทำงานหนักมากแล้วก็เสี่ยงภัยในการปฏิบัติหน้าที่เขาไม่มีประกันชีวิต ก็ขอเรียกร้องไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่าลองจัดหางบประมาณเพื่อสนับสนุนให้เกิดการประกันชีวิตหมู่กับพี่น้อง อปพร. ปัจจุบันนี้พี่น้อง อปพร. ต้องจ่ายเงินประกันชีวิตหมู่ของตนเอง

เรื่องที่ ๒ เรื่องนโยบายอนุญาตให้นักเรียนไว้ผมยาวของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนี้มีผู้ออกมาชื่นชมมากกว่าเป็นเรื่องที่เป็นการปลดปล่อยอิสระเสรีให้กับนักเรียน แต่ในอีกมุมหนึ่งเท่าที่ได้ลงไปพูดคุยพบปะกับครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ในโรงเรียนประจำจังหวัด ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชหลายแห่ง เขาวิตกกังวลว่าการที่เราเปิดโอกาสให้เด็กไว้ผมยาวนั้นมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กโดยเฉพาะในระดับ ม. ต้น ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนผ่านในเรื่องพฤติกรรมง่ายมาก แล้วในช่วงเวลาที่ผ่านมาจะพบว่าปัญหาเด็กเกวียนก็เกิดขึ้นกับเด็กชั้น ม. ต้นนี้ละครับ การไปเปิดกรอบให้เด็กไว้ผมอย่างเสรีเช่นนี้นอกจากจะทำให้เด็กจำนวนหนึ่งซึ่งมีพฤติกรรมที่หลุดออกไปแล้วยังขยายปัญหาขึ้นไปใหญ่ ก็ขอให้กระทรวงศึกษาธิการ ได้ติดตามโดยได้ประเมินผลแล้วก็ทบทวนเรื่องนี้อย่างจริงจัง

สุดท้าย เรื่องพี่น้องชาวประมงชายฝั่งปากนครที่หาเข้ากินค่าเวลานี้เกิดปัญหาว่าไม่สามารถที่จะออกหากินในพื้นที่ชายฝั่งได้ เนื่องจากว่ากรมประมงได้มีข้อจำกัดเรื่องกฎหมายประมงมากไม่ให้นำมาหากินในเขตนอกชายฝั่ง ๕ กิโลเมตร ซึ่งปากน้ำปากนครจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตรศมีที่พี่น้องจะต้องนำมาหากินแต่โดยกฎหมายไม่สามารถที่จะนำมาหากินได้ ก็ขอหารือไปกรมประมงที่จะผ่อนปรนกับพี่น้องชาวประมงในเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิยมนวปริญญา

นายนิยมนวปริญญา (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมได้รับการร้องเรียนจากราษฎรจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากปัญหาเกิดภัยพิบัติภัยแล้ง ท่านประธานครับ ที่ท่านประธานได้เคยช่วยไปก็ได้ผลแต่อย่างไม่ถึง ก็อยากจะให้ท่านประธานช่วยกรุณาย้ำไปอีกครับ แล้วก็ต้องขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีปูที่ส่งรถไปช่วยขุดลอกแม่น้ำป่าสักแล้วก็คลอลำนารายณ์ แต่ที่ส่งไปช่วยนั้นรู้สึกจะทำงานเข้าไปหน่อยเดียวฝนตกก็จะทำไม่ได้เท่าไร ตอนนี้รถก็ยังเข้าไม่ครบก็อยากให้ช่วยเร่งรัดด้วยว่าให้ช่วยไปเร่งทำตอนนี้ถ้าเดือนเมษายนฝนตกลงมาเขาจะทำงานไม่ได้

ข้อ ๒ ก็ขอให้ช่วยปรับปรุงถนนที่ตลาดลำนารายณ์เวลานี้รถติดขัดมากครับ มีถนนเลียงเมืองอยู่ ๑๖ สาย แต่ที่นี้ไม่ได้ปรับปรุงเลยเป็นเวลาหลายปีมาแล้วถนนชำรุดเสียหายมาก บางสายปรับปรุงดีแล้วก็มี แต่บางสายนี้เดินแทบไม่ได้เลย

๒๙

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๑๔/๒

ข้อ ๓ ขอให้ปรับปรุงถนนเลียยเมืองม่วงค่อม ตำบลม่วงค่อม เวลานั้น
รถก็แออัดมากครับ

ข้อ ๔ ขอให้ปรับปรุงทางพาดรถไฟเร็วสายด่วนจากกรุงเทพฯ-เชียงใหม่
ที่จังหวัดลพบุรีหน้าศาลพระกาฬ ขอให้สร้างเป็นอุโมงค์เพราะว่าวิ่งข้างบนแล้วจะมีผลกระทบต่อ
วัตถุโบราณต่าง ๆ โบราณสถาน

ข้อ ๕ และที่ลำนารายณ์เช่นเดียวกันมีทางรถไฟพาดทับทางรถยนต์ แต่ถ้าจะ
ขุดลอดใต้ลงไปบริเวณสถานีที่ดินจำนวนมากก็จะได้มีไว้เป็นที่สร้างตลาดช่วยขายผลิตผล
การเกษตร นั่นก็ขอให้ทำเป็นอุโมงค์เหมือนกันครับ

ข้อ ๖ ขอให้การประปาส่วนภูมิภาคสร้างประปาที่กุดตาเพชร อำเภอไพศาลี
แล้วก็ที่เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ครับ เพราะว่าน้ำไม่มีจะบริโภคตอนนี้ และถ้าใช้น้ำตามบ่อบาดาล
ก็มีกรดมีต่างมาก แล้วน้ำบาดาลก็สู้ไม่ค่อยออก ขอให้ท่านประธานช่วยกรุณาด้วยครับ

ข้อ ๗ แล้วก็ขอให้ขุดลอกแม่น้ำป่าสักเป็นห่วงเป็นวังเป็นวังรับท่านประธาน
และผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ขอขอบคุณแล้วก็ขอให้ท่านช่วยย้ายไปอีกหน่อยครับ
จะได้งานขุดได้ตอนนี้เพราะว่าฝนตกแล้วทำไม่ได้ครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ข้อ ๘ ขอขอบคุณท่านประธานครับ แล้วก็ผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีด้วย
ขอขอบคุณแล้วก็ขอให้ท่านช่วยย้ายไปอีกหน่อยจะได้งานขุดได้ตอนนี้ เพราะว่าฝนตกแล้ว
ทำไม่ได้ครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านธนิกครับ
นายธนิก มาสีพิทักษ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม ธนิก มาสีพิทักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย
จังหวัดขอนแก่น สืบเนื่องจากที่ผมเคยหารือท่านประธานเกี่ยวกับเรื่องการสร้างหอประชุม
โรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อที่จะซ่อมสร้าง เนื่องจากว่าหอประชุมนั้นก่อสร้างมานานกว่า ๓๐ ปี
แล้วในพื้นที่ก็ร้อนหอประชุมไม่มีแอร์ (Air) แล้วก็ไม่มีพัดลมด้วย จากการหารือดังกล่าว
โรงเรียนมัธยมศึกษาได้ทำเรื่องไปถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๕
เนื่องจากว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
จัดอันดับให้กับโรงเรียนที่ขอในการก่อสร้างหอประชุม และโรงเรียนมัธยมศึกษาได้รับ
การจัดอันดับในอันดับที่ ๑ ของจังหวัดขอนแก่น กระผมจึงขอหารือท่านประธาน
เนื่องจากเป็นห่วงว่าถึงแม้ว่าจะได้รับการจัดอันดับในอันดับที่ ๑ ของจังหวัดขอนแก่น
แต่เมื่อมาถึงกระทรวงศึกษาธิการแล้วกลัวว่าจะถูกตีตกไป จึงขอหารือท่านประธาน
ผ่านไปยังกระทรวงศึกษาธิการเพื่อที่จะเสนอให้ได้รับการพิจารณาในการสร้างหอประชุม
ในงบประมาณปี ๒๕๕๗ ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น

อีกเรื่องหนึ่ง ผมได้รับการร้องเรียนจากนายอภิปราย เครือเครา ประธาน
กลุ่มเกษตรกรผู้ใช้น้ำเพื่อการเกษตร ตำบลนาแพง อำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับ
เรื่องการขุดลอกหนองกุดมะโน็ตซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่บ้านหนองหวาย ซึ่งหนองกุดมะโน็ตเป็นหนองที่มี
การสูบน้ำด้วยไฟฟ้าเพื่อใช้ในการเกษตรในเขตตำบลนาแพง แล้วก็เขตตำบลบ้านโคก
ของอำเภอโคกโพธิ์ไชย จังหวัดขอนแก่น ณ ขณะนี้หนองได้ตื้นเขินแล้วก็มีมีการขุดลอกไปแล้วครั้งหนึ่ง
แต่ว่าโครงการยังไม่แล้วเสร็จ จึงขอหารือท่านประธานผ่านไปยังกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมเพื่อที่จะไปขุดลอกให้หนองกุดมะโน็ตนี้สามารถที่จะรับน้ำได้มากขึ้นและดำเนินการ
ขุดลอกให้แล้วเสร็จ ขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านดอกเตอร์ลีลาวดีครับ

นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพคะ
ดิฉัน นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๕ ดุสิต-ราชเทวี

๓๑

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กัลยาณี ๑๕/๒

พรรคเพื่อไทยค่ะ วันนี้มีเรื่องอยากจะขอหารือถึงเรื่องความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนนะคะ ดิฉันได้ลงพื้นที่ไปได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนในซอยโรงเรียนกิ่งเพชร เขตราชเทวี บอกว่ามีโค้งอันตราย ซึ่งอยากจะให้ทางเขตได้มาเคลือบถนนที่ขอบของเดิมซึ่งมีอยู่แต่ว่าต่ำเกินไปนะคะ แล้วก็อยากให้เพิ่มด้วยนะคะ โดยที่ซอยแห่งนี้ทะลุไปทางโรงแรมเอเชีย เพื่อเป็นการชะลอความเร็ว เนื่องจากว่าในแต่ละวันก็จะมีผู้ที่ได้รับอุบัติเหตุโดนรถเฉี่ยวชนอยู่เป็นจำนวนมากนะคะ ร้องมาจากคุณฉวีวัลย์ วงศ์เศวตมาลัย

อีกหนึ่งเรื่องค่ะ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วทาง ส.ก. ส.ช. เขตดุสิตก็ได้ลงไปดูแลเรื่องของการฉีดยาให้กับสุนัขและแมวเพื่อเป็นการป้องกันโรคกลัวน้ำที่เกรงว่าจะระบาดในช่วงหน้าร้อนนี้ ก็ได้พบว่าบริเวณชุมชนหลังบ้านมนังคศิลาชาวบ้านมาร้องเรียนบอกว่าในชุมชนแห่งนี้ท่อระบายน้ำนั้นไม่ได้รับการลอกท่อเลย บอกว่าอุดตันเหลือเกิน เนื่องจากตลาดมหานาคหรือหลังบ้านมนังคศิลาเป็นตลาดสินค้าสด ซึ่งมีการค้าขายจับจ่ายในแต่ละวันจำนวนมากทีเดียวนะคะ ดิฉันก็ให้น้องเจ้าหน้าที่ได้ลองถ่ายไปดูเขาบอกว่าแต่ละครั้งเวลามากก็เหมือนเปิดฝาท่อแล้วก็ล้วงตักเฉย ๆ ไม่ได้มีการใช้รางในการดึงลอกท่อ ซึ่งทางชาวบ้านก็ได้ฝากมา แล้วดิฉันเองก็ลงพื้นที่ไปในเรื่องของการแนะนำให้พี่น้องประชาชนได้ทำประชาคมเอสเอ็มแอล (SML) ก็ลงไปชุมชนนิคมมักกะสัน ก็ต้องขออนุญาตฝากขอบพระคุณผ่านท่านประธานไปถึงเขตราชเทวีนะคะว่าได้หารือไปแล้วก็ได้ส่งทีมงานลงไปเพื่อที่จะไปซ่อมถนนบริเวณชุมชนนิคมมักกะสันทำให้บริเวณถนนแห่งนี้ตอนนี้ได้มีการปรับระดับแล้วนะคะ จากเดิมซึ่งเป็นหลุมเป็นบ่อเวลาฝนตกก็น้ำท่วมขัง ชาวบ้านฝากขอบพระคุณผ่านดิฉันมาขอบคุณมากค่ะ

๓๒

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๑๖/๑

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านบุญแก้ว อยู่ไหมครับ ท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเพื่อไทย ผมได้มีโอกาสไปเยี่ยมเยียนชาวบ้านพบว่ามีปัญหาเรื่องถนนชำรุด ซึ่งค่อนข้างเป็นอันตรายมากนะครับ ในเส้นทางสายที่บ้านยางลาด-วังขอน ตำบลระวิง ผมอยากให้ท่านขึ้นภาพเส้นทาง

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดคลิปภาพ)

นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี (เพชรบูรณ์) : เนื่องจากช่วงที่ปัญหาน้ำท่วม น้ำได้กัดเซาะถนนพังน่าจะเป็นอันตรายเป็นอย่างมาก และผมได้ติดต่อทางทางหลวงชนบท ท่านก็ได้แจ้งว่าเนื่องจากเป็นถนนที่ถ่ายโอนไปที่ อบต. แล้วต้องใช้งบในการซ่อมบำรุง ซึ่งผมมองสภาพของถนนแล้วครับ งบซ่อมบำรุงต้องใช้งบค่อนข้างสูงมากจึงนำเรื่องนี้หารือสู่ท่านประธานเพื่อแจ้งเตือนหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อไปครับ

เรื่องที่ ๒ ทางกรมทางหลวงชนบทอีกเส้นหนึ่งครับ เส้นของแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑ กม. ที่ ๒๐๒+๑๐๐ บ้านโนนโรงเลื่อยเป็นถนนที่ถ่ายโอนให้ อบต. เช่นกันครับ แล้วก็ถนนมีการชำรุดทรุดโทรม และได้พบว่าปัจจุบันนี้ อบต. ทุกแห่งแทบจะทั่วประเทศไทยไม่สามารถที่จะดูแลถนนที่รับการถ่ายโอนได้ เนื่องจากงบในแต่ละ อบต. ไม่เพียงพอต่อการบริหารในการซ่อมบำรุงเหล่านี้ เกิดปัญหาเดือดร้อนกับชาวบ้านค่อนข้างมาก แล้วก็อันตรายเยอะมากครับ

เส้นทางที่ ๓ ครับท่านประธาน ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑ เหมือนกัน แต่หมายเลข กม. ๑๘๘+๗๐๐ เส้นนายมอยู่บริเวณหน้าวัดเกาะแก้ว ผู้ใหญ่บ้านได้เล่าให้ผมฟังว่าเส้นทางนี้มีวิญรูนขับแล้วก็ตกถนนถึงกับอันตรายและเสียชีวิตที่โรงพยาบาล ผมคิดว่าอันตรายเหล่านี้เกิดขึ้นจากการถนนที่ชำรุดทรุดโทรม ซึ่ง อบต. ก็จะพยายามที่จะหางบแต่ไม่สามารถดำเนินการนั้นได้ ผมได้นำเรื่องทั้ง ๓ เรื่องมาสู่ท่านประธาน อยากฝากท่านประธานอีกหนึ่งเรื่องครับท่านประธาน เมื่อปีที่แล้วผมหารือไว้ ๓ เรื่อง ท่านประธานสมศักดิ์ได้ทำหนังสือแจ้งไปที่ผมแล้วว่าได้แจ้งไปที่หน่วยงานต้นสังกัดเรียบร้อยแล้วคือเรื่องของอาคารเรียน

๓๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๑๖/๒

โรงเรียนเพชรพิทยาคม แล้วก็เรื่องของน้ำที่ขาดแคลนของตำบลบ้านพลำ และเรื่องถนนนะครับ
ทั้ง ๓ เรื่องได้ส่งให้หน่วยงานต้นสังกัด แต่ขณะนี้แจ้งท่านประธานทราบว่าจะไม่ได้คืบหน้า
อะไรสักเรื่องเลยครับ ผมอยากฝากท่านประธานช่วยติดตามกำชับด้วยนะครับเพื่อนำ
ความประโยชน์สุขให้กับชาวบ้านครับ ขอขอบคุณมากครับ

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๔ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๔ คน

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้มาลงชื่อจำนวน ๓๙๖ ท่านครับ ครบองค์ประชุมครับ ผมขอดำเนินตามระเบียบวาระนะครับ ระเบียบวาระที่ ๑ กระทู้ถาม ไม่มีนะครับ ท่านสุกจีมีอะไรครับ

นายสุกจี อธิปไตย (ต๋อง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุกจี อธิปไตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ จะเรียนสอบถามท่านประธานเรื่องกระทู้ถามสดนะครับ ซึ่งอาทิตย์ที่แล้วตั้งแต่วันพฤหัสบดีที่แล้วนะครับ ที่เราทราบกันว่ากระทู้ถามสดได้ถูกเลื่อน ๒ กระทู้ เพราะว่ารัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีไม่มาตอบนะครับ ซึ่งท่านประธานได้บอกกับที่ประชุมในวันนั้นด้วยเจตนาดีของท่าน ซึ่งผมขอยกย่องว่าท่านจะไปประสานงานกับทางรัฐบาลให้มาตอบในวันนี้คือวันพุธวันนี้ครับ แต่ดูในระเบียบวาระแล้วมันไม่มีนะครับ จึงอยากจะเรียนถามท่านประธานนะครับว่า หลังจากที่ท่านได้ไปประสานงานแล้วทางรัฐบาลเขาตอบว่าอย่างไรครับ ถึงไม่มีการตอบกระทู้ถามสดในวันนี้ครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อย่างนี้นะครับ การที่จะบรรจุกระทู้ถามวันพุธมันต้องขออนุมัติไว้ตั้งแต่อทิตย์ที่แล้ว ซึ่งผมก็ไม่ทราบด้วยความสัตย์จริง แต่ทางวิป (Whip) ทั้ง ๒ ฝ่ายได้คุยกันแล้วว่าต้นเดือนจะบรรจุให้หมดเลย อาทิตย์ต่อไปจะบรรจุให้ทั้งหมด ที่เหลือเขาได้คุยกันทั้ง ๒ ฝ่ายแล้วครับที่ตกลงกันในที่ประชุม ท่านเจริญก็ได้มาเรียนผมทราบอย่างนี้นะครับ เป็นที่ตกลงทั้ง ๒ ฝ่ายแล้วว่าทำไม่ได้ไปปรึกษากันแล้วครับ แล้วอาทิตย์ต่อไปก็จะบรรจุให้ทั้งหมดเลย ทุกกระทู้ถามที่ค้างมาเอาให้หมดเลยก็เป็นที่ตกลงกันแล้วนะครับ ฉะนั้นก็ขอปรึกษาหารือนะครับ ระเบียบวาระที่ ๒.๑๗

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอปฏิบัติตามนี้เลยนะครับ

๓๕

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กฤษณิษฐ์ ๑๗/๑

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏในระเบียบวาระ
จำนวน ๒ เรื่อง

เรื่องแรก รับทราบการถึงแก่อนิจกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ท่านพิชาญเมธ ม่วงมณี ด้วย พลเอก พิศาญเมธ ม่วงมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ได้ถึงแก่อนิจกรรมเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ซึ่งถือว่าเป็นการสูญเสียบุคคลสำคัญของสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเชิญสมาชิกทุกท่านกรณียืนขึ้น
เพื่อเป็นการไว้อาลัย ๑ นาที เชิญครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : นั่งครับ

เรื่องที่ ๒ ประกาศสภาผู้แทนราษฎร ด้วยมีประกาศสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๖ ให้ผู้มีรายชื่อในลำดับต่อไปในบัญชีรายชื่อของพรรคประชาธิปัตย์
ลำดับที่ ๔๗ คือ คุณอิสรา สุนทรวัฒน์ เลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แทน
พลเอก พิศาญเมธ ม่วงมณี ซึ่งได้ถึงแก่อนิจกรรม และเป็นเหตุให้สมาชิกภาพความเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๒) เชิญท่านอิสรา สุนทรวัฒน์
กรณียืนขึ้นเพื่อกล่าวคำปฏิญาณตน โดยผมจะเป็นผู้นำกล่าว และโปรดระบุชื่อของท่าน
ในชั้นตอนด้วย

“ข้าพเจ้า นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้
และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญนั่งครับ ขอแสดงความยินดีด้วยนะครับท่านสมาชิกใหม่

ต่อไปเป็นเรื่องรับทราบ ระเบียบวาระที่ ๒.๑๗ และระเบียบวาระที่ ๒.๑๘
รับทราบผลดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ก่อการร้าย พ.ศ. ตามที่คณะรัฐมนตรี
ได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงยุติธรรมรับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญไปพิจารณา
ดำเนินการ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นั้น สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓๖

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กุลนิษฐ์ ๑๗/๒

ได้มีหนังสือแจ้งว่า กระทรวงยุติธรรมได้รายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าว ตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งรายละเอียดรายงานผลการดำเนินการดังกล่าว สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดส่งให้สมาชิกได้รับทราบแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เรื่องรับทราบระเบียบวาระที่ ๒.๑๘ ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นำเรื่องออกจากระเบียบวาระการประชุม ด้วยท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้นำเรื่องขออนุญาตสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาต่อสภาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร้อยตำรวจเอก นิติภูมิ นวรรค์ ในระหว่างสมัยประชุมออกจากระเบียบวาระการประชุม เนื่องจากได้พ้นกำหนดวันที่ศาลนัดแล้ว ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๗๙ วรรคสอง จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

- ๑๘/๑

๓๗

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๑๘/๑

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ระเบียบวาระที่ ๒.๑๙ รับทราบพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภา ด้วยท่านประธานวุฒิสภา
ได้มีหนังสือแจ้งว่าในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๘
มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ดังนี้ ๑. ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติกำหนดวิถียฐานะ
ผู้สำเร็จวิชาการทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับตั้งแต
วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ๒. ลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่องการเข้าชื่อ
เสนอกฎหมาย พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอแจ้งให้
ที่ประชุมรับทราบน่ะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไป
เป็นการพิจารณาเรื่องที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมาพิจารณาก่อน

๑. ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) (พิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ เพื่อลงมติ

จากการประชุมครั้งที่แล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เมื่อรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย แกลงหลักการ เหตุผล
จบแล้วไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปรายต่อที่ประชุม ท่านประธานเจริญได้สั่งให้เลื่อนการลงมติ
ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ เพื่อดำเนินการต่อไปในการประชุมครั้งนี้ ผมขอดำเนินการ
ต่อเลยน่ะครับ จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ
เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกลับเข้าห้องประชุมเพื่อขอมติจากที่ประชุมน่ะครับ

(นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณ
ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ขอเชิญสมาชิก
ที่อยู่นอกห้องประชุมกลับเข้าห้องประชุมน่ะครับ ผมจะขอตรวจสอบองค์ประชุมเพื่อจะ
ขอมติน่ะครับ เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ทุกตึกกำลังประชุมคณะกรรมการกรรมาธิการกลับเข้าห้องประชุม

๓๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๑๘/๒

ก่อนจะมีการตรวจสอบองค์ประชุมครับ ท่านสมาชิกที่มาแล้วกรุณาเสียบบัตรแสดงตนนะครับ
ท่านที่อยู่นอกห้องประชุมกลับเข้าห้องประชุมครับ ท่านที่มากรูณานั่งประจำที่เสียบบัตรแสดงตน
ผมจะตรวจสอบองค์ประชุมนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

- ๑๘/๑

๓๙

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ราชกิจจานุเบกษา ๑๙/๑

สภาผู้แทนราษฎรยินดีต้อนรับคณะครู กศน. จากอำเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ นำโดยท่านขวัญใจ ไลนอก ผอ.กศน. บ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ ต้อนรับองค์การบริหารส่วนตำบลโอล์ ตำบลโอล์ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ด้วยความยินดียิ่งนะครับ ท่านใดยังไม่ได้เสียบัตรแสดงตน ถ้าเรียบร้อยส่งผลคะแนนให้ผมทราบด้วยครับ มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๒๓๙ ท่าน ครบองค์ประชุม นะครับ

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน ผู้ใดเห็นควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ยังมีท่านใดไม่ลงคะแนนครับ ท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิครับ เรียบร้อยนะครับ ขอผลคะแนนด้วยครับ จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๗๖ ท่าน เห็นด้วย ๓๗๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับหลักการนะครับ

๔๑

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รัชนีพร ๑๙/๓

ต่อไปจะตั้งคณะกรรมการมาธิการนะครับ เชิญเสนอสัดส่วนครับท่านสัมภาษณ์
นายสัมภาษณ์ อรรถวรงค์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม สัมภาษณ์ อรรถวรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย
ขอเสนอจำนวนกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
จำนวน ๓๑ ท่าน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครับ จำนวนคณะรัฐมนตรี ๕ ท่านครับ เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อครับ

นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายทศศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุดรดิตถ์ พรรคเพื่อไทย ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอเสนอสัดส่วน
กรรมาธิการในสัดส่วนคณะรัฐมนตรี ดังนี้ ๑. นายอรรถพล อรรถวรเดช ๒. นายสุรศักดิ์
พิชิตผจงกิจ ๓. คุณสุภัทรา เกิดไพบูลย์ ๔. นายอดิศร พิพัฒน์วรพงศ์ และ ๕. คุณวิชชุดา
อุ้นจิตติกุล ครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
พรรคเพื่อไทย จำนวน ๑๔ ท่านครับ

๔๒

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๒๐/๑

นายสัมภาษณ์ อุตถาวงค์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสัมภาษณ์ อุตถาวงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ขอเสนอรายชื่อ กรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคเพื่อไทย จำนวน ๑๔ ท่าน ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. นายชูกัน กุลวงษา ๒. นางสาวลินดา โอสถาวรนนท์ ๓. นางสาวมาลินี อินฉัตร ๔. นายธนิช มาสีพิทักษ์ ๕. นายขจิตร ชัยนิคม ๖. นางเอมอร สินธุ์ไพโร ๗. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวาณิชย์ ๘. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล ๙. นางอนุสรฯ ยั่งตรง ๑๐. พลอากาศเอก ชูชาติ ชวนชม ๑๑. นายนพพล เหลืองทองนารา ๑๒. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี ๑๓. นายจักรรัตน์ พัวช่วย ๑๔. นายเรวัต สิริบุญกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายสุชิน เองฉ้วน (กระบี่) : เรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ผม นายสุชิน เองฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ รายนามกรรมการในสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ ๑. นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม ๒. นายวัชร เพชรทอง ๓. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ ๔. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ๕. นายอิสสระ สมชัย ๖. นายสรวิศ อ่อนละมัย ๗. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ๘. นายเกียรติศักดิ์ อุดชา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคภูมิใจไทย

นายมนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มนต์ไชย ชาตวัฒนศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคภูมิใจไทย ขอเสนอกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคภูมิใจไทย ๒ ท่าน ๑. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ ๒. นายธนา เบญจาทิกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๔๓

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๒๐/๒

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีผู้รับรองถูกต้องครบ เชิญพรรคชาติไทยพัฒนาจำนวน ๒ ท่านครับ

นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม กรวีร์
ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทยพัฒนา ขอเสนอ
รายชื่อในสัดส่วนของพรรคชาติไทยพัฒนาจำนวน ๑ ท่าน คือนายชนนธ์สรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรอง
ถูกต้องครบ พรรคชาติพัฒนา พรรคพลังชล จำนวน ๑ ท่าน

นายประสาธ ตันประเสริฐ (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม นายประสาธ ตันประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา
ในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา พรรคพลังชล ขอเสนอ นายศิโรตม์ มโนพัฒนะ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรอง
ถูกต้องครบ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

นายธงชัย ดุลยสุข (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๓๑ ท่าน ประกอบด้วย ๑. นายอรรถพล อรรถวรเดช
๒. นายสุรศักดิ์ พิษิตผจงกิจ ๓. นางสุภัทรา เกิดไพบูลย์ ๔. นายอดิสร พิพัฒน์วรพงศ์
๕. นางวิชชุดา อุ่ณจิตติกุล ๖. นายชูกัน กุลวงษา ๗. นางสาวลินดา โอสภาวรนนท์
๘. นางสาวมาลินี อินฉัตร ๙. นายธนิก มาสีพิทักษ์ ๑๐. นายขจิตร ชัยนิคม ๑๑. นางเอมอร
สินธุไพร ๑๒. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ ๑๓. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล
๑๔. นางอนุสรฯ ยั่งตรง ๑๕. พลอากาศเอก ชูชาติ ชวนชม ๑๖. นายนพพล
เหลือทองนารา ๑๗. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี ๑๘. นายจักรรัตน์ พัวช่วย
๑๙. นายเรวัต สิรินุกูล ๒๐. นายวรงค์ เดชกิจวิกรม ๒๑. นายวัชระ เพชรทอง
๒๒. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่ ๒๓. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ๒๔. นายอิสสระ สมชัย

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๒๐/๓

๒๕. นายสรารุ อ่อนละมัย ๒๖. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ๒๗. นายเกียรติศักดิ์ อุดดา
๒๘. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ ๒๙. นายธนา เบญจาทิกุล ๓๐. นายธนนัทสรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล
และ ๓๑. นายศิโรตม์ มโนพัฒนา

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ระยะเวลา
การแปรญัตติครั้ง ท่านสมาชิกครับ

นายสัมภาษณ์ อรรถางค์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ ผม นายสัมภาษณ์ อรรถางค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
พรรคเพื่อไทย ขอเสนอญัตติแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๒๑/๑

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรอง
ถูกต้องครบ ขอเชิญวิปทั้ง ๒ ฝ่ายประชุมพร้อมกันหน้าห้อง ๓๓๐๑ อาคาร ๓ ชั้น ๓ เวลานี้ด้วยครับ
เชิญวิปทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านประชุมพร้อมกันที่ห้อง ๓๓๐๑ อาคาร ๓ ชั้น
๓ เวลานี้ด้วยนะครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายประชา ประสพดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประชา ประสพดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กล่าวคือ ปัจจุบันผู้รับบำนาญของส่วนราชการได้รับสิทธิประโยชน์จากการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๖ เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นมา สามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องดังกล่าวเช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ย่อมเป็นประโยชน์ต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญให้สามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินได้เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวมิได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนแต่อย่างใด และผู้ที่ได้รับผลประโยชน์คือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เพื่อกำหนดให้ผู้รับบำนาญสามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินได้ (เพิ่มลักษณะ ๓/๒ การนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงิน มาตรา ๔๖/๒ มาตรา ๔๖/๓ มาตรา ๔๖/๔ และมาตรา ๔๖/๕ และเพิ่มเติมมาตรา ๔๘/๑)

เหตุผล โดยที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ และพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติให้ผู้รับบำนาญสามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้รับบำนาญ และส่งเสริมการลงทุนอันเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของไทยในภาพรวมอีกทางหนึ่ง ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติม

บทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญสามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินกับสถาบันการเงินอันเป็นการได้รับประโยชน์เช่นเดียวกันกับข้าราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงกราบเรียนเพื่อสภาผู้แทนราษฎรได้โปรดพิจารณารับหลักการ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติอีก ๑ ฉบับ ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายสนอง เทพอักษรณรงค์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ผมเห็นว่าเป็นเรื่องเดียวกันนะครับ เชิญท่านสนองเลยครับ รวมเป็นเรื่องเดียวกัน
ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านสนองแถลงหลักการและเหตุผลเลยครับ

นายสนอง เทพอักษรณรงค์ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สนอง
เทพอักษรณรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคภูมิใจไทย ท่านประธาน
ที่เคารพครับ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ถือได้ว่ามีความสำคัญต่อข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง กระผม สนอง เทพอักษรณรงค์ ได้ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
อีก ๒๒ ท่าน ได้เสนอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๐ เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญสามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์
ในการค้ำประกันเงินกู้ได้ โดยเพิ่มลักษณะข้อ ๓/๒ การนำสิทธิในบำเหน็จตกทอด
ไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันเงินกู้มาตรา ๔๖/๒ มาตรา ๔๖/๓ มาตรา ๔๖/๔ และ
มาตรา ๔๖/๕ และเพิ่มมาตรา ๔๘/๑

เหตุผล ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓
และพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้บัญญัติให้
ผู้รับบำนาญสามารถนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกันเงินกู้
กับสถาบันการเงินเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ได้รับบำนาญ และส่งเสริมการลงทุน
อันเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจของไทยในภาพรวมอีกทางหนึ่ง ดังนั้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติม
บทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ผู้ได้รับบำนาญสามารถที่จะนำสิทธิในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน
เงินกู้กับสถาบันการเงิน อันเป็นการได้รับประโยชน์เช่นเดียวกันกับข้าราชการส่วนอื่น
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงกราบเรียนมาเพื่อท่านสมาชิกได้โปรด
ให้ความเห็นชอบตามเสนอด้วย ขอขอบคุณมากครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นเรื่องเดียวกัน
พิจารณาไปพร้อมกันนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่มีท่านใด
เห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านอรรถกรครับ

นายอรรถกร ศิริลัทธยากร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายอรรถกร ศิริลัทธยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา พรรคเพื่อไทย
วันนี้ต้องขออนุญาตท่านประธานในการอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ท่านประธานครับ ในปัจจุบันนี้จำนวนของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นทั้งหมดทั่วประเทศมีจำนวนประมาณ ๒๒๐,๐๐๐ คน โดยแบ่งเป็นพนักงาน
ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประมาณ ๘๐,๐๐๐ คน อีก ๒๕,๐๐๐ คน เป็นลูกจ้างในสังกัด
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็มีอีก ๑๑๕,๐๐๐ คนโดยประมาณ ซึ่งทุกวันนี้เป็นพนักงานจ้าง
ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตัวเลขที่ผมกราบเรียนไปยังไม่รวมครอบครัว
ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนะครับ ไม่ว่าจะเป็นภรรยา เป็นบุตร เป็นหลาน เป็นพี่น้อง
จากตัวเลขดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีบุคคลจำนวนมากที่เลือกจะมาทำงานสังกัดข้าราชการส่วนท้องถิ่น
และบุคคลเหล่านี้ที่ทำงานคลุกคลีกับพี่น้องประชาชน ที่ทำงานคลุกคลีกับชุมชน ทำงานกับ
พื้นที่โดยตรง โดยตามหลักการของร่างนี้นั้นจะส่งผลกระทบในเชิงบวกให้กับสวัสดิการ
ของพ่อแม่พี่น้องที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นอย่างแน่นอน โดยเฉพาะในเรื่องของการเพิ่มโอกาส
แล้วก็เรื่องของการเพิ่มหลักประกันในชีวิตของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเหล่านี้เป็นเรื่องที่สำคัญ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความกังวลใจอยู่นิดหนึ่งครับ เพราะว่าในหลายครั้งผมมีโอกาสได้พูดคุยกับพี่น้องที่เป็นข้าราชการ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการพลเรือนก็ดี หรือว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ดี ก็มีเสียงเปรียบเทียบมากมายครับว่าบางครั้งเขาบอกว่าศักดิ์ศรีของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการประจำนั้นสูงกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น บางครั้งก็มีเสียงค่อนข้างออกมาครับว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ หรือว่าความสามารถมากในการทำงาน บางครั้งก็บอกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นถ้าเส้นใหญ่ก็ได้เป็น ก็ได้ทำงาน ซึ่งผมไม่อยากจะยินครับ ดังนั้นการที่จะผลักดันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้เพื่อให้มีสวัสดิการที่เท่าเทียมกัน ระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับข้าราชการในรูปแบบอื่น ๆ นั้น จึงมีความสำคัญ จึงมีความจำเป็น และอีกอย่างครับ มันจะเป็นการสนับสนุนความเท่าเทียมกันในเรื่องของพี่น้องที่เป็นข้าราชการ ด้วยนะครับ จริง ๆ แล้วผมมองอย่างนี้ครับว่า ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ดี ข้าราชการประจำ หรือว่าข้าราชการพลเรือนก็ดี แต่ละฝ่ายนั้นล้วนมีความสำคัญ ล้วนมีความจำเป็นต่อระบบการปกครอง ต่อระบบราชการในประเทศไทยทั้งสิ้นครับ ดังนั้นกระผมจึงเห็นว่าเป็นการสมควรแล้วครับที่วันนี้เราจะช่วยกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หลังจากนั้นผมก็ไม่อยากได้ยินแล้วครับว่าจะมีใครพูดว่า ใครเก่งกว่ากัน ใครดีกว่ากัน ใครศักดิ์ศรีมากกว่า น้อยกว่ากันนะครับ ท่านประธานครับ นอกจากเรื่องสวัสดิการแล้วผมอยากจะทำถึงเรื่องอายุของคนไทยนิดหนึ่งนะครับ ทุกวันนี้ เนื่องจากพัฒนาการทางการแพทย์ซึ่งทำให้คนเรามีอายุยืนยาวยิ่งขึ้น ผมได้พูดคุยกับพี่น้อง ที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลายคนซึ่งก็มีอายุมากแล้วนะครับ บางคนก็บอกว่าถ้าเกษียณแล้ว ก็ไม่รู้จะไปทำอะไร ไม่อยากกลับบ้านไปเลี้ยงลูกเลี้ยงหลาน ยังมีไฟอยู่ครับ ยังสามารถขยับเขยื้อน ยังสามารถทำโน่นทำนี่ได้มากมายนะครับ ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นร่างที่นำมาใช้ แล้วก็ทำให้ข้าราชการนั้นสามารถนำบำนาญในอนาคตนั้นมาเป็นหลักประกันในการกู้เงินได้ นอกจากนี้ก็ยังทำให้ระบบเศรษฐกิจในชุมชนนั้นหมุนเวียน เงินทองไหลเวียนอยู่ในระบบ เศรษฐกิจ ภาษีก็เก็บได้มากขึ้นเช่นกัน แน่นนอนครับ ตั้งแต่ผมเริ่มอภิปรายมาผมสนับสนุน ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อย่างแน่นนอน แต่ก็ขอยกบางตัวอย่างในช่วงอาทิตย์สองอาทิตย์ที่ผ่านมา ผมมีโอกาสได้นั่งพูดคุยกับพี่น้องที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลายท่าน พี่น้องที่เป็นข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นเขาก็รู้สึกยินดี แล้วก็รู้สึกตื่นเต้นที่รัฐบาลนั้นให้ความสำคัญกับสวัสดิการของพวกเขา

แต่บังเอิญผมไปนั่งคุยกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วดันมีพี่น้องที่เป็นผู้บริหารส่วนท้องถิ่นนั่งอยู่ด้วย ไม่ว่าจะเป็นเลขานุการของนายก อบต. บ้าง รองนายก อบต. หรือว่าแม้แต่สมาชิก อบต. บ้าง เขาก็ได้แต่นั่งมองหน้าผมทำตาปริบ ๆ คว้าว่าทำไมถึงให้สวัสดิการ ทำไมถึงให้สิทธิประโยชน์ แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น แต่เขาก็ทำงานในส่วนท้องถิ่นเหมือนกันถึงแม้ว่าจะเป็นผู้บริหาร แต่ก็ไม่ค่อยได้รับสวัสดิการมากเท่าไรนัก ซึ่งกระผมก็เข้าใจครับว่าบุคคลเหล่านี้จริง ๆ แล้ว มีวาระในการทำงาน การทำงานของเขาขึ้นอยู่กับการเลือกตั้ง ถ้าเลือกตั้งชนะก็ได้เป็น หรือว่า ถ้าได้รับการแต่งตั้งจากคนที่ชนะการเลือกตั้งก็ได้ทำงาน แต่บางครั้งการเลือกตั้งก็มีทั้งผู้ชนะ แล้วก็ผู้แพ้ บางครั้งเขาก็ไม่สามารถทำงานเป็นผู้บริหารส่วนท้องถิ่นได้ตลอดไปนะครับ แต่ว่าคืออย่างนี้ได้ไหมครับ ในเมื่อทุกวันนี้ข้าราชการไม่ว่าจะเป็นข้าราชการส่วนไหน ถ้าทำงานเกิน ๑๐ ปีก็จะได้รับบำเหน็จบำนาญ ได้รับสิทธิพิเศษอยู่แล้ว ส่วนผู้บริหารเหล่านี้ ถ้าสมมุติทำงานรวมกันเกิน ๑๐ ปี นับวันก็ได้ครับ ถ้าเกิน ๑๐ ปีเขาจะสามารถได้รับสวัสดิการดี ๆ อย่างนี้บ้างหรือเปล่า เขาจะสามารถนำบำเหน็จบำนาญในอนาคตไปเป็นหลักประกันในการกู้เงิน มาทำธุรกิจได้บ้างหรือเปล่า เพราะว่าผู้บริหารส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ก็มีครอบครัวเหมือนกัน ต้องดิ้นรนสู้ชีวิตเหมือนกัน แล้วก็ยังมีไฟเหมือนกัน ดังนั้นผมก็เลยอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธาน ไปยังท่านรัฐมนตรีลองพิจารณาถึงแนวทางในการให้สวัสดิการในการเป็นหลักประกันในชีวิต ของพี่น้องที่เป็นผู้บริหารส่วนท้องถิ่นได้ไหม ถ้าได้ก็คงจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมแล้วก็ สถานการณ์ แต่ว่าการจะให้อย่างไรผมก็คงไม่กล้าที่จะเสนอแนะ เพราะว่าผมไม่เก่ง คณิตศาสตร์ครับ ไม่รู้ว่าจะต้องนำตัวเลข ไม่รู้ว่าจะต้องนำฐานเงินเดือนมาบวกคูณหาร อย่งไร ผมเชื่อว่าตรงนี้ก็มีคนที่เป็นผู้สันทัด มีคนที่เป็นผู้รู้อยู่แล้วก็คงสามารถทำตรงนี้ได้ นั่นก็คือเรื่องที่ผมอยากจะฝากไว้

อีกเรื่องครับ อยากจะฝากข้อพึงสังเกตไว้นิดเดียวครับ ทุกวันนี้ประเทศไทยเรา ประสบกับปัญหาของหนี้สินในครุบาอาจารย์มากมายนะครับ โดยที่จริง ๆ แล้วตัวเลขของหนี้สินครุในปัจจุบันต่อหัวค่อนข้างสูง ถ้าสมมติว่าพวกเรานั้นผลัดกันร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้ผ่านสภาไปแล้วก็บังคับใช้ อยากจะเห็นรัฐบาลทำการประชาสัมพันธ์ให้กับพี่น้องที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นได้รับทราบครับว่าการบริหารจัดการหนี้สินที่ดีเป็นอย่างไร หรือว่าการลงทุนอย่างไรให้ยั่งยืนและมั่นคง เพื่อที่จะป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สินแบบที่เกิดกับคุณครุในประเทศไทยของเราะครับ ส่วนเนื้อหาของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้น กระทบเห็นชอบแล้วก็จะโหวตให้ครับ ก็จะสนับสนุนอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตามก็ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้เวลาในวันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านดอกเตอร์ศุภชัย ศรีหล้า ครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบขอให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๖ มาตรา แนนอนที่สุด เป้าหมายสำคัญที่เราต้องการจะดูแลคือพี่น้องข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กระจายอยู่ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วทั้งประเทศ ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่เฉพาะเท่านั้นครับท่านประธาน หากแต่ยังคงมีหน่วยงานหลายหน่วยงานที่อยู่ภายใต้ร่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ หลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโรงเรียน บางแห่งมีโรงพยาบาลอยู่ภายใต้สังกัด พี่น้องที่เป็นข้าราชการที่ปฏิบัติงานตามองค์กรเหล่านี้จะได้รับประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ พี่น้องข้าราชการเหล่านี้กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศ อย่างที่ผมได้กราบเรียนว่ามีพี่น้องข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลายคนอยู่ตาม อบต. ต่าง ๆ การเดินทางสัญจรไปมายากลำบากอยู่แล้ว ความเป็นอยู่ยากลำบากอยู่แล้ว รายได้จากเงินเดือนก็น้อยอยู่แล้ว สิทธิประโยชน์ที่เขาพึงจะได้รับ อันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงถือได้ว่ามีความสำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ

๕๓

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๒๔/๒

นอกจากพี่น้องข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ มีจำนวนมากแล้ว เขาเหล่านั้นยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองผ่านองค์กรของเขาที่ทำงานอยู่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนตามแนวทางที่พรรคประชาธิปัตย์ได้ทำต่อเนื่องมาโดยตลอดนั่นคือการกระจายอำนาจการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ เราพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้มาเป็นลำดับจนกระทั่งมีความเข้มแข็งพอสมควรในปัจจุบัน ถ้าเราจะเดินหน้าต่อไปเพื่อดูแลข้าราชการเหล่านี้จึงถือได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ไม่เฉพาะเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นต่าง ๆ นะครับท่านประธาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ยังมีส่วนอย่างสำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยของบ้านเมืองเรา ขวัญกำลังใจเหล่านี้ถ้าเผื่อว่าเราผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเร็วจะก่อประโยชน์กับพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นผลโดยรวมหลังจากที่เราให้ความสำคัญกับข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ คน ๒๕๐,๐๐๐ คนที่กระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ เขาเหล่านี้มีครอบครัว เขาเหล่านี้มีลูก เขาเหล่านี้มีคุณพ่อคุณแม่ ถ้าเราให้หลักประกันกับเขานับจากนี้ไปเขาสามารถใช้สิทธิเหล่านี้ไปค้าประกันสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อให้เขาสามารถดูแลตัวเองได้ดูแลครอบครัวได้ หรือจะนำเงินเหล่านี้ไปลงทุนเพื่อการพัฒนาครอบครัวของเขานั้นคือประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น ถ้าเผื่อว่าเราให้ความสำคัญกับพี่น้องที่ทำงานตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านี้ ผมจึงอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานว่าสาระสำคัญที่เรามีอยู่ทั้งหมด ๖ มาตรา แม้จะเป็นสาระสำคัญที่ไม่มากนัก ถ้าเผื่อว่าสภาจะเร่งรัดเพื่อการดูแลพี่น้องที่ทำหน้าที่แทนพวกเราเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นแต่เพียงว่าเขาทำงานอยู่ตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ โดยเร็วก็จะก่อประโยชน์ต่อเขาโดยเร็ว ผมจึงให้การสนับสนุนต่อร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เรากำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านชวลิตครับ

นายชวลิต วิชยสุทธิ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายชวลิต วิชยสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย
 กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการในการกำหนดให้ผู้รับบำนาญสามารถนำสิทธิ
 ในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันการกู้เงินได้ ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติ
 บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ แต่กฎหมาย
 ดังกล่าวนั้นไม่ครอบคลุมถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งทำให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนหนึ่ง
 เสี่ยงสิทธิอันพึงมีพึงได้ กระผมได้ตรวจสอบข้อมูลจำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เกษียณอายุ
 ณ ปัจจุบันที่มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดมีจำนวน ๑๓,๘๖๒ คน ถ้าร่างกฎหมายนี้ผ่านการพิจารณา
 มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมาย ข้าราชการส่วนท้องถิ่นจำนวนดังกล่าวก็จะได้ประโยชน์ตามที่กฎหมาย
 ฉบับนี้กำหนดให้ โดยมีวงเงินใน ๑๓,๘๖๒ คนนั้นมีวงเงินที่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น
 สามารถนำไปเป็นหลักประกันการกู้เงินได้ประมาณ ๕,๑๙๒ ล้านบาทเศษ นอกจากนี้
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปเมื่อตอนต้น เมื่อเกษียณอายุ
 ก็จะได้รับประโยชน์จากกฎหมายนี้เช่นกัน จากเหตุผลดังกล่าวเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 ได้รับประโยชน์เทียบเคียงกับข้าราชการทั่วไปได้ ผมจึงเห็นควรสนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้
 เพราะฉะนั้นในโอกาสต่อไปในอนาคตขอฝากข้อสังเกตไปยังรัฐบาลว่าหากมีกฎหมายที่เอื้อประโยชน์
 เป็นสิทธิสวัสดิการใด ๆ เกี่ยวกับข้าราชการเพื่อไม่ให้เกิดความน้อยเนื้อต่ำใจเพราะก็เป็นข้าราชการ
 เหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการอื่นใด
 ก็ควรจะได้ดำเนินการในลักษณะที่ทัดเทียมกัน ก็ขออภิปรายสนับสนุนสั้น ๆ เพียงเท่านี้ครับ
 ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
 ท่านอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช
 พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตที่จะแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่อาจจะแตกต่าง
 กับเพื่อนสมาชิกในวาระอภิปรายรับหลักการร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในวันที่ กราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่า
กฎหมายฉบับนี้ก็มีหลักการใหญ่ ๆ อยู่ ๒ ประการสำคัญ

๑. ก็คือทำให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นได้มีสิทธิในเรื่องของบำเหน็จตกทอด
เหมือนกับข้าราชการทั่วไปตาม พ.ร.บ. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ได้มีการแก้ไข
ใน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๓ กฎหมายฉบับนั้นเขาบัญญัติว่า ให้ผู้รับบำนาญนี้สามารถนำสิทธิ
ในบำเหน็จตกทอดไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันกู้เงินกับสถาบันการเงินเพื่อบรรเทา
ความเดือดร้อนของผู้รับบำนาญ เขาต้องการให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิอันนี้ด้วย

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่ามีเจตนารมณ์ที่จะให้เอาเงินที่เป็นสิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้น
ไปเป็นหลักทรัพย์ในการประกันเงินกู้กับสถาบันการเงิน ก็คือสามารถที่จะเอาเงินในอนาคต
ของผู้รับบำนาญที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นมาเป็นทุนเป็นทรัพย์สินเพื่อไปขอเงินกู้จาก
สถาบันการเงินแล้วเอาเงินไปทำอะไรก็ได้ -----

นี่คือหลักการของกฎหมายฉบับนี้ ฟังดูเผิน ๆ แล้วถ้ายืนยันว่าต้องการเห็นความเท่าเทียมกันระหว่างข้าราชการทั่วไปกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นควรจะมีความเท่าเทียมกันแล้วกฎหมายฉบับนี้ก็สนองตอบละครับ จะกราบเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่าหลักคิดที่จะเอาเงินอนาคตของข้าราชการบำนาญมาใช้เป็นหลักคิดที่จะต้องมีความละเอียดรอบคอบลำพังเพียงให้เท่าเทียมกันนั้นไม่พอรัฐบาลจะต้องคิดมากกว่านั้น วันนี้ถ้าท่านประธานได้อ่านกฎหมายฉบับนี้แล้วศึกษาก็จะเห็นว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นก็เหมือนข้าราชการทั่วไปที่มีสิทธิในเรื่องของเงินบำนาญ เงินบำนาญได้มาจากไหน ๑. เงินบำนาญก็คือเงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมานานซึ่งจะจ่ายเป็นรายเดือน ก็มีสูตรคำนวณไป ๒. เงินบำเหน็จดำรงชีพคือเงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพโดยจ่ายให้เป็นครั้งเดียว คือไม่รับบำนาญก็ได้ รับเงินบำเหน็จดำรงชีพก็ได้ แต่ไม่ว่าจะรับแบบไหนก็ตาม เมื่อตายเขาจะได้เงินก้อนหนึ่งเรียกว่าเงินบำเหน็จตกทอด เงินบำเหน็จตกทอดนั้นตกกับใคร ตกกับคน ๓ กลุ่ม ๑. บิดามารดาส่วนหนึ่ง ๒. คู่สมรสส่วนหนึ่ง ๓. บุตร ๒ ส่วน นี่แบ่งเป็น ๔ ส่วน ท่านประธานครับเงินเหล่านี้เงินบำเหน็จตกทอดก่อนนี้ละครับที่กฎหมายฉบับนี้ต้องการจะให้ผู้รับบำนาญเอาไปใช้ประโยชน์คือเอาไปเป็นทุนในการขอกู้เงิน ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในวันข้างหน้าก็คือว่าสิทธิในการไปใช้สิทธิอันนี้มาเป็นทุนในการขอกู้เงิน ได้เงินมาแล้วยังไม่รู้ว่าในวันข้างหน้าเงินที่ได้มานั้นจะไปทำอะไรและมีความเสี่ยงต่อการสูญสิ้นหลักทรัพย์ที่ไปประกันมากน้อยแค่ไหน อย่างไรก็ตาม ถ้าบังเอิญว่าเงินที่ได้จากสถาบันการเงินนี้เอาไปใช้อีลู่ฉยแฉก เอาไปใช้ตามค่านิยมในสังคมยุคปัจจุบันก็คือพูดถึงเรื่องวัตถุนิยมกัน เงินที่ควรจะเหลือไว้เก็บไว้ให้ลูกให้หลาน หรือให้พ่อแม่ให้แม่ที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นก็หายไปด้วย ถ้ามองว่าวันนี้คนที่รับราชการมายาวนานถึงเวลาที่ได้บำเหน็จบำนาญเหลือเวลาที่จะใช้ชีวิตอีกยาวนานแค่ไหนก็ไม่เกิน ๒๐-๓๐ ปีหรือครับ แต่วันนี้รัฐบาลกำลังส่งเสริมให้คนเหล่านี้คิดที่จะลงทุนกับสิทธิที่ตัวเองมีอยู่ไม่สิ้นสุดคิดที่จะให้เขาเป็นหนี้ภายใต้กรอบที่รัฐบาลพยายามแบ่งให้ไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด แล้วเมื่อไรละครับเขาจะได้อยู่สุขสบายในบ้านปลายของชีวิตถ้ารัฐบาลยังส่งเสริมแบบนี้ แล้วเกิดพลาดพลั้งลงไปผลกระทบที่จะเกิดขึ้นก็คือว่าลูกหลาน เมีย พ่อแม่ ที่ควรจะได้รับสิทธิบำเหน็จตกทอดนี้ก็ไม่ได้ จะรู้ได้อย่างไรว่าได้เงินไปลงทุนแล้วประสบความสำเร็จ ดีไม่ดีหายไปทั้งเงินต้นและเงินสิทธิบำเหน็จตกทอด ดีไม่ดีเงินค่าทำศพของคนเหล่านี้ก็แทบจะไม่มีด้วยซ้ำถ้าเกิด

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๒๖/๒

ความผิดพลาดขึ้นมา นี่เป็นสิ่งที่ผมอยากจะให้รัฐบาลได้คิดด้วย ผมมีความรู้สึกกว่าวิธีคิดเช่นนี้ ไม่ได้เป็นวิธีคิดที่นำไปสู่การส่งสัญญาณให้คนในสังคมโดยเฉพาะคนที่ใช้ชีวิตแบบปลายมีวิถีชีวิตที่พอเพียง กลับส่งเสริมให้มีการสร้างหนี้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด แล้ววิถีชีวิตพอเพียงของคนมันจะเกิดขึ้นได้ตอนไหนล่ะครับ ขนาดคนแก่ ขนาดคนที่ใช้เงินบำนาญ ท่านยังเอาสิทธิบำนาญจกทอดไปเป็นทุนแล้วไปกู้หนี้ยืมสินกันจนไม่มีที่สิ้นสุดเช่นนี้ นี่คือนี่สิ่งที่ผมอยากจะฝากกับท่านประธานไป แม้ว่าไม่สามารถที่จะแก้ไขในหลักการของกฎหมายฉบับนี้ได้เพราะว่าเขียนแข็งแรงมาแบบนี้แล้ว แต่นี่เป็นสิ่งที่รัฐบาลจะต้องตระหนัก แล้วคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นควรจะนำเอาประเด็นที่มีความเห็นต่างเช่นนี้ไปขบคิดด้วย กราบขอบพระคุณท่านประธาน

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนิยม เวชกามา

นายนิยม เวชกามา (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นิยม เวชกามา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมคนหนึ่งละที่ต้องสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฉบับนี้ ผมมีเหตุมีผลครับท่านประธาน รัฐบาลยุคนี้ นำโดยท่านยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ให้ความเห็นใจ ให้การสนับสนุนข้าราชการในระดับท้องถิ่นเป็นยุคที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ไปมองขวัญและกำลังใจของข้าราชการระดับท้องถิ่น ท่านประธานครับ ถึงแม้กฎหมาย ฉบับนี้มีเพียง ๖ มาตรา แต่เป็น ๖ มาตราที่มีความสำคัญคือให้ข้าราชการบำนาญ ซึ่งวันนี้ ก็ทราบว่ามี ๑๐,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งจะเกษียณอีกปีสองปีข้างหน้าไม่น้อยก็ ๕๐๐-๖๐๐ คน มีหลักทรัพย์ของชีวิต หมายความว่าพอเกษียณไปแล้วก็มีหลักประกันโดยใช้หลักประกัน คือบำเหน็จบำนาญตกทอดไปเป็นหลักประกันในการกู้เงินจากสถาบันการเงิน คำว่า กู้เงิน จากสถาบันการเงิน ไม่ได้หมายความว่าสร้างให้บุคคลซึ่งเป็นข้าราชการในท้องถิ่น เป็นหนี้เป็นสินต่อไป แต่คงเป็นลักษณะว่าบางคนในเมื่อเกษียณไปแล้วอาจจะไม่มีทรัพย์สิน พอที่จะให้ลูกให้หลานต่อไปได้ ก็อาจจะกู้เงินจากสถาบันการเงินโดยใช้หลักทรัพย์คือ บำเหน็จบำนาญตกทอดนี้ละ บำเหน็จบำนาญหลักทรัพย์ตัวนี้เป็นหลักประกันเพื่อลูกหลาน ตัวเองจะทำธุรกิจอะไรที่สามารถเลี้ยงชีวิตตัวเองได้ นี่คือระดับที่เป็นความตั้งใจของรัฐบาล พรรคเพื่อไทยเป็นแกนนำอยู่ในยุคปัจจุบัน ท่านประธานครับ ผมเพียงอยากจะต้องสั่งเกิด ให้พี่น้องข้าราชการระดับท้องถิ่นทั้งหลาย ซึ่งวันนี้มีทั้ง อบต. เทศบาล องค์การระดับจังหวัด ไปถึงครูในระดับท้องถิ่นด้วย ซึ่งถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ตระหนักว่าในเมื่อรัฐบาล มองเห็นความสำคัญขนาดออกร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฉบับนี้ให้แล้วเป็นหลักประกัน ให้แล้ว ท่านต้องสำนึกว่ารัฐบาลนี้คิดจะช่วยเหลืออย่างไร เพราะฉะนั้นสำนึกแล้วไม่ต้องมา ตอบแทนบุญคุณอย่างอื่นหรอก ไปดูแลพี่น้องประชาชนซึ่งท่านเป็นข้าราชการเป็นบุคคล ที่อยู่ใกล้ชิด เป็นหน่วยงานที่จะต้องบริการพี่น้องประชาชนในท้องถิ่นใกล้ชิดที่สุดโดยการทำหน้าที่ ของข้าราชการ ไม่ใช่เมื่อให้สิทธิของท่านแล้วท่านก็เอาสิทธิไปทำอย่างอื่นจนลืมพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะงานบริการ อันนี้ฝากว่างานบริการของท่านอย่าไปมองว่าพอสิ้นปีแล้วท่านก็จะเอาโบนัส

๓ เพอร์เซ็นต์ ๔ เพอร์เซ็นต์ไปทำ ซึ่งไม่เป็นเรื่องการบริการแบบนั้น ผมก็ไม่เห็นด้วย อันนี้ ผากเป็นข้อสังเกตว่าในเมื่อรัฐบาลให้ท่าน ให้กำลังใจท่าน ให้สิทธิของท่านท่านต้องกลับไปดู พี่น้องประชาชน อันนี้คือเป้าหมายของรัฐบาลนี้ ผมจึงว่าถึงเวลาท่านต้องทบทวนบทบาทตัวเอง ด้วยว่าไม่ใช่เอาโบนัสไปแบ่งกันเท่านั้น บางครั้งผมได้ยินแล้วก็เศร้าใจว่าโบนัสปีหนึ่งได้เงิน หลายบาทแบ่งสันปันส่วนกัน แต่พี่น้องประชาชนเขาได้อะไร ท่านต้องทบทวน ท่านจะไปคิด แต่เรื่องซี (C) อย่างเดียวกันครับ ซี ๕ ซี ๖ ซี ๗ ซี ๘ อะไรของท่านถึงปลัดอะไรก็แล้วแต่ แต่ท่านต้องคิดทบทวนว่ารัฐบาลให้ท่านท่านต้องไปให้ประชาชน ผมจึงบอกว่ากฎหมาย ฉบับนี้มีเพียง ๖ มาตรา แต่เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อสิทธิอันท่านควรได้ ควรมี โดยเฉพาะเป็นหลักประกันในการกู้เงินจากสถาบันการเงินซึ่งไม่ใช่เรื่องธรรมดา คนเกษียณอายุไป ปกติสถาบันการเงินเขาไม่ให้สิทธิ แต่วันนี้รัฐบาลคิดได้สนับสนุนท่าน ผมจึงฝากท่านว่า ต้องกลับไปทบทวนว่าท่านได้ทำงานบริการประชาชนอย่างไร ขอขอบคุณมากท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองพร้อมที่จะให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็เห็นดีด้วยที่ข้าราชการในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับการพิจารณา ให้มีบำเหน็จให้มีบำนาญ แต่สิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานซึ่งเกี่ยวโยงกัน แล้วก็ฝากเป็นคฤยพินิจให้ท่านนายกรัฐมนตรีรวมไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐบาลทั้งชุดได้พิจารณาว่าท่านมีความจริงใจในการที่จะกระจายอำนาจไปสู่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมากน้อยขนาดไหน

ประเด็นที่ ๒ เป็นคำถามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศเกือบ ๑๐,๐๐๐ แห่ง สะท้อนผ่านทุกวิถีทางแต่ท่านไม่เคยสนองตอบก็คือการกระจายงบประมาณ ไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องกระจายงบประมาณไปไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ แต่จนถึงปีนี้ พอตีผมได้มีโอกาส เป็นกรรมาธิการพิจารณางบประมาณด้วยก็ยังไม่เห็นได้แค่เพียงร้อยละ ๒๖ เศษ ๆ เท่านั้น เพราะฉะนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศซึ่งเขารู้จักปัญหาบ้านเขาดีที่สุด เขาทราบถึงความประสงค์และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นของเขาดีที่สุด เขารู้ว่า ปัญหาใดควรที่จะรับการแก้ไขก่อนและหลัง ปัญหาใดควรที่จะใช้จ่ายเงินงบประมาณเท่าใด แต่รัฐบาลไม่เคยสนองตอบเลยท่านประธานที่เคารพครับ เช่น อบต. นี้มีความจำเป็นต้องพัฒนาแหล่งน้ำ ไม่ว่าจะเป็นฝาย เป็นอ่าง เป็นคลอง ลุ่มน้ำต่าง ๆ ห้วย หนอง คลอง บึงต่าง ๆ ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้เพราะไม่มีเงินงบประมาณ งบประมาณที่รัฐบาล เจียดให้ไปร้อยละ ๒๖ เศษ ๆ ของเงินงบประมาณซึ่งขาดแล้วก็ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ ของกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ท้องถิ่นบางท้องถิ่นท่านประธาน ทราบไหมครับ จ่ายเฉพาะเงินเดือนประจำ จ่ายเฉพาะค่าเบี้ยเลี้ยง จ่ายเฉพาะค่าการประชุม ไม่มีเงินที่จะเอาไปลงทุนหรือไม่มีงบลงทุนเหลืออยู่เลย บางโครงการจึงถูกตองไว้เป็น ๕ ปี ๑๐ ปี ปัญหาของพี่น้องประชาชนตามหมู่บ้าน ตามตำบล ตามชุมชน ตามเทศบาล จึงไม่ได้รับ

การแก้ไขเลย เพราะรัฐบาลไม่ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเท่าที่ควรจะทำ และมีกฎหมายบังคับไว้ด้วย เรื่องนี้ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงด้วย ท้องถิ่นทั่วประเทศกำลังรอฟังอยู่ว่าเพราะเหตุใดรัฐบาลจึงไม่กระจายเงินงบประมาณไปตามกฎหมายกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องถิ่นทั่วประเทศรอฟังคำตอบจากรัฐบาล

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมดีใจที่ตัวแทนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมาชี้แจง มาเสนอกฎหมายฉบับนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร และผมมีโอกาสได้อภิปรายและตั้งข้อสังเกตในเรื่องนี้ซึ่งเป็นประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ มันจะมีงบประมาณอยู่ก่อนหนึ่งอยู่ในความกำกวมของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอันตรงที่สุดทำไมเงินจึงกระจุกอยู่ในกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นส่วนกลาง และไม่เข้าใจไม่รู้ถึงสภาพปัญหาและความเดือดร้อนของท้องถิ่น ดีเท่ากับคนในท้องถิ่น แต่ท่านเอาเงินไว้ครับ พอท่านเอาเงินนับหมื่นแล้วก็หลายหมื่นล้านบาทอยู่ในกรม ท่านประธานทราบไหมครับ มันมีการเรียกหัวคิว เรียกเปอร์เซ็นต์ มีการคอร์รัปชัน (Corruption) จากส่วนกลางนี่ละครับ ท่านกำหนดเปอร์เซ็นต์ไปเลย ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานและท่านรัฐมนตรีที่มาชี้แจงกฎหมายฉบับนี้ -----

ท่านต้องไปเคลียร์ (Clear) ต้องไปสร้างความชัดเจนและไม่ให้เป็นตัวอย่างอีกต่อไป ก็คือตำบลท่างาม อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร ประชาชนเดือดร้อนเรื่องน้ำกิน น้ำใช้ น้ำอุปโภคบริโภค ขอการสนับสนุนผ่านกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมา ท่านประธานทราบไหมครับ เขาบอกว่าให้ครับ งบ ๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อเอาไปทำน้ำประปาให้ชาวบ้านได้กิน ได้ใช้ ได้อุปโภคบริโภค แต่มีคนหนึ่งที่เป็นข้าราชการครับ แอบอ้างว่าเป็นตัวแทนของกรม เป็นตัวแทนของผู้ใหญ่ ในกรมและในกระทรวง ซึ่งจะต้องเอาเปอร์เซ็นต์ทอนคืนให้กับกรมและกระทรวงนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ร้อยละ ๒๕ ต้องให้ท้องถิ่นนั้นเอาเงิน ๙๐๐,๐๐๐ กว่าบาท เป็นเงินสดเอามาจ่ายให้ก่อนเพื่อทอนคืนถึงจะได้เงินเอาไปพัฒนาแหล่งน้ำ ชาวบ้านรอความหวัง แต่ท่านใช้ความหวังและวิกฤติของชาวบ้านมาแสวงและเรียกรับผลประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพครับ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้า ๒๕ เปอร์เซ็นต์ มันต้องทอนคืนมา ๒,๕๐๐ ล้านบาท ถ้า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท มันจะต้องทอนคืนมา ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ เงินที่เอาไว้ต่อรองกับความทุกข์ยากของพี่น้องประชาชนแบบนี้ท่านจะต้องไม่ให้มีเกิดขึ้นและจะต้องปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง ผมยกกรณีตัวอย่างเขตพื้นที่เลือกตั้งของผมที่จังหวัดพิจิตร ท่านขอให้ตรวจสอบ และถ้าเกิดว่าท่านไม่ทำเรื่องนี้ให้กระจ่าง ผมจะดำเนินการนำเรื่องนี้ไปยื่นต่อองค์กรอิสระหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อดำเนินการต่อไป และท่านจะต้องให้คำตอบ และถ้าเกิดว่า อปต. แห่งนี้ไม่ได้งบประมาณตามที่สัญญาเตรียมโครงการ เตรียมแผนงาน กันไว้เพราะเขาไม่มีเงินจะเอามาทอนคืนให้ท่านร้อยละ ๒๕ ขอให้ท่านชี้แจงและทำเรื่องนี้ ให้เป็นที่ประจักษ์เป็นกรณีตัวอย่าง ท่านประธานที่เคารพ

เรื่องที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่มีใครจะรู้จักปัญหาของท้องถิ่นดีเท่ากับคนท้องถิ่น ไม่มีใครจะทราบความเดือดร้อนในท้องถิ่นดีเท่ากับเจ้าของบ้านของเขา แต่น่าเสียดายเหลือเกินท้องถิ่นกลับไม่ได้รับการใส่ใจอย่างที่ควรจะเป็น บางท้องถิ่นซึ่งส่วนใหญ่ผมเชื่อในผู้บริหาร และสมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นคนดีครับ ถ้าไม่ดีประชาชนในท้องถิ่น เขาคงไม่เลือกมาเป็นสมาชิกและผู้บริหารของท้องถิ่นนั้น แต่แน่นอนครับ บางท้องถิ่นผู้บริหารหรือสมาชิกก็เป็นผู้มีอิทธิพล ทั้งนี้ทั้งนั้นที่ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเป็นประเด็นสุดท้ายด้วยครับ ก็คือในปัจจุบันท่านประธานคงไม่ปฏิเสธนะครับว่าการใช้เงินเป็นปัจจัยในการชี้แพ้ชี้ชนะในการเลือกตั้งท้องถิ่นนั้นหนักหน่วง รุนแรงและสาหัสที่สุดครับ บางท้องถิ่น

๒๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กุลนิษฐ์ ๒๙/๒

คุยกันแบบเปิดเผยเลยครับว่าการเลือกตั้งนายก อบต. ครั้งนี้หมดไปก็ล้านบาท บอกว่า แจกหัวละ ๒,๐๐๐ บาท หมดไป ๑๐ ล้านบาทครับ หมดไป ๑๕ ล้านบาท และถามว่าผู้บริหาร มีเงินเดือนเท่าไร สมาชิกท้องถิ่นมีเงินเดือนเท่าไรครับ แม้กระทั่งท้องถิ่นขนาดใหญ่ ก็คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่ละจังหวัดท่านประธานทราบไหมว่าเลือกตั้งแต่ละครั้ง ใช้เงิน ๑๐๐ ล้านบาท ๒๐๐ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่เงินเดือนไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานครับ มันสอนนัยว่าเลือกไปแล้วจะต้องไปโกงครับ เลือกไปแล้วจะต้องไปแสวงหาผลประโยชน์ จากงบประมาณที่เหลืออยู่เล็กน้อยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะไม่มีเงินเหลือที่จะพัฒนา อีกต่อไปแล้ว นอกจากตั้งโครงการไม่ว่าจะเป็นอีเวนท์ (Event) ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็แล้วแต่ ขุดลอกคลอง หรือซื้อถุงยังชีพ ต้นทุน ๑๐๐ บาท เบิก ๕๐๐ บาท ต้นทุน ๑๒๐ บาท เบิก ๗๐๐ บาท เพื่อกินเปอร์เซ็นต์ส่วนต่างไม่รู้กี่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านจะขจัดปัญหาการทุจริต การคอร์รัปชัน การซื้อสิทธิขายเสียงในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นอย่างไร ก็ขออนุญาตโยงไปถึง กกต. นิดหนึ่ง กกต. ไม่ว่าจะท้องถิ่นหรือในระดับชาติ ผมถือว่าล้มเหลวที่สุดขอพาดพิงไปถึง กกต. ว่าถ้าเกิดว่า กกต. ไม่สามารถที่จะทำกฎหมาย การเลือกตั้งทั้งในระดับชาติและในระดับท้องถิ่นให้ศักดิ์สิทธิ์ได้ กระบวนการในการพัฒนา ประชาธิปไตยตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นถึงในระดับชาติไม่มีวันที่จะก้าวหน้าไปมากกว่านี้ครับ ก็ขอถือโอกาสนี้ฝากข้อสังเกต ข้อเท็จจริงและข้อเสนอพร้อมกับแสดงเหตุผลที่เห็นด้วย กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อท่านประธานและที่ประชุมทุกท่าน ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านรัฐมนตรีจะตอบไหมครับ เชิญครับ

นายประชา ประสพดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่มีหน้าที่กำกับดูแล
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น วันนี้เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ต้องเอ่ยชื่อ
ท่าน ส.ส. นคร มาฉิม จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้กล่าวถึงเรื่องงบประมาณของกรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่นว่าไม่รีบดำเนินการเพราะเหตุใดที่จะอุดหนุนลงไปสู่ท้องถิ่น ต้องกราบเรียนว่า
ผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกัน
ในข้อสั่งการของรัฐบาลขอให้ท่านมั่นใจว่าเมื่อผมมารับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยมาจากการเลือกตั้ง พื้นที่จังหวัดผมคงไม่ต่างอะไรจากจังหวัดพิษณุโลก
และจังหวัดอื่น ๆ ของผู้แทนราษฎรทุกเขตทั่วประเทศที่ท้องถิ่นเขามีความจำเป็น เขามี
ความเดือดร้อนเรื่องแหล่งน้ำ เรื่องถนนหนทาง ไฟฟ้า แสงสว่าง อะไรทั้งหลาย ผมเอง
ก็เคยอยู่ลักษณะอย่างนี้ เมื่อคราวที่เป็นฝ่ายค้านก็มีข่าวอย่างนี้ งบประมาณก็หาย แต่ผมเป็น
ผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติห้ามผู้แทนราษฎรเข้าไปก้าวก่าย ไปยุ่งเกี่ยว
หรือไปดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับงบประมาณซึ่งอาจจะสื่อและตีความหมาย
รัฐธรรมนูญได้ จากคำอธิบายที่ท่านได้เสนอ วันนี้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
โดยการประชุมของคณะกรรมการการกระจายอำนาจ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร
ท่านได้ลงนามในคำประกาศของคณะกรรมการการกระจายอำนาจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
การที่จะประกาศได้หรือไม่ได้นั้นทุกอย่างต้องรัดกุม มั่นคง รอบคอบ ปลอดภัย และจะต้อง
เป็นไปตามกฎหมายทุกประการ รัฐบาลไม่อาจที่จะลงนามในประกาศโดยไม่ผ่านการประชุม
ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจได้มันก็เลยทำให้เกิดความล่าช้าไปบ้าง ขณะนี้
ลงนามแล้ว ประกาศแล้วนะครับ ทางกรมก็ได้มีหนังสือเวียนไปยังทุกจังหวัดให้จังหวัด
ได้ดำเนินการ โดยผู้ว่าราชการจังหวัดให้ท้องถิ่นได้ส่งโครงการทั้งหลายต้องผ่านกระบวนการ
ขั้นตอน และผ่านคณะกรรมการกั่นกรองของจังหวัด โครงการแต่ละโครงการมีเงื่อนไข
ต้องไม่เกิน ๑ ปี จะต้องจัดซื้อครุภัณฑ์ไม่ได้ อยากรู้มีเอกสารประกอบเป็นเงื่อนไขแต่ละข้อ ๆ
ที่เขาเรียกว่าคุณสมบัติ ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านก็คงจะทราบ

ประการต่อไป เมื่อเดือนที่ผ่านมาผมให้ฝ่ายกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย
ไปดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษกับคนที่ท่านกล่าวทั้งหลายว่ามีตัวแทนไปเดินเรียกรับขายงบ
งบประมาณยังไม่ได้ปล่อย ผมเอาชีวิตของคนเป็นผู้แทนราษฎรบ้านนอกเป็นเดิมพัน ท่านมั่นใจได้
ที่จะมาถือกระเป๋าทำแบบที่ผมเคยถูกระทำมาสมัยหนึ่งผมไม่ยอมปล่อยแน่นอน มีบุคคล
ไปเดินอยู่ตามจังหวัดนั้นจังหวัดนี้ มันเป็นหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและข้าราชการต้องช่วยกัน
ตรวจสอบว่าบุคคลที่เดินมาตามท้องถิ่นและมาบอกว่ามีงบเครื่องสูบน้ำ มีงบเทถนน
งบก่อสร้างทั้งหลาย ถ้าคนที่เขามีหน้าที่ เดี่ยวต้องขออนุญาตชี้แจงเดี่ยวท่านที่หลังก็แล้วกัน
ท่านจะได้เข้าใจนะครับ ท่านให้ผมชี้แจงให้จบก่อนครับ ก็ไปดำเนินการ สุดท้ายก็เป็นไขตุ่น
ทั้งนั้นนะครับ พิมพ์นามบัตรมี ๕-๖ ตำแหน่งในสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการ ทำหนังสือ
ตรวจสอบจากกระทรวงมหาดไทยไป ทางวุฒิสภาตอบมาว่าไม่มีตำแหน่ง เห็นไหมครับ
และรายที่ ๓ จับได้ก็เป็นข้าราชการบันทึกภาคทัณฑ์ส่งตัวกลับไปต้นสังกัด เพราะฉะนั้น
ที่ท่านบอกว่าที่จังหวัดพิษณุโลกมีงบประมาณ ๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท แล้วมีตัวแทนของ
ข้าราชการในกรมก็ไม่ได้หมายความว่าเกี่ยวข้องกับรัฐมนตรี ที่ผมนี้ไม่มี ถ้าท่านมีข้อมูล
มีบุคคล มีชื่อ ท่านเอาชื่อมาส่งให้ผมผมจะดำเนินการให้ท่านโดยเฉียบขาดที่ไปเดินแล้ว
เรียกเงินทอน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ก็คนที่เดินทอนเขาชื่ออะไรครับ เขาให้นามบัตรไหม และเขาเป็น
ตัวแทนของนาย ก ข้าราชการส่วนไหน -----

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นรับแนวทางนโยบายการปฏิบัติต้องไม่ให้เกิดวิธีการอย่างนี้ ในกรมเด็ดขาด แต่อาจจะมีคนเหล่านี้เกิดขึ้น มันก็อาจจะไม่ได้หมายความว่า เป็นเจ้าหน้าที่ ถ้าเป็นเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตร ทำไมท่านไม่ให้ท้องถิ่นเขาควบคุมตัวหรือถ่ายรูปบันทึกเสียงไว้ ผมเข้าใจคนเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดที่เขาเดือดร้อนเขาควรจะได้งบประมาณ ไปดำเนินการ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ที่ท่านฝากมาผมก็จะเข้าไปกำชับ ทุกจังหวัดมีความจำเป็น ทุก อบต. มีความจำเป็นเท่ากันหมด เมืองงบประมาณมีอยู่เท่านี้มันก็เป็นไปตามสัดส่วน ตามโอกาส ความจำเป็นก่อนและหลัง ถ้ามีงบประมาณในคราวต่อไปก็ว่ากันต่อไป เพราะฉะนั้นก็ขอย้ำว่า ที่ไปเดินสายขายบฟิงมาหลายเที่ยวก็ดำเนินการติดตามก็คุ้มดูอยู่ตลอด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาบอกว่าท่านรัฐมนตรีมีใครไปเดินขายบตตรงโน้น มันงบของใครล่ะครับ กรมไหน ชื่ออะไร จังหวัดไหน หน้าตาเป็นอย่างไรจะได้ดู แต่วันนี้มันมีข่าวอย่างนี้เราต้องช่วยกัน ท่านเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ถ้าท่านให้ข้อมูลมาไปแจ้ง ป.ป.ช. เลยกก็ได้ ไปแจ้งตำรวจ หรือส่งข้อมูลมาจะดำเนินการให้ ทั้งหมดที่กล่าวมานี้มีนามบัตร มีหลักฐาน มีบันทึก มีบันทึกประจำวันของตำรวจ แล้วก็มีการประจำตัวข้าราชการ และมีข้อสั่งการ ของผมไปถึงอธิบดีให้กำชับและเข้มงวดเรื่องนี้นะครับ ส่วนเรื่องงบอื่น ๆ ก็เป็นไปตามกติกา เริ่มดำเนินการแล้วนะครับ อาจจะล่าช้าด้วย ฝนจะตกเดี๋ยวจะไม่ทันการหน้าฝนติดทั้งหลาย อันนั้นเป็นหน้าที่ในกระบวนการที่เราดำเนินการให้ท่านโดยเรียบร้อย ขอให้ท่านวางใจได้ แต่ถ้าจะมีเหตุการณ์อย่างนั้นท่านต้องให้ความร่วมมือกับผม กับกระทรวง หรือคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จะเป็นพระคุณและยินดีอย่างยิ่งครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
เชิญท่านนคร มาฉิม ครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องยืนยัน ข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ มีคนโกงที่ตั้งใจจะไปเรียกรับเงิน ที่ไหนครับจะไปมอบนามบัตร เพราะมันตลก ผมกราบเรียนข้อเท็จจริงทั้งหมด ท่านรัฐมนตรี มีอำนาจในการที่จะสั่งการ ถ้าฝ่ายนโยบายไม่รู้ อธิบดีกรมไม่รับรู้ในเรื่องการโกง ในเรื่อง การเรียกรับเปอร์เซ็นต์ร้อยละ ๒๕ ท่านต้องตั้งกรรมการสอบ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขามีข้อมูลอยู่ทั้งหมด ข้อมูลข้อเท็จจริงเหล่านี้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นายก อบต. ท่างาม อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพิษณุโลก พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลครบ แล้วก็ ท่านเอาคนผิดมาลงโทษเลยนะครับ

อันที่ ๒ นะครับ ที่ท่านรัฐมนตรีได้ให้ความกรุณาบอกว่าได้ตรวจสอบได้เอาผิด กับคนที่ไปเร่ขายงบเรียกรับเปอร์เซ็นต์มาแบบนี้ เค้าน้ำมันมีอยู่จริงครับ ข้อเท็จจริงมันมีอยู่จริง ในกรณีนี้ ท่านประธานที่เคารพ แม้กระทั่งเพื่อนสมาชิกของผมหลายท่านพอผมพูดจบนี้ เขาบอกว่าที่จังหวัดเขา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ที่จังหวัดเขา ๒๕ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ในทำนองเดียวกัน ทั้งประเทศ ท่านประธานที่เคารพ ถ้ารัฐมนตรีท่านจริงใจและจะเอาผิดเรื่องนี้อย่างแท้จริง ท่านจะต้องเอาเอกสารที่ท่านมอบอำนาจให้กับข้าราชการไปดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ กล่าวโทษดำเนินคดีว่าท่านดำเนินไปแล้วก็คน ก็ราย เสนอต่อท่านประธานและผมพร้อมที่จะ ตรวจสอบเรื่องนี้

สุดท้ายจริง ๆ ก็คือที่ท่านตอบว่ามีความจริงใจที่จะกระจายอำนาจ กระจาย เงินงบประมาณไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พอฟังคำตอบแล้วรู้สึกผิดหวังแทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดทั่วประเทศเลย ท่านสามารถที่จะอ้างเหตุอ้างผลสารพัดว่า มีคณะกรรมการกระจายอำนาจ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านนครครับมีผู้ประท้วง ท่านพิเชษฐ์ประท้วงเรื่องอะไรครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ผมประท้วงท่านประธานและประท้วงท่านผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ ผมคิดว่ามันน่าจะเป็น กระทั่งถามไปแล้วนะครับ ท่านประธานช่วยควบคุมการประชุมด้วยครับ มันไม่เกี่ยวข้อง กับ ร่างพระราชบัญญัติเลยนะครับ อย่างไรก็ตามอย่างไรให้ท่านประธานช่วยพิจารณาด้วยครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : พอแล้ว ท่านพิเชษฐ์จะสรุปอยู่แล้ว เชิญท่านนครต่อจะจบอยู่แล้วครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพครับ อันที่จริงเกี่ยวข้องกับประเด็น เพราะเกี่ยวกับงบการเงิน เกี่ยวกับการบริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พอท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบมานะครับ ผมก็ขออนุญาตยืนยันข้อเท็จจริง

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รัชนีพร ๓๑/๓

และฝากข้อเท็จจริงให้ท่านรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลให้กฎหมายศักดิ์สิทธิ์ ให้ท้องถิ่น
เจริญก้าวหน้า ให้ประชาชนได้ประโยชน์ ท่านประธานที่เคารพ ก็ฝากเรื่องนี้เพื่อให้ท่านรัฐมนตรี
และรัฐบาลแสดงความจริงใจและไม่มีเหตุผลที่จะอ้างเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายแผน
และขั้นตอนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขอบพระคุณครับ

- ๓๒/๑

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องกรรมาธิการกลับเข้าห้องประชุมนะครับ จะขอมติจากที่ประชุม
เดี่ยวท่านรัฐมนตรีแป็บหนึ่งครับ เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายประชา ประสพดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ตามที่ท่านสมาชิกได้สอบถามกรณีดังกล่าว ก็ขอเรียนว่าเอกสารทั้งหลายจะส่งมอบให้
ท่านประธาน ๑ ชุด และให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพ ๑ ชุด ไม่มีใจ
ที่ไหนจะพิมพ์นามบัตร ผมเป็นรัฐมนตรีคนแรกที่จับใจมีนามบัตรมาให้ท่านดู เป็นนามบัตร
มีโลโก้ (Logo) ทั้งหมด แล้วโยงไปถึงใคร เดี่ยวจะส่งมอบให้ท่าน แล้วหนังสือสอบถามจาก
กระทรวงมหาดไทยไปยังประธานวุฒิสภาว่า นาย ก นามสกุล ข มีตำแหน่งที่ปรึกษา
กิตติมศักดิ์ เลขานุการคณะกรรมการนั้น คณะกรรมการนี้หรือไม่ ปรากฏว่าไม่มี
และผมจะเดินทางไปตรวจราชการ ไปหา อบต. ที่ท่านได้กล่าวนี้ในวันที่ ๕ ตอนเช้าว่า
โครงการ ๓,๙๐๐,๐๐๐ บาท มันมีอยู่ในแผนของ อบต. ไหม แล้วทำการขอสับสนุนมาที่
ท้องถิ่นแล้วไม่ได้รับงบ แล้วมีบุคคลใดไปกล่าวอ้าง ผมจะเชิญผู้ว่าราชการจังหวัด
ผู้บังคับการจังหวัด และผู้กำกับการสถานีตำรวจ มาบันทึกถ้อยคำ และจะดำเนินคดี
และสืบหาคนร้ายรายนี้ให้กับท่านจนเป็นที่พอใจท่าน แล้วก็หวังว่าจะได้นำสิ่งเหล่านี้
เป็นกรอบไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่เขากล่าว เขาอ้างกันไปขायงบตรงนั้นงบตรงนี้
แล้วอยู่ตรงไหนล่ะครับ ที่นี้ปัญหาต้องช่วยกันดูว่าถ้ามีปัญหากับท่านให้ข้อมูลผม ผมก็จะได้
ดำเนินการ รัฐบาลไม่มีนโยบายอื่น จะไม่จริงใจไม่ได้ เพราะพี่น้องประชาชนเดือดร้อน
ท้องถิ่นก็ต้องได้รับงบประมาณนะครับ เพราะฉะนั้นก็ขอยืนยันในเรื่องนี้ให้ท่าน แล้วจะ
ส่งมอบเอกสาร เดี่ยวให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายนำมาให้ แล้วจะส่งให้ท่านตามที่อยู่ จะให้
เจ้าหน้าที่จากฝ่ายกฎหมายกระทรวงมหาดไทยได้จัดส่งให้ท่านหวังว่าท่านจะได้รับทราบ
ข้อมูลไว้ในระดับหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านวิทยามีอะไรครับ

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๓๒/๒

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่อุตสาหะรับปากกลางสภาไป และผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นบรรทัดฐาน เพราะเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยในชนบทจริง ๆ นะครับ แล้วก็หวังว่าถ้าท่านสอบสวนเสร็จ ท่านมีเวลาช่วยรายงานผ่านท่านประธานสภาแจ้งเพื่อนสมาชิกด้วยครับ

(นายวิสุทธิ ไชยณรุณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมกรุณากลับเข้าห้องประชุมนะครับ ที่ประชุมคณะกรรมการก็ขอความกรุณามาใช้สิทธิในการลงมติก่อนนะครับ ท่านที่มาแล้วกรุณาเสียบัตรแสดงตนผมจะต้องตรวจสอบองค์ประชุมครับ ท่านที่อยู่ภายนอกทั้งหลายกรุณากลับเข้าห้องประชุมเชิญเสียบัตรแสดงตนครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ส่งผลคะแนนครับ จำนวนผู้ที่อยู่ในห้องประชุม ๒๙๙ ท่าน ครอบองค์ประชุมครับ

๗๑

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๓๓/๑

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๒ ฉบับหรือไม่ เชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรว่าไม่รับหลักการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใด
เห็นควรงดออกเสียงโปรดกดปุ่ม งดออกเสียง เชิญลงคะแนนได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
อาจารย์ประกอบเรียบร้อยแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลคะแนนให้ผมด้วยครับ
จำนวนผู้เข้าประชุม ๓๙๖ ท่าน เห็นด้วยทั้งหมด ๓๙๖ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ

๓๒

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๓๓/๒

ต่อไปหรือเรื่องตั้งคณะกรรมการครับ

นายสัมภาษณ์ อรรถวรงค์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายสัมภาษณ์ อรรถวรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคเพื่อไทย ขอเสนอสร้างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้คณะกรรมการสามัญคือคณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีผู้รับรอง มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าไม่มีก็ให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ให้กับคณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ ใ้ร่างของผู้ใดเป็นหลักครับ ซึ่งมีอยู่ ๒ ร่างครับ

นายสัมภาษณ์ อรรถวรงค์ (นครราชสีมา) : เนื่องจากว่ามีร่างของนายสนองเทพอักษรณรงค์ กับคณะ เป็นผู้เสนอด้วยให้รวมพิจารณาครับ โดยเสนอร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก และขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นอันว่าปฏิบัติตามนี้ครับ ส่งให้คณะกรรมการการปกครองส่วนท้องถิ่นและแปรญัตติ ๗ วันตามข้อบังคับนะครับ

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ เชิญครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เหตุผล โดยที่สมควรปรับปรุงการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมีการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องคำนึงถึงความเป็นอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้น สมควรปรับปรุงการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านรัฐมนตรีจะขออนุญาตแจกเอกสารเกี่ยวกับการเงินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ซึ่งท่านสมาชิกเคยขอไว้ เชิญเจ้าหน้าที่กรุณาแจกให้ท่านสมาชิกด้วยตามที่ของบการเงินครับ
เชิญแจกให้สมาชิกด้วยครับ งบการเงินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เอกสารพร้อมแล้วใช่ไหม
พร้อมแล้วเชิญแจกเลยครับ เจ้าหน้าที่แจกงบการเงินไปทางฝ่ายค้านด้วยครับ เชิญ มีท่านใด
จะใช้สิทธิอภิปรายบ้างครับ เชิญท่านชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ก่อนอื่นผมขออนุญาต
ที่จะกราบเรียนท่านประธานว่าผมเห็นชอบด้วยหลักการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. -----

ซึ่งก็เป็นเรื่องที่มีความเป็นมาในการที่รัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการส่งเสริมให้ มหาวิทยาลัยของรัฐได้พัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการอยู่ใน กำกับของรัฐ กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนเป็นเบื้องต้นอย่างนี้ก่อนครับท่านประธานว่า รัฐสภาของเราในช่วงปัจจุบันนี้ก็ได้มีโอกาสหยิบยกเอาพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยที่ได้ ขอเปลี่ยนแปลงพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐหลายมหาวิทยาลัยด้วยกัน แล้วก็มีความแตกต่างที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งก็คือว่ามีหลายท่านได้อภิปรายในสภานี้ว่า เป็นการที่จะให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ หรือบางท่านก็บอกว่าให้มหาวิทยาลัยมีอิสระ ในการบริหารจัดการ หรือบางท่านก็บอกว่าพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ เรื่องนี้ก็ได้เป็นเรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยทั้งหลายได้มีการศึกษาเรียนรู้แล้วก็พยายามที่จะได้มีการปรับตัว เพื่อให้มหาวิทยาลัยนั้นมีความเป็นอิสระทางวิชาการ มีความคล่องตัวในการบริหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็อยู่ในบริบทเช่นเดียวกันนะครับ ถ้าท่านประธานจะจำได้ ในปี ๒๕๓๓ เราได้มีการเสนอมหาวิทยาลัยที่เรียกว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับของรัฐ เป็นมหาวิทยาลัยแรกคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี นั่นก็ด้วยความประสงค์ที่ชัดเจน ที่ต้องการจะให้มหาวิทยาลัยดังกล่าวนี้เดิมทีเดียวต้องการที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ อย่างแท้จริง และมีความเป็นอิสระทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านบริหาร แต่ว่าด้วยข้อจำกัด ในหลายอย่างครับ ในท้ายที่สุดการพัฒนาของมหาวิทยาลัยของเราที่ต้องการจะให้ออกไปสู่นอกระบบอย่างแท้จริงก็ไม่ได้เป็นไปตามอุดมคติดังกล่าว เราจึงใช้คำว่าเป็นมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในกำกับของรัฐไม่เป็นส่วนราชการ พูดให้มีความเข้าใจให้มากยิ่งขึ้นในยุคปัจจุบันนี้ ก็คือการที่มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาสภาพของมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐไม่เป็นส่วนราชการ ก็แปลว่าให้มหาวิทยาลัยนั้นได้มีความอิสระในการบริหาร เพิ่มมากขึ้น ก็คือสามารถที่จะบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ แต่มหาวิทยาลัย ก็ยังอยู่ในกำกับของรัฐ ในความหมายโดยทั่วไปในขณะนี้ก็คือว่ายังของงบประมาณจากรัฐบาล ได้เช่นเดิม แต่ว่าโดยอุดมคติที่เราต้องการจะยกมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ อย่างแท้จริงเราต้องการที่จะให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยระดับชั้นนำ

ของประเทศของเรานั้นได้พัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ ในความหมายที่ผมอยากจะ
กราบเรียนกับท่านประธานในวันนี้เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้ร่วมกันพิจารณาว่าวันนี้เมื่อเวลา
ผ่านล่วงเลยไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เราก็ได้พัฒนาสถานภาพของมหาวิทยาลัยมาเป็น
มหาวิทยาลัยในกำกับมากกว่า ๑๗ แห่งแล้ว เพราะฉะนั้นผมจึงยืนยันกับท่านประธานว่า
ยังไม่มีมหาวิทยาลัยใดเลยครับที่เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้ชื่อว่าออกนอกระบบอย่างแท้จริง
จริง ๆ แล้วในความคิดของผมผมต้องการเห็นมหาวิทยาลัยอย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล หรือมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็น
มหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศเป็นมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบอย่างแท้จริง นั่นคือเป็น
มหาวิทยาลัยที่รัฐบาลต้องส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยได้บริหารจัดการโดยฟาว์นเดชัน
(Foundation) โดยกองทุนของมหาวิทยาลัยเอง ถ้าเมื่อไรเราสามารถที่จะพัฒนา
มหาวิทยาลัยของเราไปสู่การยกระดับเหมือนมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกอย่างแท้จริง ผมคิดว่า
นั่นละครับคือการที่เราให้มหาวิทยาลัยของเราได้ออกนอกระบบ คือมหาวิทยาลัยมีกองทุน
ในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมีความสามารถในการหารายได้เข้ามาสู่
มหาวิทยาลัยเอง -----

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็เป็นมหาวิทยาลัยหนึ่ง ได้มีการต่อสู้กันในประชาคมของมหาวิทยาลัยเอง ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ปี ๒๕๔๒ หลังจากที่เรามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนที่จะให้อำนาจของมหาวิทยาลัยหรือการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น มีความอิสระในการบริหารจัดการเพิ่มมากขึ้น เราได้มีการเขียนบทบัญญัติไว้ในขณะนั้น ชัดเจนว่าในการบริหารจัดการเกี่ยวกับรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยให้เป็นข้อยกเว้นที่ไม่จำเป็นต้องส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน นั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับ แน่ใจที่สุดวันนี้ผมจะไม่ทบทวนถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นมีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน และมีประวัติความเป็นมาที่งดงามในหลายด้าน และที่สำคัญคือเป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพ และเมื่อมาดูรายงานการเงินงบประมาณรายจ่ายจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัยแล้วก็ต้องยอมรับจริง ๆ ว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความพร้อมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับที่ไม่เป็นส่วนราชการและมีอิสระ แต่วันนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ผมมีประเด็นที่เราคิดว่าในชั้นกรรมาธิการซึ่งช่วงนี้ก็ได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสวนดุสิต พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. รวมทั้งฉบับนี้คือร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ผมอยากจะเรียนผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าอย่างน้อยมี ๕ ประเด็นสำคัญครับที่วันนี้ควรจะเป็นก้าวอย่างที่รัฐมนตรีควรที่จะนำเสนอกฎหมายที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยได้พัฒนาไปสู่การไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐนั้นได้มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ไม่เช่นนั้นแล้ว การเสนอเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐก็ทำเป็นแบบฟอร์ม (Form) เดียวกันหมดแล้วครับในขณะนี้ ไม่ได้มีการสนองตอบต่ออัตลักษณ์ของแต่ละมหาวิทยาลัย ไม่ได้มีการต่อยอดในการที่สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยนั้นได้มีความอิสระ มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ คำนึงถึงคุณภาพผู้เรียน และคำนึงถึงสถานภาพของมหาวิทยาลัยเอง ผมคิดว่าวันนี้อย่างน้อยมี ๕ ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีและผ่านไปยังคณะกรรมการที่เราต้องร่วมพิจารณาว่าวันนี้ปี ๒๕๕๖ ถ้านับย้อนกลับไปปี ๒๕๓๓ ก็ ๒๐ กว่าปีครับ เพราะฉะนั้นการที่จะให้มหาวิทยาลัยของเราได้เป็นมหาวิทยาลัยที่ตอบโจทย์ต่อประเทศไทยในขณะนี้ ที่เป็นมหาวิทยาลัยที่ตอบโจทย์

ในการที่จะพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของประเทศในขณะนี้ เราควรจะเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับไม่เป็นส่วนราชการในประเด็นใดบ้าง

ประเด็นแรกครับท่านประธาน ที่ผมอยากจะกราบเรียนคือประเด็นในเรื่องของประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เราต้องยอมรับความเป็นจริงครับ ในขณะนี้เมื่อผมไปดูร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เสนอเข้ามาเพื่อพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น ยังไม่มีบทบัญญัติของมหาวิทยาลัยใดเลยครับที่เปลี่ยนแปลงไปจากรูปแบบเดิมที่ต้องการมาตอบโจทย์ในเรื่องประสิทธิภาพในการบริหาร ตอบโจทย์ประการแรกก็คือในเรื่ององค์กรสูงสุดในการบริหารมหาวิทยาลัยครับ ท่านประธานคงจำได้ว่าการบริหารมหาวิทยาลัยหรือการบริหารในระดับอุดมศึกษานั้นเราได้มีการมอบอำนาจให้กับมหาวิทยาลัยตั้งแต่ในยุคท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม คือ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ครับ ในขณะนั้นได้มีการมอบอำนาจในการบริหารจัดการทั้งหมดไปให้มหาวิทยาลัยคือสมัยก่อนหน้านั้นการที่จะขอขยายสาขาวิชา ขอเปิดคณะวิชาต่าง ๆ การขอขยายหลักสูตรวิชาต่าง ๆ ต้องเสนอมาที่กระทรวงศึกษาธิการหรือต้องเสนอมาที่ทบวงมหาวิทยาลัยในขณะนั้น แต่ว่าหลังปี ๒๕๔๒ แล้วเมื่อเรามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เราก็ได้จัดการบริหารมหาวิทยาลัยในระดับส่วนกลางไปเป็นสำนักเรียกว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งบริหารงานเป็นอีกแห่งหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ มีคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นคนดูแลในเรื่องของการบริหารจัดการในส่วนกลางทั้งหมด ไม่มีส่วนใดที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการที่จะมาเกี่ยวข้องถึงรัฐมนตรีโดยตรง ถึงแม้ท่านพงศ์เทพท่านก็คงทราบดีนะครับ -----

เรามีหน้าที่เพียงเรื่องพิธีการเท่านั้นละครับ เกี่ยวกับเรื่องมหาวิทยาลัย เช่น อาจจะต้องเสนอขึ้นทูลเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีหรือนายกสภาเท่านั้นเอง หรือขอขยายเวลาที่เกี่ยวข้อง กับงบประมาณเท่านั้นเอง ส่วนกระบวนการในการบริหารจัดการตั้งแต่การจัดตั้งงบประมาณ จนถึงการบริหารภายในมหาวิทยาลัยนั้น เดี่ยวนี้เป็นเรื่องของสภามหาวิทยาลัย เป็นเรื่องของ สภามหาวิทยาลัยไปแล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าบทบัญญัติที่เราจะยก ร่างพระราชบัญญัติในการที่จะให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของเรามีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการที่เป็นแบบอย่าง เป็นต้นแบบครับ ผมคิดว่าวันนี้เราต้องมาพูดถึง ความชัดเจนในเรื่ององค์กรสูงสุด ประการแรก คือเรื่องสภามหาวิทยาลัยนะครับ ผมทราบข่าวด้วยความดีใจครับว่าท่านรัฐมนตรีก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ และเมื่อท่านเข้าไป ท่านก็ได้ให้นโยบายชัดเจนตามที่พวกผมเคยทำไว้ ที่ต้องการจะให้มหาวิทยาลัยนั้นสนองต่อ การตอบโจทย์ของประเทศ ทั้งในเรื่องคุณภาพผู้เรียน ทั้งในเรื่องของการรับใช้สังคม และที่สำคัญท่านรัฐมนตรีเองก็ได้ไปสั่งการชัดเจนตามที่ผมทราบมาก็คือว่าต่อไปนี้ คนที่จะเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย ไม่ใช่เดินสายเป็นไปทั่วประเทศแล้ว ต้องให้เป็นได้เพียง ๒ มหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่แค่นี้มันยังไม่พอนะครับ ที่ท่านบริหารจัดการไปยังเป็นเพียง รูปแบบเท่านั้นเอง ผมต้องการให้องค์กรสูงสุดในการบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา หรือระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้น ต้องเป็นสภามหาวิทยาลัยที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิอย่างแท้จริง และภายในกระบวนการ ดังกล่าวนั้นเราจะต้องมีโครงสร้างเชิงอำนาจครับ ท่านประธานครับ ที่ให้มีการตรวจสอบ และถ่วงดุลครับ ไม่อย่างนั้นมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็จะกลายเป็นอาณาจักรแต่ละอาณาจักรนะครับ ซึ่งผมคิดว่าในสภานี้คงไม่มีใครต้องการที่จะให้การบริหารจัดการมหาวิทยาลัย ไม่ได้คืนกลับสนองต่อสังคม ไม่ได้มีจิตสำนึกที่จะรับใช้และตอบโจทย์ต่อประเทศชาติ บ้านเมือง เราไม่ต้องการเห็นมหาวิทยาลัยที่จะเป็นอาณาจักรที่ได้รับงบประมาณ จากการก่อตั้งมาเมื่อหลายสิบปีที่แล้วมาและวันนี้ก็กลับกลายเป็นอาณาจักรของตนเอง โดยไม่สนใจสิ่งแวดล้อมข้างนอก โดยไม่สนใจในการตอบโจทย์ของประเทศชาติบ้านเมือง ในการที่จะพัฒนาศักยภาพ ในการแข่งขัน หรือในการผลิตกำลังคนของภาครัฐ เพราะฉะนั้น

องค์กรสูงสุดที่เป็นสภามหาวิทยาลัย ผมคิดว่าต้องมีการดำเนินการในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ในยุคนี้ ในยุคที่มีการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา แนนอนที่สุดในขั้นรับหลักการนี้ผมจะขออนุญาต ไม่ลงรายละเอียด แต่ว่าในขั้นกรรมาธิการผมคิดว่าถึงเวลาที่เราจะต้องร่วมมือกันระหว่าง ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติที่เราจะต้องมาปฏิรูปสภามหาวิทยาลัย และต้องยอมรับ ความเป็นจริงนะครับ จากโครงสร้างเดิมนั้นมีปัญหาพอสมควรครับ ในขณะนี้ บางมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถแต่งตั้งอธิการบดีได้เลยครับ เพราะมันเหมือนกับไก่กับไข่ เหมือนกับงูกินหางครับท่านประธาน เพราะอธิการบดีเป็นคนเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอชื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย ในท้ายที่สุดก็กลายเป็นคนที่จะคัดสรรอธิการบดี เราควรจะมีกระบวนการอย่างไรครับ ที่จะทำให้การบริหารจัดการของสภามหาวิทยาลัยนั้นได้มีความชัดเจนในฐานะองค์กรสูงสุด แต่ท่านนั้นยังไม่พอครับ เมื่อเรามอบอำนาจในการบริหารทั้งหมดให้กับสภามหาวิทยาลัย เป็นบอร์ด (Board) บริหารแล้ว ผมคิดว่าการยึดโยงกับนโยบายของรัฐ การยึดโยงกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การยึดโยงกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ ยิ่งจะต้องมีความจำเป็นที่เราจะต้องมีกลไกใดก็ได้แล้วแต่ครับ ที่จะต้องมายึดโยงในส่วนของ องค์กรสูงสุดนี้กับกระบวนการในการที่จะตอบโจทย์ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของประเทศของเรา ไม่เช่นนั้นแล้วนอกจากกลายเป็นอาณาจักรแล้วต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างผลิตบัณฑิต และการผลิตบัณฑิตไม่ตอบโจทย์ตามแผนพัฒนากำลังคนของรัฐ ที่เราต้องการจะให้เป็นไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตอบโจทย์ที่จะให้ได้บัณฑิตที่ขาดแคลน สาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน อันนี้เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งครับเรื่องแรก

เรื่องที่ ๒ ที่มีการพูดถึงกันมากกว่าการที่เราปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติ กฎหมายในการที่จะพัฒนาการไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้นได้ตอบโจทย์ประการที่ ๒ หรือไม่ -----

คือเรื่องคุณภาพผู้เรียน ท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริงครับ ผมไม่เป็นห่วง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เราพิจารณากันในวันนี้ครับ แต่ผมเป็นห่วงหลายมหาวิทยาลัย และในขณะเดียวกันก็คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่จะต้องเป็นต้นแบบในการที่จะต้องดำเนินการในเรื่องธำนาของการจัดการศึกษาในยุคนี้คือเรื่องคุณภาพผู้เรียนครับ ผมดีใจที่เห็นรัฐมนตรีท่านนี้เป็นท่านแรกของรัฐบาลชุดนี้ที่ได้พูดถึงคุณภาพการศึกษา ได้พูดถึงหลักสูตร แต่ที่ผ่านมาก็ไม่ได้จับใจปัญหาของประเทศทางการศึกษาได้หยิบยกขึ้นมาพูดอย่างแท้จริง แต่เรื่องคุณภาพผู้เรียนซึ่งในสมัยรัฐบาลท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เราได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ชัดเจนที่เรียกว่าเราต้องการเห็นบัณฑิตยุคใหม่ บัณฑิตยุคใหม่คือบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความสามารถทางเทคโนโลยี มีความเท่าทันต่อความเป็นเลิศทางวิชาการโดยเฉพาะเทคโนโลยีชั้นนำของประเทศ และที่สำคัญคือมีศักยภาพในการที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศของเราไปสู่การแข่งขันกับประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก นอกจากคุณภาพผู้เรียนในด้านคุณสมบัติส่วนตัวแล้ว สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะฝากและผมคิดว่าเราต้องไปร่างไว้ในกฎหมายฉบับนี้ คือเราจะทำอย่างไรที่จะให้มหาวิทยาลัยนั้นได้รับใช้สังคม ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญมากในขณะนี้ ท่านประธานคงจำได้เหตุการณ์น้ำท่วมที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบที่ได้เปิดมหาวิทยาลัยมาให้เป็นที่พักพิงของพี่น้องประชาชนเพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชนที่โดนน้ำท่วมใหญ่ แล้วก็ไม่พ่น ในท้ายที่สุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เองก็จมอยู่ใต้น้ำเช่นเดียวกัน และมีความเสียหายค่อนข้างมาก แต่ท่านลองกลับไปดูมหาวิทยาลัยที่น้ำไม่ท่วมสิครับ ท่านประธานครับ มีมหาวิทยาลัยใดบ้างที่ได้แสดงออกที่เป็นการเข้าไปช่วยเหลือสังคม นี่ยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมนะครับ มีบางมหาวิทยาลัยที่เห็นได้ชัดเช่นทางภาคใต้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ก็ได้เอานักศึกษาอาจารย์มาช่วยเหลือตั้งเป็นโรงครัวสำหรับช่วยเหลือผู้ น้ำท่วม ผมคิดว่านี่ผมไม่ได้พูดถึงการรับใช้สังคมที่ต้องการจะให้ไป ตามเป้าหมายที่เราเคยตั้งเอาไว้ว่า ๑ มหาวิทยาลัย ๑ จังหวัดที่จะต้องเข้าไปดูแลในเรื่อง การที่จะต้องทำข้อมูลพื้นฐานรวมไปถึงการวิจัยและพัฒนา

ประการที่ ๓ ท่านประธานครับ เรื่องสถานภาพของมหาวิทยาลัย วันนี้ผมเพียงแต่เรียนเรื่องนี้กับท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าผมอยากให้ท่านรัฐมนตรีได้กลับไปดูและตรวจสอบความพร้อมของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งที่ต้องการจะปรับปรุงกฎหมายให้มาอยู่ในกำกับของรัฐอย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยระดับชั้นนำที่เสนอเข้ามาคงไม่มีใครตั้งใจละครับ แต่ว่าต่อไปในอนาคตผมคิดว่าถ้านโยบายของท่านไม่ชัดเจนก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อไปว่าเราจะทำอย่างไรให้สถานภาพของมหาวิทยาลัยนั้นมีความพร้อมที่จะเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ ความขัดแย้งในประชาคมมหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยขณะนี้มีความพร้อมแค่ไหน อย่างไรครับ

และประการที่ ๔ ท่านประธานครับ คือเรื่องภาระของผู้เรียน อันนี้มีการพูดกันมากละครับ เพราะว่าตามที่ผมได้เรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นแล้วว่าแนวความคิดที่เราจะให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ ให้มหาวิทยาลัยนั้นอยู่ในกำกับที่ไม่เป็นส่วนราชการ เรื่องความเป็นอิสระทางวิชาการนั้นไม่ต้องพูดถึงแล้วครับ มีหลายท่านมาอ้างถึงว่าที่ต้องพัฒนากฎหมายฉบับนี้เพื่อความเป็นอิสระทางวิชาการ แต่ความจริงไม่พัฒนากฎหมายฉบับนี้มหาวิทยาลัยก็เป็นอิสระทางวิชาการอย่างเต็มที่อยู่แล้วขณะนี้ แต่ประเด็นสำคัญก็คือเมื่อเราไม่คิดครบวงจรว่าให้มหาวิทยาลัยที่จะอยู่ในกำกับของรัฐนั้นมีกองทุนของตัวเอง การจัดการศึกษาต้องอยู่ในภาระของผู้เรียน เพื่อไม่ให้ความเหลื่อมล้ำระหว่างมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐและมหาวิทยาลัยเอกชน -----

ทำไมมหาวิทยาลัยเอกชนเขาจึงสามารถยืนอยู่ได้ด้วยภาระในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยเป็นภาระของผู้เรียนตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญนะครับ ถ้าเราต้องการที่จะให้มหาวิทยาลัยของรัฐมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการจริง ๆ เราต้องตั้งหลักความเป็นจริงให้ได้ว่าการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยนั้นต้องเป็นภาระของผู้เรียน แต่เป็นภาระของผู้เรียนในความหมายของผมก็คือว่าทางมหาวิทยาลัยเอง ทางรัฐบาลเอง ต้องมีนโยบายชัดเจนครับว่าเมื่อคุณเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้วคุณสามารถที่จะกำหนดตำแหน่ง กำหนดเงินเดือนได้เอง คุณสามารถที่จะจ้างอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญได้เองแล้ว คุณก็พร้อมที่จะมาเก็บค่าเล่าเรียนที่สูงขึ้นได้ แต่ในขณะเดียวกันการที่จะเก็บค่าเล่าเรียนที่สูงขึ้นได้ต้องไม่เป็นภาระของผู้เรียนที่ด้อยโอกาส ตรงนี้ละครับจึงเป็นหน้าที่ของท่านรัฐมนตรี ต้องตอบให้ชัดเจนนะครับว่าท่านต้องมีนโยบายว่าต่อไปนี้เป็นนักศึกษาที่ด้อยโอกาส ทุกมหาวิทยาลัยต้องมีเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เพียงพอ วันนี้ภาระของผู้เรียนมี ๓ ทางครับท่านประธาน ทางที่ ๑ คือผู้เรียนที่มีฐานะที่เป็นผู้ด้อยโอกาสก็สามารถที่จะขอเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้ ในสมัยยุครัฐบาลท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมได้ขอจัดตั้งงบประมาณเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้มากที่สุดเป็นประวัติศาสตร์ครับ มายุคนี้ท่านแบ่งเงินกองทุนกู้ยืมไปให้เป็นกองทุน กรอ. คือกองทุนที่ผูกติดกับรายได้ในอนาคต คือให้ลูกของคนที่มีโอกาสดีสามารถกู้ยืมได้ด้วย นี่เป็นช่องทางที่ ๒ คือ กรอ. ช่องทางที่ ๓ คือช่องทางที่นักศึกษามีผู้ปกครองที่มีฐานะดีเขาก็ไม่กู้ยืมอยู่แล้วละครับเขาก็พร้อมที่จะใช้เงินของตัวเอง เพราะฉะนั้นประเด็นสำคัญในขณะนี้ก็คือว่าโจทย์ที่จะต้องตอบคือว่าการที่จะให้มหาวิทยาลัยพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนั้นต้องไม่เป็นภาระของผู้เรียนในแง่ที่ต้องไปขึ้นค่าเล่าเรียนเพื่อธุรกิจทางการศึกษา แต่ต้องเป็นการดำเนินการของรัฐที่ต้องใช้นโยบายในเรื่องของการให้เงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ไม่ว่าจะ กยศ. กรอ. เพื่อที่จะให้เด็กเหล่านี้ต้องไม่สูญเสียโอกาสและมหาวิทยาลัยต้องเปิดรับนักศึกษาอย่างทั่วถึงอย่างแท้จริงภาระของผู้เรียนจึงเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสามารถที่จะรับได้

ประการสุดท้าย ท่านประธานครับ คือความเป็นเลิศทางวิชาการและการส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เราต้องยอมรับความเป็นจริงครับว่าวันนี้ระบบการศึกษาของเราก็ถูกเรียกร้องมาเยอะแล้วครับ ปฏิรูปการศึกษาในยุคที่ ๑

เราก็ทำมาแล้วในท้ายที่สุดก็ปฏิรูปได้เฉพาะโครงสร้าง แต่ไม่สามารถที่จะนำไปสู่การตอบโจทย์เพื่อแก้ไขปัญหว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมือง แต่ถ้าเราหันไปดูประเทศรอบข้างแม้แต่ในประชาคมอาเซียนของเราครับ วันนี้ประเทศสิงคโปร์เขาประกาศชัดเจนการลงทุนเพื่อการศึกษา การลงทุนทางปัญญาถือว่าเป็นความสำคัญอันดับ ๑ ครับท่านประธาน ประเทศจีนถึงแม้ว่าจะไม่สามารถกระจายได้ทั่วประเทศ แต่วันนี้เมืองใหญ่ ๆ เช่นเซี่ยงไฮ้ก็ได้รับการยอมรับว่าได้มีการพัฒนาทางการศึกษา แม้แต่ประเทศสหรัฐอเมริกาท่านประธานาธิบดีโอบามาหลังจากการเลือกตั้งประธานาธิบดีก็ได้ให้นโยบายที่ชัดเจนว่าจะต้องพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างความเป็นเลิศและสร้างสถาบันความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งเรื่องนี้รัฐบาลที่ผ่านมาเราได้เสนอให้มีการจัดตั้งสถาบันความเป็นเลิศทางวิชาการไว้ทั้งหมด ๘ สถาบันซึ่งไปเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ผมอยากจะทำให้รัฐมนตรีได้ตามไปดูเรื่องนี้ครับ

ประการที่ ๒ คือความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย วันนี้ที่ผมอยากจะทำกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรี และผมคิดว่าอาจจะต้องเป็นข้อบังคับที่ชัดเจนหรือข้อกฎหมายที่ชัดเจนมากขึ้นคือบทบาทของมหาวิทยาลัยในการวิจัยและพัฒนาท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยของประเทศไทยเราได้รับการคัดเลือกเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกบ้างครับ อยู่ในลำดับที่ล้ากร้อยขึ้นไป ผมไม่โทษมหาวิทยาลัยหรอกครับ

ผมโทษนโยบายของรัฐ เพราะเราไม่ได้มีการขับเคลื่อนให้มหาวิทยาลัยของเราเป็นสถาบันวิจัย เพื่อพัฒนา เป็นสถาบันที่ต้องเองลงทุนการวิจัยไปดำเนินการวิจัยเพื่อมาใช้ในการพัฒนา ประเทศอย่างแท้จริง การวิจัยของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มุ่งเน้นในเรื่องของการวิจัย เพื่อเป็นใบรับรองหลักประกันในการศึกษาแต่ละระดับเท่านั้นเอง แต่ว่าบทบาทของ มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดำเนินการในการวิจัยและพัฒนา และเป็นคุณสมบัติข้อสำคัญในการคัดเลือกในการยกระดับของเราไว้ให้เป็นเวลด์ คลาส ยูนิเวอร์ซิตี (World Class University) อันนี้เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าวันนี้มีการกล่าวถึงว่า รัฐบาลนี้แทนที่จะจัดงบประมาณเรื่องการวิจัยให้ได้เป็น ๒ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี (GDP) หรือ ๓ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี มีนักวิชาการท่านหนึ่งเพิ่งพูดในเวทีสัมมนาประชาคมอาเซียน ที่โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน ว่ารัฐบาลนี้ให้งบการวิจัยหรือเพียง ๑ สลึงเท่านั้นเองครับ นี่จึงเรื่องที่น่าแปลกใจมากกว่าวันนี้เราจำเป็นหรือไม่ครับที่เราจะต้องเขียนในดับทกฎหมาย เพื่อให้รองรับบทบาทของการวิจัยของมหาวิทยาลัย และบทบาทของการเป็นสถาบัน ความเป็นเลิศ ทำไมต้องมีการวิจัยและส่งเสริมการจัดตั้งสถาบันความเป็นเลิศทางวิชาการครับ ท่านประธาน ท่านประธานต้องยอมรับความเป็นจริงนะครับ ในยุคที่ผ่านมาเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว เรามีคณะวิศวกรรมศาสตร์แล้วก็มีสาขาวิชา ๒-๓ สาขาวิชา วันนี้ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ เรามีสาขาวิชา ๑๐-๒๐ สาขาวิชาที่ตอบโจทย์ต่อวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และบางวิทยาการท่านประธานครับ ในขณะนี้เรายังไม่มีมหาวิทยาลัยใดเลยที่เป็นเจ้าภาพ ที่จะมาดูแล ไม่ว่าจะเรื่องนาโนเทคโนโลยี ไม่ว่าจะเรื่องเกี่ยวกับประชากร ไม่ว่าจะมาเรื่องเกี่ยวกับ ไบโอเทคโนโลยี และหลายวิทยาการที่ผมคิดว่ามหาวิทยาลัยที่ไปอยู่ในกำกับของรัฐ อย่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องเป็นต้นแบบในเรื่องนี้ครับ เพราะวันนี้ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกในสภานี้ว่าเมื่อเราได้หยิบยก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขึ้นมาปรับปรุงกฎหมายผมก็อยากจะได้เห็นความก้าวหน้า ที่ให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นเป็นต้นแบบในการที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ ความเป็นมหาวิทยาลัยในระดับโลกอย่างแท้จริงต่อไป และตอบโจทย์ต่อการแก้ไขปัญหา การศึกษาของประเทศของเราครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินการถึงตอนนี้ นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ อีก ๔ ท่านนะครับ ทีละท่าน ต่อไปจะเป็นท่านจิรายุ ห่วงทรัพย์ แล้วมาท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย มาท่านสงวน พงษ์มณี แล้วก็ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ๔ ท่านก่อนนะครับ ส่วนท่านอภิชาติ ท่านอรรถวิชัยเดี่ยวเราจะเรียกตามลำดับเชิญท่านจิรายุครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขตคลองสามวา ท่านประธานครับ เรื่องการออกนอกระบบพูดกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๗ แล้วก็พยายามกันมาตั้งแต่สมัย จอมพล ถนอม ผมก็ติดตามประวัติศาสตร์ของประเทศเรา มหาวิทยาลัยบ้างก็อยากออกบ้างก็ไม่อยากออก ขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีถ้าจำไม่ผิดท่านเป็นศิษย์เก่าแม่โดมด้วย และถ้าเกิดจำได้ต่อมาอีกท่านเป็นผู้ริเริ่มในการพัฒนามหาวิทยาลัยแห่งนี้ ผมในฐานะรุ่นน้องของท่านนะครับ แล้วก็คุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาแม้อาจจะไม่มากเท่ากับรุ่นพี่ในสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านบางคนครับ แต่จากการศึกษาที่รู้แม่โดมทำให้ผมเห็นปัญหาหลากหลาย แม้ว่าจะเป็นเหตุการณ์เมื่อ ๑๐ กว่าปีที่แล้ว แต่วามันพอรู้สึกได้หลากหลายว่าการออกนอกระบบมันมีข้อดีข้อเสียอย่างไร ผมจะขออนุญาตนะครับ สิ่งที่เรามักพูดกันเสมอก็คือการออกนอกระบบ การบริหารจัดการทำได้ดี แน่นอນครับ ปัญหาต่อมาก็คือท่านได้ถามข้าราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือยัง ท่านได้ถามคณะครู อาจารย์ที่เขาเป็นส่วนราชการแล้วหรือไม่ อย่างไร แล้วเขาพร้อมที่จะออกนอกระบบไปเป็นพนักงานประจำของมหาวิทยาลัยแทนคำว่าข้าราชการพลเรือนหรือไม่ ถ้าเขาบอกว่าไม่มีปัญหานะครับ นักศึกษา ๓๐,๐๐๐ กว่าคน ข้าราชการเป็นหมื่นคน พร้อมเพราะว่าเงินเดือนจะดีขึ้น สวัสดิการจะดีขึ้น การทำอะไรก็แล้วแต่ถ้าทางด้านวิชาการจะดีขึ้นไม่ติดใจอะไรนะครับ ก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีครับ เราคุ้นเคยกันดีกับการบริหารแบบคล่องตัว สมัยรัฐบาลขอภัยที่เอ่ยนามท่านอยู่ไกล อดีตนายกรัฐมนตรียกย่องก็พยายามจะทำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้วก็อีกหลายแห่งออกนอกระบบ ท่านประธานครับ แต่ปรากฏว่า

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๔๐/๓

ช่วงนั้นก็เกิดคัดค้านกันมากมาย หลังการปฏิวัติมายุคของรัฐบาล ฯพณฯ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็มีการเริ่มที่จะทำอีกครั้งหนึ่งครับ ก็คือมองเห็นละครับว่า หลังการปฏิวัติมา ยุคของรัฐบาล ฯพณฯ พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ ก็มีการเริ่มที่จะทำอีกครั้งหนึ่งครับ ก็คือมองเห็นแล้วครับว่าการคัดค้านด้วยกระแสต่าง ๆ โดยไม่ได้มองเหตุและผล มันไม่เป็นประโยชน์ จึงมีความพยายามจะเอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบครับ -----

หลักการง่าย ๆ ท่านประธานครับ ออกนอกระบบก็คือทำอะไรง่าย ๆ ไม่ต้องผ่านขั้นตอน ไม่ต้องใช้งบประมาณ ไม่ต้องผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แล้วก็ทำกัน โดยสภามหาวิทยาลัย แต่ที่ผมเป็นห่วงเนื่องจากเว็บไซต์ วันนี้คึกคักน่าดู ท่านประธาน ก็จบจากที่นั่นนะครับ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในเรื่องบางเรื่องมีความหมายสำคัญก็คือ นักศึกษาเขาถามครับว่าถ้าออกนอกระบบแล้วสภามหาวิทยาลัยหรือว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จะมีการขึ้นค่าเทอมใหม่ จะเป็นการทำในลักษณะพวกเดียวกันเองหมด หรือไม่ สภาของมหาวิทยาลัยท่านเขียนรัดกุมแล้วหรือยัง ถ้าเขียนรัดกุมแล้วไม่ติดใจอะไรนะครับ นอกจากนี้ครับ ข้อเสนอที่ผมฝากไว้ก็คือเรื่องของการเปิดหลักสูตรเองได้ ถ้าท่านออกนอกระบบ แล้ววันนี้คณะนิติศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์ คณะบัญชี ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะมีคณะเพิ่มใหม่ เช่น คณะเทคโนโลยีหรือว่าไอที (IT) ครับ แล้วถ้าเปิดไปแล้ว โดยสภามหาวิทยาลัยตั้งเรียบร้อยแล้ว มีคนเรียนอยู่ ๗-๘ คน ผ่านไปโลกเทคโนโลยี มันเปลี่ยนไปแล้วคณะนี้ต้องยุบ มีการศึกษาผลกระทบไว้หรือไม่ อย่างไร ออกนอกระบบดีครับ ไม่มีใครไปยุ่งกับท่าน แต่พอทำเข้าจริง ๆ แล้วผลกระทบที่ตามมานั้นมีมากน้อยขนาดไหน นอกจากนี้เป็นข้อสังเกตที่น่าเป็นห่วงก็คือเรื่องของการบริหาร กระบวนการตรวจสอบ ในส่วนของสภามหาวิทยาลัยนี้ผมเชื่อว่ามันคล่องกันมาดีแล้ว แต่พอลงไปในการบริหารครับ ถ้าเกิดท่านประธานไปแถว ๆ ทำพระจันทร์นะครับ ทำข้าง ทำพระจันทร์นี้ท่านจะเห็นสินค้า เป็นรูปแม่โคมเขียนอยู่ในเสื้อบ้าง แล้วก็ม็วลีเต็ดที่ผมจำได้ก็คือ ฉันทักธรรมศาสตร์ เพราะธรรมศาสตร์สอนให้ฉันทักประชาชน ตัวละ ๑๙๙ บาทครับ ถามว่ามหาวิทยาลัย คิดแต่เรื่องธุรกิจเพราะเป็นนิติบุคคลอย่างเดียวหรือไม่ ได้คิดแนวคิดในเรื่องของวิชาการ อย่างไร นี่คือประเด็นที่ผมสงสัย แล้วก็อยากจะถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับว่า ในอนาคตนี้ท่านจะดูแลการบริหารได้อย่างไร การออกนอกระบบหลายคนอยากออก เพราะว่าไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับท่านรัฐมนตรี ไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับภาระงบประมาณของแผ่นดิน แล้วก็สามารถทำอะไรเองก็ได้

ประเด็นต่อมาก็คือว่า เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติที่ผมอ่านอย่างรวดเร็ว ๆ นี้ ท่านประธานครับ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นเรื่องของสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการ หรือว่าที่มาของคณะที่จะไปบริหารหลังจากที่ออกนอกระบบ แต่ว่าเนื้อหาทางการศึกษาท่านได้ใส่เข้าไป

ในนี้มากน้อยขนาดไหน แน่นอนนะครับ ในกรณีดังกล่าวนี้ก็กลายเป็นประเด็นที่ถามกัน
อย่างต่อเนื่องครับว่ามันเกิดความคล่องตัวก็จริง แต่ถ้าคล่องตัวแล้วตรวจสอบไม่ได้มันจะเป็น
รัฐอิสระอีกหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อตอนปี ๒๕๕๐ ถ้าผมจำไม่ผิดนะครับ
ผมเคยเป็นศิษย์เก่าที่เข้าไปมหาวิทยาลัยบอย อาจารย์หลายท่านเชิญผมไปตอนผมเป็น
ผู้สื่อข่าวนะครับ เชิญไปเป็นพิธีกรบ้างละ เชิญไปเป็นโนนบ้างละ จนกระทั่งวันหนึ่งผมเข้าไป
อยู่พรรคเพื่อไทย ตั้งแต่นั้นมามหาวิทยาลัยนี้ไม่เชิญผมแล้วนะครับ เขาบอกว่าผมแดง
ผมก็บอกว่ามหาวิทยาลัยนี้มันจะแดงได้อย่างไร ในเมื่อโลโก้มันยังเป็นเหลืองและแดงเลย
นี่เป็นเหตุผล ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมฝากท่านรัฐมนตรีนะครับว่า
ถ้าท่านออกนอกระบบแล้วท่านไม่ต้องยุ่งการเมืองได้ไหม ท่านสอนการเมือง ท่านทำให้
ชัดเจนอย่างเป็นกลางได้ไหม ไม่ใช่ว่าวันดีคืนดีอิการบดีบางคนอยากจะไปอยู่ใน สนช.
อยากไปอยู่ คมช. ก็ไปอย่างนี้ ท่านช่วยกรุณาเขียนในสภาไว้หน่อยได้ไหมครับ
ประเทศมันจะได้เดินอย่างขับเคลื่อนแบบมีมหาวิทยาลัยสัก ๒-๓ แห่งที่มันเป็นกลาง
ทางสังคม ผมขอบนะครับท่านประธาน โลโก้เป็นเหลืองแดงนี้ชัดเจนดีครับ คือใครเข้าไป
เหลืองก็เข้าไปเรียนได้ แดงก็เข้าไปเรียนได้ เพราะฉะนั้นสถาบันแห่งนี้เมื่อออกนอกระบบแล้ว
เป็นข้อสังเกตครับว่ามันจะไปผูกขาดกับคนกลุ่มใดอีกหรือไม่ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยบอยบอย
บอกว่าอยู่ในระบบอะไรก็รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อะไรก็อิการบดี
แต่ถ้าออกนอกระบบแล้วคราวนี้ละครับ ธุรกิจครับ ที่จอตระถจะแพงขึ้นไหม ใครที่เรียน
มหาวิทยาลัยรังสิตนี่พอเข้าใจครับ กว้างแต่เดินทางไกล แต่ถ้าใครที่เรียนที่แม่โดม
ที่ทำพระจันทร์นี้จะรู้เลยครับว่าที่จอตระถไม่มีหรอกครับ ยิ่งหลัง ๆ ปรับภูมิทัศน์สวยงาม
นี้ไม่ต้องห่วงเลยครับ จอตระถหลง แล้วเตี้ยนี้สนามหลวง กทม. ก็ห้ามเข้านะครับ
ท่านก็ไปจอตระถกันเยอะแยะริมถนนข้างทางกัน นี่จะเป็นการบริหารจัดการในเชิงธุรกิจหรือไม่

ในเว็บไซต์ปรากฏว่านักศึกษาท่านหนึ่งเรียนคณะศิลปศาสตร์ ปี ๔ กำลังจะจบเร็ววันนี้ครับ เขาแสดงความกังวลอย่างยิ่งครับ บอกว่าค่าหน่วยกิตเขาจะแพงขึ้นใหม่ แล้วชุดต่าง ๆ ที่เขาจะออกแบบเวลาไปแข่งขันฟุตบอลประเพณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อะไรนี้ อีกหน่อยจะต้องซื้อแพงขึ้นใหม่ เพราะมันเป็นธุรกิจแล้ว สติกเกอร์ (Sticker) ที่ติดอยู่ในหนังสือบ้างละ เดี่ยวนี้มีของมือถือเป็นโลโก้แม่โดมเยอะแยะมากมาย เพราะมันเป็นธุรกิจแล้ว สติกเกอร์ที่ติดอยู่ในหนังสือบ้างละ เดี่ยวนี้มีของมือถือเป็นโลโก้แม่โดมเยอะแยะมากมายมันจะถูกขายไปโดยมหาวิทยาลัยใช้ใหม่ หลายท่านอาจจะมองว่าผมมองในแง่ร้ายนะครับท่านประธาน แต่ถ้ามองในแง่ดีถ้ามหาวิทยาลัยทำเองเลยก็ดีสิครับ เพราะทุกวันนี้ใครไปทำแถว ๆ ท่าพระจันทร์ไปเดินได้เลยขายกันเองทั้งนั้นละครับ ไม่มีลิขสิทธิ์ วัน ๆ อาจจะเอารูปแม่โดมมาใส่ก็เขียนชัดเจนเขียนโลโก้อะไรแปลก ๆ เขียนคณะศิลปศาสตร์ ก็เขียน ส สระ อี น หนู ล ลิง สระ อะ สาด อย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยครับกับการที่จะออกนอกระบบ แต่ท่านช่วยกรุณาทำอย่างรัดกุมนะครับ สุดท้ายปลายทางในฐานะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยนี้ทั้งทางร่างกายและจิตใจนะครับ ก็ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีครับว่าสภามหาวิทยาลัย ผมอ่านเร็ว ๆ ก็พอรัดกุมอยู่ครับ แต่จะมีกฎระเบียบและเงื่อนไขอะไรที่จะเป็นบทลงโทษหรือว่าเป็นบทที่เพิกถอนคณะกรรมการของมหาวิทยาลัยกรณีที่เกี่ยวข้องกระทันหัน ไม่ต้องเอียงมาแดงหรือครับ แต่ไม่ต้องเอียงไปเหลือง แต่ขอให้เดินแบบตรง ๆ ในฐานะมหาวิทยาลัยของประชาชนมีคนตายมากมายนะครับที่หน้าคณะผม และหลายคนก็ถามหาความรู้สี่ประการไปต่อกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้อยู่ตลอดเวลา ช่วงเหตุการณ์พฤษภาทมิฬมหาวิทยาลัยแห่งนี้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะชี้ถูก หรือว่าชี้ผิด หรือจะแสดงความเป็นกลาง ช่วงเหตุการณ์สลายการชุมนุมปี ๒๕๕๓ สมัยรัฐบาลท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขออภัยที่เอ่ยนามนะครับเราก็คาดหวังครับว่าสถาบันการศึกษาที่เกิดมาจากรากของประชาธิปไตยของพ่อปรีดี พนมยงค์ จะสามารถบอกอะไรสังคมได้บ้าง ไม่ใช่สภามหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้ววัน ๆ คิดแต่จะทำโลโก้ขายอย่างเดียว ไม่ได้นะครับ ท่านต้องวางตัวให้ประเทศนี้ไว้วางมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ว่าอะไรคือความถูกต้อง อะไรคือความจริงครับ ผมสนับสนุนครับที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะออกนอกระบบ แต่ต้องมีระเบียบและกฎเกณฑ์ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : สภาผู้แทนราษฎรขอต้อนรับคณะบุคคลที่ขอเข้าฟังการประชุมคณะกรรมาธิการ คณะเจ้าหน้าที่จากโรงเรียนในจังหวัดกระบี่ ขณะนี้กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อยู่คณะกรรมาธิการ เชิญท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย ครั้น

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ขออนุญาตที่จะได้อภิปรายในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. นะครับ ผมขอเริ่มต้นที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๕ สิทธิและเสรีภาพในการศึกษา มาตรา ๕๐ นั้นบอกว่าคุณต้องมีความเสรีภาพในทางวิชาการ การศึกษาอบรม การเรียนการสอน การวิจัย และการเผยแพร่งานวิจัยตามหลักวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ผมจำเป็นต้องอ่านบทนี้ให้ท่านได้ฟังเพราะว่าในหลักการและเหตุผลของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นผมคิดว่ายังตกอยู่กับคำว่าเสรีภาพทางวิชาการที่จะต้องได้รับความคุ้มครองครับ ถ้าท่านประธานดูคำว่า เหตุผล ท่านจะเห็นว่าก็ได้เขียนเหตุผลไว้ส่วนหนึ่งว่าให้มีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว การบริหารจัดการที่เป็นอิสระนั้นไม่ได้แปลว่าทางวิชาการและเป็นอิสระเพียงแต่ว่าการบริหารจัดการเป็นอิสระเท่านั้นไม่ค่อยมีความคล่องตัว ดังนั้นผมคิดว่าในส่วนของคุณจะต้องให้ใส่คำว่า เสรีภาพทางวิชาการลงไปด้วย เช่นเดียวกันคณะกรรมาธิการสอดคล้องกับอีกมาตราหนึ่งที่ผมเห็นในร่างนี้ที่น่าจะต้องให้ความมีเสรีภาพก็คือหมวดที่ ๕ ของร่างนี้ครับ การกำกับและดูแล มาตรา ๖๗ ซึ่งบอกว่ารัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๗ ที่ผมอ่านเมื่อสักครู่คณะกรรมาธิการ ดังนั้นในมาตรา ๖๗ ก็ต้องเขียนให้ชัดเจนอีกเหมือนกันว่า รัฐมนตรีนั้นแม้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลคณะกรรมาธิการ แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องให้เสรีภาพทางวิชาการของบรรดาคณาจารย์ นักวิชาการ และมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วยเช่นเดียวกัน

ประเด็นต่อมา ที่ผมขออนุญาตที่จะได้อภิปรายไว้ในขั้นนี้ก็คือเรื่องของการรับประกันครับว่านักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้หลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเป็น

๙๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๔๒/๓

การออกนอกระบบอย่างที่ว่าแล้วนี่นะครับ สิ่งที่เป็นข้อกังวลอย่างมากของนักศึกษา ก็คือ พวกเขาไม่ทราบนะครับว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านค่าบำรุง หรือว่าค่าเล่าเรียน หรือค่าหน่วยกิตต่าง ๆ หรือไม่ อ่านดูในร่างพระราชบัญญัติแห่งนี้ก็ยังไม่เห็นระบุไว้ครับ ท่านประธาน ผมขอให้มีหลักประกันนะครับว่านักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในชั้นปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก หรือในการศึกษาใดก็ตาม หลักสูตรใดก็ตาม -----

- ๔๓/๑

เขาควรได้รับรู้รับทราบประธานว่าในเวลาที่เขาจะเรียน ๔ ปี ๖ ปี ๒ ปี หรืออย่างไร เขาจะมีค่าใช้จ่ายเท่าไร และไม่ควรจะไปปรับค่าใช้จ่ายของเขาหลังจากที่เขาได้เข้าไปแล้ว ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าจะทำให้คลายความกังวลให้กับบรรดานักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในขณะนี้ มากยิ่งขึ้น เพราะได้ทราบว่าแต่ละมหาวิทยาลัยนั้นส่วนใหญ่จะปรับกันทุก ๆ ๓ ปี แต่ว่า หลักสูตร ๔ ปี เรียนไปปี ๑ แล้วปี ๔ อาจจะไม่ปรับค่าเล่าเรียน หรือค่าหน่วยกิตอีกก็ได้ ขอให้เพิ่มหมวดนี้เข้ามาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นอกจากนั้น ท่านประธานครับ อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญและผมขอฝากไว้ นะครับ ก็คือเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อนครับ การออกนอกระบบราชการไปอยู่ในการกำกับดูแล เฉย ๆ นั้น สังคมไทยจับตามองเสมอในทุกมหาวิทยาลัยว่าบรรดาผู้บริหาร คณะกรรมการ สภามหาวิทยาลัย อธิการบดี เป็นต้นไปนั้น ท่านจะไปกำหนดเงินเดือน ค่าตอบแทน ของตนเองอย่างสูงเกินไปหรือไม่ มีจุดใดใหม่ครับที่จะสามารถยึดโยงได้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ต้องผ่านรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีเสียก่อนนะครับ นอกจากนั้นครับ อยากขอให้เพิ่ม ในมาตราของการไม่ให้ผลประโยชน์ทับซ้อนครับ ผมขอให้เพิ่มว่า อธิการบดี รองอธิการบดี นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องไม่ทำกิจการใดที่มีประโยชน์ ขัดแย้งกับกิจการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม รวมทั้งไม่เป็นเจ้าของ หรือผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์แห่งการลงทุนในบริษัท ห้างหุ้นส่วน ร้านค้า หรือกิจการที่ได้รับ ประโยชน์จากการจัดซื้อจัดจ้างของมหาวิทยาลัยครับ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลก็คือว่าเพื่อให้ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยนั้นสามารถที่จะบริหารมหาวิทยาลัยได้อย่างตรงไปตรงมา ไม่หวังผลประโยชน์ทับซ้อนที่อาจจะเกิดขึ้นจากการหาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเองครับ ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่ผมขอฝากไว้ใน การรับหลักการในวาระแรก ผมยินดีครับที่อยากจะเห็น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นได้ออกไปบริหารด้วยความคล่องตัว ด้วยการที่ทันต่อเศรษฐกิจ และสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง แต่อย่างไรก็ตามต้องขอให้เขามีเสรีภาพทางวิชาการ และแน่นอนนะครับ นักวิชาการนี้ไม่สามารถมีเสรีภาพได้เกินขอบเขตจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เช่นเดียวกันครับ ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านสงวน พงษ์มณี ครับ

นายสงวน พงษ์มณี (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สงวน พงษ์มณี พรรคเพื่อไทย จังหวัดลำพูน ท่านประธานครับ ผมเองคิดว่าวันนี้โชคดีที่ท่านรัฐมนตรี ท่านมานั่งฟังเองแล้วก็ท่านเป็นนักกฎหมาย ผมคิดว่าวันนี้เราจะปล่อยให้ทรัพย์สินของชาติ ออกนอกระบบอย่างไม่มีขีดจำกัดไม่ได้ ท่านประธาน มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๔ น่าสนใจมาก ผมคิดว่ามาตรา ๑๗ ถ้าท่านอ่านให้ดีคงต้องตัดออกในสาระสำคัญบางเรื่อง ท่านประธานครับ เหตุแห่งการออกนอกระบบมันส่งสัญญาณในทางลบต่อสังคมเราแล้วหลายเรื่อง ท่านครับ วันนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกำลังขับไล่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวายออกจากที่ตัวเอง ท่านครับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวายเป็นมหาวิทยาลัยในความรู้สึกของคนเรียนเองและของคนทั่วไป และเชื่อโดยสุจริตใจของผมนี้เหมือนมหาวิทยาลัยชั้น ๒ วันนี้ถ้าปล่อยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขับไล่และอาศัยอนุญาโตตุลาการเหมือนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ บ้านเมืองคงไม่สงบ ท่านประธานครับ การกำกับดูแลตามมาตรา ๖๗ สุดท้ายท่านประธานครับ เป็นภาระ ของรัฐมนตรีที่จะต้องวินิจฉัยแล้วนำเข้าสู่วุฒิสภา ให้ ครม. เห็นชอบถึงจะให้ทุกส่วนปฏิบัติ ตามมาตรา ๖๗ ผมยกตัวอย่างที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ครับ วันนี้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขับไล่ หน่วยราชการ ท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ขับไล่โรงพยาบาลประสาทเชียงใหม่ โรงพยาบาลประสาทเชียงใหม่อยู่ตรงนั้นมาพร้อมกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในที่ของหลวง ทำไมเขากล้าขับไล่ ท่านประธานครับ ที่เขากล้าขับไล่ก็เพราะมาตรา ๑๗ ท่านรัฐมนตรี ช่วยอ่านดูมาตรา ๑๗ วรรคท้าย -----

ที่ดินทั้งหมดไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เขาออกจากระบบเอาทรัพย์สินของรัฐซึ่งเป็นที่ราชพัสดุไปเป็นของตัวเองครับ นี่ขับไล่สาธารณสุขจังหวัด ขับไล่โรงพยาบาลประสาทเชียงใหม่ อนุญาตตุลาการก็ตีเหลือเกินไม่ยอมรับกระบวนการยุติธรรมในขณะนี้ ไปวินิจฉัยว่าต้องออกเขาฟ้องศาลปกครองเพื่อที่จะขอให้ประวิงเวลา ศาลปกครองสูงสุดก็บอกว่าประวิงเวลาไม่ได้แล้ว เพราะว่ากฎหมายให้อำนาจคณะอนุญาโตตุลาการ ท่านครับ เรื่องนี้ถ้าอย่างนั้นเอามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผมเกลียด ผมรู้จักดี จังหวัดลำพูนครั้งเมื่อท่านชูชีพ หาญสวัสดิ์ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านมนตรี ด่านไพบูลย์ และพวกผมได้ขอที่ป่าไว้ ๔,๕๐๐ ไร่ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ๔,๕๐๐ ไร่ กรมป่าไม้อนุญาตให้ส่วนราชการคือจังหวัดลำพูนใช้ จังหวัดลำพูนประสงค์จะให้เป็นที่สำหรับการศึกษายกให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ใช้ เมื่อ ๘-๙ ปีก่อนเราบอกว่าถ้าคุณไม่ทำอะไรเลยแล้วเป็น ๑๐ ปีแล้วนี่เราจะเอาคืน คุณก็มาทำให้เป็นมหาวิทยาลัยสาขาลำพูนขึ้นมา แล้ววันนี้โดยมาตรา ๑๗ คุณก็จะยึดไปเสียอย่างนั้นหรือ ยึดไปแล้วเอาไปใช้ประโยชน์ คนอื่นอยู่ตรงนั้นต้องไล่ออกหมดเลยอย่างนั้นใช่ไหม ท่านประธานครับ ผมคิดว่ารัฐสภาแห่งนี้สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ น่าจะร่วมกันเสนอกฎหมายแก้มาตรา ๑๗ ท่านไปอ่านสิครับ ผมจะขออนุญาตอ่านนะครับ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย หรือได้มาด้วยวิธีอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ บางมหาวิทยาลัยได้ที่หลวงที่ราชพัสดุไปล้วน ๆ พอออกนอกระบบใช้มาตรานี้ยึดเป็นของมหาวิทยาลัยเลย เป็นธรรมใหม่ออกกฎหมายแบบนี้ ซ่อนเงื่อนไหมครับ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทุกคนเป็นคนเขียนกฎหมายงบประมาณ เป็นคนเขียนกฎหมายเกือบจะเกินครึ่งของกฎหมายที่ใช้ในเมืองไทย เขาซ่อนเงื่อนไว้อย่างนี้ตลอดเวลาครับ นั่งยิ้มหราในโทรทัศน์ตลอด เพราะว่าเขานักคิดทางกฎหมาย ประเทศไทยบริหารประเทศโดยระบบกฎหมาย กฎหมายเขียนไว้คนใช้กฎหมายซ่อนเงื่อนไขให้ประโยชน์กับตัวเองอยู่แล้ว เขียนอย่างนี้ตลกใจมาก ท่านประธานครับ มาตรา ๖๗ ให้ตรวจสอบมาตรา ๗ เรื่องคุณสมบัติ แต่ผมว่ามาตรา ๑๔ คือสารบัญญัติซึ่งต้องกำกับอย่างเข้มข้นเหมือนกันเพราะอยู่ในกำกับ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีเข้าใจเรื่องที่ผมพูด แต่ผมยังเชื่อต่อไปว่าบางครั้งเราเอาปรัชญา

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๔๔/๒

ของการออกนอกระบบมาเขียนอย่างชนิดที่ว่าเอาให้ไป ๆ แล้วมันจะดีเอง ท่านประธานครับ มีมหาวิทยาลัยหนึ่งเด็กคนหนึ่งเรียนไม่เก่งคณิตศาสตร์ ตกวิชาเดียว ซัมเมอร์ (Summer) ปีนี้วิชาเดียว ๗,๐๐๐ บาท ๓ หน่วยกิต ๗,๐๐๐ บาท มหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบ ทำอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรี ผมอยากจะพูดกับท่านประธานผ่านไปรัฐมนตรีครับ ในระบบ เขารับตามปกติ ๑๐๐ คน ปีหนึ่งประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าบาท พอออกนอกระบบก็ประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาทนิด ๆ แต่รับเพิ่มอีก ๑๐๐ คน เป็นแสนต่อปี นี่มันหากำไร เกินควร อาจารย์ก็กลุ่มเดิม เครื่องใช้ไม้สอยก็ของหลวง ที่ดินก็ของหลวง อะไรก็ของหลวงหมด เอาไปบริหารนอกระบบคลองตัวเพื่อใคร ผมถามย้าว่าคลองตัวเพื่อใคร เพราะฉะนั้นผมอยากจะเชิญชวนให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเราช่วยกันแปรญัตติตัดคำว่า ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ คุณได้มาที่เดิมเป็นอย่างไร -----

นี่ถ้ามหาวิทยาลัยเล็กไปมันจะกลายเป็นอะไรครับ เอามาขายทอดตลาดหรืออย่างไร คือเขียนกฎหมายจนไม่ยึดกลุ่มเรื่องอื่น ท่านครับ ชับไล่เอกชนอยู่ในเขตมหาวิทยาลัย เอามาใช้เพื่อการศึกษายังพอทำเนาะครับท่าน นี่ขับไล่ส่วนราชการครับ ขับไล่โรงพยาบาล ประสาทเชียงใหม่ สำหรับคนที่ภาคเหนือทั้งหมดและคนทั่วประเทศบางที่ก็ไปโรงพยาบาล ประสาทเชียงใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ขับไล่ออกจากมหาวิทยาลัยให้ไปอยู่ที่อื่นต้องใช้เงินอีก ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วตรงนั้นเอาไปทำอะไร คุณเป็นอะไรมหาวิทยาลัยทั้งหลาย ที่คุณออกนอกระบบ เราก็อยู่ด้วยกันดี ๆ ในประเทศนี้ออกนอกระบบต้องการให้มันคล่องตัว บริหารจัดการง่าย แล้วพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้น คุณไม่ต้องอยู่ในกำกับจนกระทั่งว่า คุณไม่มีอิสระทางการบริหารการศึกษา องค์กรความรู้คุณจะแคบไปสร้างองค์ความรู้ไม่ได้ อันนี้เราเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่การจัดการทรัพย์สินตามมาตรา ๑๗ ผมว่าท่านต้องทบทวน เพราะอะไรครับ เพราะผลมันออกมาแล้วชัดเจนที่จังหวัดเชียงใหม่ขับไล่ส่วนราชการ ผมย้ำตรงนี้นะครับ ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขับไล่ส่วนราชการเหมือนกันครับ ไม่ใช่ส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยหนึ่งเหมือนกัน เป็นของหลวงเหมือนกัน จำเดิมก็ให้ใช้ผลประโยชน์ร่วมกันถึงได้สร้างใกล้กันครับ แล้วที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถ้าไล่ ๒ แห่งนี้ไปนะครับไปอยู่ที่ไหนละ แล้วเอาเงินที่ไหนมาสร้างก็เงินหลวงอีกนั่นละ ผมพูดเรื่องนี้เพื่อจะบอกว่ามีหลายส่วนที่ต้องทำ ท่านครับ ถ้าการบริหารจัดการ เราเขียนวิธีการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยภาครัฐในกำกับของรัฐออกมาว่าการจะขึ้นอะไรก็ตาม จะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอะไรก็ตามที่กระทบกับคนทั้งมหาวิทยาลัยให้คำนึงถึงบุคลากร ในมหาวิทยาลัย แล้วในมหาวิทยาลัยนั้นให้นักศึกษาเป็นบุคลากรด้วย มีส่วนในการคิด มีส่วนในการทำ ผมคิดว่าค่าหน่วยกิตคงไม่ขึ้นระเบิดเถิดเทิงขนาดนี้ แต่จุดนี้ผมว่ายังพอแก้ได้ แต่จุดที่จะแก้ไม่ได้คือมาตรา ๑๗ ยึดไปจัดการเองเลยครับ ผมนี้ว่าการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยจะเป็นองค์กรซึ่งอยู่มาทำงานมายากลำบากเพราะอยู่ในระบบ ระบบราชการ มันมัดตัว ออกนอกระบบไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับจะทำให้มันดีขึ้นและประชาชน ได้ประโยชน์ วันนี้ถ้าค่าหน่วยกิตแพงทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ เสียประโยชน์ครับท่าน แต่สิ่งหนึ่งผมจะพูดย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ ผลสำเร็จสูงสุดของการออกนอกระบบ ของมหาวิทยาลัยเปลี่ยนจากส่วนราชการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับคืออะไรครับ

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๔๕/๒

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้มีประสิทธิภาพสูงที่สุดในการทำลายมหาวิทยาลัยเอกชน เพราะอะไรครับ ศักดิ์ศรี คุณภาพ ชื่อชั้นดีกว่า ปรับราคาใกล้เคียงกัน รับนักศึกษาเพิ่มขึ้น นักศึกษาส่วนใหญ่ก็ไหลจากมหาวิทยาลัยเอกชนมาเรียนในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐหมดเลย อันนี้เป็นความสำเร็จ ถ้าการทำลายมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นเรื่องดีอันนี้คือความสำเร็จ เพียงเรื่องเดียวเท่านั้นอย่างอื่นผมยังไม่เห็น น้อง ๆ บางคนเป็นอธิการบดี เป็นคณบดี ท่านครับ วันนี้เฉพาะค่าที่ปรึกษาวิชาใหม่วิชาละ ๒๐,๐๐๐ บาท ผมไม่อิจฉาเรื่องมีเงินเยอะ เพราะสมควรจะได้ แต่นั่นหมายความว่าเรากำลังใช้ทรัพย์สินของชาติซึ่งเป็นสมบัติร่วมกัน ให้กับคนกลุ่มหนึ่งซึ่งไปบริหารมหาวิทยาลัยได้ประโยชน์สุด ๆ เลยครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านอาจารย์เจริญ เชิญครับ

นายเจริญ คັນวงศ์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ กระผม ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฉบับนี้ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นปัญหา ซึ่งมีมาเป็นเวลาช้านาน เมื่อประมาณ ๕๐ ปีมาแล้วนั้นตัวผมเองเป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัย

สมองไหลจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ก็หาทางคิดว่าจะทำอย่างไรเพราะว่าเงินเดือนของ อาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐนั้นผูกติดกับข้าราชการต่าง ๆ ฉะนั้นท่านอาจารย์ป่วย อังภากรณ์ ท่านเป็นอธิการบดีที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็เป็นประธานคณะกรรมการ มา นั่งคิดกันว่าเราจะทำอย่างไรดีที่จะให้อาจารย์เก่ง ๆ ดี ๆ เป็นอาจารย์ของรัฐต่อไป เพื่อให้การศึกษา กับเยาวชนรุ่นหลังต่อไป ด้วยเหตุนี้ก็นั่งคิดว่าถ้าหากออกนอกระบบแล้ว เงินเดือนจะไม่ผูกกับหน่วยราชการ จึงมีระบบออกนอกระบบออกมา ออกนอกระบบนี้ แปลว่ายังเป็นของรัฐบาลอยู่แต่ที่ไม่ใช้ระบบเงินเดือนของข้าราชการ เมื่อไม่ใช่แล้วก็มีปัญหา ว่าจะใช้เงินเดือนระดับไหน ในตอนนั้นตกลงกันว่าอย่างน้อยที่สุดนั้นจะต้องมีเงินเดือน มากกว่าข้าราชการประจำ คือมากกว่าข้าราชการธรรมดาเพื่อว่าจะได้มีอาจารย์ดี ๆ มาสอนหนังสือ แต่ปรากฏว่าพอทำ ๆ ไปนั้นก็ยังมีมหาวิทยาลัยหลายแห่งมาร้องเรียนว่า ไม่ได้เป็นอย่างนั้น ก็คือว่าบางครั้งแล้วเงินเดือนข้าราชการขึ้นแต่เงินเดือนของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบไม่ขึ้น อันนี้ก็มีปัญหา มากครับ อันนี้ก็อยากฝากเตือน ท่านรัฐมนตรีซึ่งท่านนั้นก็ทราบระบบการศึกษาอย่างดี แต่ว่าอันนี้ท่านมีความจำเป็นครับว่า จะต้องทำอะไรสักอย่างหนึ่งว่าวัตถุประสงค์ของการออกนอกระบบนี้ต้องการรักษา ไม่ให้สมองไหลออกจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของรัฐ ฉะนั้นเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของท่านรัฐมนตรี จะต้องดูแลว่าเงินเดือนนั้นจะต้องไม่ต่ำกว่าข้าราชการประจำ ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้ว วัตถุประสงค์ของออกนอกระบบนี้ผิดหมดครับ เมื่อออกนอกระบบแล้วก็มีปัญหาต่อไปว่า กลัวว่ามหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้วจะไปคิดสตางค์แพงเป็นค่าเล่าเรียนจากนักศึกษา ก็มีตกลงกันครับว่าจะต้องไม่แตะเพราะว่าเงินต่าง ๆ ที่รัฐบาลให้เป็นเงินอุดหนุนนั้นอย่างไร ก็เป็นอย่างนั้น จะสร้างตึกก็ขอเงินจากรัฐบาล จะทำอะไรก็ขอเงินจากรัฐบาล แต่ว่า เงินที่เขาให้ นั้นให้ฝ่ายการบริหารของมหาวิทยาลัยนั้นไปตกลงกันว่าจะใช้จ่ายอย่างไร ที่จะให้มีอาจารย์มีคุณภาพอยู่ได้ ฉะนั้นในขณะเดียวกันก็หาทางที่ว่าให้อาจารย์ที่ไม่มีคุณภาพ ออกเร็ว ๆ ด้วย อันนี้ก็เป็นการของมัน แต่ว่าท่านประธานที่เคารพครับ พอมาถึงวันนี้ ปรากฏว่าผลมันไม่ได้ ออกอย่างนั้น หลายมหาวิทยาลัยไม่ได้ ออกอย่างนั้น แม้ว่า ๑๗ แห่ง ออกไปนอกระบบแล้วก็ตาม แต่ว่ามาดูผลของการศึกษาเป็นอย่างไรบ้าง ผลของการศึกษา ในปัจจุบันนี้ก็คือว่าคนที่จะมา เป็นครูโรงเรียนหรืออาจารย์โรงเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา

ขึ้นมานั้นก็จบจากมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น แสดงว่ามหาวิทยาลัยยังมีปัญหาในการบริหาร ตัวอย่างว่าการวัดผลเมื่อเร็ว ๆ นี้ปรากฏว่าสอบไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ แม้แต่วิชาภาษาไทย ก็ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ นักเรียนของเราไร้คุณภาพ ภาษาอังกฤษไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ แต่ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศกัมพูชา สปป. ลาว ภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ เขาเกิน ๕๐ เปอร์เซนต์ แต่คนไทยของเรานั้นไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ แสดงว่าการศึกษา ในมหาวิทยาลัยของเรานั้นมีปัญหา นอกจากว่าภาษาไทยก็สอบตก ภาษาอังกฤษก็สอบตก คณิตศาสตร์ก็สอบตก วิทยาศาสตร์ก็สอบตก ท่านรัฐมนตรีครับ อันนี้ก็เป็นปัญหาของท่าน และเป็นปัญหาของคนไทยทั่วประเทศ ก็ขอฝากท่านไว้ด้วยครับ แต่ว่านอกจากนี้แล้วปัญหา ตามมาอีกอันหนึ่งก็คือว่าการศึกษาของไทยเรานั้นไม่นิยมใช้การค้นคว้า แม้ว่าขณะนี้ มีเทคโนโลยีสูงไม่ต้องไปห้องสมุดแต่ที่ใช้การค้นคว้าวิจัยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ตาม แต่ว่าระบบการศึกษาของเรานั้นเรายังไม่ได้เน้นหนักเรื่องการศึกษาค้นคว้า แม้ว่าให้เด็ก ไปทำการบ้าน ไปทำโครงการต่าง ๆ มามหาวิทยาลัยไม่น้อยปรากฏว่าเด็กไปตัดแปะมา ไปถ่ายรูปจากห้องสมุดมาแล้วก็แปะ ๆ เอาแล้วก็ทำปกสวย ๆ อันนี้ก็สะท้อนให้เห็นว่า ระดับการศึกษาของไทยนั้นถ้าเปรียบเทียบกับประเทศทั้งโลกนั้นเราต่ำมากครับ ในกลุ่มอาเซียนด้วยกันนั้นประเทศสิงคโปร์ยังนำอยู่ -----

ของประเทศไทยนั้นต่ำมาก แม้ว่ามีบางมหาวิทยาลัยของประเทศไทยแต่ถ้าไปเปรียบเทียบกับของต่างประเทศของโลกนั้นเรายังอยู่ต่ำ อันนี้ก็ต้องขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยครับ และอันนี้ก็ขอฝากสังคมไทยด้วยครับว่าเรามีปัญหาจะต้องหาทางแก้ไข

ประการสุดท้าย ก็คือว่าออกนอกระบบนี้หลายมหาวิทยาลัย แทนที่จะบริหารคล่องตัว ทำงานต่าง ๆ ดีขึ้น แต่ปรากฏว่าบางมหาวิทยาลัยนั้นใช้มหาวิทยาลัยทำมาหากินให้กับอาจารย์ ใช้ทำมาหากินให้กับผู้บริหาร อธิการบดี คณบดี ตัวอย่างที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นะครับ บางมหาวิทยาลัยไปมีหลักสูตรพิเศษเยอะแยะเก็บสตางค์แพง แล้วก็ตั้งอธิการบดีเป็นที่ปรึกษาหลักสูตร หลักสูตรละ ๒๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ๑๐ หลักสูตรก็หลายแสนบาทนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากจะขอฝากท่านรัฐมนตรีครับ ผมรู้จักท่านดี ท่านเป็นคนดี แต่ว่าเสียงสะท้อนจากผมในฐานะเป็น ส.ส. คนหนึ่ง ขอเรียนว่าท่านรัฐมนตรีครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมเป็นห่วงครับ เพราะว่ามีมหาวิทยาลัยนั้นคืออยู่แล้ว แต่ว่าผู้บริหารนั้นบางแห่งไม่สุจริตใช้มหาวิทยาลัยนี้ทำมาค้าขายซึ่งไม่ยุติธรรมต่อผู้เรียน อันนี้ก็ต้องขอฝากไว้ด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในที่สุดนี้ผมก็ขอฝากไว้ด้วยว่ามาตรฐานของเรานั้นต่ำนะครับ ขอฝากรัฐมนตรีไว้ด้วยเราจะทำอย่างไรต่อไปเราพร้อมกันครับ แล้วผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ สวัสดิ์ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้นะครับ ต่อไปจะเป็นท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน แล้วก็มาที่ดอกเตอร์อภิชาติ การิกกาญจน์ ท่านกรวีร์ ปริศนานันทกุล ท่านอรรถวิรัช สุวรรณภักดี อีก ๔ ท่าน ส่วนท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ แล้วก็อาจารย์ผู้สดีลำดับต่อไปนะครับ เดี่ยวจะลำดับไปเรื่อย ๆ เชิญท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ก็เหมือนร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ๑๖ สถาบัน ซึ่งออกจากรัฐบาลไปอยู่ในกำกับ มีทั้งข้อดี ข้อเสีย ข้อเสียก็คือว่าทะเลาะทะเลาะกันที่จะเป็นระดับโลก ระดับสากล แต่ไม่ดูแลคนยากคนจนแม้แต่เพื่อนพ้องมิตรสหายที่อยู่ร่วมชายคาร่วมเขตแดนก็ขับไล่เขา

๑๐๒

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๔๗/๒

ท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีปรัชญาว่า มหาวิทยาลัยย่อมอุปมาดุจบ่อน้ำ บำบัดความกระหายของราษฎร ผู้สมัครแสวงหาความรู้อันเป็นสิทธิและโอกาสที่เขาควรได้ตามหลักเสรีภาพของการศึกษา นี่คือนโยบาย ปณิธานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยของประชาชนทั้งในแง่การให้โอกาส การปลูกฝังจิตวิญญาณธรรมศาสตร์ที่ให้ความสำคัญและตอบสนองต่อผลประโยชน์ของประชาชน ท่านประธานครับ นี่คือนโยบายและปณิธานอันแน่วแน่ในการก่อตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านประธานครับ วันนี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประชาชนเขาบอกว่าอยู่ในกำกับของเผด็จการ ๕ ปีให้หลังมานี้หลังจากปฏิวัติรัฐประหาร ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ อดีตอธิการบดีมีบทบาทอันเด่นชัดในการช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และบริหารจัดการ หลังจากมีการปฏิวัติเข้ามาเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติด้วย ไปเป็นประธานบอร์ดรัฐวิสาหกิจด้วย นี่คือนโยบายของการเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านประธานครับ นี่คือนโยบายของการเป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญผู้ประท้วงครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตประท้วงท่านสมาชิกฝ่ายรัฐบาลที่ได้อภิปรายกล่าวหามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่า อยู่ในกำกับของเผด็จการ ซึ่งเป็นการผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ วรรคสอง ท่านประธานครับ ซึ่งการอภิปรายดังกล่าวนี้ได้สร้างความเสียหายให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปัจจุบัน ขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับว่าเป็นการใส่ร้ายต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และไม่เป็นธรรมต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แม้ว่าผมจะไม่ได้จบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่พ่อผมจบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านพิเชษฐ์ครับ เอาอย่างนี้นะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงราย) : ครับท่านประธาน

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คือส่วนข้อเท็จจริงท่านอธิการบดีท่านจะไปดำรงตำแหน่งประการใดนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวของท่านนะครับ แต่อันนี้เรากำลังพูดถึงเรื่องหลักการการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยธรรมศัตร์นะครับ เอาเฉพาะหลักการแล้วก็เนื้อหาในกฎหมายนะครับ ฉะนั้นอย่าไปก้าวก่ายแล้วก็วิเคราะห์ไปไกลถึงขนาดนั้นนะครับ เอาเฉพาะในประเด็นที่เรากำลังหารือกันอยู่เชิญอภิปรายต่อครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผลพวงจากบทบาทที่โดดเด่นในวันนี้นี้ก็ยังมีพลังที่ยังได้ดำรงตำแหน่งในกรุงเทพมหานคร

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ ะไรนะครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๔๘/๒

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงใหม่) : เกี่ยวข้องกับผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวก่อน ท่านวัชรกำลังพูดอยู่ครับ เชิญครับท่านวัชร

นายวัชร เพชรทอง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วัชร
เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ที่ผมได้ลุกขึ้น
ประท้วงเพื่อนสมาชิกนั้น ผมมีความประสงค์ให้ท่านประธานได้วินิจฉัยเพื่อที่จะให้
ท่านพิเชษฐ์ได้ถอนคำพูดซึ่งเป็นการกล่าวร้ายต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่เป็นธรรม
ต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นเสื่อมเสียชื่อเสียงจาก
การกล่าวของท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คือพอท่านประท้วงนะครับ ผมก็ได้วินิจฉัยแล้วก็เตือนท่านผู้อภิปรายแล้วนะครับ ผมคุม
การประชุมอยู่ เชิญต่อครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงใหม่) : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ไม่เสียหายครับท่านประธาน แต่คนที่ใช้เครดิต

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ครับ คือไม่อยากให้โต้ตอบนะครับ ท่านก็อภิปรายในหลักการว่าเขาปรับปรุง
ส่วนข้อเท็จจริงมันก็ปรากฏเป็นข้อยุติแล้วนะครับว่าท่านดำรงอันนี้ไม่ต้องไปเกี่ยวเอาเฉพาะ
หลักการกับเหตุผลที่เรากำลังถกเถียงกันอยู่เท่านั้นก็พอครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ความเป็น
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นมีมาตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง เครดิตในทางการเมืองนั้น
สูงมาก การเป็นผู้นำของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประเมินค่าไม่ได้ จะมีค่า ๑,๐๐๐,๐๐๐,
๒,๐๐๐,๐๐๐, ๓,๐๐๐,๐๐๐ ประเมินค่าไม่ได้ในฐานะผู้นำองค์กร ดังนั้นใครจะมาเป็น
อธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องนึกถึงปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัย
โดยเด็ดขาด ท่านประธานครับ สัญลักษณ์ของประชาธิปัตย์แตกสลายลงทันทีในช่วง ๕ ปี
ที่ผ่านมา รั้วใช้เผด็จการหรือว่าถูกซื้อตัวไปผมไม่ทราบ วันที่ ๒๗ มิถุนายน

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวนะครับ คืออย่างนี้ท่านพิเชษฐ์ ท่านประท้วงก่อนเดี๋ยวมผมจะได้เตือนครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญญัติรายชื่อ) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ
ผม วัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอประท้วงเพื่อนสมาชิก ท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน
จริง ๆ แล้วโดยส่วนตัวสนิทกันครับ แต่ว่าจำเป็นต้องลุกขึ้นประท้วงเพราะท่านกล่าวหา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และท่านยังกล่าวซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ ว่ารับใช้เผด็จการ ซึ่งเป็นการผิดข้อบังคับ
ตามข้อ ๖๑ วรรคสอง เป็นการใส่ร้ายต่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ไม่ได้รับใช้เผด็จการครับ ท่านประธานที่เคารพครับ และทำให้ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เสื่อมเสียชื่อเสียง รวมทั้งสถาบัน รวมทั้งพ่อผมซึ่งจบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วย

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
คืออย่างนี้ท่านพิเชษฐ์ครับ ผมเตือนเป็นครั้งที่ ๒ นะครับ ถ้าท่านยังอภิปรายในทำนองนี้อยู่
ผมจะไม่ให้อภิปรายนะครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ผมกำลังวินิจฉัยอยู่ครับ นั่งลงครับ คือหลักการนี้เขาขอให้ปรับปรุงกฎหมายของ
มหาวิทยาลัยธรรมศัตร์นะครับ ส่วนตัวบุคคลเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ท่านสุนัยประท้วงอะไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุนัย จุลพงศธร ผมได้นั่งฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วครับ ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า คำวินิจฉัยของท่านประธานแม้ท่านจะได้ใช้ข้อ ๖ ข้อ ๘ และท่านผู้ประท้วงใช้ข้อ ๖๑ นั้น ผมกราบเรียนว่าการแสดงความเห็นในส่วน ของเหตุการณ์ที่เป็นจริงนี้ผมว่าท่านประธานน่าจะได้ใจกว้างให้โอกาสแก่ท่านผู้อภิปราย เพราะข้อเท็จจริงก่อนจะมีการรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายนนั้น ผมเองตอนนั้นทำงานอยู่ที่ สำนักนายกรัฐมนตรีก่อน ยื่นเรื่องขอใช้สถานที่ห้องประชุมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่ไม่ได้ครับ แต่กลุ่มที่ทำการประท้วงเพื่อจะล้มรัฐบาลทำได้ครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : อย่างนี้ จะไม่จบครับ ไม่ใช่ครับ ท่านประท้วง ท่านนั่งลงผมจะได้วินิจฉัยครับ เดี่ยวอีกฝั่งหนึ่งท่านก็ จะต้องใช้สิทธิ กำลังไปได้เรียบร้อย ใจเย็นครับ ผมเข้าใจครับ คือเหตุการณ์จะเกิดขึ้น นั่งลงครับ เชิญท่านพิเชษฐต่อครับ

(นายอลงกรณ์ พลบุตร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมวินิจฉัยไปหมดแล้วท่านอลงกรณ์ครับ ไม่มีอะไรแล้วครับ มันไม่ได้ปรากฏแล้วครับ ท่านประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงผมพยายามใช้สิทธิ อย่างสุภาพด้วยการยกมือ ท่านประธานเห็น

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านจะประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (บัญชีรายชื่อ) : ผมประท้วงผู้ที่อภิปราย แล้วท่านประธานก็ยังไม่ได้เคร่งครัดเพียงพอในการควบคุมการประชุม เหตุผลอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มันไม่ใช่ เหตุผลประท้วงแล้วครับ ผมวินิจฉัยไปแล้วนะครับ ไม่อนุญาตครับ เชิญท่านพิเชษฐต่อครับ

นั่งลงครับ เชิญท่านพิเชษฐ์ต่อครับ ขอความกรุณาอยู่ในเนื้อหา ถ้าไปมากกว่านั้น
เดี๋ยวจะเดินหน้าไม่ได้ เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงใหม่) : ขอบคุณท่านประธานครับ จริง ๆ แล้ว
ผมไม่ได้เอ่ยชื่อบุคคลนะครับ แต่ต่อไปนี้จะเอ่ยชื่อบุคคล หลังจากเกิดการปฏิวัติ
เปลี่ยนแปลงการปกครอง ปี ๒๔๗๕ การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
มาเป็นระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ ๆ ผนฯ ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ปรีดี พนมยงค์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้น ได้ริเริ่มก่อตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๔๗๗ ชื่อว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ท่านประธานครับ
คือชื่อที่สมบูรณ์แบบที่สุด เป็นเอกลักษณ์การริเริ่มประชาธิปไตย วันแรกที่มีการรับสมัคร
นักศึกษา มีคนเข้ามาสมัครตั้งแต่วุฒิมหาชึก ตั้งแต่ ส.ส. ไปจนถึง อบต. กำนัน ๗,๐๐๐ กว่าคน
ในสมัยนั้น นี่คือการริเริ่มเริ่มต้นของบุคลากรในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ
มีการสอนกฎหมายการปกครองและสังคม เพื่อเร่งเอาคนมารับใช้ประเทศชาติ พระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง อธิการบดีคนแรกเขาไม่ได้เรียกอธิการบดี เขาเรียก
ผู้ประศาสน์การ ผู้ประศาสน์การคนแรกและคนเดียวก็คือ ท่านปรีดี พนมยงค์ ต่อมาหลัง
ท่านปรีดีก็ถูกปฏิวัติรัฐประหารลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศ ความเป็นตลาดวิชา ความเป็น
มหาวิทยาลัยเปิดแห่งแรกของประเทศไทยสิ้นสุดลงเมื่อเกิดการปฏิวัติรัฐประหาร ท่านปรีดี
ในวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๔๙๐ คณะรัฐประหารยึดอำนาจ -----

ยึดตลาดวิชา ยึดมหาวิทยาลัยเปิด ท่านประธานครับ เหลือแต่คำว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หลังจากนั้นผมจะแปรญัตติเอาคำว่า การเมือง กลับมา ในเมื่อประเทศไทยวันนี้เป็นประชาธิปไตย ฝ่ายเผด็จการตัดเอาการเมืองออกไป ผมจะแปรญัตติเอาธรรมศาสตร์และการเมืองกลับมา เพื่อเส้นสรวดวงวิญญาณของท่านปรีดี พนมยงค์ ท่านประธานครับ การปรับปรุงแก้ไข รัฐธรรมนูญหลายครั้งในระยะหลังนี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ถูกลดค่า ถูกให้ความสนใจน้อยลงเพราะผู้บริหารถูกแทรกแซง ถูกทำลาย

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านพิเชษฐ์ครับ คือรัฐบาลเขาเสนอกฎหมายเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วก็เมื่อผลประกอบให้มีการเปลี่ยนแปลงในทำนองออกจากการกำกับดูแลของรัฐบาลแล้วก็จะให้การบริหารของเขาเป็นอิสระและคล่องตัวขึ้น ทีนี้ประเด็นที่ท่านพูดท่านกำลังโยงไป อีกเรื่องหนึ่ง ผมไม่อยากจะบรรยายภาคเป็นอย่างอื่น เอาเฉพาะสาระที่รัฐบาลเขาเสนอกฎหมายมา

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน (เชียงราย) : ท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีมาเกือบ ๑๐๐ ปี แล้วคนรุ่นหลังที่เกิดเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ๒๐ ปีที่แล้วจะรู้ไหมว่ามาอย่างไร ไปอย่างไร แล้วจะออกในกำกับอย่างไร วันนี้ก็ไม่มีใครพูด ท่านประธานครับ วันนี้สถาบันพระปกเกล้ากลับโดดเด่นที่สุดในประเทศไทย เป็นสัญลักษณ์ของประชาธิปไตย มี ส.ส. มีนักการเมืองเรียนเต็มไปหมด แต่มหาวิทยาลัยต้นฉบับกลับด้อยค่าลงไป นักการเมืองวิ่งไปสถาบันพระปกเกล้าหมดเพราะอะไร ท่านประธานครับ ๒๕๑๘ ท่านดอกเตอร์ป่วย อังภากรณ์ เห็นว่ามหาวิทยาลัยที่สอนการเมืองแห่งนี้คับแคบ มีคนสนใจการเมือง สนใจประชาธิปไตยมากขึ้น จึงได้ไปขออนิคมอุตสาหกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรมที่รังสิต ๒,๔๐๐ ไร่เอามาเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิตที่มีอยู่ในปัจจุบัน บุคคลทั้งสองนี้ตายต่างประเทศทั้งคู่ครับ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ขอให้คนธรรมศาสตร์ทั้งหลายนึกถึงปณิธานและนึกถึงปรัชญาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อปี ๒๔๗๖ ต้องกลับไปเป็นมหาวิทยาลัยที่สั่งสมสั่งสอนทางด้านประชาธิปไตยของประเทศไทยให้ได้ อย่าให้ประชาชนและบรรพบุรุษต้องเสียใจว่าสัญลักษณ์ของประชาธิปไตยคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือโดมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่าให้กลายเป็นมหาวิทยาลัยซากซึ่งก็ไม่มีสัญลักษณ์อะไรจะให้ผมแสดงความเสียใจล่วงหน้า วันนี้ผมขอบพระคุณที่ได้พูดถึงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขอบคุณท่านประธานครับ

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๕๐/๒

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านดอกเตอร์อภิชาติ การิกาญจน์ ครับ

นายอภิชาติ การิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายอภิชาติ การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ผมมีประเด็นที่จะอภิปรายในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ทิศทางในการก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับผมคิดว่าวันนี้เป็นทิศทางที่ต้องไปอยู่แล้ว
แต่เราจะทำอย่างไรว่าเมื่อเราเปลี่ยนแปลงไปสู่มหาวิทยาลัยในกำกับ เราจะทำอย่างไร
ให้ทิศทางของมหาวิทยาลัยที่จะเปลี่ยนไปจะเปลี่ยนไปในทิศทางใด

ประเด็นแรก เราเห็นว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เริ่มต้นจากการเป็นตลาดวิชา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อสังคม สร้างบุคลากร สร้างนักการเมือง สร้างนักบริหารไปสู่องค์กรต่าง ๆ ในประเทศนี้ต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน กับทิศทางใหม่ที่เรากลึกหนีไม่ได้ในเรื่อง แนวโน้มของการศึกษาเพื่อรายได้ที่ดี เพื่อการงาน เพื่อสิ่งที่เรียกได้ว่าธุรกิจทางการศึกษา การต่อสู้ใน ๒ แนวนี้เราจะทำอย่างไรที่จะให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังคงเป็นมหาวิทยาลัย ที่ยืนอยู่บนแนวทางของการจัดการศึกษาเพื่อสังคมอย่างแท้จริง บนความเป็นอิสระ บนความคล่องตัว ทั้งในการบริหารที่มีอำนาจในการบริหาร มีอำนาจในการตัดสินใจ มีงบประมาณที่สามารถจะจัดหาเพิ่มขึ้นได้นอกจากการจัดสรรงบประมาณโดยรัฐ ที่ให้เป็นงบประมาณก้อนหนึ่งเพื่อการบริหารมหาวิทยาลัยซึ่งอาจจะไม่เพียงพอ ความเพียงพอ หรือไม่เพียงพอจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะกระทบไปสู่ผู้ที่จะเป็นนักศึกษาหรือผู้เรียนในมหาวิทยาลัย เรามีมหาวิทยาลัยในกำกับที่เริ่มต้นโดยการออกโดย พ.ร.บ. ตั้งแต่เริ่มแรกอย่างน้อย ๓ มหาวิทยาลัย คือ ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๒. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ๓. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ การสรุปบทเรียนจากมหาวิทยาลัยที่ออกไปอยู่ในกำกับมาก่อนหน้า ทั้ง ๑๖ มหาวิทยาลัย เป็นส่วนหนึ่งที่ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องทบทวนว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะ กระทบต่อผู้เรียนที่จะเข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัย หากเราตามไปดูในหลายมหาวิทยาลัย เด็ก ๆ ที่มีโอกาสมาจากครอบครัวยากจนในชนบทสอบเข้าเรียนแอดมิชชัน (Admission) เข้าไปเรียนได้ในมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ปรากฏว่าเมื่อเข้าไปเรียนแล้ว ต้องออกกลางการศึกษาด้วยเหตุผลว่าไม่สามารถที่จะจัดการในเรื่องค่าใช้จ่ายที่จะรองรับ กับการเรียนในมหาวิทยาลัยในระบบดังกล่าวได้ ผมคิดว่ามีจำนวนไม่น้อยที่เด็กต้องออกจาก ระบบไป เพราะฉะนั้นทิศทางเหล่านี้จึงเป็นเรื่องสำคัญว่าเมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแบบนั้นเราจะดูแลคนอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นคนในสังคมที่ควรได้รับ โอกาสกับการมาเรียนมหาวิทยาลัยไม่ให้หลุดพ้นด้วยปัญหาข้อจำกัดและเงื่อนไขในเรื่อง ของค่าใช้จ่ายและความจำเป็นในการศึกษานะครับ

ประการที่ ๒ ในเรื่องความเป็นเลิศทางวิชาการ ถ้ามองว่าจริง ๆ แล้วมหาวิทยาลัย ทั้งหมดในสังคม ในต่างประเทศ ในโลกเราจะมีทิศทางเดียวกันก็คือการก้าวไปสู่ความเป็นเลิศ ทางวิชาการ ซึ่งถ้ามองว่าจริง ๆ แล้วผู้ที่มาเรียนคนที่จะเป็นที่ ๑ คนที่จะเก่งที่สุด คนที่จะดีที่สุด มันเป็นจำนวนน้อยมากนะครับ ที่ ๑ มีทีเดียวเท่านั้น แต่ทิศทางของแต่ละมหาวิทยาลัย

จะมุ่งไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เน้นความเก่งกล้าทางด้านวิชาการ เราจะทำอย่างไร ให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นความแตกต่างโดยไม่มุ่งเน้นเฉพาะความเป็นเลิศทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นความแตกต่างที่สร้างบุคลากร สร้างบัณฑิตที่สามารถมีองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากความรู้ทางวิชาการ เช่นเราจะสร้าง นักคิดทางสังคมอย่างไรภายใต้ระบบสังคมที่เราเชื่อว่าคนมีปัญหาในระบบคิดอยู่มากมาย แล้วปัญหาเรื่องระบบคิดเป็นสิ่งที่สถาบันหรือสถานศึกษาในประเทศไทยเราไม่ถูกหยิบยก ขึ้นมาเน้นหรือว่าเป็นเรื่องสำคัญเลย เราเน้นในเรื่องระบบความรู้ แต่ผมเชื่อว่าในสถานการณ์โลก ปัจจุบันนี้ระบบความรู้อย่างเดียวไม่สามารถที่จะนำพาประเทศชาติ นำพาสังคมไปสู่ความรุ่งเรือง อย่างแท้จริงได้ แต่ปัญหาในสังคมสิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ขณะนี้การสร้างระบบคิดในตัวผู้เรียน มันจะเป็นส่วนหนึ่งของการนำพาสังคม -----

๑๑๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๕๒/๑

นำพาประเทศชาติไปสู่ความรุ่งเรืองในอนาคตได้ เราจะทำอย่างไรให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นนักคิดไม่ว่าจะเรียนในคณะใด ในคณะวิชาชีพทางด้านวิทยาศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ หรือทางด้านสังคมศาสตร์ แต่อย่างน้อยเราจะทำอย่างไรให้เขาได้เป็นนักคิดที่คิดอย่างแตกต่าง คิดอย่างท้าทาย คิดอย่างเชื่อมโยง คิดอย่างมีเหตุมีผลการเน้นให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สอนระบบคิดผมคิดว่าจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างบัณฑิตที่จะมาคลี่คลายปัญหาของชาติบ้านเมือง ของสังคมที่เรามีปัญหาอยู่ขณะนี้ได้ เราใช้เวลาไม่นานครับ เราจะสร้างจากเด็กตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา การสร้างในมหาวิทยาลัยใช้เวลา ๔ ปี เป็น ๔ ปีที่เราสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงในตัวบัณฑิตได้ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงไม่ควรเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องเป็นความต่างของมหาวิทยาลัยที่สามารถสร้างนักคิดที่จะช่วยกันคลี่คลายแก้ไขปัญหาในสังคมได้

ประเด็นที่ ๓ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีชื่อเสียงในเรื่องการสร้างคนที่มีอุดมคติในการออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติบ้านเมือง แนวทางนี้ผมคิดว่าจะต้องเป็นแนวทางที่เราจะสร้างตัวแบบที่ดีของบัณฑิตที่จะไปสู่สังคมในวันข้างหน้า แม้จะออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยไปอยู่ในกำกับ แต่แนวทางบนความเป็นมาของมหาวิทยาลัยอันเก่าแก่แห่งนี้ควรจะเป็นแนวทางที่ยึดถือของการสร้างคนต้นแบบที่มีอุดมคติในการไปรับใช้สังคม รับใช้องค์กรที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด แนวทางของการเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้สร้างนักการเมือง ได้สร้างนักต่อสู้ในทางการเมือง ได้สร้างนักคิดในทางสังคม เป็นแกนนำในการต่อสู้ของการเรียกร้องเพื่อความถูกต้องชอบธรรมในสังคมตลอดระยะเวลายาวนาน อาจจะมีข้อที่ตำหนิได้ในบางเรื่อง แต่ถ้ามองความยิ่งใหญ่ตลอดระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นมาผมคิดว่าความยิ่งใหญ่ในเรื่องการสร้างคนที่ตระหนักถึงการรับใช้สังคมเราไม่ด้อยกว่าที่อื่น ผมจึงเชื่อว่าแนวทางที่เราจะสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในการไปรับใช้ชาติ ในการรับใช้สังคม และหน่วยงานต่าง ๆ ตามแนวคิดของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่เริ่มต้นยังคงต้องเป็นหลักสำคัญที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จะต้องยึดถือถึงแม้ว่า ร.บ. ฉบับนี้จะนำพามหาวิทยาลัยไปอยู่อย่างเป็นอิสระมากขึ้น การเป็นอิสระในทางวิชาการ การเป็นอิสระในการบริหาร สิ่งที่ต้องตระหนักสิ่งที่จะต้องคิดผมคิดว่าเราไม่หนีกับเรื่องความรู้ความสามารถของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่ทำที่และวิสัยทัศน์ที่จะสร้างมหาวิทยาลัยให้มีส่วนของการเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นความต่างที่ผมว่านี่เป็นเรื่องที่น่าจะ

๑๑๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๕๒/๒

ถกเถียง เป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าถ้าเราสามารถนำเอาความต่างมาเป็นความโดดเด่น มาเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยให้ได้มันจะเป็นความรู้สึกว่าการยกร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฉบับใหม่ไม่เหมือนเดิม ไม่เหมือนที่ผ่านมา ไม่เหมือนทั้ง ๑๖ มหาวิทยาลัยที่เราได้ยกร่างไปแล้ว แต่จะต้องให้เห็นว่าเป็นความแตกต่าง เป็นความก้าวหน้า เป็นการพัฒนา แล้วเชื่อว่าสิ่งนี้จะสามารถเรียกร้องสิ่งที่มันอาจจะเกิดความบกพร่องผิดพลาดบางเรื่องในประวัติศาสตร์การเมืองไทยให้กลับมาได้ ผมขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ตระหนักว่าแนวทางของข้อถกเถียงในเรื่องความต่างน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ถูกทำให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์ใหม่เกี่ยวกับของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ยังยึดถือแนวทางที่เป็นประโยชน์ของการรับใช้สังคมและประเทศชาติบ้านเมืองครับ

- ๕๓/๑

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ท่านกรวีร์ ปริศนานันทกุล ครับ

นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล (อ่างทอง) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
กรวีร์ ปริศนานันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทยพัฒนา
ต้องกราบขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้มีส่วนร่วมในการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ฉบับนี้ ผมต้องบอกกับท่านประธานว่าผมนั้นเห็นด้วยครับ
และคงไม่มีใครหรอกที่จะปฏิเสธว่าเราอยากให้เห็นกระบวนการในการจัดการการศึกษา
เราอยากให้เห็นความคล่องตัวทางด้านการบริหารทางด้านการศึกษานั้นให้มันมีความคล่องตัว
ให้มันมีประสิทธิภาพ ให้มันสามารถที่จะผลิตบัณฑิต ผลิตนักศึกษาออกไปเพื่อที่จะแข่งขัน
กับนานาประเทศให้ทันกับโลกในอนาคตได้อย่างมากขึ้น วันนี้ผมจึงเห็นว่าเป็นเหตุจำเป็น
ที่จะต้องให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วก็มหาวิทยาลัยนั้นสามารถที่จะบริหารจัดการ
และสามารถที่จะตัดปัญหาเรื่องของความล่าช้าในการบริหารงานจากโครงสร้างของการบริหารงาน
แบบราชการแบบเดิม ๆ ให้ออกไปได้ เพราะฉะนั้นผมดีใจที่เราจะได้เห็นการบริหารงาน
ในมุมมองใหม่ ในมิติในการบริหารงานแบบใหม่ เพื่อที่จะทำให้มหาวิทยาลัยนั้นสามารถที่จะ
พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพของการศึกษาให้มากขึ้นไปด้วยในอนาคต ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมนั้นเป็นคนหนึ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แล้วผมก็
ภาคภูมิใจครับ ภาคภูมิใจที่ได้เห็นมหาวิทยาลัยแห่งนี้ตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา
เกือบจะร้อยปีที่ผ่านมาได้สร้างบุคลากร และได้ผลิตบุคลากรออกไปเพื่อที่จะรับใช้สังคม
ออกไปรับใช้ประชาชน ออกไปรับใช้ประเทศชาติเป็นจำนวนมาก สิ่งหนึ่งที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้สอน
และผมมั่นใจว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดของการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมแห่งนี้ นั่นก็คือ
มหาวิทยาลัยแห่งนี้เขาสอนครับ สอนว่าให้รักประชาชน ให้รักสังคม และให้รักประเทศชาติ
นี่เป็นเจตนารมณ์ที่ผมคิดว่าทำให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้แตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยแห่งอื่น
แล้วผมก็จำได้เหมือนกันว่าตั้งแต่เริ่มเดิมทีนั่นเจตนารมณ์ของท่านปรีดี พนมยงค์ ผู้ประศาสน์การ
ที่ก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้นตั้งแต่ปี ๒๔๗๗ แต่เริ่มนั้นมหาวิทยาลัยแห่งนี้
เป็นมหาวิทยาลัยเปิดครับ เป็นมหาวิทยาลัยเปิดเพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนไม่ว่าจะยากดีมีจน
แค่ไหนก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะอยู่ในสาขาอาชีพใดก็แล้วแต่สามารถที่จะก้าวเข้าสู่กระบวนการศึกษา

สามารถที่จะก้าวเข้าสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเท่าเทียมกัน ได้อย่างทั่วถึง เหมือนกันหมดทั้งประเทศ แต่การแก้ไขกฎหมายโดยการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมจึงมี คำถามครับ บอกว่าเราจะมีหลักประกันได้อย่างไรว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของผม และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของท่านสมาชิกอีกหลายคนในห้องนี้ และมหาวิทยาลัย ของประชาชนแห่งนี้จะยังคงเจตนารมณ์เดิม และจะยังคงตัวตนรากเหง้าของตัวเอง เอาไว้ได้เช่นเดิมหลังจากที่ออกนอกระบบไปแล้ว เราจะมีหลักประกันได้อย่างไรว่าการเก็บ ค่าเล่าเรียนซึ่งเป็นหัวข้อหลักที่ผมคิดว่าพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตลอดจนกระทั่งประชาคมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้น ให้ความสำคัญครับ เราจะมีหลักประกันได้อย่างไรว่าเมื่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้ออกนอกระบบ ไปแล้ว มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะไม่ละทิ้งเจตนารมณ์เดิม จะมีหลักประกันใดที่จะทำให้ ค่าเล่าเรียนซึ่งต่อไปผมเข้าใจว่าน่าจะผ่านการกำหนดจากคณะกรรมการของมหาวิทยาลัย จะทำอะไรครับ ที่ไม่ให้การตั้งค่าเล่าเรียนโดยผ่านคณะกรรมการชุดนี้เป็นการปิดกั้นโอกาส ให้กับผู้ยากไร้ ให้กับพี่น้องประชาชนคนยากจน ลูกตาสีตาสาที่อยู่ตามต่างจังหวัด ทำอย่างไร ที่จะไม่ให้เงินทรัพย์สินนั้นเป็นกำแพงกั้นที่จะก้าวเข้าสู่การศึกษาในระดับชั้นอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แห่งนี้ คงไม่มีใครอยากให้เห็นหรือครับ แล้วผมก็เชื่อว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ ถ้าหากว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แห่งนี้ ออกนอกระบบไปแล้ว และละทิ้งตัวตนของตัวเอง ลืมเจตนารมณ์จากผู้ประศาสน์การ แรกเริ่มของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ และคงไม่มีประโยชน์เลยถ้าหากว่าออกจากระบบไปแล้ว มหาวิทยาลัยแห่งนี้เปลี่ยนไปแล้ว -----

คงไม่มีประโยชน์อะไร และผมเชื่อว่าไม่มีใครที่อยากจะเห็นว่าหลังจากที่มหาวิทยาลัย
แห่งนี้ถอนระบบไปแล้วไม่สามารถที่จะรับใช้พี่น้องประชาชน รับใช้สังคม ประเทศชาติ
ได้อย่างเต็ม นั้นเป็นประเด็นแรกที่ผมอยากจะฝากกับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี

ประเด็นที่ ๒ ผมเองนั้นสมัยที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมโชคดี
ที่มีโอกาสได้ทำกิจกรรมแล้วก็มีโอกาสได้รับการเลือกตั้งจากเพื่อน ๆ จากน้อง ๆ นักศึกษา
ในมหาวิทยาลัยให้เป็นนายกองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือว่านายก อมธ.
พี่ชายของผมครับ ท่าน ส.ส. ภราดร ปริศนานันทกุล เป็นประธานสภานักศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พวกเราสู้ดีครับ เวลามหาวิทยาลัยแห่งนี้จะมีการตัดสินใจใด ๆ
ก็แล้วแต่กระบวนการจะผ่านสภามหาวิทยาลัย แต่หลายครั้งครับ หลายครั้งที่ท่านละเลย
หลายครั้งที่ท่านมองข้ามความสำคัญของนักศึกษา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วถ้าหากว่า
เทียบสัดส่วนกันแล้วนักศึกษานั้นเรียกได้ว่าเป็นสัดส่วนที่มากที่สุด เป็นสัดส่วนที่สำคัญที่สุด
ของการอยู่ร่วมกันในมหาวิทยาลัย คณาจารย์ อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ผู้สอน
การศึกษานั้นอาจจะมัลลักร้อยหลักพันครับ แต่นักศึกษามีเป็นหลักหมื่น ทั้งที่ท่าพระจันทร์
ทั้งที่รังสิต ทั้งมหาวิทยาลัยที่ลำปาง มีเป็นหมื่นครับ แต่เวลาที่มหาวิทยาลัยจะตัดสินใจ
ทำอะไรสักทีหนึ่ง ผมยกตัวอย่างกรณีอย่างเช่นเมื่อหลายปีก่อนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
กำลังจะย้ายจากศูนย์ที่ท่าพระจันทร์ไปที่รังสิต ในขณะนั้นผมเป็นนายกองค์การนักศึกษา
เป็นนายก อมธ. ครับ มหาวิทยาลัยไม่ได้ถามนักศึกษาเลยว่านักศึกษานั้นมีความคิดเห็นอย่างไร
ในการย้ายมหาวิทยาลัยจากท่าพระจันทร์ไปที่รังสิต มหาวิทยาลัยไม่ได้ให้ความสำคัญ
กับนักศึกษาเท่าที่ควร และผมก็แปลกใจที่ได้เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นในมาตรา ๔
ท่านกำหนดเอาไว้ว่าจะให้มีคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ท่านกำหนดเอาไว้ว่าจะให้มี
คณะกรรมการวิชาการ ท่านกำหนดเอาไว้เพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติในปี ๒๕๓๑ ว่าให้มี
สภาอาจารย์ ให้มีสภานักงานมหาวิทยาลัย ให้มีพนักงานมหาวิทยาลัย นักศึกษาอยู่ที่ไหนครับ
ทำไมประชาคมคนที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมากที่สุดในสัดส่วนมากที่สุดนั่นก็คือ
นักศึกษาท่านเอาไว้ที่ไหนครับ ตลอดทุกมาตราในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เขียนถึง
ช่องทางที่จะให้น้อง ๆ นักศึกษาของผมที่อยู่ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็
ทางองค์การนักศึกษาก็ดี ไม่ว่าจะเป็สภานักศึกษาก็ดี เขามาจากการเลือกตั้งของนักศึกษา

๑๑๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๕๔/๒

เขามีความชอบธรรมที่จะกำหนดทิศทาง เขามีความชอบธรรมที่จะกำหนดอนาคตที่จะไป
กระทบโดยตรงกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ท่านเอนักศึกษาไว้ที่ไหนครับ เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีครับ ถ้าเป็นไปได้ ผมเข้าใจครับ
นักศึกษานั้นอยู่ ๔ ปี และการที่จะไปกำหนดนักศึกษานั้นบางครั้งนักศึกษาก็กำลังทำงานอยู่
กำลังดูเรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่เขาก็ต้องสำเร็จการศึกษาไป แต่จะดีกว่าไหมถ้าหากว่าเราเปิด
ช่องทางเอาไว้เพื่อที่จะให้นักศึกษาอาจจะผ่านทางองค์การนักศึกษา อาจจะผ่านทาง
สถานศึกษา อาจจะผ่านในรูปแบบของชุมนุม ชมรมต่าง ๆ ให้เขาเข้ามามีส่วนร่วม
ในการกำหนดทิศทาง ให้เขาได้มีส่วนร่วมในการออกสิทธิออกเสียงเพื่อที่จะสะท้อน
ความต้องการของเขาไปให้ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยได้รับทราบ ในร่างกฎหมายฉบับนี้
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมไม่เห็นครับ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีครับ ถ้าเป็นไปได้ผมอยากจะเห็นช่องทางในการเปิดโอกาสให้กับ
นักศึกษานั้นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดชะตาชีวิตอนาคตของตัวเองในพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ด้วย และท้ายที่สุดผมก็กราบเรียนกับท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งว่า
ผมชื่นชมและผมขอบคุณนะครับที่ท่านมีเจตนาที่ดีที่อยากจะให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้
ได้ออกนอกระบบเพื่อที่จะลดขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อที่จะให้เกิดความคล่องตัว เพื่อที่จะเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการบริหารมหาวิทยาลัยแห่งนี้ แต่สิ่งที่ท่านจะต้องไม่ลืมครับ มหาวิทยาลัย
แห่งนี้มันเป็นมหาวิทยาลัยของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะออกนอกระบบ
ไม่ว่าจะเปลี่ยนกฎหมายใดก็แล้วแต่ เจตนารมณ์ที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือทำอย่างไรที่จะทำให้
มหาวิทยาลัยแห่งนี้ของผม ทำอย่างไรที่ทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของประชาชนนั้น
ยังเป็นของประชาชนเช่นเดิม ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไป
ท่านอรรถวิรัช สุวรรณภักดี นะครับ หลังจากท่านอรรถวิรัชแล้วจะเป็นท่านชจิตร ชัยนิคม
แล้วก็มาที่ท่านอาจารย์สุสติ ตามไท ท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ แล้วก็จะมีอีกประมาณ
๓ ท่าน คือท่านวัชระ เพชรทอง ท่านอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ แล้วก็ท่านอลงกรณ์ พลบุตร
เชิญท่านอรรถวิรัชก่อนครับ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ก็เกาะติดมาทุกมหาวิทยาลัยที่จะมีการออกนอกระบบ มหาวิทยาลัยออกนอกระบบพูดให้ชัด ๆ ก็คือว่า
เขาจะออกพ้นจากการเป็นส่วนราชการ แต่ก็ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับอยู่ดี นั่นก็หมายความว่า
เขาเองก็ยังคงจะต้องได้รับงบประมาณจากรัฐบาล จากภาษีของพี่น้องประชาชนที่เรียกว่า
บออดหนุนก็ยังคงได้รับอยู่ครับ เพียงแต่ว่าสถานะนั้นจะไม่ได้เป็นในรูปแบบของส่วนราชการ
ความคล่องตัวของมหาวิทยาลัยก็จะมีมากขึ้นเพราะไม่ได้เป็นส่วนราชการแล้ว อาการนี้เกิดขึ้นมา
เพราะเนื่องจากว่ามีมหาวิทยาลัยหลายมหาวิทยาลัยได้มีการออกนอกระบบไปแล้วก่อนหน้านี้
เพื่อเสริมความคล่องตัว จนกระทั่งวันนี้กลายเป็นแนวโน้มใหม่ที่ต้องออกนอกระบบกันเสียให้หมด
คราวนี้การออกนอกระบบให้หมดแล้วก็ทยอยออก ก็ต้องดูความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย
เหมือนกัน อย่างมหาวิทยาลัยที่ผมบอกว่าจะออกนอกระบบและออกนอกระบบไปแล้ว
ด้วยนะครับ ก็คืออย่างจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเขารวยจริง ๆ ที่ดินเยอะแยะมากมาย
บริเวณสยามสแควร์ แล้วก็กำลังมีเรื่องมีราวกันอยู่เรื่องการไล่ที่เพิ่มเติมกับมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวายนี่นะครับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รวยจริง ๆ ครับ แต่ว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ของกระผมในฐานะศิษย์เก่าได้มีโอกาสดู
งบการเงินครับ จนอย่างเหลือเชื่อครับ จนกว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อีกด้วยเข้าไป
ที่นี้พอมาดูในงบการเงิน เนื่องจากว่าก็ทวงท่านรัฐมนตรีมาตั้งแต่มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
ตั้งแต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จนกระทั่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมมาเจอวันนี้ว่า
วิธีการทำงบการเงิน อันนี้ฝากไว้เลยนะครับ วิธีการทำงบการเงินของมหาวิทยาลัย
มีความแตกต่างกันจริง ๆ ครับ ถ้าได้มีการดูงบการเงินของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
จะเห็นภาพรวมของทั้งมหาวิทยาลัยเลยครับ จะเห็นภาพรวมทั้งมหาวิทยาลัยเลยว่ารับเงิน
จากช่องรายจ่ายจะบอกเลยว่ามีรายจ่ายอะไรไปบ้าง เงินเดือนเท่าไร ค่าดำเนินการ ค่าที่ดิน
ก่อสร้างเท่าไรว่าไปครับ แล้วอีกฝั่งหนึ่งก็จะเห็นชัดเจนเลยว่ารายรับมาจากเงินอุดหนุน
ของรัฐบาลเท่าไร มาจากรายรับที่มาจากรายรับด้านอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัยที่บริหารจัดการเองเท่าไร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เห็นชัดครับ แต่ปรากฏว่าพอมาดูงบการเงินของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มันไม่มีภาพรวมนั้นในเล่มนี้ ไม่มีภาพรวมนั้นนะครับ ภาพรวมนี้เขาเป็นการตัดทิ้งไปเลย

๑๑๙

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ราชันีพร ๕๕/๒

ส่วนที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องของบุดหนุนรัฐบาลทุกปี ปีที่แล้วประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ก็ไม่ได้มีการอธิบายลงไปในปี แต่เอาเป็นว่าให้ ๒,๕๐๐ ล้านบาทก็ง่ายหมด ๒,๕๐๐ ล้านบาท แต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เขาเอามาคิดเป็นอีกบัญชีหนึ่งต่างหากว่า ถ้าเอากันคิดเพียว ๆ ว่าค่าการเรียนการสอน ค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ทั้งหมดเท่าไร ปรากฏว่า เขาก็บอกว่าเขาเองมีรายได้อยู่ ๙๑๓ ล้านบาท คร่าว ๆ แล้วเขามีรายจ่ายอยู่ ๗๔๑ ล้านบาท พุดง่าย ๆ คือมีกำไรอยู่ที่ ๑๗๑ ล้านบาท แต่อันนี้มันเป็นแค่ส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง คือเขากำลัง จะบอกว่าเฉพาะแต่ค่าการเรียนการสอนเขากำไร แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ย้อนกลับไป มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ถ้าท่านรัฐมนตรีตัดงบอุดหนุนแม้แต่ปีเดียวมหาวิทยาลัยขาดทุนทันที เพราะฉะนั้นแปลว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ต่อให้ออกนอกระบบ หมายถึงว่าไม่ได้เป็นส่วนราชการแล้ว การอุดหนุนจากรัฐบาลก็ยังคงต้องอุดหนุนเท่าเดิมนะครับ ถ้าอุดหนุนน้อยลงเสร็จแน่นอน เพราะว่ามหาวิทยาลัยนี่จริง ๆ ผมพอมาดูงบแล้วก็ป่วนนะครับ คราวนี้แบบนี้ครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นทางการเงินไม่เหมือนกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จริง ๆ เนื่องจากว่าพอไปดูสภาพความเป็นจริงว่าทำไมถึงเห็นด้วยกับการออกนอกระบบ ปรากฏว่า การสะสมความมั่งคั่งของแต่ละคณะนั้นมี อย่างคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี คณะนิติศาสตร์ต่าง ๆ เขาก็มีการทำงานร่วมกันไปของแต่ละ ท่านประธาน พุดง่าย ๆ เป็นคณะ เป็นก๊อไป ไม่ได้มีการบูรณาการงบ ทีนี้ถ้าท่านรัฐมนตรีมีนโยบายที่จะทยอยเอามหาวิทยาลัย ออกนอกระบบไปเรื่อย ๆ ผมคิดว่ากระทรวงต้องมานั่งคุยดี ๆ แล้วครับว่าการจัดงบประมาณ ของมหาวิทยาลัยที่ถูกตัดแล้วเป็นฟอร์แมต (Format) เดียวกันทั้งหมด เพราะยังถือว่า ถึงแม้ท่านจะออกเป็นหน่วยงานที่ไม่ใช่ส่วนราชการแล้ว แต่ก็ต้องถือว่าเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับของท่านอยู่ และรัฐบาลยังคงมีภาระในการที่จะต้องอุดหนุนงบประมาณไปอย่างตลอด งบการเงินเป็นเรื่องสำคัญ อันนี้ผมอยากให้ท่านลองทบทวนใหม่ว่าลองเอามาให้มหาวิทยาลัย แต่ละมหาวิทยาลัยภายใต้การกำกับนี้ -----

๑๒๐

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๕๖/๑

พูดง่าย ๆ คือว่าอยู่ในรูปแบบของงบการเงินที่เหมือนกัน อธิบายง่าย ๆ เหมือนกัน มันถึงจะรู้ว่าเวลาเปรียบเทียบไหลต่อไหลใครรวยใครจนอย่างไรนะครับ ไม่อย่างนั้นนโยบายที่จะลงไปยังแต่ละมหาวิทยาลัยมันก็จะทำได้ยากลำบาก คือพอเห็นงบการเงินวันนี้เข้าใจแล้วถึงบางอ้อเลยว่ามหาวิทยาลัยแต่ละอันเขามีวิธีการของเขาเองหมด แล้วยิ่งถ้าออกนอกระบบไปอีก ถ้าไม่มีวิธีการส่วนนี้ดึงเอาไว้ในการจัดรูปแบบบัญชีให้มีลักษณะใกล้เคียงกัน ท่านก็จะประสบปัญหาเรื่องตัวชี้วัดของมหาวิทยาลัยครับ เพราะเวลาเขาออกนอกระบบไปแล้วอัตราฐานเงินเดือนเขามีโอกาสที่จะแตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย ความรัวไหลของรัฐบาลมันจะไม่ได้รัวไหลในสิ่งที่รัฐบาลนั้นควบคุมประมาณการได้ เพราะว่าถ้าบางมหาวิทยาลัยไปลงทุนในเรื่องของเงินเดือนที่เพิ่มมากขึ้นกว่ามหาวิทยาลัยอื่นเขาก็มีสิทธิที่จะทำได้โดยขออนุมัติในส่วนของผู้บริหารอนุญาตอำนาจตามกฎหมายนั้น ๆ เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้วิธีการออกนอกระบบคือไม่ได้เป็นส่วนราชการแล้ว ระบบบัญชีท่านต้องทำให้หน้าตามันเหมือนกันก่อนนะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วรัวแน่นอน ผมย้ำนะครับ รัวแน่นอน พอรู้เรื่องตัวบุคคลก็จะย้อนกลับมาเป็นการขึ้นเงินเดือนและขึ้นหน่วยกิตของนักเรียนนักศึกษาต่อไป อันนี้เป็นหัวใจหลักที่ผมอยากจะนำเรียนท่านรัฐมนตรีช่วยกรุณาปรับหน้าตางบการเงินของมันให้เป็นเหมือนกันหมดหลังจากที่ออกนอกระบบ เพราะตอนนี้เป็นแพชั่นแล้วครับ เพราะว่าหลายคนออกไปแล้วก็มีความสะดวกสบายเรื่องของการขึ้นเงินเดือน เรื่องของสวัสดิการต่าง ๆ เห็นด้วยครับ แต่จะคุมไม่อยู่ เพราะดูอาการแล้วหลายมหาวิทยาลัยนั้นจำเป็นต้องใช้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล และผมยืนยันเลยว่าดูมา ๒-๓ ร่างหลังนี้ไม่มีทางที่ท่านรัฐมนตรีจะอุดหนุนน้อยลงครับ มีแต่อุดหนุนเท่าเดิมหรือเพิ่มมากขึ้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอให้ปรับหน้าตางบการเงินให้อยู่ทิศทางเดียวกัน เพราะไม่อย่างนั้นแล้วรายจ่ายประจำแต่ละอันโยกกันได้สนุกสนานเลยครับ ก็ฝากไว้เป็นประเด็นสำคัญ แล้วก็มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในร่างนี้ฝากท่านกรรมาธิการที่จะตั้งในอนาคตว่าโครงสร้างของมหาวิทยาลัยเองเขามีโครงสร้างในการให้ทุนเด็กได้ค่อนข้างชัดเจน ซึ่งถือว่าเป็นต้นแบบที่ดีในการที่จะให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนผู้ยากไร้ในชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำได้ดีในเรื่องนี้ แล้วผมอยากเห็นวิธีการแบบนี้มีต่อไปอีกเรื่อย ๆ ก็อยากจะให้เน้นย้ำว่าในชั้นปริญญาตรีเองรัฐเองยังมีอำนาจในการกำกับดูแลอยู่ ขอให้ไฟก๊สให้ดีเรื่องของค่าเรียนในชั้นปริญญาตรี ส่วนหลักสูตร

๑๒๑

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๕๖/๒

ในเรื่องของปริญญาโท หลักสูตรพิเศษต่าง ๆ แนนอนครับ ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น เพราะออกนอกระบบแล้วการที่ทำให้แต่ละคณะมีความก้าวหน้าทางวิชาการก็ต้องได้เงินมา แต่ว่าหลักสูตรในชั้นปริญญาตรีนี่ขอเถอะต้องพยายามตรึงราคาให้ได้นานที่สุดนะครับ เพราะฉะนั้นประชาชนก็จะต้องมีโอกาสอย่างน้อย ๆ จบปริญญาตรีกันแบบสบาย ๆ ส่วนหลักสูตรพิเศษนั้นก็คงต้องว่ากันไป เพราะว่าในต่างประเทศถ้าเรียนระดับอันเดอร์เกรดูเอท (Undergraduate) หรือระดับปริญญาตรีแล้วเขาก็มีค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่าในชั้นระดับปริญญาโทซึ่งมีค่าเรียนที่แพงขึ้น ก็ฝากท่านรัฐมนตรีไว้ นะครับ สารสำคัญของผมวันนี้ก็คือ เรื่องรูปแบบของงบการเงิน อยากจะให้หน้าตาเหมือนกันเพื่อง่ายต่อการตรวจสอบและง่ายต่อการที่จะให้รัฐบาลนั้นมีงบอุดหนุนอย่างเป็นธรรมครับ ขอบพระคุณครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
ต่อไปท่านชจิตร ชัยนิคม ครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. หรือจะดำเนินการให้ออกนอกระบบ ไปอยู่ในกำกับของรัฐบาล ผมฟังจากการอภิปรายของหลายท่าน ผมก็อยากจะแสดงความเห็นฝาก ๆ หน่อย รัฐมนตรีไปนะครับ

ประการที่ ๑ ท่านจะต้องไปดูว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วก็สิ่งที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่สมาชิกได้อภิปรายนี้ผมว่าต้องมีมาตรา หรือการเขียนจำกัดอำนาจในบทเฉพาะกาลหรือในที่ไหนก็ได้ คือในหน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานที่เขาตั้งอยู่ในที่ของมหาวิทยาลัยซึ่งจะได้รับโอนไปตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ อะไรนี่ มันต้องคำนึงถึงคนที่เขาอยู่ด้วย อย่างกรณีที่มีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ท่านสงวน พงษ์มณี ต้องขออนุญาตเอ่ยถึง อภิปรายว่าโรงพยาบาลประสาทเชียงใหม่ กำลังจะถูกขับไล่ที่อะไรอย่างนี้ผมว่าไม่น่าจะเกิดขึ้น -----

๑๒๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๕๗/๑

ถ้าการไปสู่อิสระโดยนำทรัพย์สินของรัฐไปเสร็จแล้วก็ไม่ได้คำนึงถึงสถานศึกษาหรือสถานบริการของรัฐที่ก่อตั้งขึ้นมาพร้อมกันหรือที่มีศักดิ์และสิทธิในที่ดินของรัฐด้วยต้องพึงระมัดระวัง ผมอยากฝากท่านรัฐมนตรีให้ไปดูจุดนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้นอีก ในกรณีที่ออกไปแล้วเอาที่ดินรัฐไปเอาอะไรไปเสร็จแล้วพออยู่นอกระบบมีกฎหมายของตัวเองกลับมาขับไล่หน่วยงานราชการด้วยกันออกไป ผมใช้คำว่า โดยไร้มนุษยธรรม โดยมุ่งแต่ประโยชน์ของตัวเองที่จะมีรายได้ของตัวเอง มีความเป็นเลิศ มีความเป็นอิสระ มันจะต้องอยู่ในกำกับของรัฐด้วย ผมฝากฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการไปดูด้วยว่าจะต้องเขียน จะต้องเริ่มเขียนมหาวิทยาลัยที่อยู่ในสภานี้ แล้วมหาวิทยาลัยที่ออกไปแล้วก็ต้องไปจำกัดอำนาจในเรื่องนี้ด้วย อ้ายที่จบแล้วมันแก้ไม่ได้แต่อย่าให้เกิดขึ้นอีกผมฝากท่านประเด็นสำคัญ ก็วกมาถึงเรื่องการจะมีร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งเรารู้จักกันดีในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีหลายท่านอภิปรายไปแล้วถึงความเป็นมา ผมเห็นด้วยกับท่านพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน ที่บอกว่าจะต้องเอาชื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเข้ามาท่านประธานครับ ผมฝากท่านผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการครับว่า มหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาของเราในเมืองไทยความเป็นอิสระทางวิชาการ ความเป็นอิสระทางความคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะเกี่ยวข้องกับการสร้างประชาธิปไตยนี้ผมไม่ค่อยเห็น ไม่ค่อยเห็นชัดเจนดีว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีจุดกำเนิดมาจากความเป็นประชาธิปไตย การสถาปนาประชาธิปไตยขึ้นในประเทศไทยเป็นมหาวิทยาลัยที่ก่อกำเนิดเป็นสัญลักษณ์ของนักประชาธิปไตย อัตลักษณ์อันนี้ผมไม่เห็นเขียนไว้ในนี้เลย วัตถุประสงค์ในการที่จะสร้างสรรค์ความเป็นประชาธิปไตยหรือนักประชาธิปไตย นักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยที่จะต่อต้านเผด็จการทุกรูปแบบควรจะเขียนไว้สิ ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือจะทิ้งของเดิมไปหมด หรือจะทิ้งประวัติศาสตร์ ผมเห็นว่า ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ อะไรนี่ที่พูดถึงวัตถุประสงค์และการที่จะมาบรรลุนักวัตถุประสงค์ พูดถึงภูมิเดิมหรือปุมเดิมความเป็นมา ความเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การสร้างนิสิตนักศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปให้รักและเคารพประชาชน ให้รักและเทิดทูนประชาชนว่าประชาชนเขาเป็นเจ้าของประเทศ จิตวิญญาณเหล่านี้จะต้องใส่ลงไปในการเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ก็คำว่า การเมือง คนที่เป็นประชาธิปไตยเขาเอาออกหรือพวกเผด็จการเอาออก พวกยึดอำนาจ พวกเป็นเผด็จการ

๑๒๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๕๗/๒

เอาออกก็ต้องเอากลับคืนมา ถ้าการตรากฎหมายนี้มันเป็นสัญลักษณ์ของคนที่รักประชาธิปไตย
สภานี้แสดงออกถึงการเป็นประชาธิปไตยจะต้องเอาคำว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และการเมือง กลับคืนมาก่อนชื่อนี้สำคัญมาก สุดท้ายวัตถุประสงค์ก็ต้องชัดเจน การกล่าวถึง
การดำเนินการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การจะสร้างนักประชาธิปไตยที่อาจหาญแก้อก้า
การจะคัดสรรอธิการบดีในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรืออะไร คุณสมบัติของคนที่จะมาเป็น
อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะต้องเป็นคุณสมบัติที่ชัดเจน ต้องกล้าเขียน
ที่ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น ต้องกล้าเขียน คนที่แสดงความนิยม เผด็จการ ให้ความร่วมมือ
เผด็จการ ฝักใฝ่เผด็จการ ไม่เคารพประชาธิปไตยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต้องเป็นอธิการบดี
มหาวิทยาลัยนี้ไม่ได้ ไม่ใช่เป็นอธิการบดีแล้วไปรับใช้เผด็จการก็ได้ มันไม่ได้หรอก
ถ้าจะสนองต่อมหาวิทยาลัยหรือจิตวิญญาณของคนตั้งมหาวิทยาลัยนี้จะต้องต่อสู้
ด้วยชีวิตเพื่อรักษาประชาธิปไตย -----

คนที่เป็นอธิการบดีและคณะผู้บริหารจะต้องมีจิตวิญญาณอันนี้ สิ่งที่จะต้องเขียนในคุณสมบัติของอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องกล้าเขียนให้มากกว่ามหาวิทยาลัยอื่นในเชิงประชาธิปไตย ไม่มีอัตลักษณ์อื่นที่คนในประเทศนี้ไม่ว่าคนจะเรียนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือคนไม่ได้เรียนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างผม ผมเรียนปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบ้านนอกมา ปริญญาโทผมเรียนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ได้เรียนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรอก แต่ว่าคนธรรมศาสตร์หรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในประเทศไทยมีศักดิ์และสิทธิ มีประวัติอยู่ มหาวิทยาลัยเดียวนี้ละที่จะต้องแสดงความเป็นประชาธิปไตยให้เด่นชัดกว่าเขาอื่นไม่ว่าวิชาที่สอน ไม่ว่าจะกระบวนการที่ให้นิสิตนักศึกษาหรือให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมไม่ว่าคณะผู้บริหารหรืออธิการบดี คุณสมบัติที่แสดงถึงความเป็นปฏิปักษ์ ความนิยมเป็นปฏิปักษ์ต่อประชาธิปไตย ความนิยมชมชอบเผด็จการต้องไม่มี ต้องเขียนไว้ให้ชัดเจน นั่นประการที่ผมอยากแสดงความคิดเห็น

ประการที่สำคัญผมฝากเรื่องสากล ท่านประธานครับ ผมฝากไปยังท่านรัฐมนตรีอีกเรื่องหนึ่ง ผมกราบเรียนรัฐมนตรีว่าในทางวิชาการในระบบการเรียนการสอนหรือในระบบการศึกษาของประเทศไทยวันนี้ไม่มีครับ ไล่มาจากประถมศึกษา มัธยมศึกษา ถึงมหาวิทยาลัยแล้วจบปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สิ่งที่ไม่ใช่สิ่งหนึ่งก็คือการสำรวจหรือการใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาซึ่งได้รับการยอมรับในสากลโลกเขา เอามาตรวจสอบ เอามาวัดบุคคลเป็นรายบุคคลแล้วให้บุคคลนั้นรู้ว่าตัวเองเก่งด้านไหน ศักยภาพด้านไหน ต้องได้รับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ สู่ความเป็นอัจฉริยะสากล ซึ่งหลักสูตรนี้มีอยู่ในสากลในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีในประเทศสวีเดน แลนด์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ แม้แต่ประเทศสิงคโปร์ที่พัฒนาประเทศเขาเรามีนักการศึกษาไปดูเยอะเยอะไปหมด มหาวิทยาลัยในประเทศสิงคโปร์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในประเทศสวีเดน แลนด์ เราไปดูกันหมดแต่เราไม่ได้เอากลับมาใช้ ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ เราได้สูญเสียความเป็นอัจฉริยภาพของนักเรียนหรือนักศึกษาแต่ละคน เพราะเรามุ่งจะเอาความแตกต่างของนักเรียนเหล่านี้เราเอามาวัดผ่านมาตรฐานกลางเอามาเข้าหลักสูตรเดียวกันหมดเลยครับ ใครผ่านมาตรฐานกลางเป็นอันว่าเป็นพลเมืองไทย เพราะฉะนั้นประเทศไทยถึงไร้ผู้นำรุ่นใหม่ ๆ ที่จะขึ้นมาเก่งในแต่ละด้าน เราไม่มีหรอกครับ เพราะว่าเราไม่มีตรงนี้ เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ในนี้ข้อหนึ่ง

๑๒๕

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงใจ ๕๘/๒

จะต้องมี หน้าที่ของมหาวิทยาลัยจะต้องมีหน้าที่ค้นหา มีเครื่องมือที่ค้นหาศักยภาพของผู้เรียนว่ามีความสามารถเด่นชัดในด้านใด แล้วก็ต้องใช้กระบวนการเข้าไปพัฒนาศักยภาพรายบุคคลนั้นให้ไปสู่ความมาตรฐานอัจฉริยะสากล ผมใช้คำว่า อัจฉริยะสากล คำว่า อัจฉริยะ ต้องเป็นของนานาชาติได้รับการยอมรับด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จะต้องมีในวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

เรื่องสุดท้ายของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านมีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ เป็นเรื่องที่ดี เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่จะให้คำแนะนำให้คำปรึกษา นั่นคือเรื่องเกี่ยวข้องที่ดีมาก แล้วทั้งสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ทั้งสภาคณาจารย์ ทั้งอธิการบดี ทุกกระบวนการ การมาของอธิการบดีก็ต้องมีส่วนร่วมของบุคลากรทั้งหมด แล้วต้องดำเนินการภายใต้อัตลักษณ์ซึ่งเป็นของตัวเอง ผมไม่เห็นด้วยที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะเขียนแบบมหาวิทยาลัยทั่วไป จะวิ่งไปเรื่องด้านวิชาการเหมือนทั่วไป แต่ผมจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าหากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แห่งนี้จะถือว่าเพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในการสร้างนักประชาธิปไตย นักการเมืองที่เป็นแบบอย่างที่เราพบและเทิดทูนประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ขอขอบคุณครับ

- ๕๘/๑

๑๒๖

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๕๙/๑

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
อาจารย์ผุสดี ตามไท ครับ

นางผุสดี ตามไท (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน ผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ
ดิฉันขออนุญาตใช้เวลาไม่ยาวนานในการที่จะอภิปรายแบ่งปันข้อคิดความเห็นนะคะ ที่จริง
หลักการของการที่ท่านรัฐมนตรีนำเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
หลัก ๆ คือท่านบอกว่าจะให้มีการนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ
แต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ แล้วก็มีความคล่องตัว
สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ ๑ เลยดิฉันอยากจะขออนุญาตฝากท่านประธานเพื่อจะผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรีก็คือว่าความเป็นอิสระและคล่องตัวตรงนี้ดูจะเป็นเหตุผลที่ทำให้มีการแก้ไข
ร่างพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ และดิฉันก็ยอมรับว่าทิศทางมันอาจจะต้อง
เป็นไปอย่างนั้นจริง เพียงแต่ว่าเราคงต้องทำความเข้าใจกันว่าความเป็นอิสระที่ว่าตรงนี้
คือเป็นอิสระจากอะไร เป็นอิสระจากใคร ความคล่องตัว คล่องตัวของใคร และเพื่อใคร
ที่จริงเพื่อนสมาชิกก็ได้เริ่มอภิปรายไปบ้างแล้ว ดิฉันก็อยากจะขออนุญาตย้ำเตือนว่าจะ
เป็นอิสระจากการตรวจสอบชี้หรือเปล่าคะ คือจะทำอะไรให้มันง่าย ๆ สะดวก ๆ คล่อง ๆ เร็ว ๆ
คิดเอาแต่เพียงง่าย ๆ คิดว่ามันเป็นเรื่องของความคล่องตัวเป็นอิสระ แต่แท้ที่จริงแล้วมันอาจจะ
มีโอกาสรื้อซึ่งธรรมาภิบาล แล้วก็อาจจะรื้อเรื่องของประสิทธิภาพและความโปร่งใสก็ได้
เพราะฉะนั้นจะต้องมั่นใจเลยว่ากลไกในเรื่องการตรวจสอบนั้นต้องมีอยู่ แล้วก็สามารถทำงาน
ได้อย่างมีประสิทธิภาพจริง ๆ ท่านเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้อยู่หลายเรื่องด้วยกัน แล้วก็
ไม่ว่าจะเป็นที่มาตรา ๘ เวลาจะให้บรรลวุัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ นั้นต้องดำเนินการ
โดยยึดหลักเขียนไว้ดีมากเลยไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเสรีภาพทางวิชาการ ความเสมอภาค
และสำคัญที่ท่านเขียนไว้ใน (๓) ก็คือความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหาร
ที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ เขียนไว้ดีมากเลยนะคะ แต่ว่าอะไรคือกลไกที่จะต้องไปทำตรงนั้น
แล้วก็มันไม่ใช่เพียงการตรวจสอบเรื่องของเงินทองตามบัญชีเท่านั้นเอง แต่เป็นเรื่อง
ของการบริหารงานด้วยท่านก็เขียนไว้ ดิฉันก็เห็นในหมวด ๓ ตั้งแต่มาตรา ๕๔ ถึงมาตรา ๕๘

๑๒๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๕๙/๒

แต่มันก็เป็นการเล่นโดยหลักการกว้าง ๆ แต่แท้ที่จริงเวลาลงมือปฏิบัติการจริง ๆ นั้น ท่านจะทำได้ยังไง ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะเขียนไว้ที่ตรงไหนในกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น

ในประเด็นถัดมา ดิฉันอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานก็คือ เรื่องวิธีคิดในเรื่องของการบริหารจัดการการศึกษา ดิฉันคิดว่าอย่างนี้ เราต้องอย่าลืม ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ คือจุดประสงค์หลักเลยแม้ว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะต้องเป็นสถานศึกษาที่ต้องไปสร้าง พัฒนา ประมวล ประยุกต์องค์ความรู้อะไรทั้งหลายทั้งปวงที่ท่านเขียนไว้ แต่ว่าหัวใจใหญ่สำคัญอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของการสร้างคน ท่านเขียนไว้สั้น ๆ ง่าย ๆ ประโยคเดียวคือจะต้องผลิตบัณฑิตที่มีความรู้มีความสามารถในการทำงานและดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า ดิฉันไม่แน่ใจว่าคุณค่านั้นใครจะเป็นคนตีความและตีอย่างไรนะคะ มีคุณธรรม มีจิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ และมีสำนึกทั้งหลาย ง่ายๆ ๆ แล้วกันท่านช่วยผลิตบัณฑิตให้คิดเป็น ทำเป็น แล้วก็แก้ปัญหาเป็นได้ใหม่ละคะ แล้วทั้งหมดนี้ก็ต้องสอนให้คนนั้นอยู่บนกรอบของกฎหมายที่บอกว่าดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่านั้นหลักการสำคัญในประชาธิปไตยก็คือท่านจะต้องอยู่บนกรอบของกฎหมาย ท่านจะทำอะไรก็ตามอำเภอใจนั้นไม่ได้ และแม้แต่ท่านจะมีอำนาจที่ได้รับมอบหมายมาจากประชาชนแล้วก็ตาม การดำเนินการของท่าน การใช้อำนาจของท่านนั้นก็ต้องอยู่บนกรอบของกฎหมายเช่นเดียวกัน และยิ่งใหญ่ไปกว่าเรื่องของกฎหมายก็คือกรอบของคุณธรรมจริยธรรม ความมีจิตสาธารณะท่านก็เขียนนะคะ แล้วก็มีความสำคัญจริง ๆ ที่จะสร้างสรรค์สังคมที่มั่นคงงาม พุดง่าย ๆ ก็คือคุณภาพของบัณฑิต คุณภาพของผู้เรียนตรงนี้เป็นหัวใจที่สำคัญมากทีเดียว ทีนี้ถ้าจะถามว่าคุณภาพของผู้เรียนนั้นมาจากไหน ตัวป้อนมีเยอะแยะเลยนักรศึกษาและแม้แต่พวกเราหลายคนที่ไม่ใช่ศึกษาก็รู้ว่าตัวป้อนที่สำคัญก็คือคณาจารย์นั้นละคะ ผู้ที่เสกสรรปั้นแต่งคนเรียนนั้นละคะจะให้เป็นอย่างไร ตัวคณาจารย์ ตัวหลักสูตร ตัวกระบวนการเรียนการสอน -----

๑๒๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๖๐/๑

แล้วก็รวมไปถึงบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ท่านประธานคะ แม้ดิฉันจะมองเห็นนะคะว่า ในหมวด ๓ ในมาตรา ๕๔ ถึงมาตรา ๕๘ พูดถึงเรื่องของการประเมินผู้ปฏิบัติงานด้วย เช่นเดียวกัน นั่นก็ย่อมหมายถึงคณาจารย์ด้วย ดิฉันก็ยังมองไม่ค่อยออกนะคะว่าในท้ายที่สุด ท่านจะไปประเมินกันอย่างไร ดิฉันอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ในการประเมินคณาจารย์ซึ่งเป็นตัวปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความรู้ความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทัศนคติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความรับผิดชอบ รู้กาลเทศะแล้วก็การคำนึงถึงภาพใหญ่ของการพัฒนาประเทศ แล้วสำคัญที่สุดก็คือดิฉันคิดว่า ในระดับมหาวิทยาลัยนี้ผู้ที่สอนหรือคณาจารย์นั้นน่าจะทำหน้าที่เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวก และเป็นผู้ที่กระตุ้นให้คนคิด ไม่ใช่ไปสวมความคิดของคณาจารย์ให้กับเด็ก ต้องยอมรับนะคะว่า จริง ๆ แล้วการศึกษาของเรานั้นก็คงจะมีความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ตั้งแต่ช่วงมัธยมศึกษา ตั้งแต่ช่วงเด็กเป็นต้นมา เราไม่อาจจะทำให้เด็ก ๆ หรือคนที่ผ่านระบบการศึกษานั้นสามารถที่จะคิดได้ วิเคราะห์เป็น และใช้วิจารณ์ญาณได้ สามารถที่จะเสาะแสวงหาข้อมูลเอามา ประกอบการตัดสินใจ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในระดับมหาวิทยาลัยต้องยอมรับว่าคนจำนวน น้อยนิดเดียวที่เดินเข้าสู่มหาวิทยาลัย ก็น่าที่จะกลายเป็นชนชั้นนำเสียด้วยซ้ำนะคะ คือเป็นคนมีโอกาสนในสังคม เพราะฉะนั้นตรงนี้เรื่องใหญ่ในเรื่องการบริหารการศึกษา พาดพิง ตามกันมากก็คือว่าดิฉันไม่อยากจะต้องให้มหาวิทยาลัยนี้มีการบริหารการศึกษาโดยคิดถึง เรื่องเงินเป็นตัวตั้ง ดิฉันเกรงและดิฉันกลัวว่าทิศทางในอนาคตที่เรากำลังจะให้สถาบันการศึกษา ออกนอกระบบนั้นจะไปมุ่งวนอยู่กับเรื่องการหาเงินเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลงทุน ร่วมลงทุน หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยกันอย่างหน้ามีดตามัว ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้ก็เอื้อไว้ให้ในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๗ ดิฉันตั้งใจที่เพื่อนสมาชิก จากซีกรัฐบาล ต้องขอประทานโทษที่เอื่อยนามคือท่าน ส.ส. สงวน พงษ์มณี ที่มีความห่วงใย และมองเห็น แล้วก็มีความกังวลเช่นเดียวกับที่ดิฉันเป็นห่วงกังวลเช่นเดียวกัน เพราะใน ประสบการณ์แม้แต่โรงเรียน แม้แต่สภเวลาที่มิใช่เป็นเจ้าของทรัพย์สินแล้วก็ลืมนึกไปเลยว่า เรานั้นจำเป็นจะต้องถือครองทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งการศึกษา ไม่ใช่เอาไปทำอะไรกันก็ได้ เพื่อจะให้ได้เงินมา และเงินนั้นในท้ายที่สุดถึงแม้จะอ้างว่าเอานำมาปรับปรุงคุณภาพการศึกษา แต่ถ้าตามไปดูจริง ๆ อาจจะไม่ใช่เลยก็ได้ ท่านประธานคะ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้อยากจะให้มีความตระหนักกันอย่างมากเลยว่าภารกิจความรับผิดชอบของสถานศึกษานั้นไม่ใช่ทำกำไรนะคะ

๑๒๙

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๖๐/๒

แต่ว่าท่านต้องสร้างความรู้ สร้างคนที่มีคุณภาพเพื่อร่วมกันสร้างสรรค์สังคมที่มันเสมอภาค เป็นธรรม และสันติ ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะขออนุญาตย้ำตรงนี้จะว่าการบริหารจัดการศึกษานั้นต้องไม่ใช่ธุรกิจการค้ากำไร แล้วก็ต้องไม่ใช่ว่าผู้บริหาร คณาจารย์ต่าง ๆ ร่ำรวยได้เงินจากการทำวิจัย แต่ท้ายที่สุดไม่สามารถที่จะประสิทธิ์ประสาทและช่วยกันพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน แล้วก็ปล่อยให้ผู้ที่เสียเปรียบในสังคมนั้นไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษา และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพเช่นเดียวกับผู้ได้เปรียบในสังคม เพราะฉะนั้นดิฉันก็ฝากไว้ด้วย แล้วก็อยากจะว่าในทั้งหมดนี้เขียนกันก็ดี ทั้งหลายทั้งปวงหุเลศเลยนะคะ แต่ว่าในการนำไปปฏิบัติการนั้นท่านต้องทำอะไรถึงจะให้มันมีจิตสำนึกอยู่ตรงนี้จะว่ามหาวิทยาลัยนั้นหลักใหญ่ คือนอกเหนือจากพัฒนาความรู้ต้องสร้างคนที่มีคุณภาพ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วประเทศก็คงจะ ไปไม่ไหว แล้วมหาวิทยาลัยนั้นก็ควรจะมียุทธศาสตร์

สุดท้าย ดิฉันอยากจะเรียนอย่างนี้จะว่าหลายคนอาจจะลืมนึกว่าพอออกไป นอกระบบแล้วไปลุกขึ้นรับผิดชอบตัวเอง เมื่อสักครู่เพื่อนสมาชิกก็พูดแล้ว ไม่จริงเลยนะคะ ในมาตรา ๑๕ นั้นเขียนไว้ชัดเจนว่า รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น วรรคต่อมาสำคัญคะ ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอ สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ -----

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

เบญจมาภรณ์ ๖๑/๑

รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่มหาวิทยาลัยตามความจำเป็นของมหาวิทยาลัย
ท้ายที่สุดก็หนีไม่พ้นค่ะ อยากจะออกไปมีอิสระดิฉันเห็นด้วย อยากจะให้มีความคล่องตัว
ดิฉันเห็นด้วย แต่ทั้งหมดนั้นต้องกระทำไปด้วยความรับผิดชอบและสำเนียงกว่าเงินทุกบาท
ทุกสตางค์นั้นมาจากภาษีของพี่น้องประชาชน ขอบพระคุณค่ะ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ต่อไป
อาจารย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ครับ

นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายแพทย์เชิดชัย ตันติศิรินทร์ ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ผมสนับสนุน
ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ฉบับนี้ครับ แต่ก็ขอร่วมอภิปราย
เสนอความคิดเห็นบ้างนะครับ ท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็มีเพื่อนสมาชิก
ได้อภิปรายไปบ้างแล้วนะครับ คือทุกมหาวิทยาลัยต้องมีเอกลักษณ์ของตัวเอง ผมชอบ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะว่าตอนผมเรียนอยู่คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดลอยู่ตรงข้ามกันครับ แล้วก็มหาวิทยาลัยมหิดล หรือมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์เดิม
ก็มีประเพณีแข่งเรือกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่แล้ว ตอนหลังก็ยกเลิกกันไป เพราะว่า
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ย้ายไปอยู่ที่รังสิต ท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
มีประวัติยาวนานเป็นความภูมิใจของชาวธรรมศาสตร์และของประเทศด้วยนะครับ เพราะว่า
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตั้งขึ้นวัตถุประสงค์ก็คือต้องการจะแสดงสัญลักษณ์ความเป็น
ประชาธิปไตยของไทยจริง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นในเมื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีเอกลักษณ์
เป็นอย่างนั้น เป็นเหมือนธงนำนะครับ ก็ควรจะรักษาเอกลักษณ์แล้วก็เป็นที่น่าเสียดายก็คือ
มีเรื่องการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องชื่อธรรมศาสตร์และการเมืองก็เลยหายไปด้วยนะครับ เพราะฉะนั้น
ถ้าเป็นไปได้ถ้าจะรักษาเอกลักษณ์ชื่อนี้ น่าจะเปลี่ยนเหมือนกันนะครับ เอาคงเดิมไว้ครับ
มันจะเป็นสัญลักษณ์ว่าคนที่จบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต้องเรื่องการเมืองเป็นเรื่องหลักนะครับ
เพราะว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่ก็จบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ท่านประธานครับ ท่านไปดูมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยมีปณิธาน มุ่งสู่ความเป็นเลิศนี้เป็นเรื่อง
ปกติครับ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำก็เรื่องปกติ แต่ที่สำคัญก็คือต้องร่วมนำเสนอไปแนวทาง
ที่ถูกต้องดีงามและพึงประสงค์ เสริมสร้างให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม อันนี้สำคัญครับ

ก็คือไม่รู้ว่าจะดีงามอย่างไร ฟังประสงค์อย่างไร แต่ถ้าธงหลักเทรนด์ (Trend) ทั่วโลกต้องเป็นประชาธิปไตยครับ ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทยนะครับ ทั่วโลกละครับต้องเป็นประชาธิปไตย ผมอยากให้ใส่คำเหล่านี้เข้าไปในของธรรมศาสตร์นะครับ รวมทั้งข้อ ๖ ย่อย ที่บอกว่ารับผิดชอบ ต่อสังคมและประเทศชาติต้องชูธงประชาธิปไตยด้วย ต้องบอกว่าเอาอันนี้เป็นหลัก ท่านประธาน พ.ร.บ. เหล่านี้มันก็ก๊อปปี้ (Copy) กันไปก๊อปปี้กันมาทั้งนั้นนะครับ คือมันควรจะมีเอกลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เองนะครับ ธรรมศาสตร์และการเมือง เพลงธรรมศาสตร์เองก็บอก อยู่แล้วว่าเป็นอย่างไร ที่นี้ผมมีหนึ่งข้อที่ติดใจนะครับ คือทุกคนนี่ก็อยากจะเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับเพราะอ้างว่าเพื่อความอิสระมีความคล่องตัวในการบริหาร แต่การบริหารต้องบริหาร ที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการนะครับ ไม่ใช่บริหารไปเอาผลประโยชน์มาก เงินไม่สำคัญครับ แต่ก็ จำเป็นครับ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับสมาชิกบางท่านที่ลุกขึ้นมาพูดว่างบของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ดูยาก ก็ดูยากจริง ๆ ครับ ท่านประธานครับ ในมหาวิทยาลัย ที่เขาเจริญแล้วนี่ครับเขาจะไปพึ่งหน่วยกิตนักศึกษาเป็นหลักมาก ๆ เลย มันคงเป็นไปไม่ได้ ยกเว้นประเทศด้อยพัฒนาทั้งหลาย ท่านลองไปดูนะครับหน้า ๙ ทั่วไป ผมพยายามดูนะครับ ค่าหน่วยกิต ๒๓๗ บาท และมีค่าหน่วยกิตปริญญาตรี ค่าธรรมเนียมนี้ก็คือถ้าเก็บจากการศึกษาทั้งสิ้นนะครับ คือค่าหน่วยกิต ๒๖ เพอร์เซ็นต์ ค่าธรรมเนียมปริญญาตรี ๑๒ เพอร์เซ็นต์ ค่าธรรมเนียมปริญญาโท ๙ เพอร์เซ็นต์ ค่าธรรมเนียมโครงการพิเศษต่าง ๆ อีกประมาณ ๑๘ เพอร์เซ็นต์ อันนี้ได้จากนักศึกษาทั้งสิ้นนะครับท่านประธาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีประวัติยาวนานต้องต่อยอดนะครับ ต้องสอนปริญญาโท ปริญญาเอก ค่าปริญญาโท ปริญญาเอก นี่ต้องให้แพงขึ้นนะครับ -----

๑๓๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๖๒/๑

รายได้ถึงจะไปจุนเจือปริญญาตรีที่อาจจะมึนักศึกษาที่ยากจน ท่านประธานครับ ผาไปยัง รัฐมนตรีด้วยครับ ในเหล่านี้ประเทศที่เจริญแล้วเหมือนกันเขาจะมีรายได้จากการวิจัย ไม่เห็นมีเลยครับ การวิจัยนะครับ เพราะว่าจะเป็นตัวหลัก ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจจะวิจัยทางสังคมศาสตร์ก็ได้ งบประมาณของรัฐบาลก็มีเยอะแยะที่จะมีการวิจัยเกี่ยวกับ ทางสังคม ต้องมีรายได้พวกนี้ครับ อีกอันหนึ่งก็คือองบริการวิชาการต่อสังคม ไม่ใช่สอนอย่างเดียว มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็เริ่มมีคณะหลากหลาย เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ มีคณะแพทย มีโรงพยาบาล เหล่านี้ไม่เห็นปรากฏในรายได้ของมหาวิทยาลัยเลยนะครับ เพราะอันนี้จะดูว่า มหาวิทยาลัยไปไหวไหมครับ อีกอันหนึ่งก็คือเงินอุดหนุนจากรัฐควรจะมีไม่เห็นมีครับ แล้วก็ รายได้อื่น ๆ ที่ท่านมีเอาไปซื้อพันธบัตรรัฐบาล ท่านเอาไปลงทุนก็มี แต่ไม่เห็นเป็นรายได้ ให้ปรากฏ เพราะว่าการศึกษาจะอยู่รอดหรือเปล่าแล้วจะไปเอื้อกิจกรรมของมหาวิทยาลัย มันจำเป็นนะครับ คือเพื่อความปลอดภัย เพราะมีสมาชิกได้พูดอยู่แล้วนะครับว่าถึงท่าน ออกนอกระบบ ท่านประธานครับ ออกนอกระบบทุกคนก็ฝันว่าจะได้เงินเดือนประมาณ เท่าครึ่งขึ้นไป อันนี้เป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องลงนะครับ พอออกปีต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้น ประมาณ ๐.๕ จาก ๑ เป็น ๑.๕ อันนี้ก็เป็นเรื่องจำเป็นว่าเขาจะฟังตัวเองได้ไหม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีมาตรา ๑๖ ที่ว่า ต้องส่งเสริมให้นักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงจนจบปริญญาตรี แล้วก็เกณฑ์ต่าง ๆ ให้ทำเป็นข้อบังคับมหาวิทยาลัยถ้าไม่มีเงินแล้วจะเอาเงินที่ไหนครับ นี่ครับ คือเขียนไว้จริงแต่ในแง่ปฏิบัติก็ไปฟังงบ เมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิกอภิปรายว่างบที่รัฐบาลให้ แต่จริง ๆ ถ้าเรามีรายได้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้เองก็ได้แสดงว่าหามาใช้เพื่อกิจกรรมของ วิชาการจริง ๆ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๑๙ ผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิคนะครับ บรรดา เงินรายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ น่าจะเขียนลงไปว่ามหาวิทยาลัยไม่ค้ากำไร เป็นนอน โพรฟิต (Non Profit) จริงอยู่หารายได้ได้แต่ต้องเป็นนอน โพรฟิต จริง ๆ ให้เขียน เข้าไปเลย ท่านประธานครับ ผมอยากดูว่าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เขาเขียนดินะครับ คือ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อยู่ได้คราวละ ๓ ปี แต่ไม่เกิน ๒ วาระ อันนี้ดีมากเพราะป้องกันการสร้างมาเฟีย (Mafia) ที่ผู้ทรงอิทธิพลต่าง ๆ แต่ผมอยากจะให้ เพิ่มนิดหนึ่งนะครับ นายกสภามหาวิทยาลัยไม่ควรจะอายุมากนัก ผมได้เคยอภิปราย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ้านายกสภามหาวิทยาลัยอายุมากโดยสภาพสังขารไปเลี้ยงหลาน

๑๓๓

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๖๒/๒

ดีกว่าเพราะว่ามากเกินไป อย่าเกิน ๗๐ ปีเลยนะครับ หรือว่าต้องดูแลเรื่องสุขภาพด้วย ท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งที่อยากจะเสนอไปคือการบริหารงานบุคคลครับ พอออกนอกระบบปี๊บ ก็จะมีการประเมิน โดยเฉพาะเรื่องอาจารย์นะครับ ต่อให้มหาวิทยาลัยเขียนว่าอาจารย์ มีอิสระทางความคิดอย่างไร ๆ ก็ไม่พ้นเรื่องประเมินถ้าออกนอกระบบ ที่นี้อาจารย์ที่ยังเป็น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเข้าต้องปากกล้าใจกล้าแสดงเป็นตัวอย่าง เกิดไปขัดกับ ผู้บังคับบัญชาแล้วประเมินมันมีผลนะครับ อาจจะถูกหลุดไปจากการเป็นอาจารย์ของ มหาวิทยาลัยก็ได้ อันนี้ท่านจะมีมาตรการอย่างไรที่จะป้องกันการถูกกลั่นแกล้ง

อีกอันหนึ่งครับท่านประธาน เป็นเรื่องที่ดีแต่อยากเพิ่มนิดหนึ่งคือมาตรา ๓๖ อธิการบดีมีวาระ ๓ ปี แต่งตั้งแล้วก็ดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๒ วาระ อันนี้ดี แต่อยากให้เขียนเพิ่มว่า เท่านั้น อย่าไปเป็นที่อื่นอีกเลย ไม่ใช่ว่ากลับมาอีกวันไป อยากให้เป็นแล้วหายไปเลย เพราะว่าตอนนี้คนอายุยืนขึ้นเราต้องการนักบริหารที่แท้จริง ท่านเหล่านี้จะได้ไปบริหาร มหาวิทยาลัยอื่นถ้ามีฝีมือ แล้วอีกอย่างหนึ่งจากอาจารย์ที่ขึ้นไปเป็นผู้บริหารต้องมีหลักเกณฑ์ ที่ชัดเจนว่าให้หลุดไปเลยจากวิชาการ จะมายืน ๒ ขาแล้วก็เอาทุก ๒ อย่างไม่ได้ สุดท้ายงานบริการ ก็ไม่ได้เรื่อง งานวิชาการก็ไม่มี ก็เกิดความเสียหาย เราต้องการมืออาชีพเพราะว่าเรา พยายามบอกว่าต้องการมืออาชีพจริง ๆ ไปก็จะได้มืออาชีพจริง ๆ แต่หากไม่ทำให้ชัดเจน แล้วมืออาชีพนี้ก็ไม่

ท่านประธานครับ ยังมีอีกเรื่องหนึ่งนะครับ เรื่องการควบคุม ในมาตรา ๖๔ การตรวจสอบบัญชีอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ สภามหาวิทยาลัยต้องเสนอรัฐมนตรี ผมไม่ทราบว่า ในแง่ปฏิบัติรัฐมนตรีได้ดูไหมครับ รายงานผลสอบบัญชีเงินเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ๑๕๐ วัน แล้วก็เพื่อสภามหาวิทยาลัยเสนอต่อรัฐมนตรี เพราะมันจะเกี่ยวข้องกับหมวด ๕ การกำกับและดูแล รัฐมนตรีมีอำนาจที่กำกับแล้วก็ต้องให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลหรือมติ ครม. ที่เกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยเป็นการเฉพาะเพื่อลดการขัดแย้งอะไรที่วุ่นวายกันไปครับ ในแง่ปฏิบัติเคยมีไหมครับ แล้วท่านรัฐมนตรีทราบไหมครับว่ามหาวิทยาลัยเขาทำอะไรกันบ้าง อันนี้ผมอยากเห็นข้อความต่าง ๆ มีผลในแง่ปฏิบัติ เพราะผมเป็นอาจารย์มาตลอดชีวิตครับท่านประธาน มันก็อยู่ในมหาวิทยาลัย ก็อยู่กันแค่นั้นก็พีดกันเหมือนอยู่ในกรงนะครับ แต่ทางข้างนอกไม่ทราบเลย จะทราบก็ต่อเมื่อ มีการเดินขบวนหรือมีการประท้วงกัน

ท่านประธานครับ อีกอันหนึ่งเกี่ยวกับ ศ. ต่าง ๆ นะครับ อยากให้มีความชัดเจนว่า คนในมหาวิทยาลัยมีความถนัดคนละแบบ บางคนอาจจะถนัดสอนก็ต้องให้คะแนนเขา สอนเยอะ ๆ บางคนอาจจะถนัดวิจัยก็ให้วิจัยเยอะ ๆ บางคนอาจจะถนัดบริการวิชาการ ต่อสังคมหรืออื่น ๆ นะครับ ซึ่งน้ำหนักการประเมินไปสู่ตำแหน่งวิชาการควรจะให้มีหลากหลาย คนเราเก่งไม่เหมือนกัน ถนัดไม่เหมือนกัน แต่ทุกคนมีผลงานได้แล้วก็ควรจะได้รับยกย่อง ถ้างานเขาไปถึงเกณฑ์หรือถึงขั้นที่เราวางไว้ว่ามีคุณภาพตามเกณฑ์ที่วางไว้นะครับ ท่านประธานครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จริง ๆ ผมอยากจะทำให้เป็นมหาวิทยาลัยตัวอย่างด้วยนะครับ เพราะประวัติศาสตร์ยาวนานมาก แล้วโดยเฉพาะคณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ พวกนี้ มีชื่อเสียงมาก คณะการบัญชีก็เช่นเดียวกันครับ ควรจะคงเอกลักษณ์ใน ๓ อันนี้ละครับให้ได้ ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นจะมีคณะนิติศาสตร์ ท่านประธานขอเวลานิดหนึ่งนะครับ ผมยังแนะนำ เขาว่ามาเป็นแอฟฟิเลท (Affiliate) หรือมาร่วมกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ไหม อาศัยชื่อ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อไปดึงมาให้คณะนิติศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นได้รับการยอมรับ คนมาเรียนเยอะ ยังแนะนำเลยขนาดเป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาคแล้วก็มีมานาน ก็แสดงว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญจริง ๆ

สุดท้ายท่านประธานครับ ผมก็สนับสนุนร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. แล้วก็มีเป็นห่วงอย่างที่ได้เสนอไปแล้ว ก็ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยนะครับ ขอขอบคุณ ท่านประธานครับ

๑๓๕

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กัลยาณี ๖๓/๒

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : จะลำดับ
อย่างนี้นะครับ ต่อไปจะเป็นท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์ แล้วก็ท่านนายแพทย์เหวง โตจิราการ
ท่านชวน หลีกภัย ๓ ท่านก่อนนะครับ เชิญ พันเอก วินัย สมพงษ์ ครับ หลังจากท่านชวน
แล้วก็จะที่ท่านวัชระ เพชรทอง

พันเอก วินัย สมพงษ์ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ กระผมใคร่ขอร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นโดยจะใช้ระยะเวลาเพียง
สั้น ๆ เพราะหลาย ๆ ท่านก็ได้พูดจาอภิปรายตรงใจอย่างที่ผมอยากจะอภิปรายอยู่แล้ว
ท่านประธานครับ ในระยะ ๒-๓ สัปดาห์นี้เรื่องทำนองนี้คือร่างพระราชบัญญัติเพื่อที่จะให้
มหาวิทยาลัยออกนอกระบบหลังไหลกันเข้าสู่สภา ฉบับแรกก็น่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยสวนดุสิตแล้วก็ออกนอกระบบ
ท่านประธานครับ ผมจำได้ว่าเมื่อเรื่องร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ. เสนอเข้าสภานักศึกษาจากสถาบันราชภัฏก็ออกมาประท้วงแสดงความไม่เห็นด้วย
ออกมาคัดค้าน ตัวกระผมเองก็อภิปรายไม่เห็นด้วยแล้วการโหวตก็ไม่เห็นด้วย ฉบับต่อมา
ก็คือร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. -----

เมื่อเสนอเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ออกมาประท้วงคัดค้าน
ผมเองก็คัดค้านไม่เห็นด้วยแม้ผมจะแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตผมก็แพ้
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผมก็แพ้ เช่นเดียวกันครับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ผมก็ต้องคัดค้านอีก
แม้รู้ว่แพ้ก็แพ้ก็แพ้ แต่อย่างน้อยที่สุดการที่ผมออกมาทักท้วง ออกมาคัดค้าน อย่างน้อยที่สุด
ท่านรัฐมนตรีที่จะต้องกำกับดูแลมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบจะได้มีข้อพึงสังวรว่า
หลายท่านที่ทักท้วง หลายท่านที่คัดค้านรวมทั้งตัวกระผมนี้ เรามีความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่อง
อะไร เราไม่อยากจะให้สิ่งนั้นได้เกิดขึ้น อย่างน้อยท่านเอาสิ่งที่พวกเราห่วงใย ทัดทาน คัดค้าน
เอาไปกำกับมหาวิทยาลัย กระผมคิดว่าจะก่อให้เกิดผลดีต่อสังคม ท่านประธานครับ กระผม
มีความเชื่อว่าการสร้างชาติ การสร้างสังคมนั้นต่อให้สร้างโครงสร้างพื้นฐานจะกี่ล้านล้านบาท
ซึ่งจะเข้าพุงนี้ มะรืนนี้ สร้างเถอะครับระบบการขนส่ง ระบบจราจร ถนน รถไฟ รถยนต์
สนามบิน สร้างเถอะ แต่มันจะไม่มีมีความสำคัญเทียบเท่ากับการสร้างคน ไม่มีการลงทุนอะไร
ที่คุ้มค่าเท่ากับการลงทุนเพื่อการสร้างคน นั่นก็คือให้คนมีการศึกษา ให้คนมีความรู้
มีความสามารถ มีคุณธรรม แล้วก็มีคุณภาพ จากการสำรวจของสถาบันพระปกเกล้าเมื่อปี ๒๕๕๔
๒ ปีที่ผ่านมาครับ ปีครั้งนี้เองว่าตามจริง สถาบันพระปกเกล้าได้สำรวจว่าคนไทย ๑๐๐ เปอร์เซนต์
มีเพียง ๑๒ เปอร์เซนต์ที่จบปริญญาตรี ปริญญาโท แล้วก็ปริญญาเอก คือตั้งแต่ปริญญาตรี
ขึ้นไปมีเพียง ๑๒ เปอร์เซนต์ อีก ๘๘ เปอร์เซนต์จบ ปวช. จบ ปวส. จบมัธยมศึกษา
จบประถมศึกษา และอีก ๓ เปอร์เซนต์ที่ไม่ได้รับการศึกษาอะไรเลยครับ เราอยากจะทำให้ตัวเลข
ของคนที่มีการศึกษาระดับสูงระดับอุดมศึกษามีเพิ่มมากขึ้น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ
ปรัชญาของการศึกษา การศึกษาจะต้องเปิดกว้างไม่ว่ายากดีมีจนมีสิทธิที่จะเข้ารับการศึกษา
ได้เปิดกว้างใคร ๆ ก็เข้าได้ เข้าถึงได้ เรียนได้ ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า แอคเซสซิบิลิตี
(Accessibility) เปิดกว้าง แต่ถ้าเมื่อราคาของการศึกษา ราคาหน่วยกิตมันแพงขึ้น สูงขึ้น ๆ
นับตั้งแต่ ๑๖ สถาบันมหาวิทยาลัยได้ออกนอกระบบ ผมกราบเรียนนะครับว่าเสียงร้องทุกข์
คร่ำครวญของคนยากจน เพื่อนร่วมงานเก่าผมเป็นนายสิบก็มี เป็นจ่าก็มี พ่อค้าแม่ค้าที่ยากจน
เจอหน้าผมร้องทุกข์มากมายหลายเรื่อง อย่างหนึ่งที่เขาไม่ลืมก็คือ พันเอก วินัยทำไม่ค่าการศึกษา
ได้แพงขึ้น ๆ ตอนนี่ส่งลูกเรียนไม่ไหวแล้ว คนเหล่านั้นครับเขาอยากจะให้ลูกของเขา
บุตรธิดาของเขามีการศึกษาที่ดีกว่าเขา มีอนาคตที่ดีกว่า เขาจะได้มีฐานะการเป็นอยู่ที่ดีกว่า
พ่อแม่คือเขาเองอยากจะให้ลูกดีขึ้น แต่ว่าเขาก็สู้ไม่ได้ นี่คือการร้องทุกข์ที่มากที่สุดครับ

๑๓๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๖๔/๒

ในฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเจอน้ำก็คือค่าการศึกษาแพงเหลือเกินสู้ไม่ไหว บางรายต้องออกกลางคัน ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากค่าการศึกษาแพง เมื่อไรก็แล้วแต่ที่ท่านเอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบฟังดูเหมือนดีนี่ก็จะไปทำมาหาใช้เอง แต่ถ้าเผื่อเงินงบประมาณไม่พอใช้รัฐบาลก็ต้องอุดหนุนแปลว่าไม่ออกไปจริงครับยังเป็นภาระรัฐบาล แต่เมื่อไรก็แล้วแต่ที่ให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบเท่ากับท่านเอาความรู้สึกนึกคิด เอาจิตวิญญาณ เอาสปิริต (Spirit) ของธุรกิจใส่เข้าไปในมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ปฏิเสธไม่ได้ ครูบาอาจารย์ สภามหาวิทยาลัย คิดเงิน คิดกำไร คิดเรื่องขาดทุน หรือคิดเรื่องความคล่องตัว คิดถึงความเป็นอิสระ เมื่อไรก็แล้วแต่ที่ท่านได้เอามหาวิทยาลัยออกนอกระบบเท่ากับท่านใส่ จิตวิญญาณของเชิงการค้าพาณิชย์ให้กับมหาวิทยาลัยนั้นมากขึ้น ๆ เพราะฉะนั้นเงินกลับกลายเป็นตัวตั้งแทนที่จะเป็นการศึกษาเป็นตัวตั้ง -----

- ๖๕/๑

๑๓๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กุลนิษฐ์ ๖๕/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ๑๖ สถาบันที่ออกนอกไปแล้วมีกรณีตัวอย่าง ไม่ว่าจะเป็น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กรณีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย กรณีของโรงพยาบาลประสาทเชียงใหม่ครับ คือความขัดแย้งที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วก็มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต้องการที่จะเคลม (Claim) เอาที่ดินคืนมาเพื่อการค้าเชิงพาณิชย์ แม้จะให้เหตุผลว่าเพื่อการศึกษา ท่านที่เคารพครับ ก็ยังฟังไม่ขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ แม้การศึกษา แม้มหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบ ผมกราบเรียนว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ถึงวันนี้ ๑๕-๑๖ ปี มีการปฏิรูปการศึกษา มีการเอา มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ กลุ่มคนที่ได้ดีแน่นอนครับ ไม่มีใครปฏิเสธครูบาอาจารย์ครับ เงินเดือนขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น แต่ผลผลิตของการศึกษาที่แท้จริงคือนักศึกษา ผมกราบเรียนถามท่านว่าดีขึ้นไหมครับ ผมกล้าฟันธงว่าไม่ได้ขึ้นกลับแย่ลง เปรียบเทียบกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงในกลุ่มอาเซียน (ASEAN) ประเทศไทยครับ เกือบจะอยู่ลำดับท้าย ๆ เป็นที่โหล ผลผลิต การศึกษาของเรานั้นไม่ได้ขึ้น แต่ครูบาอาจารย์ดีขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้งหลายทั้งปวง ที่กระผมได้อภิปรายเป็นความห่วงใย ถึงแม้ว่าผมจะแพ้การโหวต คราวนี้ก็ขอได้โปรดให้ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้เอาความห่วงใยเหล่านี้เป็นข้อพึงสังวรในการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย ที่ออกนอกระบบเพื่อให้อยู่ในร่องในรอย ในกรอบ เพื่อไม่ให้มหาวิทยาลัยนั้นเป็นเชิงธุรกิจ เพิ่มมากขึ้น ๆ อันก่อให้เกิดผลตามมาก็คือค่าหน่วยกิตการศึกษามันแพงขึ้น ๆ ซึ่งเป็นการกีดกัน การศึกษาให้กับลูกหลานของเราในอนาคต กระผมก็ขอกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญ นายแพทย์เหวง โตจิราการ ครับ

นายเหวง โตจิราการ (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์เหวง โตจิราการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ท่านประธานครับ ผมจะใช้เวลาไม่มาก ทั้งนี้เนื่องจากว่าเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติจำนวนมาก ได้อภิปรายในสิ่งที่เป็นประโยชน์มากมายเหลือเกินแล้วนะครับ ผมเห็นด้วยเกือบ ๆ จะทุกประเด็น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานแค่สัก ๒-๓ ประเด็น ที่ผมคิดว่ายังมีเพื่อนสมาชิกยังไม่ได้ พูดถึงนะครับ

๑๓๙

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กุลนิษฐ์ ๖๕/๒

ข้อแรก ผมต้องกราบเรียนท่านประธานก่อนนะครับว่าผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ แล้วก็เห็นด้วยกับหลักการ หลักการเป็นเรื่องที่ดีครับ ท่านประธาน ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าครั้งที่แล้วตอนที่ผมอภิปรายสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ออกนอกระบบนี้ผมก็ได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วนะครับ ที่นี้ผมต้องกราบเรียนอีกครั้งหนึ่ง คือในเรื่องการออกนอกระบบนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ มีความคล่องตัว และทำให้การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น แล้วก็จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้คำนึงถึงหลักความเป็นอิสระ และสามารถพัฒนาระบบบริหารและความเป็นเลิศทางวิชาการ ตรงนี้เป็นภาษาที่สวยหรูครับท่านประธาน และหากว่าท่านประธานโปรดพิจารณาดูนะครับ ร่างทั้ง ๓ ร่างที่ผ่านเรามาเนะครับ ไม่ว่าจะเป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตก็ดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็ดี ที่เรากำลังพิจารณา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ดี ท่านประธานครับ ผมแปลกใจมาก คล้ายคลึงกันมากเลยนะครับ อาจจะมี ความแตกต่างกันอยู่ไม่กี่บรรทัดไม่กี่ตัวอักษร ถ้าอย่างนั้นมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนี้มีความแตกต่างกันอย่างไรครับ แล้วเราลบลักษณะเฉพาะของเขาไปเสียสิ้นแล้วละนั้นหรือแต่ละมหาวิทยาลัยเขาก็จะมีลักษณะเฉพาะของเขา ลักษณะเด่นของเขาแต่ละแห่งอย่างครั้งที่แล้วผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นี้ผมไม่อยากจะให้ลบลักษณะเฉพาะ ลักษณะเด่นของตัวเอง แล้วผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าประเทศนี้ต้องพึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครับ ในเรื่องการวิจัยค้นคว้าทางด้านการเกษตรของประเทศไทย เพราะไม่รู้จะไปพึ่งใครนะครับ ต้องพึ่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ครับ เราจะไปพึ่งเมืองนอกก็ได้ครับเพราะว่าเขาไม่รู้จักประเทศไทย มีแต่คนไทยเท่านั้นถึงจะรู้จักประเทศไทย ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธาน ก้าวไปเท่าความถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สักนิดหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่าง ที่ชัดเจนนะครับ เพราะมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เขาจะรู้จักพืชของประเทศไทย รู้จักต้นไม้บนดินในป่าเขาลำเนาไพร รวมทั้งพืชต่าง ๆ ในทะเล และรวมทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงและสัตว์ป่า เป็นต้น แต่ปรากฏว่าในเรื่องนี้ถูกทอดทิ้งหรือละเลยไปอย่างน่าใจหายนะครับ

เพราะผมยังไม่เห็นผลงานวิจัยที่เลิศในเรื่องต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธาน อาจจะมีเกิดขึ้นเนื่องจากว่าแต่ละแห่งละเลยสิ่งนี้ไปหรือเปล่าผมไม่ทราบได้ ดังนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้ ผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วนะครับ ในตอนที่จะต้องอภิปรายเรื่องมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมต้องขอสงวนสิทธิในการที่จะพูดถึงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สักเล็กน้อยเพื่อที่ผมไม่ต้องการจะให้ พ.ร.บ. ออกนอกระบบเกือบจะทุกฉบับคล้ายคลึงกันหมดเลย ถ้าเช่นนั้น ทำไมจะต้องร่างหลายฉบับครับ เราก็ร่างเสียฉบับเดียวแล้วก็เขียนหมายเลขไปไม่ดีกว่าหรือครับ ที่เราร่างหลาย ๆ ฉบับแล้วก็มีการระบุชื่อลงไปนั้นย่อมาหมายความว่าแต่ละแห่งต้องมีความแตกต่างกัน มีเอกลักษณ์เฉพาะ มีอัตลักษณ์ของตัวเองเฉพาะนะครับ ดังนั้นในกรณีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้อแรกนะครับท่านประธาน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีลักษณะแตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยอื่นพอสมควร นั่นก็คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกิดขึ้นจากการก่อตั้งของท่านผู้ประศาสน์การก็คือท่านอาจารย์ปรีดี พนมยงค์ แล้วท่านก็ตั้งใจในการที่จะตั้งชื่อ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง แต่ที่ปรากฏว่าท่านประสงค์ที่อยากจะให้ประเทศไทยมีความแข็งแกร่งในเรื่องระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะฉะนั้น มี ๒ เรื่องนะครับท่านประธาน คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่เป็นตลาดวิชาหรือเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ดังนั้นในวันนี้ผมดูแล้วถ้าจะมีก็อาจจะเป็นมหาวิทยาลัยรามคำแหง หรือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช อย่างไรก็ตามผมไม่อยากจะให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ละเลยสิ่งนี้ของตัวเองไปนะครับ มีหนทางใดหรือไม่ที่จะทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นำเอาความเป็นตลาดวิชาของตัวเองแล้วก็ไปเป็นมหาวิทยาลัยเปิดของตัวเอง กลับคืนมา ข้อต่อมาท่านอาจารย์ปรีดีตั้งใจเลยนะครับในการที่จะให้การศึกษาทางการเมืองกับประชาชนทั้งประเทศเพื่อให้เข้าใจระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และท่านก็ตั้งใจในการที่จะคิดชื่อครับ คำว่า ธรรมศาสตร์ มีความหมายที่ลึกซึ้งมากก็คือศาสตร์แห่งธรรมะ แต่ท่านเติมคำว่า และการเมือง เข้าไปด้วย แปลว่า การเมืองต้องประกอบด้วยธรรมะครับ ดังนั้นท่านก็เลยใช้คำว่า ธรรมศาสตร์และการเมือง เมื่อเป็นอย่างนี้ ต้องกราบเรียนท่านประธาน ผมไม่อภิปรายยาวนะครับ อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านรัฐมนตรีครับ หรือว่าถ้าเรามีคณะกรรมการได้โปรดกรุณาเติมลงไปในมาตรา ๑ ได้ไหมครับว่าเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง

ข้อที่ ๒ ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วนะครับว่าผมอยากเห็นมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความกล้าเลิศที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตัวเอง อย่างเช่นมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ถ้าหากว่าพูดถึงมหาวิทยาลัยมหิดลของผม ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าควรจะต้องมีความกล้าเลิศทางด้านวิชาแพทยศาสตร์ หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิชาทางการแพทย์เป็นต้นนะครับ ไม่อย่างนั้นแต่ละแห่งจะแยกกันไม่ออกเลย ผมก็ต้องกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพด้วยนะครับว่าดูทิศทางต่อไปในอนาคตแต่ละมหาวิทยาลัยเขาก็อยากจะมีสาขาวิชาให้ครบทุกด้านนะครับ อย่างเช่นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เขาพยายามที่จะมีคณะแพทยศาสตร์ขึ้นมา ถ้าอย่างนั้นมันจะมีความแตกต่างอะไรกันครับ ระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มันก็ไม่มีมีความแตกต่างอะไรกัน เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าแต่ละสถาบันอุดมศึกษาเขาประสงค์ที่อยากจะขยายสาขาทางการศึกษาให้ครอบคลุมครบถ้วนทุกด้านก็ตาม แต่ละแห่งก็ต้องทรงความเป็นเลิศอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ ของตัวเองเอาไว้ ไม่อย่างนั้นก็ไม่ได้แตกต่างอะไรกันเลย คือที่ต้องมีความเป็นเลิศเพื่อที่จะได้เป็นที่พึ่งพิงของประเทศชาติของประชาชน เวลาเขาพูดถึงประเทศไทยหรือคนในประเทศไทย สมมุติว่าคิดถึงการวิจัยทางการแพทย์ สมมุติว่าต้องการที่จะได้คำตอบสำหรับวิชาเกษตรในประเทศไทยเขาจะรู้สึกขึ้นมาทันทีว่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะมีคำตอบในเรื่องนี้ ถ้าเขาต้องการที่จะอาศัยทางด้านทางการแพทย์เขาจะรู้ทันทีว่ามหาวิทยาลัยมหิดลจะเป็นคำตอบทางด้านนี้ แต่มิได้หมายความว่ามองข้ามมหาวิทยาลัยอื่นไป แต่ความเป็นเลิศต้องมีครับ เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ ในกรณีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นอกจากที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้องกับการทำให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขโดยตรง ดังนั้นท่านผู้ประศาสน์การปรีดี พนมยงค์ ท่านก็เลยตั้งใจที่จะบัญญัติชื่อว่าเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการเมือง และจริง ๆ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ตกอยู่ภายใต้ชะตากรรมที่เผชิญหน้ากับเผด็จการมาโดยตลอด ผมก็คงไม่ลงสู่รายละเอียดนะครับเพื่อไม่ก่อให้เกิดการประท้วงกัน หรือทำให้การอภิปรายยืดยาว แต่ต้องกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าไม่เคยมีมหาวิทยาลัย

๑๔๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๖๖/๓

แห่งไหนยกเว้นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ถูกทหารเผด็จการยึดเอามาตั้งเป็นกองทัพครับ
แต่โดยการต่อสู้ของผู้รักประชาธิปไตยโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่าศิษย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ทุกท่าน -----

- ๖๗/๑

๑๔๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ราชันีพร ๖๗/๑

ต้องขอแสดงความคารวะและศรัทธาชื่นชมต่อผู้จนเอามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง
คืนมาจากทหารได้ แต่ในที่สุดทหารเผด็จการก็ตัดคำว่า และการเมือง ทิ้ง เมื่อเป็นอย่างนี้
เราสมควรที่จะคืนคำว่า และการเมือง ให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้แล้ว ท่านประธานครับ
ที่นี้เมื่อเป็นอย่างนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานในมาตรา ๗ ผมยังมีประเด็นหนึ่งซึ่งสั้น ๆ
เหมือนกัน ผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานไว้ว่าในมาตรา ๗ วรรคสอง ผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานฝากไปยังกรมการถ้าจะมีการแปรญัตติ ผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็น
อย่างนี้ไว้ได้ไหมครับเพื่อประกอบการพิจารณา ก็คือในมาตรา ๗ วรรคสอง มหาวิทยาลัย
มีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ แล้วก็ต่อโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านธรรมศาสตร์
และการเมือง และจากนั้นก็ไปเป็นประโยคต่อไป เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ไปนะครับ
ก็คือผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมอยากจะเสนอให้เติมคำว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในทางด้านธรรมศาสตร์และการเมือง เช่นเดียวกับ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยฉบับอื่น ๆ ที่เขา
อยากจะออกนอกระบบ ควรจะต้องรักษาความโดดเด่น ความล้ำเลิศของตัวเองเอาไว้ ที่นี้ผม
อยากจะกราบเรียนประเด็นเล็ก ๆ ๒ ประเด็น ผมกราบเรียนถามท่านประธานครับว่า ถ้าหากว่า
ประชาชน หรือว่านักปราชญ์ หรือว่าผู้มีความรู้ ผู้ทรงภูมิทั้งหลาย เขาจะประเมินสถาบันอุดมศึกษา
หรือจะประเมินมหาวิทยาลัยนี้ วิธีการประเมินที่ง่ายและเร็วแล้วมีประสิทธิภาพสูงสุดอยู่ตรงไหนครับ
ท่านประธาน สำหรับผมเองอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าไปดูห้องสมุดกลางของเขาว่า
คุณภาพของห้องสมุดกลางของเขาเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าคุณภาพของห้องสมุดกลางเขาไม่ล้ำเลิศ
เราสามารถบอกได้ทันทีเลยว่าความเป็นเลิศทางวิชาการ หรือคุณภาพทางการศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้เป็นที่ไว้วางใจได้ แต่หากว่าคุณภาพของห้องสมุดนี้ใช้ไม่ได้เลย
อย่ามาอธิบายในเรื่องอื่นเลยครับ เพราะห้องสมุดเป็นที่พึ่งในการค้นคว้าทางวิชาการ
และห้องสมุดนี้ก็คือทางส่วนมหาวิทยาลัยต้องลงทุนในการที่จะไปเสาะแสวงหาดำราตี ๆ ทั้งตำราโบราณ
ปัจจุบัน และตำราที่จะมีการวิจัยเพิ่มเติมในอนาคตมาเอาไว้ในห้องสมุดและอย่างเพียงพอ
แล้วจะต้องให้หีบยืมกันได้นานพอสมควร ในสมัยที่ผมเป็นเด็กนักศึกษาผมเองรู้สึก
อึดอัดใจ บางทีห้องสมุดนี้อนุญาตให้ผมยืมได้แค่ ๓ วัน ผมยังไม่สามารถที่จะอ่านหัวข้อที่ผม
จะศึกษาได้อย่างจุใจก็จำเป็นต้องไปคืนห้องสมุดเสียแล้ว แล้วก็ลำบากมากในการที่จะไปยืมต่อ
เป็นต้น แล้วนอกจากนี้ในวันนี้ความที่เทคโนโลยีทันสมัยขึ้นเยอะ เพราะฉะนั้นห้องสมุด

ควรจะต้องมีบริการทางด้านการค้นคว้า ทางด้านอินเทอร์เน็ต (Internet) หรืออิเล็กทรอนิกส์ ให้มากพอสมควร บริการกับนักศึกษาที่จะไปใช้ หรือว่าครูบาอาจารย์ต่าง ๆ ที่จะไปศึกษาค้นคว้าได้ ดังนั้นผมต้องกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีหรือกรรมการก็ได้ว่า ในโครงสร้างมหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนงานดังต่อไปนี้ ไม่ทราบว่าเป็นไปได้ไหม เติมลงไปสักหัวข้อหนึ่งครับ อาจจะเป็นหัวข้อที่ ๗ ก็ได้ครับ ก็คือสำนักงานหอสมุดกลางครับ ต้องมีครับ ถ้าเราไม่มีสำนักงานหอสมุดกลางเราจะไว้วางใจได้อย่างไรครับว่าจะมีสถานที่ให้นักศึกษารวมทั้งครูบาอาจารย์ต่าง ๆ ได้วิจัยค้นคว้า อย่างน้อยตำราก็เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยค้นคว้า เพราะว่าตำราเป็นการตกผลึกของการภูมิรู้ของมนุษย์ในโลกทั้งหมดไม่เพียงแต่ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานไม่ทราบว่าเราล้มเลิกไปหรือเปล่า หรือว่าซ่อนเร้นไว้ตรงไหน แต่ผมไม่อยากจะให้ซ่อนเร้นควรจะเขียนออกมาให้ชัดเจนครับ สำหรับ พ.ร.บ. ว่าด้วยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยที่จะออกนอกระบบ ผมอยากจะส่งข้อคิดเห็นของผมนี้อีกไปยังทุก พ.ร.บ. เลยนะครับ ควรจะต้องบรรจุสำนักหอสมุดกลางลงไปในมาตราใดมาตราหนึ่ง ในวันที่ผมเห็นมาตรา ๙ แล้วก็ฉบับอื่นก็คงจะเป็นมาตรา ๙

อีกประเด็นหนึ่ง เป็นประเด็นสุดท้ายที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ผมอยากจะเห็นเขียนตรงไหนสักแห่งก็ได้ครับ คือควรจะต้องมีกองทุนสนับสนุนการวิจัย และกองทุนสนับสนุนการศึกษาครับ ซึ่งอาจจะพิจารณานักเรียนที่เขาเรียนดี หรือว่ามีทุนทรัพย์ไม่เพียงพอ นะครับ แล้วบางที่การวิจัยบางอันนี้มีความจำเป็นในการที่จะใช้ทุนทรัพย์สูงมาก

ดังนั้นอยากจะให้เขียนให้ชัดใน พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยออกนอกระบบควรจะต้องมีกองทุนเพื่อการวิจัยและกองทุนสนับสนุนการศึกษาให้ปรากฏไว้ด้วยครับ ท่านประธานครับ ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณมากครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านชวน หลีกภัย ครับ

นายชวน หลีกภัย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ที่จริงแล้วผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการน่าจะเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลที่ลึกซึ้งละเอียดแก่เพื่อนสมาชิกของเราในประเด็นที่อาจจะคลาดเคลื่อนต่อประวัติหรือข้อเท็จจริง แต่ว่าเพื่อให้เราารู้จักร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งความจริงแล้วรัฐบาลจะเป็นผู้ที่รับผิดชอบ และข้อที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายปรารถนาจะให้เพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงก็สามารถทำได้โดยไม่ยาก เพราะว่ารัฐบาลเป็นเจ้าของกฎหมาย แล้วรัฐบาลมีเสียงข้างมากอยู่แล้วครับ แต่ว่าอยากจะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเข้าใจบทบาทของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือถ้าเราดูตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยกเลิกปี ๒๕๓๓ ยกเลิกปี ๒๕๔๑ ซึ่งมีการแก้ไขครั้งสำคัญ ตัวสาระสำคัญทั้ง ๑๐๗ มาตรา ท่านประธานจะเห็นว่าถ้าเรานำไปเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่นเราจะไม่เห็นข้อแตกต่างในเนื้อหาทั้ง ๑๐๘ มาตรา ประทานโทษครับ เราจะไม่เห็นข้อแตกต่างมากนัก เพราะจะเป็นรูปแบบที่มาจากที่เดียวกัน ด้วยกฤษฎีกาคณะเดียวคือกลุ่มกฤษฎีกาเป็นผู้ตรวจสอบมา แต่วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนั้นย่อมแตกต่างกันไม่มากนักน้อย เราจึงควรจะมาดูว่าความเปลี่ยนแปลงสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อมหาวิทยาลัยคืออะไร สิ่งแรกก็คือว่าหลักการที่ต้องการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นเราดูเหตุผลนะครับ ในเหตุผล ๘ บรรทัดนั้นจริง ๆ แล้วสาระสำคัญก็คือว่าการพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐ นี่ชัดตรงนี้ครับ เพราะจริง ๆ แล้วเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาหน้าตาของมหาวิทยาลัยก็ใช้ว่าจะเปลี่ยนแปลงไป บุคลากรก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป คณะวิชา แผนกวิชา ครูอาจารย์ที่สอนก็ชุดเดิม แต่ผลที่จะมีผลในทางบริหารก็คือการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐ ซึ่งบัญญัติไว้ในหมวด ๑ บททั่วไปที่ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อชี้ให้เราเห็นว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว มหาวิทยาลัยจะไม่อยู่

๑๔๖

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๖๘/๒

ภายใต้ส่วนราชการเหมือนเดิม แต่มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น อันนี้คือส่วนที่จะเปลี่ยนแปลงสำคัญ ส่วนมาตราอื่น ๆ นั้นเป็นการกำหนดบทบาทหรือแบ่งแยกองค์กรก็เป็นไปตามแบบที่มหาวิทยาลัยทั่วไปอย่างที่เราเห็นกันอยู่ ผมจึงต้องกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ออกมาใช้แล้วความเปลี่ยนแปลงที่เราจะต้องติดตามก็คือว่า โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยนั้นแม้ผู้บริหารจะเป็นชุดเดิม แต่การไม่อยู่ภายใต้ระเบียบหลายประการนั้นสิ่งที่เราหวัง -----

- ๖๘/๑

๑๔๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๖๘/๑

ก็คือความเป็นอิสระอย่างที่เราได้พูดเอาไว้และเหตุผลได้พูดเอาไว้ ความเป็นอิสระก็ไม่จำเป็นต้องว่าทำอะไรตามอำเภอใจ แต่หมายความว่าไม่อยู่ภายใต้ระเบียบที่เคร่งครัด จนกระทั่งมหาวิทยาลัยไม่สามารถพัฒนาตัวเองได้เพราะอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่เปลี่ยนแปลงอะไรได้ยาก กระผมคิดว่าพวกเราทั้งหลายที่ให้ความสนใจต่อร่างกฎหมายของมหาวิทยาลัยนั้น ผมเชื่อว่าพวกเราส่วนใหญ่เห็นด้วยกันว่าหัวใจของการพัฒนาประเทศที่แท้จริงคือการพัฒนาการศึกษาของชาติ ไม่ใช่เป็นความคิดใหม่หรือไม่ใช่เป็นความเห็นใหม่ แต่เป็นความคิดตั้งแต่ดั้งเดิม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เกิดขึ้นเมื่อปี ๒๔๗๗ ท่านผู้ประศาสน์การดอกเตอร์ปรีดี พนมยงค์ ผู้มีคุณูปการต่อมหาวิทยาลัยและบ้านเมืองได้มีความประสงค์ที่จะให้มหาวิทยาลัยนี้รองรับการผลิตบุคลากร บัณฑิตเพื่อสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองในขณะนั้นคือบ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงเป็นระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยจึงได้เปิดคณะวิชาในตอนเริ่มต้นอย่างที่เราทราบก็คือวิชาธรรมศาสตร์สำเร็จออกไปก็มีบัณฑิตชื่อเดียวครับ ธรรมศาสตร์บัณฑิต เป็นตลาดวิชาใครก็มาเรียนได้ตามคุณสมบัติ พระเปรียญก็มาเรียนได้ จบอาชีวศึกษาก็มีปัญหาบ้างแต่ก็วัดคุณวุฒิให้แล้วก็มาเรียนได้ ไม่ต้องสอบเข้า ผมก็เข้ามาในยุคที่เป็นตลาดวิชายุคที่ใครสอบที่ไหนไม่ได้ก็มาเรียนที่นี่ กับคนที่ไม่อยากไปเรียนที่อื่นแล้วก็ตั้งใจมาเข้าเรียนที่นี่ เพราะฉะนั้นวัตถุประสงค์ในตอนเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยนั้นจึงมุ่งผลิตบัณฑิตในสาขาที่รองรับการเปลี่ยนแปลงบ้านเมืองในการปกครอง จึงสอนวิชากฎหมาย แล้วก็ค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นคณะอื่น คือ คณะบัญชี คณะกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ แล้วต่อมาก็มีคณะสังคมศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์ เกิดขึ้นเพิ่มขึ้นโดยลำดับ ไม่ได้มีปัญหาสถานที่เรียนเพราะว่าคณะที่เรียนก็ไม่ต้องใช้ห้องทดลองอะไรทั้งสิ้น แต่กระผมคิดว่าเราต้องเข้าใจว่าความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงหลัง คือกระผมเข้าไปตอนเป็นตลาดวิชาเมื่อมหาวิทยาลัยตั้งมาได้ประมาณ ๒๔ ปี ขณะนี้มหาวิทยาลัยจะมีอายุครบ ๘๐ ปี ต้องกราบเรียนท่านประธานในฐานะเป็นคนที่เห็นว่าชีวิตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ได้ผ่านมาด้วยความราบรื่น ที่กราบเรียนเรื่องนี้เพื่อให้เราได้เห็นร่วมกันว่าพัฒนาการของมหาวิทยาลัยในอดีตนั้นยาก คนจบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สมัยโน้นถ้ารับราชการเป็นตำรวจเขาให้นายดาบครับ เขาไม่ได้ให้ร้อยตรีหรือครับ ถ้าจบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเขาให้ร้อยตรี จึงต้องมีการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิที่เท่าเทียมกัน แม้กระทั่งสถานที่สอนอย่างที่เราได้เห็นได้พูด เราก็ต้องไปต่อสู้

๑๔๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๖๘/๒

เพื่อให้ได้มา ความจริงเมื่อสัปดาห์ที่แล้วธรรมศาสตร์รุ่นเหล่านี้เขาก็ประชุมกันเพื่อระลึกถึง วันที่ ๕ พฤศจิกายน ที่ได้ที่คืนมาจากทหาร บุคคลที่สำคัญยิ่งที่ยังมีชีวิตอยู่ก็คือท่านมารุต บุณนาค ผมกราบเรียนย่อ ๆ เพื่อให้เราได้ว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้อยู่กับที่ครับ ได้พัฒนาโดยลำดับ แล้วในที่สุดก็มีการเปลี่ยนแปลงชื่อมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ก็ตัด วิชา และการเมือง ออกไป เหลือเป็น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กระทบเข้าไปชื่อเขาตัดไปแล้วครับ แต่ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อมหาวิทยาลัยไม่อยู่กับที่ผู้บริหารก็คิดในทางที่จะ เปลี่ยนแปลงเพื่อมหาวิทยาลัยได้พัฒนามากขึ้น ความคิดเหล่านั้นจึงต้องเปิดคณะวิชา เพิ่มขึ้น ๆ จนสถานทีนั้นไม่พอแล้วครับ ด้วยวิสัยทัศน์ของผู้บริหารที่กว้างไกลนับตั้งแต่ ท่านอาจารย์ป่วย -----

ท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ คุณหญิงนงเยาว์ และอธิการบดี นายกสภามหาวิทยาลัยในยุคนั้นหลายคน ความจริงความเห็นไม่สอดคล้องกันหรอกครับ แต่ว่าแน่นอนมันก็ต้องมีคนตัดสินว่าทางออกที่ดีที่สุดคืออะไรจึงได้เกิดวิทยาเขตรังสิตขึ้น ซึ่งวันนี้ถ้าไม่มีวิทยาเขตนี้มหาวิทยาลัยก็จะลำบากมาก เพราะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ทำพระจันทร์ไม่สามารถจะรับคณะอื่น ๆ นอกเหนือจากคณะเดิมได้ อันนี้คือสิ่งที่อยากให้พวกเราได้รับรู้ว่าอะไรเป็นอะไร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเรียนในสมัยที่ค่าเล่าเรียนปีละ ๔๐ บาท แล้วก็ขึ้นเป็น ๔๐๐ บาท แล้วเราก็ประท้วง เพื่อนผมก็ถูกล้อออกหลายคนครับ นายปรีชา สามีคคีธรรม นายโกเมนประท้วงเรื่องขึ้นค่าเล่าเรียน พวกผมก็ประท้วง แต่ว่าประท้วงด้วยวิธีเล่นจิ้งจอก เล่นลิเกเพื่อไม่ให้รู้ว่าใครเป็นใคร แต่ไม่เห็นด้วยกับมหาวิทยาลัยที่ขึ้นค่าเล่าเรียนในสมัยนั้น สิ่งเหล่านี้มันเป็นพัฒนาการซึ่งบางอย่างเราเห็นด้วย บางอย่างเราไม่เห็นด้วยจนมาเป็นวันนี้ กราบเรียนท่านประธานเรื่องนี้เพื่อให้เราทั้งหลายได้มีส่วนร่วมรับรู้ครับว่าเมื่อถึงวันนี้มหาวิทยาลัยได้มีคณะวิชามากมายแล้วครับ แล้วก็ยังมีสาขาอื่นนอกเหนือจากสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีสาขาด้านแพทย์ สาธารณสุข วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม มากมายครบถ้วนเกือบจะพูดได้ว่าเกือบทุกคณะแล้วเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ แล้วก็ยังมีคณะครบถ้วนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แต่เดิมก็คือสอนคณะเกษตร วนศาสตร์ สัตวแพทย์ อยู่ไม่กี่คณะวันนี้เขามีคณะสถาปัตยกรรม มีคณะบริหาร มีทุกคณะเหมือนกับที่อื่น มหาวิทยาลัยศิลปากรเดิมก็สอนเฉพาะจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม โบราณคดี วันนี้ก็มีคณะเภสัชศาสตร์ มีคณะอื่น ๆ เหมือนกับที่อื่น ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพราะว่ารุ่นน้องหลายคนอาจจะนึกไม่ออกว่ามหาวิทยาลัยสมัยนั้นก็มีเพียงแค่นี้ครับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นวิทยาลัยครูสมัยโน้น แต่วันนี้เรามีสถาบันการศึกษากระจายไปทั่วแล้ว ผมกราบเรียนท่านประธานเพราะว่าเมื่อปี ๒๕๓๘ กระทบเองในฐานะนายกรัฐมนตรีก็ได้มีมติขยายมหาวิทยาลัยไป ๑๑ จังหวัดและประเด็นที่พวกเราพูดถึงคือความห่วงใยว่ากฎหมายนี้ออกมาลูกหลานชาวบ้านจะไม่มีเงินเรียนเราจึงได้คิดไว้ตั้งแต่ตอนนั้น จึงเกิดกองทุนกู้ยืมขึ้นในปีนั้น ปี ๒๕๓๘ ซึ่งวันนี้กองทุนกู้ยืมก็แก้ปัญหาให้กับลูกหลานของเราได้ไม่น้อยทีเดียว อย่างน้อยๆผมคิดว่าวันนี้มีลูกหลานของพี่น้องทั้งหลายของเราได้ใช้ประโยชน์จากกองทุนนี้ไม่น่าจะต่ำกว่า ๓,๐๐๐,๐๐๐ คนแล้ว

ซึ่งถ้าไม่มีโครงการเหล่านี้ ยาก กระทบราบดีเพราะสมัยพวกเราเรียนหนังสือไม่มีกองทุน เราก็ต้องดิ้นรนเพื่ออยู่รอด มีเช่นนั้นเราก็ไม่สามารถเรียนหนังสือได้ อันนี้คือสิ่งที่เป็นประสบการณ์ของการศึกษาของประเทศไทย แต่วันนี้ที่อยากจะกราบเรียนพวกเราก็คือว่าผมไม่อยากจะให้เรามองมหาวิทยาลัยไปในทางลบเสียหมดนะครับ จริง ๆ แล้วมหาวิทยาลัยไม่ได้ผลิตบุคลากรที่สมบูรณ์ไปหมดหรอกครับ คนที่สร้างปัญหาให้กับบ้านเมืองทุกวันนี้ก็มหาวิทยาลัยเป็นผู้ผลิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ผลิตคนพวกนี้เหมือนกัน ไม่ใช่ดีทั้งหมดหรอกครับ ข้าราชการที่โกงคอร์รัปชันก็ไม่ใช่ว่าจะไม่มาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีเหมือนกัน และทุกสถาบันก็ผลิตคนที่ทำประโยชน์ให้กับบ้านเมืองและคนที่เป็นตัวถ่วงบ้านเมือง ดังนั้นเป้าหมายอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยที่สมาชิกพูดถึงจึงมีความสำคัญ ผมกราบเรียนท่านประธาน เพราะว่าไม่ใช่เป็นคนนอก แต่เมื่อจบมาแล้วก็ได้ย้อนกลับไปเป็นกรรมการของมหาวิทยาลัย ยาวนานแล้วก็เพิ่งลาออกไปเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เพราะว่ามีมาร้องเรียนว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ มหาวิทยาลัยก็บอกว่ามันไม่ขัด แต่ผมก็ออกไปเพื่อไม่ให้มหาวิทยาลัยต้องลำบากใจ ต้องคอยชี้แจงด้วยความยากลำบากว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงได้เห็นการบริหารงานของมหาวิทยาลัย อยากกราบเรียนพวกเราทั้งหลายนะครับว่าบางท่านก็อยู่ได้ครบวาระ บางท่านก็อยู่ไม่ครบ

๑๕๑

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๗๑/๑

แต่สภามหาวิทยาลัยทุกยุคเขาจะไม่ยอมเลือกผู้บริหารประเภทที่ศรัทธาต่อระบบเผด็จการ สมาชิกบางท่านอาจจะพาดพิงถึงอธิการบดีบางท่านผมไม่เอ่ยถึงนะครับ แต่ผมจะเรียนว่า ในฐานะคนในคนที่ท่านอาจจะวิจารณ์นั่นคือคนที่มหาวิทยาลัยยกย่องเป็นนักประชาธิปไตย ไม่คล้อยตามการทุจริต โกงกินบ้านเมือง ไม่เห็นด้วยกับแนวทางการใช้วิธีการนอกกฎหมาย บ้านเมือง อันนี้คือจุดเด่นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้มีอยู่ตลอดมาจนทุกวันนี้ และด้วย ศักยภาพของผู้บริหารเหล่านี้มหาวิทยาลัยจึงมีความก้าวหน้ามาจนบัดนี้ แต่ก็ยังไม่ใช่ว่าเป็นที่ พอใจหรือครับ ด้วยตระหนักว่าผลผลิตมหาวิทยาลัยบางคนมีปัญหาจึงได้คิดปรับปรุงวิชา ผมกราบเรียนท่านประธาน เชื่อว่าในห้องนี้อาจจะมีคนรู้ไม่มากนักว่าผมมีวิชาหนึ่งที่ไม่เหมือนกับ ที่อื่นคือวิชาทฤษฎี ๑๐๐ (TU 100) วิชาทฤษฎี ๑๐๐ ก็คือวิชาธรรมศาสตร์ ๑๐๐ วิชานี้ก็คือวิชา หน้าที่พักเมืองครับท่านประธาน ก็คือมาตรา ๗ วรรคสอง มหาวิทยาลัยมีปณิธานมุ่งสู่ ความเป็นเลิศทางวิชาการ อันนี้แน่นอนทุกมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติอย่างนี้ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ร่วมนำสังคมไปแนวทางที่ถูกต้องดีงามและพึงปรารถนา เสริมสร้างให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ มีความสามารถในการทำงาน และดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มีจิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ และมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ อันนี้เป็นหลักการ แต่ทางปฏิบัติอาจจะไม่มีก็ได้ถ้าไม่ได้สอนวิชาเหล่านี้ จึงได้เกิดวิชาทฤษฎี ๑๐๐ ขึ้น ซึ่งความจริง กระผมก็ทราบว่าหลายมหาวิทยาลัยก็ได้มีวิชาประเภทนี้ บังเอิญได้พบคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็ได้เปิดวิชาธรรมภิบาล เพื่อนิสิตที่จบเป็นบัณฑิตจะได้มีความสำนึก เรื่องธรรมภิบาล เพราะฉะนั้นทุกมหาวิทยาลัยคงจะได้ตระหนักร่วมกัน แต่ว่าผมไม่มีใคร รับรองได้ทั้งหมดหรือครับว่าผลผลิตนั้นจะเป็นเป้าที่ผลิตมาได้เหมือนกันหมด แต่เมื่อมี วัตถุประสงค์อย่างนี้ก็เป็นหน้าที่เราที่จะต้องติดตามให้มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการไปตามนโยบาย ที่ได้บัญญัติเอาไว้ในกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานถึงประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย เพื่อให้เห็นว่าบรรดาผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารมหาวิทยาลัยมาในช่วง ๘๐ ปีที่ผ่านมา นี้มันก็ใกล้เคียงกับการเปลี่ยนแปลงการปกครองคือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตั้งหลังเปลี่ยนแปลง การปกครองเพียงประมาณ ๒ ปีเท่านั้นเอง ปี ๒๔๗๗ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าอยู่คู่การปกครอง ระบบประชาธิปไตย ได้มีส่วนรับรู้ปัญหาบ้านเมืองแล้วก็มีส่วนได้แก้ไขปัญหา ผลิตคนที่มา ทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง และขณะเดียวกันผลผลิตเหล่านั้นก็ไม่ได้มาตรฐานเท่ากันหมดทุกคน

๑๕๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๗๑/๒

อย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้ว อันนี้ก็ไม่ใช่ว่าจะมีเฉพาะมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่มีอยู่ทั่วไป แต่เราหวังว่าเมื่อร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้วเมื่อมหาวิทยาลัยมีความเป็นอิสระมากขึ้น สิ่งที่ต้องสนใจก็คือว่าเราจะต้องดูแลทรัพยากรคนในมหาวิทยาลัยให้มีความผูกพันด้วยการให้ค่าตอบแทนที่คุ้ม ที่ผมกราบเรียนเรื่องนี้เพราะมหาวิทยาลัยแรกคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เขาสามารถออกนอกระบบได้เพราะเขาเป็นมหาวิทยาลัยที่ตั้งใหม่ ส่วนมหาวิทยาลัยที่ตั้งมาแต่เดิมนั้นไม่สามารถที่จะออกได้อย่างง่ายดายต้องอาศัยความพยายาม และเป็นเรื่องดีที่ผมกราบเรียนได้ว่าทุกรัฐบาลต่อเนื่องมาไม่มีรัฐบาลไหนมันนโยบายจะต่างกันบ้าง แต่เรื่องของมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนี้ไม่มีรัฐบาลไหนขัดแย้งกัน มหาวิทยาลัยทั้งหลายจึงค่อย ๆ ออกมาโดยลำดับ ๆ ครับ ที่จริงแล้วอยากจะกราบเรียนว่ามหาวิทยาลัยแรกที่ได้ออกคือ มหาวิทยาลัยที่ตั้งไว้ก่อนแล้วนะครับไม่ใช่ตั้งใหม่ ที่สามารถออกกฎหมายออกไปได้แห่งแรกก็คือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งความจริงขณะนั้นเราต้องต่อรองกับสำนักงบประมาณว่าค่าตอบแทนที่จะให้กับพนักงานมหาวิทยาลัยเมื่อเขาไม่เป็นราชการจะต้องสูง สูงจนเขายอมรับเป็นที่พอใจ และกราบเรียนท่านประธานว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้ประสบความสำเร็จมาก -----

๑๕๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๗๒/๑

วันนี้ถึงแม้การบริหารงานทุกแห่งที่ออกไปจะไม่ได้ราบรื่นทั้งหมดก็ตามครับ แต่โดยทั่วไปแล้วถือว่าประสบความสำเร็จ เพียงแต่ถ้าเมื่อมีการปรับเงินเดือนของข้าราชการ ผมเข้าใจว่า บางช่วงเราลืมนักงานเหล่านี้ไป การปรับจะต้องสอดคล้องกันคือต้องปรับของเขาให้สูงขึ้นมา เพื่อไม่ให้เป็นเงื่อนไขว่าไหนบอกว่าเมื่อออกจากระบบราชการแล้วสถานการณ์จะดีกว่าเดิม อันนี้ต้องรักษาสิ่งนี้เอาไว้ นั่นประการหนึ่งครับท่านประธานที่เคารพ

สุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ผ่านไปได้นะครับ แล้วก็พวกเราที่สนใจอยากจะเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์หรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระ ผมเชื่อว่าโดยเฉพาะเพื่อนที่เป็นสมาชิกฝ่ายรัฐบาล ท่านอาศัยเสียงข้างมากสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยไม่ยาก แต่ทั้งหมดให้หันมามองภาพของความเป็นจริง และผมไม่อยากจะพวกเราทั้งหลายเข้าใจผิดนะครับ เพราะว่ามีวิทยาลัย มีความยึดมั่นในแนวทางประชาธิปไตย ผู้บริหารในมหาวิทยาลัยไม่ใช่มี ๒ คนละครับ ถ้าอธิการบดีเป็นคนไม่ดีเขาไม่เลือกหรือครับ อธิการบดีที่เราพยายามพูดพาดพิงถึงท่านนั้นได้รับการยอมรับ ประเมินผลสำเร็จดีเยี่ยม แล้วก็ได้รับแต่งตั้งจนกระทั่งครบวาระไม่สามารถเป็นต่อได้เพราะครบไปแล้ว อันนี้ก็อยากจะเรียนเพื่อความยุติธรรมกับท่าน แต่แน่นอนความเห็นของท่านอาจจะไม่เหมือนพวกเราหรือพวกท่าน เพราะว่าท่านยึดมั่นในแนวทางของท่าน แต่ผมให้ความเคารพต่อบุคคลผู้ที่ท่านพูดถึงเพราะผมรู้ว่าคนเหล่านี้คือผลผลิตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ยึดมั่นแนวทางประชาธิปไตยอย่างแท้จริง แล้วก็ไม่เห็นด้วยกับแนวทางนอกกฎหมายหรือวิธีการใดก็ตามเป็นวิธีการที่ไม่สอดคล้องกับแนวทางประชาธิปไตย ผมกราบเรียนท่านประธาน แล้วก็เชื่อว่าเพื่อนสมาชิกจะให้ความสนับสนุนรัฐบาลในการรับรองกฎหมายฉบับนี้ด้วยดี ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเจริญ จรรย์โกมล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายวิสุทธิ ไชยณรงค์ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวัชระครับ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์

๑๕๔

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จีรณช ๗๒/๒

ฉันรักธรรมศาสตร์ เพราะธรรมศาสตร์สอนให้ฉันรักประชาชน ท่านประธานครับ นี่คือ คำกล่าวของศรีบูรพา หรือท่านกุหลาบ สายประดิษฐ์ ซึ่งเป็นอดีตนักหนังสือพิมพ์ ที่มีอุดมการณ์จนเป็นที่ประจักษ์ได้กล่าวเอาไว้และเป็นประโยคทองของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ใช้มาจนถึงปัจจุบัน ผมไม่ได้จบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตอนเอนทรานซ์ (Entrance) ก็เลือกมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่เอนทรานซ์ไม่ติด ก็ต้องไปเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านประธานครับ ถึงผมไปเรียนมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผมก็ได้รับจิตวิญญาณแห่งการต่อสู้จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ตั้งแต่นั้นเป็นนักเรียน เนื่องจากว่าได้ไปเข้าร่วมประท้วงกับพี่ ๆ นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยองค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรือ อมธ. ในขณะนั้นตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ และได้ออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทร่วมกับชมรมโตมทกษิณที่อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่ผมเป็นนักเรียน รุ่นพี่จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้สอนผมให้รู้จักการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย และผมได้นำวิธีการดังกล่าวนั้นไปใช้ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ท่านประธานครับ เมื่อได้มีโอกาสอภิปรายร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งเสนอมา โดยรัฐบาลแม้ว่าผมจะไม่เห็นด้วย ทว่ามหาวิทยาลัยกลายเป็นธุรกิจอย่างที่เพื่อนสมาชิก ได้อภิปรายกันหลายท่าน แต่ผมเห็นด้วยในหลักการที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้จะไม่เป็นส่วนราชการ แต่อยู่ในกำกับของรัฐในอนาคต ทั้งนี้เพื่อความเป็นอิสระและความคล่องตัว ความเป็นอิสระนี้ ก็ต้องไม่แพง เป็นการศึกษาที่ต้องไม่แพงต่อพี่น้องประชาชน และความคล่องตัวนี้ก็ต้องไม่แพงต่อการศึกษาของพี่น้องประชาชนเช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้มี ๑๐๘ มาตรา -----

และในมาตรา ๘ นั้น ได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนถึงวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่จะมีเสรีภาพทางวิชาการ ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ความมีคุณธรรม ท่านประธานครับ ความมีคุณธรรมในที่นี้ก็คงจะหมายถึงการไม่เห็นแก่เงินจนลืมนุ้มนการณ การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนความผิตชอบชั่วดี การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนผิตลิมถูก การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนกฎหมายบ้านเมือง การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนความสงบสุขของแผ่นดิน การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนคินความสุขให้กับพี่น้องประชาชน การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนแม้กระทั่งคนยากคนจนที่เคยประกาศไว้ การไม่เห็นแก่เงินจนลืมนแม้กระทั่งความกตัญญูต่อมาตุภูมิของตนเอง การไม่เห็นแก่เงินจนไปรับใช้ทรราช ท่านประธานครับ ผมภูมิใจในบุคลากรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ได้ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยมาโดยตลอด และแม้ว่าจะมีเพื่อนสมาชิกบางท่านอาจจะกล่าวหาว่ามหาวิทยาลัยไปรับใช้เผด็จการ ซึ่งผมถือว่าเป็นการอธิบายที่ผิดไปจากความเป็นจริงอย่างสิ้นเชิง ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๖ มหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ซึ่งมหาวิทยาลัยรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยและนักศึกษาซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จปริญญาตรี ความในข้อนี้ผมอยากกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีและคณะกรรมการวิสามัญว่าผมจะขอแปรญัตติในมาตรานี้ว่า บรรดานักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่จะเข้าเรียนในแต่ละสาขาวิชาแต่ละคณะนั้น ขอได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ เลยว่ามหาวิทยาลัยจะต้องรับนักศึกษาที่ยากจนจากชนบท ที่ยากจนจากชุมชนเขาที่ยากจนจากพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบห้าของปีการศึกษานั้น ๆ ท่านประธานครับ ถ้าเราไม่กำหนดเอาไว้ว่าจะต้องให้มีลูกหลานคนยากคนจนเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ ก็คือ ๑ ใน ๔ ที่จะเป็นฐานในการยึดโยงให้มหาวิทยาลัยได้รับใช้ประชาชน และรับใช้คนยากคนจนอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ ความในข้อนี้ผมก็จะแปรญัตติเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไปเพื่อไม่ให้เยิ่นเย้อ และทั้ง ๑๐๘ มาตรา ผมสนับสนุน แต่เห็นควรว่าควรที่จะมีการแก้ไขและดูแลอย่างใกล้ชิด มีการบัญญัติไว้ถึงการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ในมาตรา ๘๔ ก็ต้องดูให้ดีครับว่าถ้าให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ต่อผู้นำทางการเมืองก็ต้องให้ถูกทิศถูกทาง และต้องมีคุณสมบัติตามที่ประจักษ์อย่างแท้จริง ไม่ใช่ให้แบบบางมหาวิทยาลัยที่ไม่ควรให้แล้วไปให้ก็จะทำให้มหาวิทยาลัยเสียชื่อเสียง นอกจากนี้ยังมีบทกำหนดโทษในมาตรา ๘๘ สำหรับผู้ที่ใส่ครุวิทยฐานะโดยไม่มีสิทธิ และมาตรา ๘๙ มีโทษสำหรับคนที่ทำปลอมหรือทำเลียนแบบ

๑๕๖

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

เบญจมาภรณ์ ๗๓/๒

ซึ่งตราและเครื่องหมายสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ท่านประธานครับ แม้กระทั่ง
ในมหาวิทยาลัยก็มีการบัญญัติเอาไว้ว่ามีการลงทะเบียนไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
อย่างนี้เป็นต้น ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าการทำตราประทับปลอมมันลามมาถึง
ในสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ก็คือรัฐสภา มีการทำตราประทับปลอมของที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
ด้วยซ้ำไป ซึ่งมีบทลงโทษตามกฎหมาย แต่เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและประธานรัฐสภา
ยังไม่ดำเนินการอะไรเลย ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้จึงต้องใคร่ครวญและตรวจสอบ
อย่างเคร่งครัด เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้กับลูกหลานคนยากคนจนในชนบทได้มีโอกาสเรียน
ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในอนาคตโดยมีโควตาหรือมีที่นั่งที่เป็นหลักประกัน -----

- ๗๔/๑

๑๕๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๗๔/๑

ให้กับลูกหลานของคนยากคนจนที่มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ให้มีที่นั่งเรียนในแต่ละปีการศึกษา อย่างที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ ท่านประธานครับ คุณเปลื้อง วรรณศรี ได้เคยแต่งบทประพันธ์เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไว้ว่า หากขาดโดมเจ้าพระยาทำพระจันทร์ ก็เหมือนขาดสัญลักษณ์พิทักษ์ธรรม ท่านประธานที่เคารพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ต่อสู้เพื่อพี่น้องประชาชนเพื่อประชาธิปไตยมาโดยตลอด ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และควรให้มีที่นั่งของลูกหลานคนยากคนจนทั้งหลายทั่วทั้งประเทศได้มีที่นั่งไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ ของจำนวนนักศึกษาที่จะรับในแต่ละปีการศึกษา ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ ผมเองนั่งฟังการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมาหลายมหาวิทยาลัยแล้วครับ ผมก็สนับสนุนทุกครั้ง กดสนับสนุนทุกครั้ง เพราะถือว่าการออกนอกระบบมีหลักการสำคัญที่จะทำให้กลไกของวิชาการนี้มีอิสระที่จะคิดค้น ซึ่งที่ผ่านมาก็ไม่เคยอภิปรายครับ แต่บังเอิญถึงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่ใช่ มหาวิทยาลัยของคนที่อยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นะครับท่านประธาน แต่เป็นมหาวิทยาลัยของประชาชน และเป็นมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ ผมจะได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์เล็กน้อยแม้ผมจะไม่ได้อยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าใครที่ชอบการเมืองก็ใฝ่ฝันอยากจะทำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ บ้านผมพี่ชายผมหลายคนก็อยู่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตอนจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยเขาก็บอกให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่บังเอิญตอนนั้นเป็นเยาวชนก็ไม่ค่อยมีความรู้ครับ ก็ไปดูคะแนนเขาบอกคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีพระเกี่ยว คะแนนสูงกว่าก็เลยเลือกตามลำดับ ปรากฏว่าไปได้ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีก็คือการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบผมว่าไม่มากนักน้อย การบริหารจัดการก็จะเป็นอิสระขึ้น แต่ว่าการก่อสร้างตัวของสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

๑๕๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๗๔/๒

แต่ละแห่งนั้นมีที่มาที่ไปไม่เหมือนกัน จะชอบ ไม่ชอบ จะดี จะเลว เป็นเรื่องของประวัติศาสตร์ที่เราไม่มีเวลาที่จะไปเปลี่ยนแปลง ก่อนที่จะมีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นประเทศไทยมีอยู่มหาวิทยาลัยเดียวครับ ใครบอกว่าใครดี ใครเด่น ใครชอบ เชิญเถอะครับ แต่ ณ วันนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอยู่แห่งเดียว ก็มีความเป็นมาตั้งแต่สมัยล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ที่ต้องการจะสร้างโรงเรียนสำหรับฝึกหัดวิชาข้าราชการพลเรือนชั้น ตอนนั้นสามัญชนเข้าไม่ได้หรอกครับ ยากที่จะเข้าได้ต้องคนอยู่ในชั้นใน ท่านประธานครับ ถ้าจะพูดกันตรง ๆ ก็คือในอดีตไพร่เรียนไม่ได้ แต่ทำอย่างไรล่ะครับประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการศึกษาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองหลัก ๖ ประการของ ฯพณฯ ปรีดี พนมยงค์ ผู้ประศาสน์การมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองก็ได้สังเกตเห็นแล้วว่าถ้าจะมีแต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเรื่องสิทธิเสรีภาพจะขยายตัวไม่ทัน -----

- ๗๕/๑

๑๕๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กัลยาณี ๗๕/๑

ดังนั้นเอาแนวคิดเรื่องสิทธิเสรีภาพและแนวคิดที่จะเปิดทางให้ประชาชนสามัญชนได้เรียนรู้เรื่องสิทธิเสรีภาพมากที่สุด เร็วที่สุด จึงได้สร้างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้น ดังนั้นปฏิเสธไม่ได้หรือครับท่านประธานว่าโดยพื้นฐานของการเกิดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองนั้นชื่อถูกต้องแล้วครับเป็นเรื่องการเมือง แต่เป็นการเมืองที่จะหนุนระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้เองครับเสียครุเวลาจบปริญญาของ ๒ มหาวิทยาลัยก็ไม่เหมือนกัน ถ้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคล้าย ๆ บวชพระครับ แต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ค่อนข้างจะเหมือนกับทางยุโรป ผมว่าประวัติศาสตร์ความเป็นมาตามที่ทางสภาได้จัดทำเราหาอ่านได้แล้วก็มีส่วนมาก ดังนั้น คำว่าการเมืองในคอนเซปต์ (Concept) คำว่า การเมือง มันจึงเกิดมองได้ ๒ ด้าน ถ้าความคิดเชิงอนุรักษ์นิยมมักจะมองว่าเรื่องการเมืองเป็นความเลวร้าย ทุกวันนี้ครุบาอาจารย์มหาวิทยาลัยแม้กระทั่งสถาบันพระปกเกล้าที่เราดูแลอยู่ก็ดูเหมือนจะพยายามสร้างให้เรื่องการเมืองเป็นเรื่องเลวร้ายแล้วก็ใส่ไปหลาย ๆ เรื่อง มีบางคนพยายามจะพูดถึงเรื่องคุณธรรมอย่างนั้นอย่างนี้ ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อคนบางคนหรือครับ ไม่มีกฎหมายรับรองเลยครับ แต่อยู่บ้านหลวงฟรีได้ทั้ง ๆ ที่เกษียณอายุแล้ว ก็เห็นยังยกย่องกันอยู่ ก็ไหนบอกว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เขามีวิชาการที่จะทำให้เกิดธรรมาภิบาลขึ้น ดังนั้นท่านประธานครับ การต่อสู้เรื่องการเมืองจึงเป็นหัวใจสำคัญที่สุด เป็นกลไกที่สำคัญที่สุดของระบอบประชาธิปไตยที่ฝ่ายอนุรักษ์นิยมมักจะทำให้คนเกลียดกลัวการเมือง

(นายวัชระ เพชรทอง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
มีคนประท้วง เชิญท่านวัชระ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญญัติรายชื่อ) : ผมไม่ได้พูดถึงมหาวิทยาลัยรามคำแหงนะครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสุนัย
ท่านต้องพูดกับประธานเท่านั้น เชิญท่านวัชระ

นายวัชระ เพชรทอง (บัญญัติรายชื่อ) : ผม วัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพต่อผู้อภิปรายฝ่ายรัฐบาลและเคารพท่านประธาน ผมขอประท้วงผู้อภิปรายในลักษณะ

การอภิปรายนอกประเด็นโดยพาดพิงถึงบุคคลอื่น แม้ว่าท่านไม่เอ่ยชื่อก็รู้กันทั้งประเทศว่าหมายถึงใคร และอยากให้ท่านประธานได้กำชับประเด็นการอภิปรายของผู้อภิปรายให้อยู่ในประเด็นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยครับ อย่าได้ออกนอกประเด็นไปเลย เพราะว่าเป็นประโยชน์ต่อการฟังของพี่น้องประชาชน ขอขอบคุณครับ

นายวิสุทธ์ ไชยณรรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อย่างนั้นะครับ ในสภาเราเคยวินิจฉัยไว้หลายครั้งแล้วว่าไม่สมควรพูดถึงบุคคลภายนอกโดยไม่จำเป็น แต่ถ้าไปกล่าวหาบุคคลภายนอกก็รับผิดชอบตามกฎหมายเอาเอง ทุกฝ่ายก็เป็นผู้ที่รู้กฎหมายอยู่แล้วนะครับ ท่านสันทัดกระชับหน่อยก็แล้วกัน เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (บัญชีรายชื่อ) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ท่านสมาชิกบางคนก็มีเซนส์ (Sense) ที่ ๑๐ กระมัง ผมยังไม่ได้เอ่ยชื่อใครรู้ว่าเป็นใครได้ ท่านประธานครับ ผมกำลังจะบอกถึงประเด็นที่ผมจะต้องพูดถึงและจะต้องแปรญัตติ ฝ่ายอนุรักษ์นิยมก็จะมองว่าการเมืองเป็นเรื่องเลวร้ายแล้วพยายามจะใส่แนวคิดอย่างนี้ให้เกลียดทางการเมือง ท่านครับ เรื่องของการเมืองเป็นเรื่องของมหาชนครับ ไม่มีกฎหมายการควบคุม มีดีมีเลวก็ว่ากันไป แต่ว่าถ้าเราไม่ยอมรับความเป็นจริงว่าการเมืองเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตย การเมืองเป็นจุดก่อกำเนิดอำนาจของประชาชนเราจะมานั่งกันที่นี้ได้อย่างไรครับท่านประธาน ด้วยเหตุนี้เองครับชื่อของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการเมืองจึงถูกอำนาจเผด็จการตัดออกไปเป็นผลจากการรัฐประหารเมื่อ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นี้บันทึกอยู่ในหนังสือของสภาเอง ผมไม่ได้กล่าวเรื่องนอกประเด็น แต่ผมกำลังจะให้เหตุผลว่า ท่านครับ การย้ายมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ด้วยการเปลี่ยนชื่อนี้เป็นประเด็นหนึ่งทางการเมืองจนถึงวันนี้ ซึ่งท่านประธานครับ -----

วันนี้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นมีคุณูปการมากที่สุดต่อการก่อกำเนิดแนวคิดเรื่องเสรีภาพ แล้วผลก็เป็นจริงครับ เมื่อก่อตั้งมหาวิทยาลัยแล้วการต่อสู้ของประชาชนลุกขึ้นสู้เผด็จการ จุดประกายไฟ ๑๔ ตุลาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ลานโพธิ์ แล้วประวัติศาสตร์ตัวนี้มันยังปลุกเร้าจิตใจประชาชนให้ห้วงหาเสรีภาพและประชาธิปไตย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งประชาธิปไตย แต่น่าสลดใจที่สุดที่คนบางคนที่อาศัยห้องมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกิดแต่จิตใจเป็นเผด็จการ ท่านครับ นี่คือความจริงที่เกิดขึ้น การรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีส่วนสำคัญที่สุดของอาจารย์บางคนที่นี่ ผมไม่ต้องเอ่ยชื่อและไม่ต้องเอ่ยประวัติ แต่ผมกำลังจะกราบเรียนท่านประธานว่าพวกเราหลายคนที่นั่งอยู่ที่นี่เรามีความเห็นร่วมกันว่าท่านปรีดี พนมยงค์ นั้นเป็นผู้ประศาสน์การมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเป็นผู้นำสามัญชนที่โดดเด่นที่สุดจนกระทั่งยูเนสโก (UNESCO) รับรอง ท่านได้ตั้งชื่อนี้ไว้คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ผมจึงกราบเรียนเป็นเหตุผลในเบื้องต้น ท่านประธานครับ กราบเรียนถึงท่านรัฐมนตรีว่าประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นแล้ว เรามีประวัติศาสตร์ความเป็นมา มีความโดดเด่น ซึ่งมหาวิทยาลัยอื่นก็ปล้ำสิ่งเหล่านี้เขาไม่ได้ วันนี้เราตั้งมหาวิทยาลัยอีกเยอะแยะหมดครับเป็นร้อยมหาวิทยาลัย แต่ก็ไม่สามารถจะมาแข่งประวัติศาสตร์เรื่องนี้ได้ ผมจึงมีความเห็นร่วมกันว่าผมจะต้องขอแปรญัตติเปลี่ยนชื่อมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้เพื่อเป็นเกียรติยศและเป็นความทรงจำให้แก่ท่านผู้ประศาสน์การปรีดี พนมยงค์ โดยจะเปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง ดังที่ท่านได้ผู้ประศาสน์การได้สร้างขึ้น กราบขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ ครับ

นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้ยกมือเพื่อขอแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ตั้งแต่ตอนต้นเลยนะครับ แต่ว่าท่านประธานได้กรุณาเพียงเรียกเมื่อสักครู่นี้ ก็ต้องขอบคุณท่านประธาน กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าประเด็นเรื่องการนำมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนั้น ในช่วงหลายสัปดาห์ที่ผ่านมา เราได้มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนถกเถียงกันค่อนข้างกว้างขวาง

๑๖๒

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๗๖/๒

มากครับ แล้วก็ประเด็นที่แทบจะเรียกได้ว่าเราก็เห็นถึงปัญหา เห็นถึงอุปสรรค และเห็นถึงข้อดีของการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยที่มีความจำเป็นอยู่ในภาวะปัจจุบันนี้อย่างมาก อยู่แล้วนะครับ ในช่วงหลายสัปดาห์ที่ว่านี้เรามีโอกาสได้พูดถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เราได้มีโอกาสพูดถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และวันนี้เรามีโอกาสพูดถึงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งจะต้องออกนอกระบบหรือเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับของรัฐ ท่านประธานที่เคารพครับ มีข้อที่น่าเสียดายกับการที่เราได้ใช้เวลาในการถกเถียงกันถึงเรื่องมหาวิทยาลัยออกนอกระบบนี้ในหลายประเด็น

ประการแรกนะครับ เมื่อเรามีโอกาสที่จะเอามหาวิทยาลัย ๓ แห่งออกนอกระบบ เรากลับใช้ร่างพระราชบัญญัติที่มีเนื้อหาสาระที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกันมาก หรือแทบจะเหมือนกันเลย อาจจะเป็นร่างมาจาก สกอ. หรือร่างจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ร่างโดยคนคนเดียวกัน แน่นนอนละครับหลักการเดียวกันไปในทิศทางเดียวกัน ความใกล้เคียงกันของเนื้อหาสาระในกฎหมายไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ประเด็นที่มีความสำคัญก็เนื่องจากว่าแต่ละมหาวิทยาลัยนั้นมีประวัติศาสตร์ มีความเป็นมา มีภารกิจ มีพันธกิจต่อสังคมเฉพาะของตัวเอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งกระผมได้แสดงความคิดเห็นไปแล้วว่าเสียดายโอกาสที่เขาไม่ได้ใช้โอกาสนี้ในการสร้างจุดเน้นของตัวเอง -----

นั่นก็คือการเป็นมหาวิทยาลัยที่ผลิตบุคลากรด้านครู ด้านอาจารย์เพื่อมาสั่งสอนคนในวันข้างหน้า ทั้ง ๆ ที่ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยแห่งนั้นเริ่มจากโรงเรียนฝึกหัดครู เริ่มจากวิทยาลัยครู เริ่มจากสถาบันราชภัฏ สุดท้ายมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ แล้วสุดท้ายเมื่อออกนอกระบบกลับกลายมาจะเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่มีจุดเน้นของตัวเอง นี่เป็นเรื่องที่น่าเสียดาย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็เช่นเดียวกัน เนื่องจากใช้ร่างกฎหมายที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ก็เสียโอกาสที่จะเขียนไว้ในกฎหมายของตัวเองว่าจะมีจุดเน้นในเรื่องของงานทางด้านการศึกษา งานทางด้านการศึกษา ด้านเกษตรศาสตร์ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมาถึงมหาวิทยาลัยผมจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นมีความแตกต่างอยู่ในรายละเอียดในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีแล้วที่รู้สึกสบายใจขึ้นมาคิดหนึ่งว่า ร่างของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นได้ใช้โอกาสนี้สะท้อนความมีลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยที่เขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ แม้ว่าในกฎหมายฉบับเก่า ปี ๒๕๓๑ ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายที่ใช้มาเป็นเวลายาวนานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง แต่ก็ไม่ได้โดดเด่นเหมือนกับการเขียนในครั้งนี้นะครับ นั่นก็คือความโดดเด่นที่เขียนไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่จะลงไปรายละเอียดของมาตรา ๗ และมาตรา ๘ กฎหมายฉบับนี้ก็ยังมีกลิ่นไอที่พยายามจะทำให้เป็นกฎหมายรวมที่เหมือนกับกฎหมายฉบับอื่น นั่นก็คือว่าในหลักการและเหตุผลก็ยังคงไม่มีการเขียนความเป็นเฉพาะของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เอาไว้ ท่านประธานไปอ่านดูเถอะครับ แม้ว่าจะเป็นหลักการก็คือการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ตาม แต่เหตุผลที่อ้างนั้นเป็นเหตุผลที่ไม่ได้บอกกับสังคมว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ เพียงแค่ต้องการส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐเท่านั้นมันไม่พอ ในเหตุผลต้องบอกให้ทราบว่ามีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องออกนอกระบบภายใต้กฎหมายฉบับนี้ นี่ผมคิดว่าเป็นการเสียโอกาสประการหนึ่งของการเขียนกฎหมายฉบับนี้ แต่อย่างไรก็ตามท่านประธาน กระผมได้เรียนแล้วว่า มาตรา ๗ และมาตรา ๘ นั้นเป็นมาตราที่มีความโดดเด่นที่สะท้อนที่พอจะอนุมานได้ว่าเป็นความจำเป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นี่ก็คือ

กฎหมายที่มีลักษณะเฉพาะที่พอมองเห็นได้ นั่นก็คือการระบุให้มหาวิทยาลัย เป็นสถานศึกษาทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ก็ว่าไปนะครับ และพัฒนาวิชาธรรมศาสตร์ การเมือง การปกครอง อันนี้คือจุดเน้นของมหาวิทยาลัย และเขาไม่ลืมรากฐานความเป็นมา ของความเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งจำเป็นจะต้องหยิบยกขึ้นมาพูดถึง และในวรรคสอง ของมาตรา ๗ นะครับ มหาวิทยาลัยมีปณิธานมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นมหาวิทยาลัย ชั้นนำ ร่วมนำสังคมไปในแนวทางที่ถูกต้องดีงามและพึงปรารถนา เสริมสร้างให้เกิด ความเป็นธรรมในสังคม ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ มีความสามารถในการทำงาน และดำรงชีวิต อย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มีจิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ และมีสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ นี่คือการโดดเด่นและไม่มีในกฎหมายออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยอื่น ซึ่งผมได้อ่านความข้อนี้เมื่อครั้งที่อภิปรายในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ให้ฟังแล้ว แล้วก็ได้ฝากกับคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้มหาวิทยาลัยนั้นผูกพัน กับพันธกิจในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถ มีความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และประเทศชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๘ ก็เช่นกัน แม้ว่าจะมีเนื้อหาสาระ ในเรื่องของการให้บรรล่วัตถุประสงค์ตามปณิธานในมาตรา ๗ แล้วก็เขียนไว้ว่า -----

ต้องมีเสรีภาพทางวิชาการ ความเสมอภาคในทางการศึกษา ความเป็นเลิศทางวิชาการต่าง ๆ ก็มีในกฎหมายอื่น แต่ว่าที่ไม่มีก็คือเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ซึ่งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้เขียนเรื่องนี้ไว้ ประเด็นนี้มีความหมายและมีความสำคัญมาก ต้องเรียนกับท่านประธานด้วยความเคารพว่าในระยะหลายปีที่ผ่านมาสังคมเผด็จการคอยแล้วก็มีคิมพิ้งหวังบทบาทของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของประเทศว่าเมื่อสังคมมีความสับสน สังคมมีความต้องการที่จะแสวงหาทางออก มหาวิทยาลัยหรือนักวิชาการในมหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการช่วยชี้แนะทางออกให้กับสังคม ท่านประธานที่เคารพครับ ในหลายปีที่ผ่านมาเราไม่ค่อยเห็นบทบาทของอาจารย์มหาวิทยาลัยมาแสดงออกในแนวทางที่จะเสนอแนะทางออกของสังคมอย่างมีอิสระและอย่างเป็นอิสระ เราอาจจะเห็นนักวิชาการในมหาวิทยาลัยแม้กระทั่งในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เองก็ตาม ที่ออกมานอกสังคมแต่ว่าเป็นการออกมานอกสังคมที่ไม่ได้มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง เขามีอิสระที่จะแสดงบทบาททางวิชาการแต่เขาไม่เป็นอิสระทางวิชาการ นั่นก็คือว่าถูกครอบงำทางความคิดโดยฝ่าย โดยพวก โดยอำมิสินจ้าง หรือโดยอิทธิพลความคิดใด ๆ ก็ตาม ซึ่งยิ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคมมากขึ้น ผมจะไม่ลงในรายละเอียดหรอกครับว่าอาจารย์กลุ่มไหนทำอะไร แต่สังคมก็ได้มองเห็นอยู่แล้ว ผมคิดว่าบทบาทตรงนี้จะเน้นบทบาทที่สังคมต้องการเรียกร้องให้มหาวิทยาลัยได้บทบาทจนถึงบทบาทพันธกิจที่จะมีต่อสังคม รับผิดชอบต่อประเทศชาติในแง่ของวิชาการอย่างเป็นอิสระในโอกาสต่อไปนะครับ นั่นเป็นประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานไว้ และสำหรับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เองเป็นมหาวิทยาลัยที่ในอดีตมีบทบาทและคนในประชาคมธรรมศาสตร์ก็รู้ร้อนรู้หนาวไปกับปัญหาของบ้านเมือง ซึ่งสิ่งนี้เอกลักษณ์ในเรื่องนี้จำเป็นที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ดำรงอยู่ เพราะฉะนั้นการระบุไว้ในมาตรา ๘ เรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาตินั้นเป็นเรื่องที่มีความหมาย มีความสำคัญ ท่านประธานที่เคารพ เราไม่อาจที่จะให้มหาวิทยาลัยเดินไปข้างหน้าได้เพียงแค่อาจารย์ บุคลากรที่เป็นพนักงาน เป็นข้าราชการเท่านั้น แต่ความเป็นประชาคมของมหาวิทยาลัยนั้นมืองค์ประกอบที่กว้างขวางหลากหลาย นักศึกษาก็มีบทบาท มีความสำคัญ ในอดีตนั้นผมคิดว่าบทบาทของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีบทบาทสำคัญ และมหาวิทยาลัยก็ให้ความสำคัญ

กับนักศึกษาในการเลือกผู้บริหารด้วยซ้ำ และเป็นแบบอย่างให้กับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ในการคัดเลือกผู้บริหารมหาวิทยาลัยโดยใช้ความเห็นร่วมกันของคนในประชาคมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นแบบอย่าง ผมคิดว่าในร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้ อย่างชัดเจน เพื่อนสมาชิกซึ่งเคยเป็นอดีตนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ได้หยิบยก ประเด็นนี้ขึ้นมากล่าวกับท่านประธานแล้วว่าน่าเสียดายที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ให้ความสำคัญกับนักศึกษาเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามครับท่านประธาน ด้วยความมอง ในทิศทางบวกกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ได้เปิดช่องสำคัญ อันหนึ่งซึ่งจะต้องไปส่งเสริมให้เป็นจริงเป็นจังต่อไปก็คือในมาตรา ๒๕ ซึ่งแตกต่างจาก มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็คือทำให้มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ขึ้นมา ผมคิดว่าตรงนี้เป็นจุดที่จำเป็น ที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยรวมทั้งคณะกรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้นหลังจากนี้จะให้ ความสำคัญและผลักดันให้เป็นจริงเป็นรูปธรรม สภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ประกอบด้วย ผู้แทนจากสมาคมศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย สมาคมวิชาชีพในสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกผู้ทำคุณประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย หรือสังคม สภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี เกี่ยวกับการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อ ความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัยและสังคมโดยรวม -----

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยระดมความคิดเห็นและทรัพยากรในด้านต่าง ๆ จากประชาคมธรรมศาสตร์ ศิษย์เก่า และสาธารณชนทั่วไป นี่เป็นสิ่งที่ผมได้สบายใจในระดับหนึ่งว่าถ้าหากว่ากฎหมายในมาตรานี้เป็นจริงถูกนำไปใช้เป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง ผมคิดว่าประชาคมธรรมศาสตร์ในที่นี้หมายรวมถึงนักศึกษาด้วย และกฎหมายฉบับนี้ก็必将ให้ความสำคัญ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะฟังความเห็นข้อเสนอแนะของสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ปัญหาอยู่ที่ว่าในอนาคตจะให้ความสำคัญกับสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์นี้มากน้อยแค่ไหนเท่านั้นเอง

กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่ามีประเด็นสุดท้ายที่จะใช้เวลาของสภานี้นิดเดียว ก็คือเรื่องของเครื่องหมายและสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๘๖ ผมไปพลิกดูกฎหมายฉบับเก่าแล้วไม่มีการระบุเรื่องนี้ไว้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานของมหาวิทยาลัยได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา แม้ว่าอำนาจนี้จะให้มหาวิทยาลัยไปออกข้อบังคับ แต่อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ว่าสัญลักษณ์หลายประการ เครื่องหมายหลายประการ ตราหลายประการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกันมาเป็นเวลา ๘๐ ปีนั้นมีความเป็นมา มีประวัติศาสตร์ และหลายส่วนเกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยกตัวอย่างเช่นเพลงประจำมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเพลงพระราชานิพนธ์พระราชทานกับนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การที่จะกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือของส่วนงานต่าง ๆ อยากให้คำนึงถึงรากฐานความเป็นมาอันนี้ด้วย ผมเกรงว่าในวันข้างหน้าคนธรรมศาสตร์ในรุ่นหลัง ๆ ที่ไม่มีราก ไม่มีการยึดโยง ไม่เข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาอาจจะลบล้างสิ่งเหล่านี้ไปได้ ก็ต้องฝากกราบเรียนท่านประธานไปยังคณะกรรมการวิสามัญที่จะจัดตั้งขึ้น รวมทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัยในอนาคตได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ด้วยกราบขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านจรรุพรณ คืออย่างนี้ท่านจรรุพรณครับ ขอสัก ๗ นาทีได้ไหมครับเพราะเราอภิปรายเรื่องนี้มาเกือบ ๕ ชั่วโมง ก็ยังเหลืออีก ๔-๖ ท่าน เชิญครับ ขอสัก ๗ นาที ตั้งเวลา

๑๖๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

รัชนีพร ๗๙/๒

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จารุพรรณ กุลติก (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน จารุพรรณ กุลติก ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ดิฉันใช้เวลาไม่ถึง ๗ นาทีคะท่านประธาน ให้สบายใจได้นะคะ เผอิญในช่วงที่ยังทำงานวิชาการในมหาวิทยาลัยมหิดลนั้นก็มีส่วนที่ไปทำงานเป็นคณะทำงานที่ปรึกษาของการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยมหิดล น่าเสียดายที่มหาวิทยาลัยมหิดลแล้วก็รวมทั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในช่วงนั้นอยู่ในช่วงที่มีการออกนอกระบบโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนั้นเนื้อหาของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดลแล้วก็จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงมีความแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และดิฉันก็มีความมุ่งหวังที่จะให้มีเนื้อหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญนะคะ ดังนั้นในเนื้อหาที่บอกว่าพระราชบัญญัติที่ถูกร่างขึ้นมาเพื่อรองรับการออกนอกระบบนั้นควรที่จะมีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน ไม่เป็นจริงเพราะว่าในขณะที่ดิฉันทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับมหาวิทยาลัยมหิดลในการออกนอกระบบร่วมกับคณะทำงานหลาย ๆ ฝ่ายเห็นข้อจำกัดแล้วก็อุปสรรคหลายประการในการออกนอกระบบทำไหมมหาวิทยาลัยจำเป็นที่จะต้องออกนอกระบบนะคะ อันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องมานั่งย้ำกันเพื่อที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานไปยังประชาชนชาวไทยทุกท่านว่าจริง ๆ แล้วไม่มีใครบุคลากรทั้งหลายอยากจะออกนอกระบบ เพียงแต่ว่าหัวใจสำคัญนั้นก็คือว่าเราไม่สามารถตอบโจทย์ได้ว่าเราจะพัฒนามหาวิทยาลัยให้อยู่ในระดับนำของโลกได้อย่างไร รวมทั้งจะไม่นำวิชาการต่าง ๆ ให้มาสิ้นเปลืองกับภาษีของราษฎร -----

ดังนั้นในการออกนอกระบบจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งเพื่อที่จะให้มหาวิทยาลัยนั้นสามารถแสวงหารายได้ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งภาษีของราษฎรในการซื้อดินสอ ปากกา ยางลบ โต๊ะเรียนของเด็ก แล้วก็เพื่อที่จะให้บุคลากรแล้วก็นักศึกษาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้เสียที่ จึงมีแนวคิดของการออกนอกระบบขึ้นมา ซึ่งดิฉันเห็นด้วยอย่างยิ่งนะคะ แต่โครงสร้างในการออกนอกระบบนั้นเราทำไปแล้ว แต่ขณะที่ปรึกษากลับพบว่าแนวความคิดหรือโครงสร้างทางความคิดของบุคลากรที่ยังอยู่ในมหาวิทยาลัยในระบบมาเป็นเวลานาน โครงสร้างทางความคิดยังไม่เปลี่ยนไป มีความสำคัญอย่างยิ่ง ๔ ประการค่ะท่านประธาน คือ

ประการที่ ๑ โครงสร้างจะต้องไม่เป็นแบบฟังก์ชันนัล (Functional) อันนี้เป็นภาษาที่ใช้ในการทำการผ่าตัดโครงสร้างเพื่อรองรับมหาวิทยาลัยออกนอกระบบ คือโครงสร้างจะต้องไม่เป็นแบบฟังก์ชันนัล ที่แปลเป็นภาษาไทยว่าโครงสร้างจะต้องไม่เป็นเผด็จการหรือเป็นโครงสร้างแนวตั้ง เพื่อรองรับโครงสร้างที่เป็นเมทริกซ์ (Matrix) คือโครงสร้างที่เป็นเครือข่าย

ประการที่ ๒ บุคลากรต้องมีความวิจัยที่น่าเชื่อถือ ในที่นี้หมายความว่างานวิจัยของบุคลากรในมหาวิทยาลัยจะต้องถูกอ่าน ถูกนำไปอ้างอิงซ้ำ ๆ อย่างมีนัยสำคัญ แล้วก็มีคนเชื่อถือ

ประการที่ ๓ ก็คือมีความรวดเร็วในการประสานงานกระบวนการการศึกษา มิฉะนั้นเราจะไม่มีพันธมิตรที่เป็นมหาวิทยาลัยต่างประเทศสามารถทำงานวิจัยได้ ในการสร้างจรวดขึ้นไปดวงจันทร์หรือดาวอังคารของมืออาชีพก็ไม่ได้แปลว่าบริษัทเดียวหรือว่าองค์กรเดียวจะเป็นคนสร้างจรวดนั้น ฉะนั้นดิฉันนั้นมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยก็จะต้องมีส่วนที่ย่อย ๆ เพื่อมาประกอบกันเป็นงานวิจัยใหญ่ที่เป็นที่รู้จักของชาวโลก ดังนั้นวิธีการทำงานเรียกว่าต้องมีดีเอ็นเอ (DNA) ที่เหมือนกัน ดังนั้นเราต้องพยายามผ่าตัดให้โครงสร้างการทำงานของมหาวิทยาลัยไทยให้มีดีเอ็นเอคล้ายคลึงกับมืออาชีพระดับโลกให้ได้ ตรงนี้ก็คือการประสานงานอย่างรวดเร็วนั่นเอง

ประการที่ ๔ คือกระบวนการตรวจสอบได้ที่คล่องตัวมีเครือข่ายพันธมิตรในการที่จะมาช่วยกันทำงานวิจัยอย่างเป็นเนตเวิร์ก (Network) คือเป็นเครือข่ายการทำงานวิจัย ไม่ใช่ว่ามหาวิทยาลัยอยู่โดดเดี่ยวแล้วอยู่อย่างนั้นนะคะ ก็ไม่มีเพื่อนที่จะมาทำงานวิจัยร่วมกันได้ ดังนั้นปัญหาอยู่ตรงนี้จะท่านประธานที่เคารพ คือมหาวิทยาลัยเราไม่ได้มี

๑๗๐

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

วันทนา ๘๐/๒

งานวิจัยที่ต่างประเทศสามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ คณะทำงานที่ได้เตรียมทำโครงสร้าง ออกนอกระบบก็มาตรวจสอบว่าเกิดอะไรขึ้น ผลปรากฏว่าก็คือแนวคิดของคนที่อยู่ในองค์กร การผลิตบุคลากรทางวิชาการ รวมทั้งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ยังมีแนวคิดที่เป็นแนวคิด คือเป็นแนวคิดที่สั่งการ หัวโตะจะมีเสียงดังกว่าคนที่นั่งปลายโตะ ตรงนี้เป็นแนวคิดที่เรา ต้องเปลี่ยน เราจะต้องปล่อยให้คนที่อยู่ปลาย ๆ โตะสามารถมีอำนาจตัดสินใจได้ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยก็เช่นกันไม่ใช่ปล่อยให้อธิการบดีมีอำนาจตัดสินใจสั่งการได้ อย่างเดียวณะคะ ดิฉันไปไล่เรียงดูพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมีแต่ระบุว่าให้อธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด แต่การใช้คำก็เป็นการใช้คำพูดที่เป็นระบบฟังก์ชันนั่นคือเป็นแนวคิด เผด็จการหรือเป็นแนวคิดมาก ๆ แล้วดิฉันก็ไปดูว่าเกิดปัญหาอะไรขึ้น ก็เพราะว่า ร่างพระราชบัญญัติถูกร่างโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยใช้ถ้อยคำที่ทำให้ตรา พระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ตัดถ้อยคำตรงนี้ออกไป ซึ่งดิฉันมีความภูมิใจและยินดีนะคะที่ตัดถ้อยคำตรงนี้ออกไปเสีย โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดิฉันเชื่อว่าไม่มีมหาวิทยาลัยไหนที่มีความภูมิใจในเรื่องนี้ ดิฉันขอกล่าวอีกนิตหนึ่งว่า

๑๗๑

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๘๑/๑

๑. งานวิจัยที่จะเป็นชั้นนำของโลกได้นั้นจะต้องมีอาจารย์ที่สามารถแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยที่เป็นพันธมิตรไปต่างประเทศได้

๒. จะต้องมึนักศึกษาที่สามารถแลกเปลี่ยนพูดคุยทำงานวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศได้ นี่คืตัวชี้วัด

๓. มีงานวิจัยที่คนอื่นอ้างอิงเป็นจำนวนมาก

๔. ภาษาที่ใช้จะต้องเป็นภาษาที่เข้าใจตรงกัน

ดังนั้น จึงไม่แปลกใจว่ามหาวิทยาลัยหลายมหาวิทยาลัยออกนอกระบบแล้วยังไม่ประสบความสำเร็จจะต้องไปหารายได้จากมาให้เขาที่หรือไปหารายได้จากการออกพันธบัตรอย่างนี้เป็นต้น จริง ๆ ไม่ได้นะคะท่านประธาน ต้องให้เน้นไปที่การวิจัย ดังนั้น ดิฉันอ่านในตำราพระราชบัญญัติแล้วดิฉันอยากจะแปรญัตติตรงที่ว่าน่าจะมีข้อกำหนดไปให้ชัด ๆ ว่าควรที่จะทำให้อุบลากออกจากโครงสร้างแนวตั้งหรือฟังก์ชันนัลให้ได้มากที่สุดเริ่มตั้งแต่มาตราที่กำหนดการสรรหาอธิการบดี อธิการบดีจะต้องไม่เป็นผู้ที่เคารพในระบอบเผด็จการ ให้เป็นผู้ที่เคารพในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นตรงนี้ดิฉันขอแปรญัตติไว้ว่าตัวบุคลากรต้องเป็นผู้ที่เคารพในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอลงกรณ์ พลบุตร ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ฉบับนี้ต่อสภานั้นถือว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ ๒ ของประเทศและเป็นตลาดวิชาเป็นมหาวิทยาลัยเปิดแห่งแรก บัดนี้ครบ ๘๐ ปี จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง พุทธศักราช ๒๔๗๖ จนถึงปี ๒๕๕๖ ๘๐ ปี ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้งตามภาวะการณ์ของบ้านเมืองทั้งในด้านของประชาธิปไตยทั้งในเรื่องของโลกาภิวัตน์ ทั้งในเรื่องของการปฏิรูปประเทศไทย ๑๐๘ มาตราดังกล่าวนี้กระผมมีประเด็นที่จะตอบคำถาม ๓-๔ ข้อได้หรือไม่

๑๗๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ณัฐวัฒน์ ๘๑/๒

ประการแรก ก็คือว่าการเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ครั้งนี้จะสามารถสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

ประการที่ ๒ ก็คือว่าการเปลี่ยนแปลงไปสู่มหาวิทยาลัยนอกระบบดังกล่าวนี้
ยังเป็นมหาวิทยาลัยของคนยากคนจน คนชนบท ของคนมีรายได้น้อย และจะขยายโอกาส
ทางการศึกษาเพิ่มเติมจากที่มีศูนย์รังสิต มีศูนย์ลำปาง ศูนย์พัทยา ไปสู่ศูนย์ภาคอีสาน
ศูนย์ภาคใต้ได้หรือไม่ อย่างไร

ประการที่ ๓ ก็คือว่าการเปลี่ยนแปลงด้วยร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๒๕๕๖ ฉบับนี้จะทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัยพาณิชย์
เป็นมหาวิทยาลัยธุรกิจหรือไม่ จะคงรักษาอัตลักษณ์ เอกลักษณ์ของความเป็น
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๘๐ ปีที่ผ่านมาได้อย่างไร

ประการที่ ๔ คือการเปลี่ยนแปลงมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครั้งนี้จะมีส่วนต่อ
การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนมากน้อยแค่ไหน

ใน ๔ ประเด็นดังกล่าวนี้กระผมเรียนท่านประธานว่าในชั้นพิจารณาหลักการ
และเหตุผลทราบดีว่าการเกิดเปลี่ยนแปลงจากมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่มหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่
ส่วนราชการ แต่ยังอยู่ในกำกับของรัฐหรือเรียกสั้น ๆ ว่ามหาวิทยาลัยนอกระบบนั้น
มันเกิดขึ้นเพราะเหตุผลทางเศรษฐกิจเมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง -----

๑๗๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงใจ ๘๒/๑

แล้วเราต้องรับเงื่อนไขของธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชียหรือเอทีบี (ADB) ให้มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยของรัฐไปสู่มหาวิทยาลัยนอกระบบ นั่นหมายความว่านอกจากมีความเป็นนิติบุคคลแล้วมีความเป็นอิสระ ความเป็นอิสระและความมีเสรีภาพทางวิชาการไปสู่ความมีอิสระทางเศรษฐกิจและธุรกิจด้วย เพราะฉะนั้นต้นสายปลายเหตุของความเป็นมา ถ้าเราเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงระบบมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทยก็จะเข้าใจว่ามันเป็นรูปแบบหนึ่งของการสร้างองค์กรธุรกิจภายใต้องค์กรความเป็นสถาบันอุดมศึกษา ความคล่องตัว และประสิทธิภาพ รวมทั้งความโปร่งใส จะเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จหรือไม่ อย่างไร ผมเองเป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับจบมัธยมศึกษาจากจังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ สอบเอนทรานซ์ได้เข้าคณะนิติศาสตร์ แต่เผชิญกับเหตุการณ์ ๖ ตุลา ๒๕๑๙ หลังจากนั้นผมก็เปลี่ยนสายไปเรียนคณะรัฐศาสตร์ด้วยความสนใจในเรื่องของการเมืองการปกครอง แล้วก็ไม่ได้ห่างไกลจากมหาวิทยาลัยนี้เลยยังมีความใกล้ชิด เชิญมาไปสอนปริญญาเอกเมื่อเดือนที่แล้ว สอนปริญญาโทบ้าง ปริญญาตรี ถ่ายทอดประสบการณ์ แลกเปลี่ยนความรู้ แม้แต่ศูนย์อินเดียนศึกษาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่มันแตกต่างจากเมื่อปี ๒๕๗๖ ที่ตรากฎหมายก่อตั้งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ไม่ใช่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ทำไมจึงบอกว่าต้องเกิดขึ้น และทำอย่างไรเราจะรักษาอัตลักษณ์ อุดมการณ์ได้จริงหรือไม่ หรือว่าการรักษาอัตลักษณ์ อุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นจะต้องคู่ขนานไปกับการพัฒนาความเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบ ซึ่งมีความเป็นอิสระในทางการเงิน การคลัง ทางวิชาการ แต่ต้องรับผิดชอบตัวเอง เพราะในอดีตที่ผ่านมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ท่านประธานคงทราบว่ามันมีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวของประเทศ เมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครองจำเป็นที่จะต้องใช้องค์ความรู้ให้ประชาชนมีความรู้ แต่การจะมีความรู้ได้ต้องมีสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงเกิดขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ ๒ และเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ค่าเรียน ๒๐ บาทต่อปี ท่านผู้ประศาสน์การ ดอกเตอร์ปรีดี พนมยงค์ สมัยนั้นท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนะ ครั้นก็เห็นว่าจำเป็นที่จะต้องให้ราษฎรที่ดี หรือว่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คนที่มีอาชีพ อยากจะมีความรู้ทางกฎหมายและการเมืองการปกครองก็สามารถเข้ามาเรียนได้โดยเปิดกว้าง เป็นตลาดวิชา

๑๗๔

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ดวงใจ ๘๒/๒

เป็นมหาวิทยาลัยเปิด สิ่งที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานเพื่อให้เห็นว่าไม่ว่าเราจะเปลี่ยนแปลงใน ๘๐ ปีจากพระราชบัญญัติ ปี ๒๔๗๖ นำมาสู่การจัดตั้งและเปิดมหาวิทยาลัย ในวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๔๗๗ แล้ววันนี้ ๘๐ ปี มาสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง แต่เราจะต้องไม่ลืมรากเหง้า ไม่ลืมอัตลักษณ์ของเรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แตกต่างและมีความยาวนานของประวัติศาสตร์ มีอุดมการณ์และปรัชญาที่แตกต่าง ท่านรัฐมนตรีเป็นตัวแทนคณะรัฐมนตรีอยู่ ณ ที่นี้ ท่านจะต้องรักษาการตามกฎหมายหลังจากที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ ๓๐ วัน ในคำกล่าวรายงานที่ผู้ประศาสน์การ คือดอกเตอร์ปรีดี พนมยงค์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขณะนั้นได้รายงานต่อผู้สำเร็จราชการในวันเปิดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นั่นคือปรัชญาเริ่มต้นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วันนี้ผมไม่คิดว่าเราจะลืมปรัชญาดังกล่าว คำกล่าวรายงานบอกว่า “มหาวิทยาลัยย่อมอุปมาประดุจบ่อน้ำ บำบัดความกระหายของราษฎรผู้สมัครแสวงหาความรู้ อันเป็นสิทธิและโอกาสที่เขาควรมี ควรได้ ตามหลักเสรีภาพของการศึกษา” -----

๑๗๕

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ญริตา ๘๓/๑

ร่างกฎหมาย ปี ๒๕๕๖ ไม่ได้แตกต่างไปในตัววลักษณ์อักษร เราพูดถึงสิทธิและโอกาสทางการศึกษาของราษฎร นั่นคือประเด็นที่ ๒ ที่กระผมได้ฝากไปถึงท่านประธานถาวร ท่านรัฐมนตรีว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะกลายเป็นมหาวิทยาลัยพาณิชย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจหรือไม่ ด้วยแรงกดดันของค่าใช้จ่าย ด้วยแรงกดดันต้องการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำนานาชาติ ด้วยแรงกดดันที่ต้องการความเป็นเลิศทางวิชาการ สิ่งเหล่านี้มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ค่าใช้จ่ายเหล่านั้นมาจากค่าหน่วยกิต ค่าเล่าเรียน ความหวังโยทุกครั้งที่มีการเสนอกฎหมายเข้าสู่สภาไม่ว่ายุคใดในการที่จะแปลงมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบนั้น บรรดานักศึกษา ผู้ปกครองล้วนแล้วแต่กังวลใจ และทางเลือกนั้นมีน้อยสำหรับคนยากคนจน คนที่อยากส่งเสริมการศึกษา และนั่นคือสิทธิและโอกาสดังที่ศาสตราจารย์ปรีดา พนมยงค์ ได้กล่าวรายงานต่อผู้สำเร็จราชการในวันเปิดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเด็นนี้ท่านรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์คลุมเครือครับ ให้สัมภาษณ์คลุมเครือแล้วก็ยังไม่ตอบโจทย์ในข้อเสนอลายประการ เช่น การให้มีองค์กรกลางในการมาดูแลเรื่องของค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมของมหาวิทยาลัยนอกระบบทั้งหมด ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์หรือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ได้พิจารณาสัปดาห์ที่แล้วและกำลังพิจารณาในขณะนี้ ความเป็นตลาดวิชาคือการเปิดกว้าง และแน่นอนที่สุดครับ ๘๐ ปีที่ผ่านมามันไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงดังที่สมาชิกหลายท่านพูดถึงการรัฐประหารวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ที่ตัดคำว่าการเมือง ออกไป แต่ปี ๒๕๑๘ ปีที่ผมเข้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ปีแรกอาจารย์ป่วย อีภภรณ์ เห็นว่า ๕๐ ไร่ที่ท่าพระจันทร์มันเล็กเกินไป และยุคโลกาภิวัตน์กำลังคืบคลานเข้ามาจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างองค์ความรู้ให้ประเทศชาติโดยให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์รับใช้ จึงได้พื้นที่ ๒,๔๐๐ ไร่ที่เป็นศูนย์รังสิตในปัจจุบัน แต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ผมเห็นก่อนที่จะเข้ามันไม่เหมือนตอนที่เราจบออกมา เพราะปี ๒๕๑๘ เน้นไปสู่เรื่องวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี มันไม่มีอีกแล้วครับในการจำกัดไปสู่เรื่องของการเรียนนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ การทูต วิชาการบัญชีและพาณิชย์ แต่ได้เป็นสหวิชา เอกลักษณะ อัตลักษณ์ของความเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังเหมือนเดิม แต่รูปโฉมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในวิชาการต่าง ๆ คณะวิชาต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป มีคณะแพทยศาสตร์ มีคณะวิศวกรรมศาสตร์ และมีคณะอื่น ๆ ปี ๒๕๓๑ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีการตรากฎหมาย

๑๗๖

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ภริตา ๘๓/๒

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกครั้งหนึ่ง และล่าสุดก็คือกฎหมายฉบับนี้จะไปยกเลิกกฎหมายปี ๒๕๓๑ ความเป็นมหาวิทยาลัยพาณิชย์เป็นที่วิตกมาก เพราะท่านรัฐมนตรีคงทราบว่าเราล้มเหลวทางการปฏิรูปการศึกษา เราล้มเหลวในระบบการศึกษาอย่างร้ายแรงใน ๑๐ ประเทศอาเซียนเราเป็นประเทศที่ลงทุนด้านการศึกษาด้วยการจัดงบประมาณให้มากที่สุดที่สุดในอาเซียน เมื่อคิดเป็นสัดส่วนของงบประมาณ แต่คุณภาพการศึกษาของเราอยู่บ๊วยสุดครับ อยู่หลังสุด บ๊วยสุด การเปลี่ยนแปลงนอกระบบอย่างนี้จะแก้ไขอย่างไรให้เราสามารถที่จะช่วยให้ประเทศนั้นก้าวมาสู่ความเป็นประเทศที่น่าด้วยความรู้ปัญญาสุดท้ายก็คือกฎหมายฉบับนี้ในชั้นหลักการที่จะมีการเพิ่มประสิทธิภาพ -----

- ๘๔/๑

๑๗๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๘๔/๑

เพิ่มความคล่องตัวในการบริหารจัดการ จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคนี้
อย่างไร เรามีเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนท่านประธานคงทราบดี ท่านรัฐมนตรีคงทราบดี
ภาษาอังกฤษใช้คำว่า อาเซียน ยูนิเวอร์ซิตี เนตเวิร์ก (ASEAN University Network)
หรือเอยูเอ็น AUN เป็นไปตามอาเซียน ซัมมิต (ASEAN Summit) ครั้งที่ ๔ ในปี ๒๕๓๘
เริ่มต้นก็ ๖ ประเทศ กลุ่มซีแอลเอ็มวี (CLMV) เข้ามาทีหลัง วันนี้ครบ ๑๐ ประเทศ
๒๖ สถาบัน ๑๐ ประเทศ มีจากประเทศไทย ๔ มหาวิทยาลัย แต่ว่าท่านประธานครับ
ไม่มีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หรอกครับ ในขณะที่เรากำลังก้าวสู่ประชาคมอาเซียน
ในปี ๒๕๕๘ ในปี ๒๕๕๖ ปี ๒๕๕๖ ผมเชื่อว่าพรรคประชาธิปัตย์ พรรครัฐบาล พรรคอื่น ๆ
ที่มี ส.ส. ในสภาจะยกมือเห็นชอบกับร่างกฎหมายนี้ แต่เมื่อยกมือเห็นชอบแล้วหลังจาก
เป็นกฎหมายท่านรัฐมนตรีรักษาการ คณะผู้บริหารตั้งแต่อธิการบดีลงมาหรือประชาคมธรรมศาสตร์
และนักศึกษามีส่วนรับผิดชอบต่อการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยนั้นก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลง
ครั้งใหญ่ในภูมิภาค มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยเอเชียและยุโรป
ภายใต้กรอบอาเซียน (ASEM) และเป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยในกลุ่มลุ่มน้ำโขงที่เป็นเครือข่าย
จีเอ็มเอส (GMS) แต่ไม่ได้อยู่ในเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ผมอยากจะนำเสนอว่า
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะต้องเข้าไปสู่จุดนั้นในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยเปิดแห่งแรก
ของประเทศ เก้าแก่ที่สุดอันดับ ๒ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งที่ ๒ ของประเทศ

ท่านประธานครับ ผมฝากประเด็นสำคัญในฐานะที่เป็นศิษย์เก่าแล้วก็ยัง
ผูกพันมาโดยตลอด เพราะสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่เป็นธรรมจักร ๑๒ แฉก
เป็นหลักคุณธรรม สีของมหาวิทยาลัยคือสีเหลืองแดง เรามีวลีประโยคที่ว่าเหลืองของเราคือ
ธรรมประจำจิต แดงของเราคือโลหิตอุทิศให้ มีความหมายว่าความสำนึกในความเป็นธรรม
และความเสียสละเพื่อสังคม สมาชิกหลายคนพาตพิมพ์มหาวิทยาลัยของผม มหาวิทยาลัยของเรา
ด้วยความเข้าใจผิด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่เคยรับใช้เผด็จการหรือทรราช
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อสู้เผด็จการและทรราชไม่ว่าพลเรือนหรือทหารมาโดยตลอด
ต่อสู้แม้ว่าตัวมหาวิทยาลัยจะเป็นสมรภูมิเลือดในเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ปี ๒๕๑๖ หรือ ๖ ตุลา
ปี ๒๕๑๙ ผมอยู่ในเหตุการณ์เหล่านั้นผมรู้ดีว่าอุดมการณ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่มีต่อ
ความเป็นประชาธิปไตยและผู้บริหารของเรานั้นที่มาจากคัดเลือก คัดสรร ไม่ใช่มาจาก

๑๗๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

จිරนุช ๘๔/๒

การแต่งตั้งในยุคสมัยก่อนปี ๒๕๑๐ นั้นได้รับการคัดสรรและได้รับการยอมรับ อุดมการณ์ อาจจะแตกต่างจากพวกเราหรือพวกท่าน หรือกับพวกใดก็ตามซึ่งเป็นเสรีภาพในการที่จะเชื่อ และยึดมั่นในอุดมการณ์เหมือนที่ท่านทั้งหลาย ตัวผมมีความเชื่อในอุดมการณ์อาจจะแตกต่าง แต่เราให้ความเคารพในความแตกต่าง เราไม่ควรไปตำหนิเพราะบุคลากรระดับ อธิการบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นมีคุณค่าต่อประเทศชาติ และอุทิศตน เพื่อประเทศชาติมาอย่างยาวนาน ท่านประธานครับ ผมฝากท่านรัฐมนตรีถ้ามีโอกาส ช่วยกรุณาตอบในประเด็นว่าการปรับเปลี่ยนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปสู่มหาวิทยาลัย นอกระบบนั้น ด้วยกลไก โครงสร้าง และระบบใหม่ที่เกิดขึ้นนั้น จะตอบสนองต่อการเพิ่ม ชีตความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยเฉพาะการใช้องค์ความรู้ในการสร้างประเทศ ได้อย่างไร

๒. ก็คือว่าจะไม่ให้เป็นมหาวิทยาลัยพาณิชย์ มหาวิทยาลัยธุรกิจที่เปิดกัน เกือบเหลือเกินในภาควิชาต่าง ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นภาควิชาที่ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยตรง ในขณะที่เราต้องการองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านอาชีพ เทคนิคที่จำเป็น

๓. ก็คือว่าจะดูแลในเรื่องความกังวลของนักศึกษา ผู้ปกครอง รุ่นนี้ รุ่นหน้า ในเรื่องค่าหน่วยกิต ค่าเล่าเรียน แล้วจะมีทางออกทางแก้รับมืออย่างไร มีองค์กรที่จะบริหาร เป็นการเฉพาะหรือไม่

และสุดท้าย คือการรักษาอุดมการณ์ปรัชญาของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ก่อตั้งมาเป็นเวลาถึง ๘๐ ปีในวันนี้ กระทบยินดีที่จะสนับสนุนเห็นด้วยในหลักการสำหรับ ร่างกฎหมายดังกล่าวครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านเกียรติศักดิ์ครับ

นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผม นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๕ อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ถึงแม้ว่ากระผมมิใช่ ศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ตาม แต่ในประสบการณ์ของผมนั้นมีส่วนได้ส่วนเสีย โดยตรงกับ ๒ มหาวิทยาลัยของไทย กล่าวคือ ๑. เป็นลูกศิษย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๒. เป็นอาจารย์ผู้สอนและเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ท่านประธานสภาที่เคารพครับ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยนั้นมีหลักการ สำคัญก็คือ เรื่องของวัตถุประสงค์ หรือหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ใกล้เคียงกันอยู่ ๔ ด้าน ด้วยกัน

๑. มหาวิทยาลัยนั้นมีหน้าที่ในการสอน เพราะว่าทุกมหาวิทยาลัยนั้นจะต้องมี นักศึกษา

๒. มหาวิทยาลัยจะต้องวิจัย สร้างองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยี ใหม่ ๆ ให้กับประเทศชาติ

๓. มหาวิทยาลัยนั้นจะต้องให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่สังคม

๔. มหาวิทยาลัยจะต้องทำนุบำรุงสนับสนุนศาสนา ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม ของชาติ

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผมขออภิปรายสนับสนุนเห็นด้วยในการเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้วยเหตุผล ๓ ประการ ดังนี้

ประการที่ ๑ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ เป็นมหาวิทยาลัยที่ติดอันดับของเอเชียและของโลกด้วย เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่ที่มีประวัติศาสตร์ มีวัฒนธรรมทางวิชาการ เป็นหลักของประเทศชาติมาช้านาน

ประการที่ ๒ ผมเห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็คือเป็นมหาวิทยาลัยที่จะเป็นโมเดล (Model) หรือว่าเป็นรูปแบบอย่างแท้จริงของมหาวิทยาลัยที่กำลังจะทยอยขอเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับกันเป็นจำนวนมากในขณะนี้ ทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเหล่านั้นยังไม่มีความพร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพร้อมทางวิชาการ แต่ต้องการที่จะเป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบก็เพื่อที่จะหารายได้ทุกรูปแบบ อย่างเช่น เปิดคณะต่าง ๆ เปิดวิทยาเขต ทำเอ็มโอยู (MOU) กับโรงเรียนรับจำนวนนักศึกษาเข้ามาเยอะ ๆ เปิดสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อหารายได้เข้ามหาวิทยาลัยให้ได้จำนวนมาก แล้วก็ใช้เงินที่ได้มานั้นอย่างสุรุ่ยสุร่าย ไม่เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการของชาติ เพียงแค่ให้มหาวิทยาลัยเป็นที่ทำมาหากินของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเท่านั้น

ประการที่ ๓ ที่ผมเห็นด้วย จะต้องมีโอกาสทบทวนกฎหมายอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยีใหม่ และปรัชญาให้กับประเทศชาติ

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ หัวใจสำคัญที่เป็นสาระหรือเป็นหัวใจสำคัญของพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยทุกมหาวิทยาลัยนั้นก็คือ มาตรฐานว่าด้วยสภามหาวิทยาลัย มาตรฐานี้จะมีรายละเอียดของการกำหนดองค์ประกอบของสภา ซึ่งก็ประกอบไปด้วย ๑. นายกสภามหาวิทยาลัย ๒. กรรมการสภาโดยตำแหน่ง ๓. กรรมการสภาจากตัวแทนของคณาจารย์ และ ๔. กรรมการสภาจากผู้ทรงคุณวุฒิ -----

มาตราที่ว่าด้วยการให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดซึ่งมีอำนาจมาก กำหนดความเป็นความตายของอาจารย์ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง นักศึกษา และผู้ปกครองทั้งหมด หากอธิการบดีไม่มีจรรยาบรรณเขาเหล่านี้ก็จะมีความทุกข์ร้อน มาตราที่ว่าด้วยวาระการดำรงตำแหน่งของสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดี ท่านประธานที่เคารพครับ สภาแห่งนี้จะได้มีเวลาทบทวนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้วจะได้ พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยในกำกับที่ดี และจะได้เป็นแม่แบบที่มีคุณภาพของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่จะเสนอเข้าสภาแห่งนี้เรื่อย ๆ อีกหลายมหาวิทยาลัยตามมา

สุดท้ายครับ ผมขอให้ข้อสังเกตว่าขอให้การนำเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับเพื่อให้มหาวิทยาลัยได้กฎหมายออกไปแล้วได้ทำหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ๔ ประการ คือ ๑. สอนลูกศิษย์แล้วให้ลูกศิษย์เก่งขึ้น ๒. ได้ทำวิจัย ได้สร้างองค์ความรู้ ได้สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้กับสังคมไทย ๓. ได้รับใช้บริการทางวิชาการแก่ประชาชนให้ได้ อย่างแท้จริง และ ๔. ได้ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติอย่างแท้จริง อย่าเพียงว่าอธิการบดีที่มีวาระดำรงตำแหน่งครบ ๒ วาระติดต่อกันแล้วมาเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับแล้วนับวาระการดำรงตำแหน่งของตัวเองใหม่ได้อีก ๒ วาระติดต่อกันเพื่อให้ตัวผู้เสนอกฎหมายนั้นได้เป็นอธิการบดีต่ออีก ๖-๘ ปีแล้วแต่วาระ เนื่องจากว่ามหาวิทยาลัยเดิมกับมหาวิทยาลัยในกำกับใหม่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเดียวกันจึงสามารถเป็นอธิการบดีติดต่อกันได้อีก ๒ สมัย ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในกำกับฉบับนี้ เพราะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์ จะเป็นแบบอย่างของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในกำกับอื่น ๆ ต่อไป และที่สำคัญอธิการบดีคนเดิมนั้นได้อยู่ครบ ๒ วาระไปแล้ว การเสนอกฎหมายฉบับนี้คงมีใช้เพื่อตัวอธิการบดีเอง ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมเป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นศิษย์เก่านิด้า (NIDA) ต้องขออนุญาตขึ้นชมร่างพระราชบัญญัติออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เหตุที่กราบเรียนท่านประธานว่าขออนุญาตขึ้นชมเพราะว่าในภาวะที่ประเทศมีความแตกแยก

๑๘๒

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

ชนากานต์ ๘๖/๒

เป็นฝักฝ่ายหลายคนเห็นไปคนละทิศคนละทาง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็ยืนยันนะครับว่าจะพัฒนาวิชาธรรมศาสตร์การเมืองและการปกครอง ตรงนี้เป็นความเข้มข้น เป็นความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่กล้ายืนยันว่าจะพัฒนาวิชาธรรมศาสตร์การเมืองและการปกครอง ถ้าผมแปลง่าย ๆ ก็คือว่าจะยืนยันเพื่อชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นการพัฒนาจิตใจ พัฒนาการเมือง พัฒนาความโปร่งใส ต่อไปจากนั้นครับ ในมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยังกล้ายืนยันว่าดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีคุณธรรม มีจิตใจเสียสละ ใฝ่รู้ ตรงนี้เองคืออะไรครับ มีการเคารพการคิด การโกง ใครโกงได้โกงเอา ใครโกงได้ยิ่งใหญ่ก็เคารพนับถือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงยืนยันว่าคุณศึกษณ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จะต้องไม่โกง จะต้องไม่โลภ จะต้องไม่กินชาติ กินประเทศ -----

- ๘๗/๑

๑๘๓

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กัลยาณี ๘๗/๑

ตรงนี้จึงถือว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีคุณูปการในการชั้นนำประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ผมขออนุญาตที่ผมมั่นใจที่ผมสบายใจและดีใจที่ผมเป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพราะว่าผมได้เรียนกับท่านอาจารย์หยุด แสงอุทัย ได้มีโอกาสติดตามงานของท่านอาจารย์จิตติ ติงศภักดิ์ มีโอกาสได้สัมผัสกับท่านอาจารย์ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้ศึกษาแนวทางของท่าน ผู้ประศาสน์การท่านปรีดี พนมยงค์ และผมได้ติดตามการทำงานทางการเมืองของรุ่นพี่คือ ๆ ผนวช หลีกภัย ตรงนี้เองครับมหาวิทยาลัยหลายแห่งพูดแต่ทำได้หรือเปล่า แต่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เราทำมากกว่าพูด ทำมากกว่าเขียนด้วยซ้ำนะครับ เมื่อช่วงประมาณปลายโม่งครึ่งถึงประมาณห้าโมงครึ่งผมนั่งประชุมเตรียมร่างกฎหมายต่อต้าน การทรمان คนที่มาช่วยสำคัญก็เป็นรองคณบดีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีแนวคิด กว้างไกลเพื่อพัฒนาประเทศ มีแนวคิดกว้างไกลที่จะยกระดับสิทธิเสรีภาพของประชาชน นี่คือนี่คือสิ่งที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าผมในฐานะเป็นศิษย์เก่าด้วย ในฐานะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย บอกว่าขอชื่นชมกับแนวคิดซึ่งกล้ายืนหยัดไว้ใน มาตรการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าจะพัฒนาวิชาชีพธรรมศาสตร์การเมืองและการปกครอง มีน้อยมหาวิทยาลัยครับเห็นเพื่อนออกออกด้วย ก็หวังว่าอาจารย์จะรำรวย อาจารย์จะมีรถเบนซ์ อาจารย์จะมีบ้าน เปิดใหญ่เปิดโต บางมหาวิทยาลัย ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ เปิดสอนคณะนิติศาสตร์ อาจารย์สอนกฎหมายอาญายังไม่มีครับ เอากฎหมายอาญา ท่านไปดูสิครับมหาวิทยาลัยทั้งหลายที่จะตัดคำว่า ราชภัฏ ออก มีหลายแห่ง ทุกจริตกันอย่างมโหฬาร ทุกจริตทางวิชาการคือความรู้ไม่พอแต่ไปเปิดเข้า ซึ่งต่างกับ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยสิ้นเชิง สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไป อย่างสั้น ๆ ก็คือว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กล้ายืนหยัดถึงความมีคุณธรรม กล้ายืนหยัดถึง การนำความรู้สู่สังคม กล้ายืนหยัดถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ ศิษย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงไม่ก้มหัวให้กับคนโกง ศิษย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงขัดขวางการโกง ศิษย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จึงขัดขวางคนเลวทุกระบบ นี่คือนี่คือสิ่งที่ ผมขออนุญาตชื่นชมคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปัจจุบันนี้ และสิ่งที่ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แตกต่างจากพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ออกรุ่นอื่นก็คือในมาตรา ๒๕ ให้มีสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ ตรงนี้ครับ คือความเข้มแข็ง

ของศิษย์เก่า ความเข้มแข็งของสมาคมวิชาชีพ ความเข้มแข็งของผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก ๓ ฝ่ายทำให้สภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์ เจริญ เข้มแข็ง และพัฒนาถาวรนะครบตรงนี้ที่อยากจะยืนยันด้วยและสนับสนุน ก็คือว่าสภาธรรมศาสตร์สัมพันธ์มองถึงความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย มองถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคมและประเทศชาติโดยรวม ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่าหลายมหาวิทยาลัยที่อยากจะออกนอกระบบท่านต้องดูให้ได้ครับว่ามีนายที่จับต้องได้ว่ามีของจริงไม่ใช่สักแต่จะเขียนแต่ที่ไม่มีเนื้อใน ไม่มีบุคลากรซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยธรรมดาโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นในฐานะศิษย์เก่า ในฐานะที่ได้มีโอกาสเรียนอยู่ที่นั่นหลายปี ก็ขออนุญาตสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ออกนอกระบบ สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นหลักของบ้านเมือง สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ต่อต้านการโกงการกินประเทศทุกรูปแบบ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ท่านนายแพทย์สามารถครับ

พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานครับ
ผม พันตำรวจเอก นายแพทย์สามารถ ม่วงศิริ ครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. กระผมเห็นด้วยกับการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบอยู่ในหน่วยงานกำกับของรัฐไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ข้าพเจ้าขอแสดงความเห็นขออภิปรายเล็กน้อย เนื่องจากมีผู้อภิปรายเกี่ยวกับชื่อของมหาวิทยาลัย -----

ก็คือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกิดจากคณะนิติศาสตร์ก็จริง ปัจจุบันมีมากกว่า ๒๔๐ หลักสูตร แล้วปัจจุบันมีคณะแพทยศาสตร์ติด ๑ ใน ๑๐ ของประเทศ แม้แต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ก็ยังไม่มีคณะแพทยศาสตร์ครับ นี่ประการที่ ๑ แล้วผมก็ต้องขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้สร้างโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติซึ่งจะเป็นได้ว่าในหลายสิบปีที่ผ่านมา ไม่มีโรงพยาบาลของรัฐซึ่งมีค่ารักษาพยาบาลราคาถูกซึ่งอยู่ฝั่งตะวันออกของกรุงเทพฯ ซึ่งรักษาประชาชนที่อยู่รอบข้างทางฝั่งตะวันออกของกรุงเทพฯ ไกลไปถึงจังหวัดสระบุรี ต้องขอขอบคุณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ ที่ให้การรักษาประชาชนบริเวณข้างเคียง บริเวณรอบข้าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการออกนอกระบบ จะทำให้มีความยืดหยุ่นและมีความคล่องตัว จะเห็นได้ว่าแพทย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ใน โรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติไม่ได้ทำหน้าที่รักษาคนไข้อย่างเดียว ยังต้องมีหน้าที่ สั่งสอน มีหน้าที่ให้การศึกษาก็คือสั่งสอนแพทย์ทั้งทางด้านวิชาการและคุณธรรม ซึ่งปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยของรัฐหลายมหาวิทยาลัยนอกจากออกนอกระบบแล้วผมยังมีความเป็นห่วงหลายมหาวิทยาลัยพยายามจะลดสิทธิการรักษาพยาบาล ท่านจะเห็นได้ว่า เท่าที่ทราบอยู่ในปัจจุบันมีอยู่ ๓ สิทธิ ไม่ว่าจะเป็สิทธิของกรมบัญชีกลาง สิทธิของ ประกันสังคม สิทธิของ สปสช. จะเห็นได้ว่าหน่วยงานที่ออกนอกระบบจะพยายามลดจำนวน คนไข้ของสิทธิ ๓๐ บาท และสิทธิประกันสังคม ซึ่งผมก็ต้องฝากท่านรัฐมนตรีไปซึ่งเป็ หน่วยงานที่อยู่ในกำกับ จะทำอย่างไรให้เกิดความสมดุล ๑. ก็คือค่ารักษาพยาบาล เห็นไหมครับ ที่ผ่านมามีการขึ้นรักษาพยาบาล ผมก็มีความกังวลเหมือนกันว่าการที่ออกนอกระบบ จะมีปัญหาเรื่องค่ารักษาพยาบาลหรือไม่ จะทำอย่างไรที่จะทำให้มีความยืดหยุ่น มีค่าตอบแทน บุคลากร ทำให้บุคลากรอยู่ในระบบได้ เพราะท่านจะเห็นว่ามีการชุมนุมในปัจจุบัน แล้วทำอย่างไร ที่จะให้มีความสมดุลในการที่จะรักษาความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งระดับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผมยังไม่เห็นเลย ควรจะมีงบดุลมากกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาทสำหรับงานสนับสนุนทางด้าน วิชาการคืองานวิจัยที่มีหลายท่านกล่าวอย่างนี้ ผมเคยไปดูงานโรงพยาบาลเล็ก ๆ ไม่ติดระดับ มหาวิทยาลัย งบสนับสนุนวิจัย ๔,๐๐๐ ล้านบาท ผมว่าระดับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๑,๐๐๐ ล้านบาทยังน้อยไปด้วยซ้ำ แต่ในงบดุลมี ๓,๐๐๐ ล้านบาท งบดุลงานวิจัยหายไปไหน เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรให้มีความสมดุลกันที่ผมกล่าวมา อย่างโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติต้องขอขอบคุณที่มีส่วนช่วยเหลือสังคม ทำอย่างไรที่จะทำให้ค่ารักษาพยาบาล

๑๘๖

สผ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

อามีนะ ๘๘/๒

มีความสมดุล ทำอย่างไรที่จะทำให้รักษาความเป็นเลิศทางวิชาการอยู่ได้โดยที่ค้ำรักษาพยาบาลไม่เพิ่มขึ้น ทำอย่างไรที่จะรักษาบุคลากรให้อยู่ในโรงพยาบาลได้โดยที่ค้ำรักษาพยาบาลไม่เพิ่มขึ้น จะต้องมึงบอดหนุนเพิ่มขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้ทั้งนั้นที่ผมอภิปรายมาผมก็ขอสนับสนุนการออกนอกระบบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ไม่มีท่านใดอภิปรายแล้วใช่ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) :
ขอปิดการอภิปราย เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมพงศ์เทพ เทพกาญจนา รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับท่านประธาน ที่ได้กรุณาให้ความสนใจแล้วก็ให้ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตที่จะตอบประเด็นบางประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ยกขึ้นมา ซึ่งมีหลายท่านที่ได้หยิบยกในประเด็นเดียวกันแต่ด้วยมุมมองหรือคำอธิบายเหตุผลที่แตกต่างกัน

เรื่องแรก ท่านประธานครับ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการบริหารมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งองค์กรสำคัญที่มีบทบาทในการที่จะทำให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สามารถจะบริหารงานตามที่ท่านสมาชิกทั้งหลายต้องการคือเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ให้ความรู้ ให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป -----

๑๘๗

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กุลนิษฐ์ ๘๘/๑

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ยากไร้ แล้วก็ไม่ใช่เป็นองค์กรที่จะไปคิดมุ่งในทางแสวงหากำไร ตรงนี้อยู่ที่ สภามหาวิทยาลัย ซึ่งองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยนั้นมีความสำคัญ ท่านประธานครับ ต้องยอมรับว่าในบรรดามหาวิทยาลัยของรัฐทั้งหลายถามว่าองค์ประกอบใครเป็นเจ้าของ จะเห็นได้ว่าโครงสร้างของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันเกือบทั้งหมดนะครับ ถ้าถามว่าใครเป็นเจ้าของ ตัวแทนของเจ้าของเราอาจจะไม่เห็นชัดเจนนัก ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้หยิบยกขึ้นมา อย่างที่ ๒ ครับ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับผลดี ผลเสียมากที่สุด กลุ่มใหญ่ที่สุดก็คือนักศึกษา ซึ่งบรรดามหาวิทยาลัยในเมืองไทยทั้งหมด ก็ไม่มีตัวแทนของนักศึกษาอยู่ในสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเรื่องจริงครับ ถามว่าในประเทศที่เขาพัฒนาอย่างในประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างในประเทศอังกฤษ มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง หลายมหาวิทยาลัยมีตัวแทนนักศึกษาอยู่ในสภามหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วย ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมา แล้วเขาก็มีตัวแทนนักศึกษานั้น ทั้งเป็นกรรมการที่มีสิทธิลงคะแนนเสียง ทั้งเป็นกรรมการที่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง ซึ่งกระผม เชื่อครับว่าแนวความคิดเหล่านี้ในชั้นกรรมาธิการก็คงได้รับความคิดเห็นของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติไปพิจารณาต่อไป แน่نونท่านประธานครับ เรื่องการตรวจสอบก็เช่นเดียวกัน สภามหาวิทยาลัยก็จะมีบทบาทที่สำคัญในการตรวจสอบการบริหารของฝ่ายบริหาร ไม่ว่าจะ เป็น อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และท่านคณาจารย์ทั้งหลาย เหนือไปกว่านั้นก็คือเป็นหน้าที่ที่ รัฐมนตรีต้องไปกำกับดูแล แต่ถ้าโครงสร้างของสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ทำงานกันอย่างเข้มแข็ง ยึดถือประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก ยึดถือประโยชน์ของ ส่วนรวมเป็นหลัก ก็คงจะไม่มีประเด็นอะไรที่ในส่วนของท่านฝ่ายการเมือง ทางรัฐมนตรี จะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องมากมาย

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ ได้มีการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องปณิธานจุดเด่น ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้หยิบยกขึ้นมาแล้วว่าในส่วน ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เอง มาตรา ๗ ก็ได้เน้นในเรื่องของการพัฒนาวิชาธรรมศาสตร์ การเมืองและการปกครอง ซึ่งท่านสมาชิกทุกท่านก็เห็นพ้องต้องกันว่าเป็นจุดเด่นของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่องของการส่งเสริมประชาธิปไตย เรื่องของอะไรต่าง ๆ ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกหลายท่านอาจจะไม่สบายใจที่เห็นบทบาทของผู้บริหาร มหาวิทยาลัยหรืออะไรก็ตามแต่ในการที่มีบทบาทซึ่งแตกต่างไปจากบทบาทที่ท่านคาดหวัง

๑๘๘

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

กุลนิษฐ์ ๘๘/๒

แตกต่างไปจากบทบาทในอดีตที่เราเคยเห็นท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัย ตรงนั้นก็เป็นมุมมองต่าง ๆ ของท่านสมาชิก แต่ว่าอย่างหนึ่งที่ผมยืนยันได้ครับ ไม่ว่าผู้บริหารจะเป็นอย่างไร ก็เทียบเคียงกันได้กับบรรดาผู้สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีทั้งผู้ที่ยึดมั่นในแนวทางประชาธิปไตย ถามว่ามีคนที่จบจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปรับใช้แนวทางนอกประชาธิปไตยหรือไม่ ก็ต้องบอกว่ามีครับ ก็มีเป็นเรื่องปกติ แต่ว่าจิตวิญญานที่แท้จริงของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ซึ่งไม่ได้ติดอยู่กับผู้บริหารคนใดคนหนึ่ง ไม่ได้ติดอยู่กับศิษย์เก่าคนใดคนหนึ่งนั้น จิตวิญญานของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็เป็นจิตวิญญานตั้งแต่ก่อตั้งขึ้นมาที่ว่ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นรับใช้ประชาชน

เรื่องที่ ๓ ท่านประธานครับ มีท่านสมาชิกเป็นห่วงบรรดาข้าราชการที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน บรรดาบุคลากรจะได้รับผลกระทบหรือไม่ รายได้จะลดลงหรือไม่ ซึ่งส่วนต่าง ๆ เหล่านี้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ในกรณีของบรรดาข้าราชการทั้งหลายถ้าเขายังต้องการจะอยู่ในสถานะเดิมก็จะเห็นได้ครับว่าในบทเฉพาะกาลข้าราชการเหล่านั้นยังอยู่ในสถานะเหมือนเดิมได้ครับ จะอยู่ในมาตรา ๘๘ ที่ว่า การโอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้างทั้งหลาย บุคคลดังกล่าว ถ้าดูในวรรคสอง ยังรับเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ผ่านมหาวิทยาลัยโดยเบิกจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน เพราะฉะนั้นตรงนั้นคนที่ประสงค์จะอยู่ในระบบเดิมก็ไม่ถูกกระทบแต่อย่างใด ในขณะที่เดียวกันถ้าเขาประสงค์จะเปลี่ยนสภาพ เขาก็สามารถจะเปลี่ยนสภาพมาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งเขาก็คงมีดุลยพินิจที่จะดูว่าเขาจะได้รับประโยชน์ค่าตอบแทนอย่างไร ในมาตรา ๑๐๐ ก็ประกันว่าคนที่เข้ามาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างโดยการโอนมา -----

๑๘๙

สพ ๒๕/๒๕๕๖ (ส. นิติบัญญัติ)

นิษา ๙๐/๑

จะเปลี่ยนจากสถานะเดิม เขาจะได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทน
อย่างอื่นไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ก่อนเข้ามาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของ
มหาวิทยาลัย เรื่องของการบริหารทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยซึ่งท่านสมาชิกหลายท่าน
เป็นห่วง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็อาจจะมีปัญหาน้อยเพราะว่าไม่ได้มีทรัพย์สิน มีที่ดิน
อะไรมากมาย แล้วเท่าที่ทราบก็ไม่มีกรณีที่ให้หน่วยงานอื่นที่มาเช่าทรัพย์สิน ตรงนี้ก็จะมียู่
ชนิด ๆ หน่อย ๆ ซึ่งก็คงจะไม่ได้มีปัญหาอะไร และกระผมก็ต้องยอมรับครับว่าปัญหาเช่น
สมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาเกี่ยวกับการที่มหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยมีกรณีที่ต้องไปขับไล่
ไปดำเนินคดีกันนั้น ถ้ามองว่ากรณีที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ
จากมหาวิทยาลัยที่เป็นหน่วยงานของรัฐมาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับหรือไม่ ก็ต้องบอกว่า
ไม่ใช่ครับ เรื่องของการขับไล่หน่วยงานอื่นซึ่งไม่ใช่ที่มหาวิทยาลัยเกิดมาก่อนที่มหาวิทยาลัย
หลายแห่งจะออกนอกระบบครับ เนื่องจากมหาวิทยาลัยถือว่าที่ตรงนั้นเป็นที่ของตัวเอง
เมื่อตัวเองต้องการจะใช้ก็มีการที่จะต้องให้หน่วยงานอื่นออกไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ใช่เกิด
เพราะการที่มหาวิทยาลัยออกนอกระบบ แต่มันเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยเขาใช้สิทธิต่าง ๆ
ซึ่งแตกต่างกันไป ซึ่งกระผมก็เข้าใจครับว่าถ้าบอกว่ามหาวิทยาลัยบางแห่งมีกรณีไปบอกให้
โรงพยาบาลออกไปนอกมหาวิทยาลัยมันก็กระทบกระเทือนความรู้สึกอยู่เหมือนกัน แล้วก็
เป็นดุลยพินิจของผู้บริหารมหาวิทยาลัย ดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัยว่าสมควรจะทำ
อย่างนั้นหรือไม่ กระผมต้องขอกราบขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอีกครั้งครับ
ท่านประธาน

นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เราไปลงมติ
อาทิตย์หน้าก็แล้วกันครับ วันนี้พอสมควร ปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๐.๒๓ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักgrayงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางสติมา จันทร์ไพจิตร ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๔
นางสาวพัชรี ไชคำพา เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางเพทชาย เรือนเรือง เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวบุศยรินทร์ ตันติจารุโรจน์ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวกมลธำมาศ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
ทังสุภุติ ศิริสัมพันธ์

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๔)

นางสาวเบญจมาภรณ์ รงค์ทอง นางสาวชนากานต์ รัตนชัย
นางกัลยานี สีอ้วน นางสาวอามีนะ เอ็นดู
นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ นางสาวนิษา สิริจารุชัย
นางสาวรัชนีพร มณีนิล นางวันทนา วงษ์ชมภู
นายณัฐวัฒน์ ศิระชัยพงศ์ นางดวงใจ มั่นคงดี
นางสาวอุริตา แก้วนิล นางจิรนุช มานะกอบการ
นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร นางกมลทิพย์ บุญรอดฤทธิ์

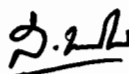
สำนักgrayงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(คณะกรรมการยังมีได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎรคณะกรรมการยังมีได้ตรวจ และสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๖ ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๒๘ วรรคสอง

(นายสุวิจักขณ์ นาควิชะชัย)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หมายเหตุ

ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ - ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ - ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ)

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

กลุ่มงานรายงานการประชุม

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๖ สมัยสามัญนิติบัญญัติ

วันพุธที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๑. นายกนก ลิมตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒. นายกนก วงษ์ตระหง่าน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓. นายกรณ์ จาติกวณิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔. นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๕. นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๗. นายกษิต ภิรมย์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๘. นายก่อเกียรติ สิริยะเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๙. นายก่อแก้ว พิกุลทอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐. นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพังงา
๑๑. นายกัมพล สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๑๒. นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสระบุรี
๑๓. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔. นายกานต์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕. นายกิตติ สมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๖. นายกุลเดช พัวพัฒนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุทัยธานี
๑๗. นายกูอาเซ็ม กูจินามิง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๑๘. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี

๑๙. นายเกษม อุประ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๐. นายเกียรติ สิทธิอมร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑. นายพหล วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๒. นายเกียรติชัย ติรณศักดิ์กุล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓. นายเกียรติ์อุดม เมนะสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๔. นายเกื้อกุล ดำนชัยวิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๕. นายโกศล ปัทมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๒๖. นายขจิตร ชัยนิคม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๒๗. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘. นายคณวัฒน์ วชิณสังวร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙. นายคมเดช ไชยสีวามงคล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๐. นายครรชิต ทับสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๓๑. นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๒. นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๓. นายจตุพร เจริญเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๔. นายสรรพัทญู ศิริไพล์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕. นายจรุสฤทธิ์ จันทรสุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๖. นายจรูญพงศ์ พันธุ์ศรีนคร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๗. นายจักรกฤษณ์ ทองศิริ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๘. นายจักรพรรดิ ไชยสาส์น	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๙. นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๔๐. นายจักรรัตน์ พัวช่วย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์

๔๑. นายจักริน พัฒน์คำรังจิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๔๒. นายธวัชชัย สุทธิบังกช	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัสพรณ กุลดิลก	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔. นายจิรวัดน์ ศิริพานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๔๕. นายจिरายุ ห่วงทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๖. นายจตุติ ไกรฤกษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๔๗. นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๘. นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๔๙. นายเจริญ คันธวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๐. นายเจริญ จรรย์โกมล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๕๑. นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๕๒. นางเจิมมาศ จึงเลิศศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๕๓. นายเจือ ราชสีห์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๕๔. นายฉลอง เรี่ยวแรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๕๕. นายฉลาด ขามช่วง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๕๖. นายฉัตรพันธ์ เฉลิกิจสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๕๗. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๕๘. นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๕๙. นายชนินทร์ รุ่งแสง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๖๐. นางชมภู จันทาทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๖๑. นายชลน่าน ศรีแก้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๖๒. นายชวน หลีกภัย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๖๓. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๔. นางสาวชะวาลักษณ์ ชินธรรมมิตร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๖๕. นายยุรนันท์ ภมรมนตรี	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๖. นายชัย ชิดชอบ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๗. นายชัยวัฒน์ ไกรฤกษ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๖๘. นายชัยวุฒิ ผ่องแผ้ว	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๖๙. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๐. นายชาญชัย ประเสริฐสุวรรณ	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๗๑. นายชาดา ไทยเศรษฐ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุทัยธานี
๗๒. นายชำนาญ สักดิเศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๓. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๗๔. นายชินชอบ คงอุดม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๗๕. นายชุมพล จุลใส	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๗๖. นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๗๗. นายชูกัน กุลวงษา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๗๘. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๗๙. นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๐. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๘๑. นายชูศักดิ์ แอกลง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๘๒. นายเชน เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๘๓. นายเชิดชัย ตันติศิรินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๘๔. นายเชิดพงศ์ ราชปိုင်จันทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ

๘๕. นายไชยวัฒนา ติณรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๘๖. นายไชยา พรหมา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๘๗. นายฐานิสร์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๘๘. นายณรงค์ คูฉิ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๘๙. นายณัฐ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๐. นายณัฐพล ทีปสุวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๙๑. นายณัฐพงษ์ สุบริยศิลป์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๙๒. นายณัฐวุฒิ ไสยเกื้อ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๓. นางดวงแข อรรถนพพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๙๔. นายคิศักดิ์ คำประกอบ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๙๕. นางสาวตรีนุช เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๙๖. นางสาวดวงรัตน์ โล่ห์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๙๗. นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๙๘. นายต๋น จินตะเวช	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอุบลราชธานี
๙๙. นายไทรรงค์ ติธรรม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบึงกาฬ
๑๐๐. นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๑. นายถวิล ไพรสมนซ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๒. นายถาวร ศรีรัตน์ณรงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๐๓. นายถาวร เสนเนียม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๐๔. นายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๐๕. นายทองดี มนิสสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๐๖. นางสาวทัศนีย์ บูรณุปกรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่

๑๐๗. นางทัศนียา รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๐๘. นายทายาท เกียรติชูศักดิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๐๙. นายเทพไท เสนพงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๑๐. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๑. นางเทียบจุฑา ขาวขำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๑๑๒. นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๓. นายชนิก มาสีพิทักษ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๔. นายชนิตพล ไชยนันทน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๑๕. นายธรรมวิษณุ โปธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๑๖. นายรัชชัยย์ อนามพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๑๑๗. นายธานินทร์ ใจสมุทร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสตูล
๑๑๘. นายธานี เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๑๙. นายธารา ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๒๐. นายธีรภัทร พริ้งสุกละ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๑๒๑. นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๒๒. นายธีระ ไตรสรณกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๒๓. นายธีระ สลักเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตราด
๑๒๔. นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๑๒๕. นายธีรชัย สุวรรณเพ็ญ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตาก
๑๒๖. นายนคร มานิม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๑๒๗. นายนพคุณ รัฐผไท	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๒๘. นายนพดล มาตรศรี	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี

๑๒๙. นายนพพล เหลืองทองนารา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๓๐. นายณภินทร ศรีสรรพวงค์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๑. นายนราพัฒน์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิจิตร
๑๓๒. นายนริศ จำนุรักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๓๓. นายนริศร ทองธิราช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๓๔. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๓๕. นายนวัธ เตาะเจริญสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๓๖. นางนันทนา ทิมสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๓๗. นางนันทนา สงฆ์ประชา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๑๓๘. นางนันทพร วีรกุลสุนทร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๓๙. นางนาลยา เบ็ญจศิริวรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๑๔๐. นางนาที รัชกิจประการ	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๑. นายนิติรัฐ สุนทรวร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๔๒. นายนิติวัฒน์ จันทร์สว่าง	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๓. นายนิทัศน์ ศรีนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๑๔๔. นายนิพนธ์ บุญญามณี	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๕. นายนิพนธ์ วิไลชญยุทธศาสตร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๖. นายนิพนธ์ ศรีธเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๔๗. นายนิพิฐฐ์ อินทรสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๑๔๘. นายนิยม ช่างพินิจ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพิษณุโลก
๑๔๙. นายนิยม วรปัญญา	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๐. นายนิยม วิวรรณคสิฐกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่

๑๕๑. นายนิยม เวชกามา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๑๕๒. นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๕๓. นายชวลิต วิชยสุทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๔. พันตำรวจโท นุภูท แสงศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๑๕๕. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๑๕๖. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๗. นายคณูพร ปุณณกันต์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๘. นายบุญแก้ว สมวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๑๕๙. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๖๐. นายบุญชู นิลถนอม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรสาคร
๑๖๑. นายบุญฤทธิ์ ประทุมลี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๑๖๒. นายบุญคำรง ประเสริฐโสภา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๖๓. นายบุญทรง เจริยาภิรมย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๖๔. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๖๕. นางบุญยิ่ง นิติกาญนา	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๑๖๖. นางบุญรัตน์ ศรีชเรศ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๖๗. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๑๖๘. นางสาวบุญยธิดา สมชัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๖๙. นายปกรณ์ มุ่งเจริญพร	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๗๐. นายปรเมศวร์ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๑๗๑. นายประกอบ จิรภิติ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๗๒. นายประกอบ รัตนพันธ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช

๑๓๓. นายประชา ประสพดี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๓๔. นายชินวัฒน์ หาบุญพาด	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๕. นายประชา โภธิพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๓๖. นายประพร เอกอรุ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๑๓๗. ร้อยตรี ประพาส ภูมิปะพันธ์	พรรคชาติพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๓๘. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๓๙. นายประวัฒน์ อุดโมท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๔๐. นายประสาท ต้นประเสริฐ	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครสวรรค์
๑๔๑. จำปีตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๑๔๒. นายประสิทธิ์ วุฒินันชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๑๔๓. นายประเสริฐ จันทร์รวงทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๑๔๔. นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๑๔๕. นายประเสริฐ บุญชัยสุข	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๑๔๖. นายประเสริฐ บุญเรือง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๔๗. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๑๔๘. นายปริญญา ฤกษ์หร่าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๔๙. นายปรีชา มุสิกกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกำแพงเพชร
๑๕๐. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๑๕๑. ร้อยโท ปรีชาพล พงษ์พานิช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๑๕๒. นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๑๕๓. นายปวีณ แซ่จิ่ง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๕๔. นายจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ

๑๕๕. นายปัญญา จินตะเวช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๑๕๖. นางปานหทัย เสรีรักษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๑๕๗. นางสาวปาริชาติ ชาลีเครือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๑๕๘. นางปาริณา ไกรคุปต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดราชบุรี
๑๕๙. นายปิยวัฒน์ พันธุ์สายเชื้อ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดยโสธร
๒๐๐. นางปิยะดา มุ่งเจริญพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๒๐๑. ร้อยตำรวจเอก ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์	พรรครักย์สันติ	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๒. นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๐๓. นายโปรดปราน โติระราณี	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๔. นางมุสดี ตามไท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๕. นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๐๖. นายไผ่ ลิกค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๒๐๗. นายพงศกร อรรณนพพร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๐๘. ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๒๐๙. นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๑๐. นายสมเพชร แดงงาม	พรรครักประเทศไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๑. นายพรชัย ศรีสุริยันโยธิน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๑๒. นางพรทิวา นาคาศัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยนาท
๒๑๓. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๒๑๔. นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๑๕. นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๑๖. นายพร้อมพงศ์ นพฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๒๑๗. นายพลพีร์ สุวรรณฉวี	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๑๘. นายพ้อง ชีวานันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๒๑๙. นางพัชรินทร์ มั่นปาน	พรรคประชาธิปัตย์ใหม่	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๐. นางสาวพัชรี โภทสุธน	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๒๒๑. นายพัฒนา สัพโส	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๒๒๒. นายพันธุ์ศักดิ์ เกตุวัฒนา	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๒๓. นายแพทย์ ปั้นเกตุ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๔. นายพิชัย เกียรติวินัยสกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๒๕. นายอิสรา สุนทรวัฒน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๖. นายพิชิต ชื่นบาน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๒๗. นายพิเชษฐ เชื้อเมืองพาน	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๒๘. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๒๒๙. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒๓๐. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๒๓๑. นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๒๓๒. นายพิสิษฐ์ สันตพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พีรยศ ราฮิมมูลา	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๔. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๓๕. นายพีระเพชร ศิริกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๒๓๖. นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๓๗. นางเพชรินทร์ เสียงเจริญ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปราจีนบุรี
๒๓๘. นายไพจิตร ศรีวรรณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม

๒๓๙. นายไพฑูรย์ แก้วทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๐. นายไพโรจน์ อิศระเสรีพงษ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๔๑. นายภราดร ปริศนานันท์กุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดอ่างทอง
๒๔๒. นายภิรพล ลาภาโรจน์กิจ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๒๔๓. นายภูษงค์ รุ่งโรจน์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๔๔. นายภูมิ สาระผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๔๕. นายมนตรีไชย ชาดิวัฒนศิริ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๔๖. นายมนตรี ตั้งเจริญถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๔๗. นายมนตรี ปาน้อยนนท์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒๔๘. นางมนพร เจริญศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๔๙. นายมนู พุกประเสริฐ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสุโขทัย
๒๕๐. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดลพบุรี
๒๕๑. นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๒๕๒. นายมานะ โลหะวาณิชย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๒๕๓. นายมานิต นพอมรบดี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดราชบุรี
๒๕๔. นายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๕. นางมุกดา พงษ์สมบัติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๕๖. นางสาวมาลินี อินฉัตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๗. นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๕๘. นายยุคล ชนะวัฒน์ปัญญา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดจันทบุรี
๒๕๙. นายยุทธจักร เรืองวรบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครพนม
๒๖๐. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม

๒๖๑. นายยุทธพล อังกินันท์	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๒. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๓. นายยุทธพร ขาวอินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๖๔. นางเขาวนิตย์ เพียงเกษ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๕. นายรณเทพ อนุวัฒน์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๒๖๖. นายรส มะลิผล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๒๖๗. นางระพีพรรณ พงศ์เรืองรอง	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๖๘. นายรังสรรค์ วันไชยธนวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๖๙. นายรังสิกร ทิมาดุกะ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๗๐. นางรังสิมา เจริญศิริ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๑. นางสาวรังสิมา รอดศรีมี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสมุทรสงคราม
๒๗๒. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๗๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดา ธนาดิเรก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๒๗๔. นายรัฐกร เจนกิจณรงค์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๒๗๕. นายรวิ มามะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๒๗๖. นายรุ่งโรจน์ ทองศรี	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๒๗๗. นางสาวเรวดี รัศมีทัต	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๗๘. นายเรวัต อารีรอบ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๒๗๙. นายเรืองเดช สุพรรณฝ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๒๘๐. นายเรืองศักดิ์ งามสมภาค	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๘๑. นางสาวละออง ดิยะไพรัช	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๒๘๒. นางสาวลีลาวดี วัชโรบล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร

๒๘๓. นายวงศ์ เศษกิจวิกรม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพิษณุโลก
๒๘๔. นายวรชัย เหมะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๘๕. นายวรรณรัตน์ ชาญนุกูล	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๘๖. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดแพร่
๒๘๗. นายวรสิทธิ์ กัลป์ตินันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๒๘๘. นายรวิชัย พันธุ์สิลา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๒๘๙. นางวไลพร อัจฉริยะประสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๙๐. นายวัชรพงศ์ คูวิจิตรสุวรรณ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดสระบุรี
๒๙๑. นายวัชรพล โคมรศักดิ์	พรรคชาติพัฒนา	จังหวัดนครราชสีมา
๒๙๒. นายวัชระ เพชรทอง	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๓. นายวัฒนา เมืองสุข	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๒๙๔. นายวันชัย เจริญนนทสิทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๒๙๕. นายวันชัย นุษบา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเลย
๒๙๖. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๒๙๗. นายวาสิทธิ์ พัทธมนบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๒๙๘. นายวิชัย ล้ำสุทธี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๒๙๙. นายวิชัย สามิตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองบัวลำภู
๓๐๐. นายวิชาญ มินชัยนันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๐๑. นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๒. นายวิฑูรย์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๓. นายวิทยา แก้วภราดัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๓๐๔. นายวิทยา ทรงคำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่

๓๐๕. นายวิทยา บุรณศิริ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๓๐๖. นายวินัย ภัทรประสิทธิ์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๐๗. พันเอก วินัย สมพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๘. นายวิภูแถลง พัฒนภูมิไท	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๐๙. นายวิรัช ร่มเย็น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระนอง
๓๑๐. นายวิรัช รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๑. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๑๒. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๑๓. นางอุดมรัตน์ อภรณ์รัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๔. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๕. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๑๖. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๑๗. นายวิวัฒน์ชัย โหตระไวศยะ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๑๘. นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๑๙. นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๓๒๐. นายวิระชัย วีระเมธีกุล	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๑. นายวิระพล จิตสัมฤทธิ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๓๒๒. นายวิระวัฒน์ โอทยานุเคราะห์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาฬสินธุ์
๓๒๓. นายวุฒิชัย กิตติธนเศรษฐ	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดนครนายก
๓๒๔. นายวุฒิพงษ์ นามบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๒๕. นายเวียง วรเชษฐ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๒๖. นายศรัณย์วุฒิ ศรัณย์เกตุ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี

๓๒๗. นายศราวุธ เพชรพนมพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๓๒๘. นายศรีเรศ โกฏก้าลือ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๓๒๙. นางศรีสมร รัศมีฤกษ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๓๐. นายศักดิ์ดา คงเพชร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๓๑. นายศิริสิทธิ์ เลิศด้วยลาภ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๓๒. นายศิริโชค โสภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา
๓๓๓. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๓๔. นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดพิจิตร
๓๓๕. นายศุภชัย ใจสมุทร	พรรคภูมิใจไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๓๖. นายศุภชัย ศรีหาล้า	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๓๗. นายเสกสิทธิ์ ไวนิยมพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๓๓๘. นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครสวรรค์
๓๓๙. นายสงวน พงษ์มณี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๔๐. นายรังสรรค์ มณีรัตน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำพูน
๓๔๑. นายสนอง เทพอภัยณรงค์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๓๔๒. นายจูนนทร์ศรณ์ เลิศฤทธิ์ศิริกุล	พรรคชาติไทยพัฒนา	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๔๓. นายสมคิด เชื้อคง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๔๔. นายสมคิด บาลไชสง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดหนองคาย
๓๔๕. นายสมชัย อัสวชัยโสภณ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดฉะเชิงเทรา
๓๔๖. นายสมชาย โล่สถาพรพิพิธ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๔๗. พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๓๔๘. นายสมบัติ ยะสินธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๓๔๘. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุรินทร์
๓๕๐. นายสมบุญ อูทัยเวียนกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๕๑. นายสมพล เกยุราพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๒. นายสมโภช สายเทพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๓๕๓. นายสมมุติ เบ็ญจลักษณ์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดปัตตานี
๓๕๔. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๕๕. นายสมศักดิ์ ใจแก้ว	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๕๖. นางสาวหญิง บัวบุตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๕๗. นายสรชัช สุจิตต์	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๕๘. นายสรรเสริญ สมะลาภา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๕๙. นายสรวงค์ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระแก้ว
๓๖๐. นายสราวุธ อ่อนละมัย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดชุมพร
๓๖๑. นางสลิททิพย์ สุขวัฒน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๓๖๒. นายสหัสรัฐ กุลศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสุพรรณบุรี
๓๖๓. นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครสวรรค์
๓๖๔. นายสันตศักดิ์ จรูญ งามพิเชษฐ์	พรรคพลังชล	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๕. นางบุศรินทรณ์ วรพัฒนานันน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๖๖. นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุโขทัย
๓๖๗. นายสัมพันธ์ อัดดาวงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๖๘. นายสากล ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๖๙. นายสาคร เกี้ยวข้อง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๗๐. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง

๓๗๑. นายสาธิต ปิตุเตชะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดระยอง
๓๗๒. นายสามารถ แก้วมีชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๓๗๓. พันตำรวจเอก สามารถ ม่วงศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๔. นายสามารถ มะลูลีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๗๕. นายสามารถ ราชพลสิทธิ์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๗๖. พันโท สินธพ แก้วพิจิตร	พรรคชาติไทยพัฒนา	จังหวัดนครปฐม
๓๗๗. นายสินิตย์ เลิศไกร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓๗๘. นางสิรินทร รามสูต	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดน่าน
๓๗๙. นายสุกิจ ก้องธรนินทร์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๐. นายสุกิจ อัดดีโปกรณ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดตรัง
๓๘๑. นางสาวกมล คุณปลื้ม	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๘๒. นายสุชาติ ชมกลิ่น	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๓๘๓. นายสุชาติ ฤทธิไญ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๓๘๔. นายสุชาย ศรีสุรพล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดขอนแก่น
๓๘๕. นายสุชิน เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกระบี่
๓๘๖. นางสาวสุณีย์ เหลืองวิจิตร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๘๗. นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๓๘๘. นายสุทธิชัย จรูญเนตร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๘๙. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๙๐. นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๓๙๑. นายสุทิน นพขำ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๓๙๒. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๓๕๓. นางสาวสุนทรี ชัยวิรัตน์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๔. นายสุนัย จุลพงศธร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๓๕๕. นายสุพล ฟองงาม	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุบลราชธานี
๓๕๖. นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดพัทลุง
๓๕๗. นายเกียรติศักดิ์ ส่องแสง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปทุมธานี
๓๕๘. นายสุรจิตร ยนต์ตระกูล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมหาสารคาม
๓๕๙. นายสุรชาติ ชาญประดิษฐ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๐๐. นายสุรชาติ เทียนทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๐๑. นายสุรเชษฐ์ มาศคิตต์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๐๒. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนราธิวาส
๔๐๓. พันตำรวจโท สุรทิน พิमानเมฆินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๐๔. นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกาญจนบุรี
๔๐๕. นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดปทุมธานี
๔๐๖. นายสุรพล เกียรติไชยากร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงใหม่
๔๐๗. พลเรือเอก สุรพล จันทน์แดง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชลบุรี
๔๐๘. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๐๙. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๑๐. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๑๑. นายสุรสาธิต ผาสุข	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสิงห์บุรี
๔๑๒. นายสุรสิทธิ์ เจริญวิชัยพันธ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๑๓. นายสุรันต์ จันทร์พิทักษ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๑๔. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสงขลา

๔๑๕. นายเสรี สาระนั้นันท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๑๖. นายโสภณ ชารัมย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑๗. นางโสภา กาญจนะ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๔๑๘. นายหนูแดง วรรณกางซ้าย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๑๙. นายแหวง ไตจิราการ	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๐. นายองอาจ วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๒๑. นายองอาจ วชิรพงศ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๔๒๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๒๓. นายอริรัฐ รัตนเศรษฐ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครราชสีมา
๔๒๔. นายอนันต์ ผลอำนวย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกำแพงเพชร
๔๒๕. นายอนันต์ ลิมปคุปตถาวร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๒๖. นายอนันต์ ศรีพันธุ์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดอุดรธานี
๔๒๗. นายอนุชา นूरพัชย์ศรี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๒๘. นายอนุชา สะสมทรัพย์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนครปฐม
๔๒๙. นาวาอากาศเอก อนุดิษฐ์ นาคทรพรพ	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๐. นายอนุวัติ ชูสารอ	พรรคมาตุภูมิ	จังหวัดปัตตานี
๔๓๑. นายอนุรักษ์ ตั้งปณิธานนท์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดมุกดาหาร
๔๓๒. นางอนุรักษ์ บุญศล	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๓. นายอนุสรณ์ ปั้นทอง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๓๔. นางอนุสรรา ยังตรง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๓๕. นายอภิชาติ การิกากุญจน์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช
๔๓๖. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดนครศรีธรรมราช

๔๓๗. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสกลนคร
๔๓๘. นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๓๙. หม่อมหลวงอภิมงคล โสณกุล	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๐. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๑. นายอภิรัตน์ ศิรินาวิน	พรรคมหาชน	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๒. นายอภิวัฒน์ เงินหมื่น	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดอำนาจเจริญ
๔๔๓. พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๔. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๕. นายอรรถกร ศิริลัทธยากร	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๔๖. นายอรรถพร พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดเพชรบุรี
๔๔๗. นายอรรถพล วงษ์ประยูร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสระบุรี
๔๔๘. นายอรรถวิเศษ สุวรรณภักดี	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๔๙. นางสาวอรอนงค์ กาญจนชูศักดิ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๐. นางอรอนงค์ คล้ายนก	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๕๑. นางอรุณลักษณ์ กิจเลิศไพโรจน์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดสมุทรปราการ
๔๕๒. นางสาวอรุณี ชำนาญยา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดพะเยา
๔๕๓. นายอลงกรณ์ พลบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๔. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดภูเก็ต
๔๕๕. นายอันวาร์ สาและ	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๕๖. นายอับดุลกาเริม เต็งระเกีนา	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดยะลา
๔๕๗. นายอัศวิน วิภูศิริ	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๕๘. นายอัสนี เชิดชัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ

๔๕๘. นายอาคม เอ่งฉ้วน	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๐. พันตรี อาฉันทน์ วัชรโรทัย	พรรคเพื่อไทย	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๑. นางอานิก อัมระนันท์	พรรคประชาธิปัตย์	แบบบัญชีรายชื่อ
๔๖๒. นางอารีญาภรณ์ ชารัมย์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดบุรีรัมย์
๔๖๓. นายอำนาจ คลังผา	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลพบุรี
๔๖๔. นายอิทธิเดช แก้วหลวง	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเชียงราย
๔๖๕. นายอิทธิรัตน์ จันทร์สุรินทร์	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดลำปาง
๔๖๖. นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดปัตตานี
๔๖๗. นายอุกฤษณ์ ตันสวัสดิ์	พรรคพลังชล	จังหวัดชลบุรี
๔๖๘. นายอุดมเดช รัตนเสถียร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดนนทบุรี
๔๖๙. นางอุดมลักษณ์ เฟื่องนรพัฒน์	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดศรีสะเกษ
๔๗๐. นายเอกนัฏ พร้อมพันธุ์	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
๔๗๑. นางอมอร ตินรุไพร	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดร้อยเอ็ด
๔๗๒. นายเอี่ยม ทองใจสด	พรรคเพื่อไทย	จังหวัดเพชรบูรณ์
๔๗๓. นายโอชิษฐ์ เกียรติกิ่งชูชัย	พรรคภูมิใจไทย	จังหวัดชัยภูมิ
๔๗๔. นายชอชาติ มาหริ่ม	พรรคประชาธิปัตย์	จังหวัดสตูล